

www.burmeseclassic.com

PUBLISHED BY VIEW

ဝင်
မိန်းကလေး

မျိုးတိမ်များရဲ့ မျက်နှာဆီ

BURMESE
CLASSIC
.com

Digital Art Idea Kyaw & Wai Yan

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း
တမုဒွင်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၀၃၄၅၀၃၀၈
မျက်နှာစုံဒွင်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၀၄၅၁၀၄၀၈
ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
(ရဲအောင်စာအုပ်တိုက်)

အမှတ်(၂) ချွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
အတွင်းမျက်နှာစုံပုံနှိပ်

ဦးတော်မင်းအေး (မြ-၀၇၁၂၅)
(တော်ပုံနှိပ်တိုက်)

(၃၈၆) အင်ကြင်မြိုင်လမ်း
(၂၃)ရပ်ကွက် သယ်နံကျွန်းမြို့နယ်၊
ကျွန်းပူတာစာပီ

UKN

၃၂လမ်း(အထက်) ရန်ကင်း
မျက်နှာစုံပုံနှိပ်

Idea Kyaw & Wai Yan

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

ပြန်ဆိုသူ

စိုးမိုးစာပေ

အခန်း (၁)

ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ကြွစောင်းစောင်း၊ သတ္တန်နှင့် ခပ်ဂျစ်ဂျစ် နိုင်သော 'မှော်' ဆိုသည့် ကောင်လေးကြောင့် 'မာ' အကြီးအကျယ် စိတ်ညစ်ရပါ၏။ ထိုထင်မျက်နှာပေးနှင့်သူသည် သူဖြစ်လိုသည့် ဆန္ဒနှင့် မာ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ဘောင်ခတ်ပိတ်လှောင်ထားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဖျောက်ဖျက်မရသည့် သူ၏ခေါင်းမာမှု၊ ပေတိပေကတ်နှင့် ဇွတ်တရွတ်ဆန်မှုများသည် မာ ရုန်းထွက်ခွင့်မရအောင် တုပ်နှောင် ခဲ့သည်မှာ မာ ကလေးဘဝကတည်းက ဖြစ်သည်။

'မှတ်မှတ်ရရပြောရရင် သူနှင့်စတင်ကြုံတွေ့ရသည်က မာ ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူပေါ့။ စပယ်လမ်းထဲသို့ တိုက်ပြောင်းနေရသည့် မာ သည် စပယ်လမ်းနှင့် နှစ်လမ်းကျော်မှ အထက်တန်းကျောင်းသို့

ဗျူးစာပေ

ပြောင်းတက်ရသည်။ ကျောင်းပြောင်းလာသည့် 'မာ'တွင် သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း မရှိသေး။ ပထမဦးဆုံး ကျောင်းစတင်နေ့ဖြစ်တာကြောင့် ဆရာမ နေရာချပေးသည့် နောက်ဆုံးခုံတန်းမှာ မာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေသည်။

ထိုစဉ် မာ ရှေ့သို့ အရိပ်တစ်ခု အုပ်မိုးလာသည်။ အရိပ်ပိုင်ရှင်ကို မာ မော့ကြည့်လိုက်တော့ အတန်းထဲကဖြစ်ဟန်တူသည့် ကောဇွဲလေးတစ်ယောက်၊ မာ ကို စူးစမ်းသလို အကဲခတ်သလို စိုက်ကြည့်လာသည်။ ထိုကောင်လေးနှင့် မာ အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ သူ့အကြည့်က လင်းလက်တောက်ပပြီး နက်ရှိုင်းလွန်းလှသည်။ မာ အကြည့်လွဲဟန်ပြင်စဉ်

“ဟေ့ နင်ကျောင်းသူ အသစ်လား”

ဟု ထိုကောင်လေး ဦးစွာမေးသည်။ သူ့အသံက မာလွန်း ဆတ်လွန်းပေမယ့် တစ်စုံတစ်ရာပျော်ဝင်သလို ဆွဲငင်အားပါသည် ဟု မာ ခံစားမိသည်။

“ဟုတ်တယ်”

မာ ခပ်တိုးတိုးဖြေစဉ် သူ့မျက်ဝန်း လင်းလက်လာပြီး

“နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး စပ်စုတတ်တဲ့ ဝါသနာပါဟန်တူသည်။ မာ က စပ်စုတတ်သူကို သိပ်ဘဝင်မကျတာကြောင့် မဖြေ။ စာအုပ်ကို လှန်လှောနေမိသည်။

“ဟေ့ မေးနေတယ်လေ”

သူ စိတ်မရှည်စွာ ထပ်ဆင့်ဆိုလာသည်။ သူ့စုံစံက မာ မပြောမချင်း ဖွတ်မေးမည့်ပုံပေါ်တာကြောင့်

“ကုမာရ”

လို ဖြည်းညှင်းစွာ ဖြေလိုက်စဉ် သူ့မျက်ခုံးနှစ်ဘက် အပေါ်ပင့်တက်သွားသည်အထိ အံ့ဩသွားပြီး

“ဘာ၊ ဘာ၊ ပြန်ပြောကြည့်စမ်း”

ကျစ် ဒီကောင်လေးနဲ့ ခက်တော့တာပဲ။ နားထိုင်း နေရောလား။

“နင့်နာမည်က ဘာ၊ ပြန်ပြောကြည့်စမ်း”

“ကုမာရ လေ၊ ကုမာရ၊ နင် နားပင်းနေသလား”

မာ ခပ်ဆတ်ဆတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ မျက်ဝန်း တဖိတ်ဖိတ်တောက်သွားပြီး

“ကုမာရ”

မာ နာမည်ကို သူ့အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်တော့သည်။ မာ နာမည်က သူ့အတွက် ဒီလောက်ထိ အံ့ဩနေဖို့ မလိုဘူးထင်တယ်။ သူက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အံ့ဩနေရတာလဲ။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မာ နာမည် ကုမာရ”

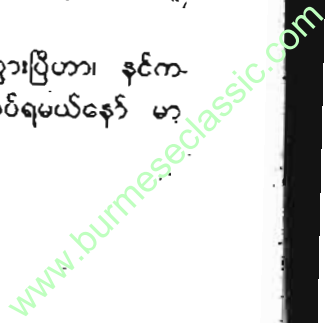
“အို၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ မာ ရယ်”

သူ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်ရည်စို့သည်အထိ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ကာ မာ လက်လေးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်တော့သည်။ ရုတ်တရက် သူ ဆုပ်ကိုင်လာတော့ မာ လန့်သလိုဖြစ်သွားပြီး

“အို၊ ဘာလို့ ကိုင်ရတာလဲ”

မာ လက်ကို အတင်းရုန်းခါမိသည်။ ထိုအခါ သူ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“မာ ရယ်၊ နင့်ကို ငါ အရမ်းချစ်သွားပြီဟာ၊ နင်က ငါ့ရဲ့ ညီမလေးလုပ်ရမယ်။ ငါ့ရဲ့သူငယ်ချင်းလုပ်ရမယ်နော် မာ နော် မာ”

မဆီမဆိုင် သူညီမလေး။ သူ့သူငယ်ချင်း လုပ်ရမတဲ့။ မလုပ်ချင်ပေါင်။ သူ့ဘာသူ့ ဇွတ်လာခေါ်။ နာမည်မေး။ ပြီးတော့ ညီမလေးလုပ်။ သူငယ်ချင်းလုပ် ဆိုပြီး အတင်းအကျပ်လာပြောတာ အမြင်ကပ်ဖို့ကောင်းပါရဲ့။

“နော် မာ၊ မာဟာ ငါ့ညီမ၊ ငါ့သူငယ်ချင်းနော်”

မာ ခေါင်းမညိတ်၊ ခေါင်းမခါ၊ သူ့ကိုသာ ခပ်စူးစူးလေး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူက အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာမြူးတူးဟန်လေးနဲ့

“ငါ့နာမည် မှတ်ထား၊ မှော် တဲ့”

ရော် ခက်တော့တာပဲ။ သူ့နာမည်ကို မာ မမေးဘဲနဲ့ အတင်းမိတ်ဆက်နေတာ အမြင်ကတ်ဖို့ကောင်းတယ်။

“မှတ်မိရဲ့လား၊ မာ။ ငါ့နာမည် မှတ်မိလား”

သူက မာ ခင်ချင်စိတ်ရှိမှန်း၊ မရှိမှန်း မစဉ်းစားဘူး။ သူ့နာမည်ကို မှတ်မိလား။ မမှတ်မိလားဆိုတာ စစ်ကြောနေတာ စိတ်ရွပ်စရာကောင်းလှသည်။

“မှတ်မိရင် ပြောကြည့်စမ်းပါ မာ ရယ်”

သူ အကြိမ်ကြိမ် ဇွတ်တောင်းဆိုလာစဉ် မာ စိတ်အချဉ် ပေါက်လာသည်။

“မှတ်မိတယ်”

“မှတ်မိရင် ပြောကြည့်စမ်းပါ”

မာ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်စုလိုက်ပြီး

“သဝေထိုး မ ဟထိုး ရေးချ ရွှေထိုး မှော် မှော်၊ ဟုတ်ပြီလား”

မာ အမြင်ကပ်ကပ် ရွတ်လိုက်တော့ ကောင်ဆိုးလေးက သဘောကျစွာ ပြုံးပြီး

“အိုး မာ ဉာဏ်သိပ်ကောင်းတယ်”

မဆီမဆိုင် မာ့ကို ရှိုးကျူးလာသည့် မှော် ကို မျက်မှောင် တွန့်ကြုတ်၍ ကြည့်မိသည်။ သူက မာ စိတ်မှာ ဘာရှိသည် မရှိသည်ကို ဆိုတာထက် သူ့စိတ်မှာရှိသည်အတိုင်း မာ့ကို စီရင်လာသည်။

“မာ၊ နင်နဲ့ငါ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းဖြစ်သွားပြီဟာ၊ ဒါကြောင့် မာ ငါ့အနားမှာ ထိုင်ရမယ်” ဟု မာ လက်ကို အတုင်းဆွဲခေါ်တော့သည်။

“အိုး မထိုင်ဘူး”

မာ ငြင်းတော့ သူ့မျက်နှာပေး တွန့်ကြုတ်၍ ညှိမှောင် သွားပြီး

“မထိုင်လို့ မရဘူး မာ။ နင် ငါ့အနားမှာပဲ ထိုင်ရမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို မာ လွယ်အိတ်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူ၍ သူ့ဘေးက စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။ ထိုနေရာက မာ့ကို အတင်းဆွဲ၍ သူ့ဘေးနဲ့မှာ ထိုင်စေသည်။ ထိုသို့ အတင်းအကျပ် ပြုမှုလာသည့် သူ့အသွင်ကြောင့် မာ ဒေါသထွက်လာသည်။

“ဒီမှာ မှော်။ နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုထင်နေလဲ။ ငါ့ကို

ဆရာမ ပေးတဲ့နေရာမှာ မာ ထိုင်မယ်။ နင်က ယောက်ျားလေး။ မာက မိန်းကလေး။ ယောက်ျားလေးအတန်းမှာ ထိုင်နေရင် မာ့ကို ဆရာမ ဆုလိမ့်မယ် သိရဲ့လား။ နင် မာ့ကို ဇွတ်မလုပ်နဲ့”

မာ အသံကျယ်ကြီး အော်မိသည်။ ထိုအခါ ဆရာမကို သူ အပြေးအလွှားခေါ်လာပြီး

“ဆရာမ၊ မာက သားရဲညီမ၊ သားသူငယ်ချင်း၊ သားနားမှာ ထိုင်ခွင့်ပေးပါနော် ဆရာမ”

ဆရာမကို သူဦးစွာ အကြောင်းကြား၍ ခွင့်တောင်းစဉ် ဆရာမ သူ့ဘက်လိုက်ပြီး

“သမီး မှော် အနားမှာ ထိုင်လိုက်ပါကွယ်”

လို့ ဆိုလေ၏။

သူ့ဘက်လိုက်ဆိုသည် ဆရာမကို မာ အံ့ဩရသည်။ ဘာကြောင့် ဒီစွတ်ကောင်လေးဆန္ဒကို လိုက်လျောရတာလဲ။ မာ မစဉ်းစားတတ်တော့။

“ဆရာမပြောတာ ကြားတယ်နော်။ မာ ငါ့အနားမှာပဲ ထိုင်ရမယ်၊ ဒါပဲ”

သူထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်အတိုင်း မာ သူ့အနားမှာ ထိုင်ရတော့သည်။ မာ စိတ်ဆန္ဒအရ သူ့အနားမှာ မထိုင်ချင်။ ဟို ရှေ့ဆုံးတန်းက ကောင်မလေးတွေနားမှာ ထိုင်ချင်သည်။ ဒီလိုနဲ့ မာ သူ့အမိန့်၊ သူ့ဩဇာခံ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မာ နှုတ်ခမ်းအု၍ မကျေနပ်ကြောင်း သက်သေပြလျှင် သူ ပြုံးကြည့်၍ ရယ်မောနေတတ်သည်။ ထို့ပြင်

“မာရယ်၊ နင်က ဇာရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ ညီမလေးပဲ သိလား။ အရမ်းခင်ဖို့ကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းပဲ”

လို့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဆိုတတ်သည်။ မာ မျက်စောင်းခဲ ကြည့်နေပေမယ့် သူ အပြုံးမပျက်ခဲ့။ သူ အပြုံးပျက်အောင် မာ ဖန်တီးချင်သည်။ မာ ကျောင်းစတက်တဲ့ သုံးရက်မြောက်နေ့ အတန်းသူ ကောင်မလေးသုံးယောက် သူ အပြင်ထွက်သည်ကို မြင်သည်နှင့် မာ အပါးရောက်လာပြီး

“ကုမာရ၊ ငါတို့အနားမှာ ထိုင်မလား”

မာ ကလည်း ထိုင်ချင်နေတာ အူထနေတာနဲ့ ချိန်ကိုက်

ထားသလို ဖြစ်သွားသည်။ မာ ဖြူးတူးသွားပြီး

“ထိုင်မယ်၊ ထိုင်မယ်၊ မာ က မှော် အနားမှာ ထိုင်ချင်

တာ မဟုတ်ဘူး၊ သိလား”

“အေး၊ ငါတို့ကလည်း မာ ကို ဒီကောင်စုတ်နားမှာ မထိုင်စေချင်ဘူး”

“လာ၊ လာ၊ မှော် အပြင်ထွက်တုန်း၊ ငါတို့အနားမှာ တိတ်တိတ်လေး လာထိုင်နေ”

မာ ကလည်း ချက်ချင်း လွယ်အိတ်ဆွဲ၍ ရှေ့ဆုံးခုံ ထောင့်အကျဆုံးနေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မှော် အတန်းထဲ ဝင်လာစဉ် မာ ခေါင်းပု၍ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မာကို မတွေ့ရတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းပါးပေါ်က အပြုံးလွင့်ပျောက်သွားသည်။ ကျီးကန်း တောင်၊ မောက်မျက်ဝန်းနဲ့ မာကို တစ်ခန်းလုံး ဝေ့ဝိုက်ရှာသည်။ တန်းစီပြီးထိုင်နေသည့် ကောင်မလေးသုံးယောက်ကို အကာကွယ် ယူ၍ ခေါင်းပုထိုင်နေသည့် မာကို မြင်သွားစဉ် သူ မျက်နှာ တင်းမာလာသည်။

မာ ရှေ့ ဖျပ်ခနဲ ရောက်လာပြီး မာ လွယ်အိတ်နဲ့ မာကို အတင်းဆွဲတော့သည်။

“လာခဲ့၊ မာ”

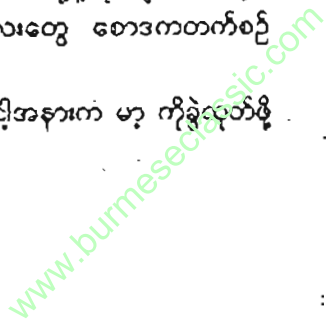
“အို၊ မာ ဒီမှာထိုင်ချင်တယ်”

“ဟုတ်တယ် မှော်၊ ကုမာရက ငါတို့နဲ့ထိုင်ချင်တယ်တဲ့”

မာ ဘက်က ထိုကောင်မလေးတွေ စောဒကတက်စဉ် သူ့မျက်နှာပေး ရင့်လာပြီး

“ဒီမှာ စိုးမေ၊ နောက်တစ်ခါ ငါ့အနားက မာ ကိုခွဲလှတ်ဖို့

လုပ်ရင် ဟောဒီမှာကြည့်၊ လက်သီး”

မိန်းကလေး

ထိုကောင်မလေးသုံးယောက်ကို သူ့လက်သီး ချိန်ရွယ် လိုက်စဉ် ကောင်မလေးတွေ အတွန်းမတက်ရဲတော့။

“ဒီမှာ မာ၊ နင်လည်း သတိထား။ သူများခေါ်တိုင်း လိုက်သွားကြည့်၊ ငါ့အကြောင်း သိသွားမယ်”

ဟဲ့ မာ့ကို မာန်မတော့သည်။ သူ့ရဲ့ ဇွတ်ဆန်မှုအတွက် မာ့ဘက်က အားပေးမယ်သူ မရှိတော့။ သူ့ကိုတစ်တန်းလုံးက ကြောက်ဟန်တူသည်။ မာ့လက်ကိုဆွဲ၍ ထိုကောင်မလေးတွေ အတန်း ထဲက ခေါ်ထုတ်စဉ် ဘယ်သူမှ ဝင်မတားတော့။ နောက်ဆုံးတော့ မာ ခြေဆောင်၍ သူ့နားရောက်သွားပြန်သည်။

“မာ၊ နင် ငါ့ကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ မပေါင်းရဘူး။ ငါလဲ ဘယ်သူနဲ့မှ မပေါင်းဘူး။ ကြားတယ်နော်”

သူ ဆိုစဉ်၊ မာ ခေါင်းမညိတ်။ သူ့အမိန့်ကို မာ အသိ အမှတ်မပြုချင်။

“ခေါင်းညိတ်လိုက်စမ်းပါဟာ”

လို့ သူကပဲ စိတ်မရှည် ဖြစ်လာသည်။ မာ ဦးခေါင်းညိတ် ရန် သူ့လက်နှစ်ဘက်နှင့် မာ့ ဦးခေါင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ညိတ်ဟန် လုပ်တော့သည်။ ဒါတင်မက နေ့လည်စာ စားတဲ့အခါမှာလည်း မာ လွတ်လပ်ခွင့်မရပါ။ သူ့က မာ့ကို ကလေးတစ်ယောက်လို တယုတယ ခွဲကျွေးတတ်သည်။

“အိုး မာ့ဘာသာ စားမယ်” ပေါ့။

မာ တင်းငြင်းရင်လည်း မရ။

“မာ ရယ်။ နင့်ဘာသာ စားတော့ ပါးစပ်တစ်ဝိုက်မှာ ထမင်း ဟင်းတွေ ပေကုန်တာပေါ့ဟာ။ ဒါကြောင့် ငါ ခွဲကျွေးတာ၊ မာ ပါးစပ်အသာသေးဖွင့် ဟလိုက်။ ငါကျွေးတာကို စားလိုက်ပါ။

ဖိတ်ပျံသံများနယ်

စားပါ၊ စားလိုက်ပါ”

ချောသံပျော့နှင့် အတင်းခွဲကျွေးလာသည့်အခါ မာ ငြင်း၍ မရတော့။ မာ့ ဘာသာ ခပ်စားခွင့်မရလို့ ဘဝင်မကျပေမယ့် သူ၏ ဇွတ်ကျွေးမှုကို စောဒက မတက်နိုင်ဘဲ စားရတော့သည်။

မုန့်စားချိန်ဆိုလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ မာ စားချင်တဲ့မုန့်ကို ကျောင်းမုန့်ဈေးတန်းမှ မာ စိတ်ကြိုက် ဝယ်စားခွင့် မရခဲ့။

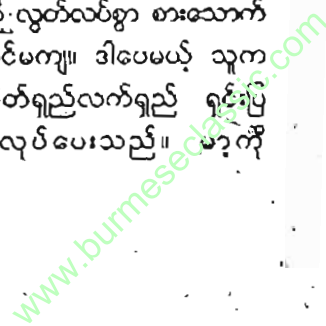
“မာ့ကို သူများတွေနဲ့ တိုက်မိလိမ့်မယ်။ ငါပဲသွားဝယ်မယ်” ဆိုပြီး သူ့မုန့်သွားဝယ်သည်။ သူဝယ်လာတဲ့မုန့်က မာ စားချင်တဲ့ မုန့်တွေမဟုတ်။

“ဟွန်း၊ မာက အသုပ်စားချင်တယ်။ ဇီးထုပ်ခွဲ မက်မန်းသီး ပေါင်း ကြိုက်တယ်။ ဒါတွေ မစားချင်ဘူးဟာ”

သူ ဝယ်လာတဲ့ ချောကလက်နဲ့ ဝေဖာ ကို မာငြင်းရင် သူ့အသွင်က လူကြီးလို မျက်နှာပေးတည်တည်လေးဖြစ်သွားပြီး

“ဟာ၊ အသုပ်တွေဘာတွေက မာနဲ့ ထည့်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါတွေက မသန့်ရင် ဝမ်းလျော့တတ်တယ် မာ၊ မလိုင်တုံးနဲ့ ချောကလက်က အားအင်ပြည့်စေတယ်၊ မာရယ် စားပါနော်၊ စားလိုက်ပါ။ ညီမလေးက လိမ္မာပါတယ်”

သူ ချော၍ပြောရင်း မာ့ ပါးစပ်ထဲ မလိုင်တုံးတစ်ခု ထိုးထည့်လိုက်တော့သည်။ မာ ငြင်းပယ်ခွင့် မရတဲ့အဆုံး မလိုင်တုံးကိုသာ ခပ်နာနာဖိဝါးရတော့၏။ သူ့ကြောင့် မုန့်ဈေးတန်းမှာ မာ ကိုယ်တိုင် မုန့်ဝယ်ခွင့်၊ ကြိုက်ရာမုန့်ကို လွတ်လပ်စွာ စားသောက် ခွင့်မရခဲ့။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို မာ ဘဝင်မကျ။ ဒါပေမယ့် သူက မာ နားမလည်တဲ့ သင်ခန်းစာကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြ တတ်သည်။ မာ့ကို စာတွေ ကူလုပ်ပေးသည်။ မာ့ကို

ကျောင်းသွားရင် ဝင်ကြို၊ ကျောင်းပြန်ရင် ပြန်ပို့တတ်သည်။ သူ့ကြောင့် မေမေဖေဖေတို့နဲ့ သူ့ဒယ်ဒီ၊ မာမိ တို့ အတိုင်းထက် အလွန် ခင်မင်ရင်းနှီးလာသည်။

ဒါတင်မက ကျောင်းပိတ်ရက်မှာလည်း မှာ ဆီမှာ သူ့လာနေသည်။ အဆိုးဆုံးက မှာအနားမှာ ညအိပ်လေ့ရှိသည်။ သူ ညအိပ်ခွင့်ရရန် သူ့ဒယ်ဒီနဲ့ မာမိ လိုက်လာ၍ ဖေဖေနဲ့ မေမေဆီမှာ ခွင့်တောင်းသည်။

“သားက သမီးမာ နားမှာ ညအိပ်ချင်လို့တဲ့”

“အို၊ နေပေါ့။ သားကိုလည်း သက်တို့ သားလိုချစ်ရပါ တယ်။ ညပဲအိပ်အိပ်၊ နေပဲနေနေ၊ ကြိုက်သလို နေပါစေ”

လို့ မေမေတို့ အသားတကြည် ခွင့်ပြုတော့သည်။

“အို၊ မာ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး မေမေ၊ သူ့နားမှာ တစ်နေ့လုံး နေရတာ ငြီးငွေ့တယ်။ ညပါ မှာ နားမှာ အိပ်မယ်ဆို မာ အသက်ရှုကျပ်ပြီး သေသွားနိုင်တယ် မေမေ၊ သူ့အိမ် သူ့ပြန်အိပ် ပါစေ”

မာ အကြောက်အကန် ငြင်းမိ၏။ မေမေက မှာကို ချောမော ထွေးပိုက်၍

“သမီးကလည်း။ နေ့ည သမီးအဖော်ရအောင် မှော် နေ တာပါကွယ်။ နေပစေနေနဲ့။ ညဘက်ဆို သမီးကို စာကူကျက်ပေး နိုင်တော့ သမီး စာပိုတော်လာမှာနော် သမီး”

“ဟွန်း မနေနဲ့၊ မနေနဲ့”

မာ နှုတ်ခမ်းပူ၍ တွင်တွင်ငြင်းမိ၏။ မာ၏ ငြင်းဆန်မှုကို မေမေနဲ့ သူ့ဒယ်ဒီ၊ မာမိက သဘောကျစွာ ရယ်ကြသည်။

“သားရယ်၊ သား ညီမလေးကို သားပဲ ချောပါကွယ်”

လို့ မေမေကဆိုစဉ် သူ မှာအနား ရောက်လာပြီး “မာ”

“မခေါ်နဲ့”

“မာ၊ ဘဲကင်စားချင်တယ်ဆို”

ဘဲကင် ဆိုသည့်အသံကြောင့် မာ မျက်ဝန်းတောက် လာသည်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို အနည်းငယ်မူနိုင်မှ ကောင်းမည်။ မာမျက်နှာနုနုလေး ဖောင်းပွ၍

“အဲဒါ မနေ့က ပြောတာ”

“ငါ ဒီနေ့ ဘဲတစ်ကောင် ကင်လာတယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ညီမလေးအတွက် ကင်လာတာ”

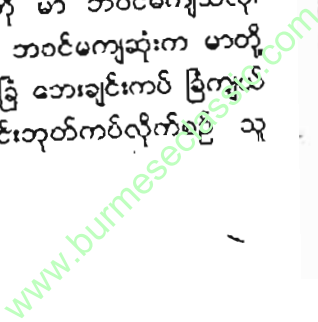
“ယုံဘူး။ ယုံဘူး။ သွား”

“မယုံဘူးလား။ မယုံရင် ဟောဒီမှာ ကြည့်”

ဘဲကင်ထည့်ထားသည့် ပါကင်အိပ်ကို ဖွင့်ပြစဉ် မာ သွားရည်ကျသွား၏။

“လာ မာ၊ နင့်ကို ခွံ့ကျွေးမယ်”

ဘဲကင်အိပ်ကို တစ်ဖက်၊ မှာလက်တစ်ဘက်ကို ဆွဲ၍ သူ ထမင်းစားခန်းထဲ ဦးဆောင်ခေါ်သွားစဉ် မာ မသွားချင် သွားချင် တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဟန်နှင့် သူ့နောက် လိုက်ပါခဲ့မိသည်။ ဒီလိုနဲ့ သူက နေ့နေ့ညည မှာ အပါးမှ အနိင်လို ရှိနေတော့၏။ သူ့မိဘနဲ့ မှာ မိဘက မာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ ဘာပဲတောင်းဆိုခဲ့ပါစေ အပြည့်အဝ လိုက်လျောကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို မာ ဘဝင်မကျသလို၊ နှစ်ဘက်မိဘတွေကိုလည်း ဘဝင်မကျ။ ဘဝင်မကျဆုံးက မာတို့ ပဉ္စမတန်း စာမေးပွဲ ပြေခါနီးပေါ့။ မာတို့၌ ဘေးချင်းကပ် ခြံကျယ် ကျယ်နဲ့ တိုက်ကြီးကြီးရောင်းရန် ဆိုင်းဘုတ်ကပ်လိုက်စဉ် သူ

၁၆

စိန်ကလေး

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး

"မာမိ အဲဒီတိုက်နဲ့ အဲဒီခြံကို ဝယ်ပေး။ ဒီတော့မှ မာမိ တို့လည်း မာ နဲ့ အနီးကပ်နေလို့ရမယ်။ သားလည်း မာမိတို့နဲ့ နီးနေမှာပေါ့။ နောက်ဆို တစ်ပတ်တစ်ခါ မာမိတို့ဆီ ပြန်ရတယ်။ သား မှာကို စိတ်မချဖြစ်ရတယ်လေ၊ နော် ဒယ်ဒီ၊ ဝယ်ပေး"

သူ တောင်းဆိုစဉ် အံ့ဩစရာကောင်းသည်က သူဒယ်ဒီနဲ့ မာမိ စောဒကတက်ခြင်းမရှိဘဲ ချက်ချင်း ဝယ်ပေးလိုက်တော့၏။ ထိုနောက် သူတို့တိုက်နဲ့ မာတို့တိုက်ကြားက ခြံစည်းရိုးကို သူတို့ယ်တိုင် အလုပ်သမားခေါ်၍ ဖျက်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။

သူကြောင့် မာ တစ်ပတ်မှာတစ်ရက် လွတ်လပ်ခွင့်ရတဲ့ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးသွားတော့သည်။ ထိုတိုက် ဝယ်ယူပြီးသည့်နေ့ ကတည်းကစ၍ မာ သူနဲ့ ခွဲမရအောင် ဖန်တီးလိုက်တော့သည်။ သူတို့တိုက်မှာ မာနဲ့ သူ့အတွက် အခန်းတစ်ခန်း စီရင်လိုက်သည်။ သူက သူတို့တိုက်မှာ သွားအိပ်ရင် မာပါ လိုက်အိပ်ရသည်။ သူ့မျက်စိ အောက်မှာ အချိန်ပြည့်နေထိုင်ရသောကြောင့် မာ စိတ်ကျဉ်းကြပ် လာသည်။ စိတ်ကျဉ်းကြပ်သည်နှင့်အမျှ သူ့ဆန္ဒကို တွန်းလှန်ချင် သည်။ ဒါကြောင့် မေမေနားကပ်၍

"မေမေရယ်၊ မှော်အနားမှာ မာ မနေချင်ဘူး။ မာတို့ ဒီခြံရောင်းပြီး မှော်နဲ့ဝေးတဲ့နေရာမှာ ပြောင်းနေရအောင်လား။ မှော် မသိအောင် ပြောင်းနေကြစို့လား၊ မေမေ"

"သမီးရယ်၊ သမီးကို ခင်လွန်းလို့ အရိပ်လိုစောင့်ကြည့် နေတဲ့ မှော် ခင်မင်မှုကို ငါ့စစ်လျှူမရှုပါနဲ့ကွယ်။ ငံမှန်လို အနီးကပ် နေပြီး ဂရုတစိုက် တွယ်တာရှာတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရတာ သမီး သိပ်ကံစောင်းတာပဲကွယ်။ သမီး မှော်အပေါ်မှာ တစ်မျိုး

အိမ်ထောင်ရေး

မပြင်ပါနဲ့၊ နော် သမီး"

မာ၏ တောင်းဆိုမှုက အရာမထင်ခဲ့။ သူ့ကြောင့် မာ လွတ်လပ်ခွင့် အားလုံး ကျရှုံးခဲ့ရသည်။ မာစိတ်နှင့် မာ့ဆန္ဒအတိုင်း လွတ်လပ်ခွာ နေထိုင်ပြုမူခွင့် မရခြင်းအတွက် အခွင့်အရေးရတိုင်း မာ ဂျစ်တိုက်မိသည်။ နှုတ်ခမ်းစုမိသည်။ သူ့ကို ကုတ်ဖွဲ့မိသည်။ ရိုက်ထုမိသည်။ ဒါပေမယ့် သူ့အပြုံးမပျက်ခဲ့။ သူ့အပါးမှာ မာ ရှိနေခြင်းအတွက် သူ့ မြူးတူးနေတတ်သည်။ သူ့အဆိုအတိုင်း မာ့ဆန္ဒ မပါဘဲ မာဟာ သူ့ညီမ သို့မဟုတ် သူ့သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေ ရတော့သည်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်၊ တစ်တန်းပြီးတစ်တန်း တက် ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မာ ဆယ်တန်းတက်သည် နှစ်တွင် သူ့အသွင်သည် ပို၍ ထူးခြားလာသည်ဟု မာ သတိထားမိသည်။ သူ့အကြည့်က ငယ်ငယ်ကလို မဟုတ်။ ခပ်စူးစူးလေး တောက်ပကာ မာ့ကို အတန်ကြာ ငေးကြည့်နေတတ်သည်။ မာ့ကို ပို၍စိုးရိမ်လာသည်။ ပို၍ စိတ်မချ ဖြစ်လာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မာ့ကိုကြည့်၍ အလိုမကျသလို မျက်နှာကြောတင်းနေတတ်သည်။ မာ့အနားမှာ စက္ကန့်မလပ်နေတတ်သည့် သူသည် ခုတော့ ခပ်ခွာခွာ နေတတ်လာသည်။ သူ ဘာကြောင့် ပြောင်းလဲလာသည်ဆိုတာ မာ မတွေးတတ်။ တစ်နေ့ မာ စာရေးနေစဉ် သူ ထူးထူးခြားခြား မေးလာသည်။

"မာ"

"ပြော"

မာ သင်္ချာတစ်ပုဒ်တွက်ရင်း ထူးသည်။

"ငါ့ဘက် လှည့်ပါ"

မိနားကလေး

"ဟာ၊ မာ သချာ တွက်နေတယ်ဟာ"

"ကဲပါ၊ နောက်မှတွက်၊ ငါ အရေးကြီးတာ မေးချင်လို့"

မာ လက်ထဲက ဘောပင် ကိုဆွဲလုရင်း ဆိုလာသည်။ သူက တစ်ခါတစ်ခါ အဲသလို ဇွတ်သမား။ မာ စိတ်မရှည်စွာ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး

"ကဲ မေး၊ မေးစေ၊ ဘာ အရေးကြီးတာလဲ"

မေးစေ ဆိုတော့လည်း သူ ချက်ချင်းမပေး။ မာ့ကို အံ့ဩတဲ့ မျက်ဝန်းဝိုင်းကြီးနဲ့

"မာ အသားမှာ ဘာတွေလိမ်းထားလဲ" တဲ့။

"ဘုရားရေ"

မာ ရင်ဘတ်ဖိ၍ အားရပါရ ရယ်လိုက်မိသည်။

"ဒါလား၊ အရေးကြီးတဲ့စကား၊ မာ ဘာမှမလိမ်းဘူးဆိုတာ နင်သိတာပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ မာ သနပ်ခါး ပုံမှန်မလိမ်းဘူးဆိုတာ ငါ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မာ့ အသားက တစ်ခုခုလိမ်းထားသလို မွှေးနေလို့၊ ငါအံ့ဩနေတာ၊ ငါမသိအောင် တစ်ခုခုလိမ်းသလား၊ အဲဒါ သိချင်လို့"

"မလိမ်းပါဘူးဟာ၊ မာက ဒီလောက်ပျင်းတဲ့သူ၊ ရေတောင် မှန်မှန်ချိုးချင်တာ မဟုတ်ဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ မာညစ်ပတ်တာ ငါသိတယ်၊ အခု မာ့ အသားမွှေးနေတော့ ငါ အံ့ဩတာပေါ့ဟ"

"အင်း နင့်နှာခေါင်း မကောင်းတော့ဘူးထင်တယ် မှော်ရယ်၊ နှာခေါင်းအထူးကု ဆရာဝန်နဲ့ သွားပြသင့်ပြီ"

သူ့ပုံစံကိုကြည့်၍ မာ ရယ်ကျဲကျဲ ဆိုမိသည်။ သူ

အိမ်ထောင်ရေး

အိလည်လည် ဖြစ်ပြီး

"ဒါ ရယ်စရာလား"

"ရယ်စရာပေါ့၊ နင် ခုတလော ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နင့်ပုံစံ တစ်မျိုးပဲ၊ နေမကောင်းလို့လား"

မာ လူတတ်ကြီးလုပ်ပြီး နဖူးပေါ် လက်တင်စမ်းလိုက်သည်။

"ကိုယ်က မပူပါဘူး"

"နင် နေလည်းကောင်းပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ အဲလို မူမမှန် ဖြစ်ရတာလဲ"

မာ့ မေးခွန်းကို သူမဖြေ။ သူ့မျက်ဝန်းက မာ နှုတ်ခမ်းလွှာ ဆူဆူလေးပေါ်မှာ ယစ်ဝဲနေဆဲ။

"ဖြေလော၊ မဖြေဘူးလား၊ မဖြေရင် တိုင်ပြောလိုက်မယ်၊ မေမေ ဟောဒီမှာ"

"အို၊ မာ"

မာ့ ပါးစပ်ကို သူ့လက်ဖဝါးနဲ့ အတင်းပိတ်လိုက်ပြီး

"အာပြုကြီးနဲ့ ဘာလို့အော်နေတာလဲ"

"အော်မှာပေါ့၊ နင့်အလှည့်ကျတော့ နင်မေးရင် မာ ချက်ချင်းဖြေရတယ်၊ အခု မာ မေးတော့ နင်မဖြေဘူး၊ ဒါ တရားလား၊ နင့်မာမိပြောထားတယ်လေး၊ နင် မတရားလုပ်ရင် တိုင်ပါတဲ့၊ အဲဒါ တိုင်မလို့ပေါ့"

သူ့မျက်နှာ နီမြန်းမြန်း အရောင်ဟပ်သွားပြီး

"ဟာ မာနဲ့တော့ ခက်တာပဲ"

"မခက်ချင်ရင် မာမေးတာ ဖြေလိုက်၊ အမြန်ဆုံးဖြေလိုက်၊ ကြားတယ်နော်"

မာ အကျပ်ကိုင်မေးတော့ သူ မလုံမလဲဖြစ်လျက်

www.burmeseclassic.com

“မသိဘူးဟာ၊ နင့်ဖာသာ နင် သချာတွက်တော့”

“ဟာ၊ ဟာ၊ မဘဲကို ဒီလိုလုပ်လို့ မရဘူး။ နင်မဖြေရင် ဟာ တိုင်မှာနေ၊ နင့်ကို အန်တီနဲ့တင်မက အန်ကယ်နဲ့ပါ တိုင်မယ်”

ဟာ နိုင်ကွက်ရသွားပြီလို့ သူ့ကို ဖိနှိပ်ဖို့ စိတ်ကူးမိသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်က ဒီတစ်ခါ သူ ဒေါသမထွက်ပါ။ မဘဲကို မျက်နှာညှိုးညှိုးနဲ့ ဝေ့ကြည့်ပြီး

“မတိုင်ပါနဲ့ဟာ၊ အဲဒီအတွက် မဘဲကို ဘဲတစ်ကောင် ကင် ကျွေးမယ်လေ”

“လာဘ်မထိုးကြေး”

သူ့မျက်နှာရှေ့ မာ လက်ညှိုးလေးနဲ့ ကရော်ကရော်လုပ်၍ မာ လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

“အန်တီစီရော့ အန်တီသား မတရားဘူး သီလား”

ညွှန်ခန်းမှာ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေသည့် အန်တီစီကို မာ လှမ်းတိုင်လိုက်သည်။ မိဘလေးဦး စကားရပ်သွားသည်။ မေမေ မဘဲကို မျက်ခုံးပင့်ကြည့်၍

“မော် က ဘာမတရားတာလဲ သမီးရဲ့”

“မာ မေးတာကို မဖြေဘူးလေ၊ မော် အခုတလော မူမမှန် တဲ့ရောဂါဝင်နေတယ် အန်တီ၊ ဆရာဝန်နဲ့ စစ်ဆေးကြည့်ပါဦး။ တော်ကြာ ရောဂါကျွမ်းနေရင် ခက်မယ်။ မော် အကြည့်က ကြောင် တောင်တောင်နဲ့၊ နောက်ပြီး မဘဲကိုလည်း ခပ်ရှောင်ရှောင်နေတာ၊ တစ်ခါတစ်ခါဆို မဘဲကိုကြည့်ပြီး အနာကျတဲ့ခွေးလို မှောက်နေတာ အန်ကယ်ရဲ့”

မာ ရွင်ရွင်မြူးမြူးစိုင့်တန်းတော့ မေမေတို့ အားလုံး တအံ့တဩဖြစ်ကုန်သည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို စိုးရိမ်သလို တွေးတော

ကြဟန် ငြိမ်သက်သွားသည်။ အန်တီစီ စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်၍ မော်ကို အခန်းထဲက ဆွဲထုတ်ခဲ့ပြီး

“သား၊ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ပြောစမ်း၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

အန်တီစီ မေးစဉ် မဘဲကို သူ မျက်နှာရဲရဲနဲ့ လက်သီး ထောင်ပြသည်။ သူ့ မျက်နှာက ရှက်သလို ဘာလိုလိုနဲ့ သူ၏ အိမ်လည်လည်ဖြစ်နေမှုကို ကြည့်၍ မာ ရယ်နေမိသည်။ မေမေ ကတောင် မဘဲကို မျက်စောင်းခဲကြည့်သေးသည်။

“သားရယ်၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောမှ ပေါ့ကွ”

အန်ကယ်က စိတ်မရှည်သလို ဆိုသည်။ သူ မျက်လွှာချ ငြိမ်ဝပ်လျက်

“ညဘက် စာကြည့်စာများလို့ မျက်လုံးကြောင်နေတယ် ထင်တယ်၊ နောက်ညတွေဆို ညဉ့်နက်တဲ့အထိ စာမကြည့်နဲ့လေ” မေမေက မေမေ့အထင်နဲ့ မေမေဆိုသည်။ ထိုအခါ သူ ခေါင်းခါပြီး

“စာကြည့်လို့ မဟုတ်ဘူး” တဲ့။

“ဒါဆို၊ ဘာကြောင့်လဲ ပြောလေ”

အန်တီစီ ထပ်ဆင့်မေးတော့ သူ မဖြေချင်ဖြေချင်နှင့်

“ဟို ဟို၊ မာ အသားက အရမ်းမွှေးနေတော့ သား စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီး ဖြစ်နေလို့ပါ”

“ဟေ”

လူကြီးတွေ အံ့ဩပေမယ့် မာ အားရပါးရ ရယ်မိ တော့သည်။ မာ ရယ်ပြီး

“မော် ရူးသွားပြီ ထင်တယ်”

လို့ ခပ်လှောင်လှောင် ဆိုလိုက်သည်။ မိဘလေးဦး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်စဉ် သူ မျက်လွှာ ချလိုက်သည်။

“အဲဒီတော့”

အန်တီစီ ခပ်ဆဆမေးတော့ သူ မှာကိုတစ်ချက်ကြည့်သည်။ ထိုနောက် ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ ပြောင်းလဲသွားသည် သူ့ အမူအရာကြောင့် မေမေတို့ သက်ပြင် ကိုယ်စီ ချစ်သည်။

အဲဒါ သူ့ရဲ့ ပထမအကြိမ် ပြောင်းလဲမှု။

ဒုတိယအကြိမ် ပြောင်းလဲမှုက။

“မာ အလှမပြင်ရဘူးနော်” တဲ့။

အလှပြင်ဖို့စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသည့် မာအတွက် သူ့အမိန့်က လိုက်လျောညီထွေ ရှိလှသည်။

သို့သော်

လိုက်လျောညီထွေမရှိသည်က သူ့စိတ်ဖြစ်သည်။

သူ့အမိန့်အတိုင်း မာ အလှမပြင်ပါ။ သနပ်ခါးပါးကွက်နှင့်

ကပိုကရိုကျောင်းသွားတက်သည်။

စိတ်ကစားတတ်သည့် ဆယ်ကျော်သက်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း မာကို ရွယ်တူကောင်လေးတွေ ကြည့်သည့်အခါ သူ အပြင်းအထန် ဒေါသထွက်ပြီး။

“မြင်တယ် မဟုတ်လား။ ဟိုအကောင်တွေ နင့်ကို ပြုံးပြုံး ပြပြ ကြည့်နေကြတာ။ အဲဒါ နင့်မျက်နှာကြောင့်”

ဘုရားရေ၊ မာ မျက်နှာကြောင့်တဲ့။ သူတို့မျက်လုံးနဲ့ သူတို့ ကြည့်တာ အစားပဲ့ပါတာမှ မဟုတ်တာ။

“နင့် မျက်နှာထားက ပြုံးချိုချို ဖြစ်နေတာကို။ မျက်နှာ ထားကို ခပ်မာမာ တင်းထားပါလား”

“အေးပါ”

သူ တင်းနေတာကြောင့် မာ စောဒက မတက်တော့ပါ။ သူ့စိတ်ကျေနပ်အောင် ရွယ်တူကောင်လေးတွေရှေ့ရောက်ရင် မာ နှုတ်ခမ်းပါးကို တင်းတင်းပိတ်ပိတ် မျက်နှာပြင်ကို တင်းမာထားမိ၏။

“နေပါဦး။ အဲဒီကောင်လေးတွေက ဟို ပဉ္စမတန်းတည်းက မာကိုမြင်ဘူးနေတာပဲ။ ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ဂရုတစိုက် ကြည့်ကြတာလဲ”

မာ မေးလိုက်တော့ သူ့မျက်နှာပေါ် လျှို့ဝှက်သည့် အနိပ် တစ်ခု ဖြတ်ပြေးသွား၏။ အတန်ကြာမှ

“နင် တစ်နေ့တခြား လှလှလာတာကိုး” တဲ့။

“ဘုရားရေ၊ မာ လှလာတယ်”

သူပြောမှ မာ မှန်ပြေးကြည့်ချင်စိတ် ပေါက်လာသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းလွှာက မာ လှနေတာကို ဘဝင်မကျသလို စုရော်လျက်

“အေးပေါ့ဟ”

“မာ အလှမပြင်ဘဲ ဘယ်လိုလုပ် လှမလဲ”

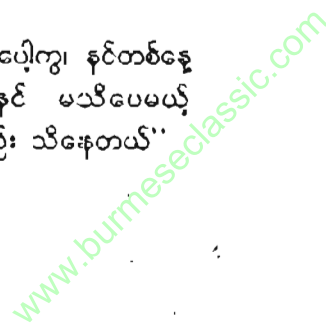
မာ အရိုးသားဆုံ၊ စောဒက တက်လိုက်သည်။

“အေး။ အလှမပြင်ဘဲ လှနေတာက ထူးခြားတာ”

“ဟုတ်ရဲ့လား မှော်ရယ်”

“ဟဲ့၊ တကယ်လှလို့ လှတယ်ပြောတာပေါ့ကွ။ နင်တစ်နေ့ တခြား အလှတွေတိုးလာတာ၊ နင့်ကိုယ်နင် မသိပေမယ့် ဟိုကောင်တွေ သိနေတယ်။ နောက်ပြီး ငါလည်း သိနေတယ်”

“ဟင်”

မာ မျက်ခုံးပင့်၍ သူ့ကိုကြည့်မိသည်။ မာနဲ့သူ မျက်ဝန်း ဖျပ်ခနဲ အကြည့်ဆုံသည်။

“အဲဒါကြောင့်ပြောတာ၊ မျက်နှာထားတင်းထား ဟုတ်ပြီ နော်၊ ဒီနေ့ကစပြီး ဒီကောင်တွေ နင့်ကိုငေးမကြည့်မိအောင် မျက်နှာထားတင်းပြီး ခပ်တည်တည်နေ၊ ငါကလွဲပြီး ဘယ်ကောင် ကိုမှ မကြည့်နဲ့၊ ဒါပဲ”

ဟတော့ သူ့အမိန့်တွေအောက်မှာ ပိသေရတော့မယ်ထင်ရဲ အံ့သြပါ၏။ သူ့ကိုတော့ ကြည့်ရမယ်တဲ့။

“ငါပြောတာ ကြားရဲ့လား”

မာ ငြင်းရင် သူ မျက်ထောင့်နီနီနဲ့ ကြည့်ဦးမှာလေ ဒါကြောင့်

“အင်း၊ ကြားပါတယ်ဟာ”

“အေး ကြားရင်ပြီးရော၊ မာ့ကိုကြည့်ထဲ အဲဒီကောင်တွေရဲ့ မျက်လုံးဝါဝါတွေကို ထိုးဖောက်ပစ်ချင်တယ်၊ တကယ်”

ဟု ထိုကောင်လေးတွေကို သူ တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ် မာန်မဲတော့၏။ နှုရဲ့ အဖြစ်သည်းမှုကိုကြည့်ပြီး မာ အသက်ရှု ကျပ်ပါ၏။ ဘာကြောင့် မာနဲ့ပတ်သက်ပြီးသူ ဒီလောက်ပြင်းထန် ရတာလဲ။ မာ သိတာက မမာချင်ဘဲ မာထားရသည် မာ့မျက်နှာကို မှန်ထဲကြည့်မိပြီး မာ အလိုမကျဖြစ်ရပါ၏။

နပူးပြင် ကျဉ်းကျဉ်းလေးအောက်က စိမ်းဖန်ဖန်မျက်ခုံး ညွတ်ကွေးကွေးနှစ်သွယ် ရှည်လျားကော့ပျံ့သည့် မျက်တောင်များနှင့် ဝိုင်းရံကာဆီးထားသည့် အရှည်လှဲလှဲ မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေး အနု၊ ခပ်လွင်းလွင်ပေါ်နေသည့် နှာတံ၊ နှုတ်ခမ်းပါ၊ ပူးဖူးလေး၊ ပါးပြင်ညက်ညက်ကလေး၊ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းသဏ္ဍာန်ရှိသည့် မာ့မျက်နှာ

လေးက မြင်ရုံနှင့်စွဲလမ်းသွားစေလောက်အောင် ချစ်စဖွယ် လှပ လွန်းပါရဲ့၊ ဒီလောက်လှတဲ့ မျက်နှာထားကိုမှ အရပ်ဆိုးအောင် မျက်နှာထား တင်းခိုင်းထားရက်တာ အံ့သြစရာ။ ဒါပေမယ့်လည်း သူ့အမိန့်အတိုင်း မျက်နှာထားတင်းတင်းထားရုံမှတစ်ပါး မာ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး။

မာ မျက်နှာထားတင်းထားတာကြောင့် တစ်ချို့ကောင်လေး တွေ မာ့ကို သိပ်မကြည့်ရဲကြာ။ အထူးသဖြင့် မှော် အနီ၊ကပ်ရိုနေ ခြင်းကြောင့် သူတို့ အတင့်မရဲတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ခပ်ရဲရဲနိုင်လှတဲ့ တချို့ကောင်လေး သူ့ကို အမြင်ကပ်ပြီး မာ့နား ရစ်သီသီလုပ်လာတတ်သောအခါ သူ ကမူးရှူးထိုးဖြစ်ပြီး မာ့ လက်ကို တအားဆွဲ၍ ထိုကောင်လေးတွေနှင့် ဝေးရာသို့ခေါ်ထုတ် သွားတတ်၏။ သူ၏ အဖြစ်သံမှုကို ထိုကောင်လေးတွေ ပံ့ပိုးတိုက် ရယ်မောခြင်းဖြင့် လှောင်ပြောင်ကြသည်။

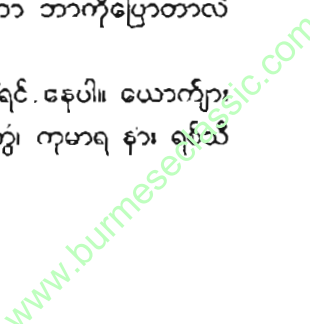
ထိုသို့ လှောင်ရယ်ခြင်းခံရတိုင်း သူ ခံခက်ဒေါသထွက်ပြီး ထိုကောင်လေးတွေနှင့် မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ရင်ဆိုင်လေတော့၏။

“ဒီမှာ၊ မင်းတို့တွေ သိပ်တရားလွန်လွန်းနေပြီကွ”

ထိုကောင်လေးတွေထဲမှ ‘ဒိုက်ဒိုက်’ဆိုတဲ့ ကောင်လေးက အဆိုးဆုံး။ သူနဲ့အပြိုင် မိုက်ဖို့ ဝန်မလေး။ မှော် ရှေ့မှာ ဒိုက်ဒိုက် က ကိုယ်ကို စပရိန်လို တွန်ပြီး

“ဟ ဟေ။ တရားလွန်တယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ ကိုယ့်လူ”

“ဟ၊ မင်းတို့တွေ နှမချင်းမစာနာရင် နေပါ။ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ သိက္ခာကိုတော့ ထိန်းရမယ်ကွ၊ ကုမာရ နား ရစ်သီ ရစ်သီ လာမလုပ်နဲ့”

“ဟ ဟေ။ ဒါကလူ့သဘာဝပဲ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က လွတ်လပ်စွာ ရစ်လို့ရတယ်။ ဒါ ဘယ်သူမှ ပိတ်ပင်လို့ မရဘူး။ ပိတ်ပင်ရင်လည်း ‘ဒိုက်ဒိုက်’ က လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး။ နေပါဦး ဒီကောင်ဘာသာ ကုမာရကို စိတ် ဝင်စားလို့ ပိုးတယ်ပန်းတယ်၊ ဟေ့ မင်းနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။”

“ဆိုင်တယ်ကွ၊ သိပ်ဆိုင်တယ်၊ မင်းပိုးပန်းတာကို မာ လက်မခံဘူးကွ”

“ဟား ဟေ့၊ တကယ်လက်မခံတာ ဟောဒီကောင်မလေး မဟုတ်ဘူး၊ မင်းပဲ မဟုတ်လား”

“အေး၊ ငါလက်မခံဘူး၊ မကျေနပ်ဘူး၊ မင် ဘာလုပ်ချင်လဲ”

“ဟေ့၊ စောင့်ကြည့်လိုက်ကွာ၊ စောင့်ကြည့်လိုက်”

မြောက်ကြွကြွဟန်နှင့် ‘ဒိုက်ဒိုက်’က မှာအနား တိုးကပ် လာသည်။ မှာရှေ့ရပ်၍ မှာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ပြီး

“ဟေ့ မာ မှာကို ဒီကောင်ဒိုက်တယ်။ မှာမျက်နှာလေးက ဒီကောင်ရင်ခွင်မှာ လခင်းတစ်စင်းလို အေးမြစေတယ်။ မာလေး အပြုံးက ဒီကောင်နှလုံးသားမှာ လှိုင်းထစေတယ်။ မာလေး ရင်ခုန်သံက ဒီကောင်ရဲ့ မိုးကောင်းကင်ကို မှန်တိုင်းတစ်စင်းလို ပရမ်းပတာ လှုပ်ရှားဝှေ့ရမ်းစေတယ်။ ဟား ဟေ့၊ မာ ရင်ခုန်စေ တယ်ဟာ”

‘ဒိုက်’ စတိုင်ကျကျ ဟန်ရေးပြ ဆိုလာသည့်အခါ မာ စိတ်ရှုတ်စေသည်။ ‘ဒိုက်’၏ ရဲရဲမှု၊ မျက်နှာပြောင်တိုက်မှုက မှော် ဒေါသကို ပုတ်နှိုးသည်နှင့်တူတော့သည်။ ထိုအခါ မှော်လက်သီး ကျစ်ကျစ်က ‘ဒိုက်’မျက်ခွက်ဆီ ခွပ်ခနဲ ပစ်သွင်းလိုက်တော့၏။ လျင်မြန်သည့် မှော် တုံ့ပြန်မှုကြောင့် ‘ဒိုက်’ ရှောင်ချိန်မရတော့။

‘ဒိုက်’ နားခေါင်းနှင့် ပါးစပ်မှ သွေးဒလဟော ယိုဆင်းလာတော့၏။ “မှတ်ထား ဒိုက်၊ မာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရဲ့ မကျေနပ်ချက်က အဲဒါပဲကွ”

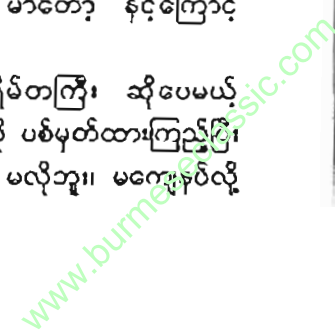
ထို့နောက် မှာလက်ကို သူ့ဆွဲ၍ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့၏။ ‘ဒိုက်’ ဘာလောက် နာကျင်ခံပြင်းသွားမလဲ။ သူ စာနာပြီး မခံစားနိုင်ပေမယ့် မာ ကိုယ်ချင်းစာချင်သည်။ ပြီးတော့ မာကြောင့် ရန်ဖြစ်ရတာဆိုတော့ ဒိုက်အတွက် မာပို၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

“မှော်”
မာ ခေါ်လိုက်တော့ သူ ခပ်စောင်းစောင်း လှည့်ကြည့်ပြီး “ပြော”

“ဒီလိုဟာ လူတစ်ဦးမှာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့် ရှိတာပဲ။ နင် စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ မာ ရှင်းရှင်းပြောမယ်၊ မာဆို မာ ပေါင်းချင်တဲ့ သူငယ်ချင်းကိုပေါင်းချင်တယ်။ ကြိုက်တဲ့ အစား အသောက် စားချင်တယ်။ မာ သွားချင်တဲ့ဆီ မာတစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေအားလုံး နင့်ကြောင့် မာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ နင့်ဒေါသတွေနဲ့ ရင်မခံနိုင်ချင်လို့ ငါ ငြိမ်နေတာ။ ကျေနပ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ အေး အခု ဒိုက်က မာလို ငြိမ်မနေဘူး၊ မကျေနပ်လို့ ရန်ပွဲဖြစ်ပြီလေ။ နင့်လက်သီးနဲ့ အထိုးခံရတဲ့ ဒိုက် ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေမယ်လို့ နင့် မထင်နဲ့၊ အဲဒါတော့ နင် ဘယ်လိုရင်ဆိုင်မလဲ၊ မာတော့ နင့်ကြောင့် စိတ်ညစ်တယ်၊ သိလား”

ငယ်သံယောဇဉ်နှင့် မာ စိုးရိမ်တကြီး ဆိုပေမယ့် ရဲရဲတောက်နေသည့် သူ့မျက်ဝန်းက မာကို ပစ်မှတ်ထားကြည့်ပြီး

“မာ မာ တစ်ခွန်းမှဝေဖန်စရာ မလိုဘူး။ မကျေနပ်လို့

သတ်ပွဲဖန်ဆင်းရမယ်ဆိုရင် ခိုက်နဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့သတ္တိ ငါ့မှာ အပြည့် ရှိတယ်။ အေး နှင့် တစ်ခုပဲ မှတ်ထား မာ၊ ငါ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ပဲ ထားထား နှင့် စောဒကမတက်နဲ့၊ မဝေဖန်နဲ့၊ အခြေအတင်မပြောနဲ့၊ နှင့်အနားမှာ ငါ အချိန်မရွေးရှိနေတာကို ကျေနပ်အောင် နေတတ်ဖို့ ကြိုးစား။ ဒါပဲ။"

ငယ်ငယ်ကထက် ပို၍ စိတ်ဆတ်လာသည် သူ့ကို မာ အငေးသားကြည့်မိသည်။ ထို့ပြင် သူ ဒေါသကိုဖော်ပြဖို့ မာ ရှေ့ရှိ နေသည့် ရွက်လှေပန်းအိုးကြီးကြီးတစ်လုံးဝန်းခနဲ ပြိုကျအောင် ခြေထောက် နဲ့ ကန် ပြီး လစ် ထွက် သွား တော့ ၏။ ကျောခိုင်းထွက်သွားသည့် သူ့ကိုတစ်လှည့်၊ သူ့ကန်ချက် ကြောင့် ကွဲသွားသည် ပန်းအိုးကို တစ်လှည့် ကြည့်ရင်။ မာ သက်ပြင်းချရလေ၏။

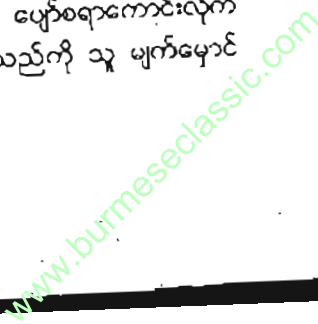
အဲဒါတွေကြောင့် နှင့်ကို မာ စိတ်ကုန်တာ မှန်ရယ်။ ဒီလိုနှင့် မာတို့ အထက်တန်းစာမေးပွဲကြီး ဖြေပြီးခဲ့လေပြီ။

အခန်း (၂)

"မာရေ ငါ Model သင်တန်း တက်မလို့ကွ" ဟု သူ့အသိပေးလာစဉ် မာ ရင်မှာချိုမြိန်ရသသွားသည်။ "ကောင်းတယ်"

ဟု မာ အားရဝမ်းသာ ဆိုမိသည်။ သူ Model သင်တန်းတက်တော့ မာအပါးမှာ အချိန်ပြည့် သူ့အနီးကပ် ရှိနေတော့မှာမကုတ်ဘူး။ သူ့မရှိရင် မာ စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်မှု ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ မာ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရမှာ။ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းလိုက် မလဲ။ ထိုအတွေးနဲ့ မာ စိတ်ပျော်ရွှင်သွားသည်ကို သူ မျက်မှောင် ကြွတ်ကြည့်ပြီး

“နင်က အဲဒါ ဘာပျော်တာလဲ”

“ဟိုလေ၊ နင် အရမ်းအောင်မြင်ရမယ်လို့ ငါထင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ပျော်တာ”

မာ စကားလုံးကို သူ အယုံအကြည်ရှိဟန်မပေါ်၊ သူမေးရိုး လှုပ်ချသွားပြီး

“ပျော်ပေါ့၊ အေး ငါသင်တန်းသွားတိုင်း နင်လိုက်ခဲ့ရမယ်”

သူ ဖျပ်ခနဲဆိုစဉ်၊ မာ ပါးပြင် ညှိုးရောင်ဟပ်သွားသည်။ အတွေးနဲ့တောင် မာ အားရပါးရ မပျော်ရတော့။ မာ ပါလိုက်ခဲ့ရမယ်တဲ့။ မာ မကျေနပ်၊ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး။ မာ နှုတ်ခမ်းစု၍ သူ့ကို ကျောခိုင်းလိုက်မိသည်။ မာလက်ကိုဆွဲယူသည့် သူ့အမူအရာက ညင်သာလွန်းလှသည်။

“အန်တီကို ပြောထားပြီးသား” တဲ့။

သူ့လက်ကို ဆောင့်ခါ၍ မာ ဆတ်ခနဲ ထ၊ လိုက်သည်။ သူ ဘဝင်မကျဖြစ်လျက် မာပခုံးထွေးထွေးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“နင် လျှာမရှည်နဲ့၊ နင်ကို ငါစိတ်မချဘူး။ ညက ဒိုက်ဒိုက် တို့အဖွဲ့ ခြံရှေ့လာပြီး သီချင်းဆိုကြတယ်ဆို”

“အင်း”

“အေး၊ အဲဒါကြောင့် ပိုပြီးစိတ်မချတာ၊ ငါမရှိတဲ့အချိန်မှာ နင် တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်ဆုံးပဲ။ အဲဒါကြောင့် နင်ငါ့အနားမှာ အချိန်ပြည့် ရှိနေဖို့ လိုအပ်တယ်”

“အဲဒါတော့ တစ်ဆိတ်လွန်ကဲပြန်ပြီ မှော်”

မာ တစ်ခုခု ပြန်ပြောချင်ပေမယ့် ပြောခွင့်မရတော့။ သူက ဆရာကြီးလေသံနှင့်

“သွား။ အဝတ်လဲတော့၊ အချိန်သိပ်မရှိဘူး”

မာ မကျေနပ် ခြေစောင်း၍ အတွင်းခန်းထဲ ဝင်ခဲ့သည်။ မာအခန်းထဲ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေသော မေမေကို မာ ခပ်စူးစူး ကြည့်လိုက်ပြီး

“မေမေ၊ မှော် Model သင်တန်းသွားရင် မာ ပါလိုက်သွားရမယ်ဆို”

“အေးလေ”

ပြတင်းပေါက်မှန်တံခါးကို ကြက်မွေးနှင့် ပွတ်ခါရင်း မေမေ ခပ်ပေါ့ပေါ့ဖြေတော့ မာ ဒေါသ အညွန့်လေးပြုထွက်လာပြီး

“ဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိလိုက်တာ မေမေရယ်။ သူ ဝါသနာပါလို့ တက်တဲ့သင်တန်းကို မာပါ လိုက်သွားရမယ်ဆိုတာ လုံးဝသဘာဝ မကျဘူး။ ဒါ တကယ် မဖြစ်သင့်ဘူး”

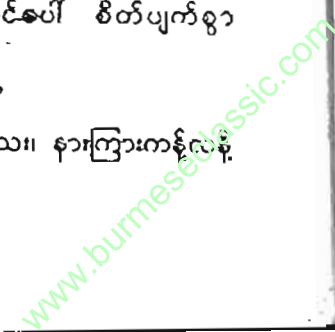
“ဪ သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေမှာစိုးလို့တဲ့၊ နောက်ပြီး မာ့ကို စိတ်မချဘူး။ ခေါ်သွားမယ်ပြောတာလေ၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် သမီးရယ် အခန်းထဲ သမီးတစ်ယောက်တည်းနေရတာနဲ့ စာရင် သွားသွားလာလာရှိတာက ပိုပြီး အမြင်ကျယ်တာပေါ့ကွယ်”

“ဟင်အင်း၊ အမြင်မကျယ်ရင်လည်း နေပစေ၊ မာတစ်ယောက်တည်းနေရတာ စိတ်ကျေနပ်တယ်။ သူ့ကို မာအနားမှာ လုံးဝ ရှိမနေစေချင်ဘူး။ သူ့သွားရာနောက် တကောက်ကောက် မလိုက်ချင်ဘူး။ အဲဒါ မေးကန်ခခု သွားပြောလိုက်၊ သူတစ်ယောက် တည်း သွားပစေ”

မာ ခပ်တင်းတင်းဆို၍ ခုတင်ပေါ် စိတ်ပျက်စွာ ထိုင်လိုက်၏။

“မာရေ၊ မြန်မြန်လေး လုပ်ကွာ”

မေမေ တစ်ခုခုပြောဖို့ ပြင်စဉ်ရှိသေး။ နားကြားကန်လန့်

သည် သူ၏ငှက်ဆိုးထိုးသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ အရောင်ပျော့နေသည် မှာ နှုတ်ခမ်းပါးကို မေမေ ချစ်စနိုးကြည့်၍

“ကဲ မေမေ ဘယ်လိုပြောရမလဲ မာလေးရယ်၊ မှော်က သမီးကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ခင်ရှာတာကွယ်။ သူနဲ့ဆို မေမေလည်း စိတ်ချတယ်၊ သူလေးက မှာကို ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက အနီးကပ် ဂရုတစိုက် နေလာခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သူ့မှာက မောင်နမ့်ပါသည်။ မရှိတော့ သမီးကို သူညီမလေးအရင်းလို ချစ်ရှာတာ၊ မေမေ ဘယ်လိုငြင်းနိုင်မလဲကွယ်”

“မေမေတို့ကို ပြောလိုက်ရင် ဒီအတိုင်းပဲ”

မွှေးယာပေါ်က မွေးပွယုန်ရုပ်ကြီးကို ပစ်ပေါက်ကာ မာ မကျေမခြမ်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

“ဟေ့ မာ၊ ဟ အဝတ်မလဲသေးပါလား”

မာအခန်းဝမှာ ပေါ်လာသည့် သူ့မျက်နှာကို မာ ဆွဲကုတ် ပစ်ချင်တော့၏။

“လာတော့၊ အဝတ်မလဲခဲ့တော့”

ဟု ဆိုပြီး မေမေရှေ့မှ မာကို ဇွတ်အတင်း ဆွဲ၍ ခေါ်ထုတ် သွားတော့၏။ သူ၏ ဇွတ်ဆန်မှုကို မာ ငြင်းပယ်နိုင်ခွင့်မသာတော့။ အဲဒါကိုပဲ မေမေ သဘောကျစွာ တဟ်ဟ်ရယ်တော့၏။ မေမေနှင့် သူ့ကို မာ ချဉ်တူးတူးဖြစ်လျက် ပွစိပွစိ ရေရွတ်မိ၏။

မေမေလည်း သူနဲ့အတူတူပဲ။ အင်မတန် မုန်းဖို့ကောင်းရဲ့။

သူ့အပေါ် မကျေနပ်ဖြစ်တိုင်း မာ တုံ့ပြန်ချေပခွင့် မရနိုင် တာက မာရင်မှာ တငွေငွေဆူဝေ စေခဲ့သည်။ ထိုဆူဝေမှုကို မာ ဖောက်ခွဲခွင့် ရချင်ပါသည်။ သူ့ဘက်က မေမေ ရပ်တည်နေတော့ မာ ငြိမ်ခံရတယ်လေ။

ဒါပေမယ့် ဒိုက်က လက်သီးတစ်ချက် အထိုးခံမမြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငြိမ်ခံ မနေဘူးဆိုတာ နောက်နေ့ညမှာ ကောင်းစွာ သိခွင့် ရတော့သည်။

Model သင်တန်းက ပြန်လာစဉ် မာတို့ကား၊ ရှေ့ ဆိုင်ကယ်မြင့်မြင့်ထွားထွား လေးစီ၊ ပိတ်ရပ်လာ၏။ ကားမောင်းသူ နေရာမှ မှော်သည် ဒေါသတကြီး ဟွန်းတီး၍ လမ်းဖယ်ခိုင်းသော်လည်း ထိုဆိုက်ကယ်တွေ လမ်းမဖယ်၊ ရုတ်တရက်တော့ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မသိရပါ။

“ဟ ဟား။ ဘယ်လိုလဲကွ၊ ဟေ့ ဒေါသမကြီးစမ်းနဲ့”

ဟုဆို၍ ငွေမှင်ရောင် ဟ်မက်ရွတ်၍ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် ဒိုက်ကိုတွေ့ရစဉ် သူ့မျက်ဝန်း ရဲရဲတောက်သွား၏။

“ဟေ့ မင်း ဒီကောင်ကို မမေ့နိုင်ရက်ဘူး မဟုတ်လား မှော်”

ခပ်ရီဆိုလာသည့် ဒိုက်စကားလုံးက သူ့ရဲ့ဒေါသအညွန့်ကို ဆိတ်သည်နှင့် တူလေပြီ။

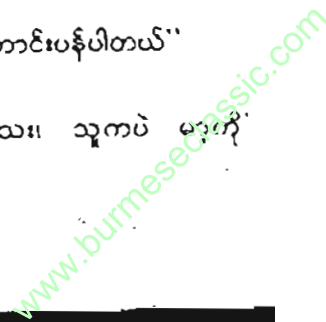
မကြာခင် သူတို့နှစ်ယောက် ပေါက်ကွဲကြမည့် အခြေအနေ တစ်ရပ်ကို မာ ရင်မဆိုင်လို၊ ဒိုက်တို့က လေးယောက်၊ ငမုတ်က တစ်ယောက်။

ဒိုက် က ကားဘေးပခုံးနှင့်မှီ၍ ခြေတစ်ဖက်ထောက်ရပ်ကာ သူ့ကို စိန်ခေါ်သလို စိုက်ကြည့်သည်။ မိုက်မိုက်ကန်းကန်းပြုလိုတဲ့ ဒိုက် မျက်ဝန်းနဲ့ မာ အကြည့်ဆုံစဉ်

“ဒိုက် လမ်းဖယ်ပေးပါ။ မာ တောင်းပန်ပါတယ်”

“နင့် ပါးစပ် ပိတ်ထား မာ”

သူ့ဘက်က မာ ကူပြောရသေး။ သူကပဲ မာ့ကို

ဟောကံသေး။ ဟို လေးကောင်က သူ့ကိုဖွဲ့ပစေ မာ မျက်လုံးပြူးပြီး အားရပါးရ ကြည့်နေမယ် သိရဲ့လား။ သူက လူလည်း၊ အခြေအနေ မဟန်တာသိတော့ ကားပေါ်က မဆင်းဘဲ”

“ဒီမှာ ဒိုက်၊ ငါ့လက်သီးက ပန်းသီးတစ်လုံးလို စွဲမက်ဖို့ ကောင်းတယ်ထင်တယ်ကွ”

“ဟ ဟေ့ ဟေ့၊ ပန်းသီးတစ်လုံးလို စွဲမက်ဖို့ကောင်းတာ ဟောဒီက မာ၊ မာ ဆိုတဲ့ပန်းသီးလေး စားခွင့်ရဖို့ မင်းနဲ့ ဒီကောင် နှလုံးသား စီးချင်းထိုးကြစို့၊ ဟေ့ ထိုးကြစို့”

မာ့ကို လက်ညှိုးထိုးဆိုလာသည့် ဒိုက်၏ လှုပ်လှုပ်ရွရွ သဏ္ဍာန်ကြောင့် သူ နာမွန်လေပြီ။

“ဒိုက်၊ မင်းနဲ့ငါကြားမှာ မာ့ကို ဆွဲထည့်စရာ မလိုဘူး၊ နားလည်လားကွ”

“ဟေ့ ဆွဲမထည့်ဘူး။ ညင်ညင်သာသာ ပွေ့ဖက်မှာ ပွေ့ဖက်ခွင့်ရဖို့ မင်းနဲ့ ဒီကောင် နှလုံးသားစစ်မြေပြင်မှာ အချစ် ချွန်းဖွင့်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ကြစို့၊ အနိုင်ရသူက မာလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ထည့်ခွင့်ရမယ်၊ မင်းကို ဒီကောင် စစ်ကြေညာလိုက်ပြီ၊ နှလုံးသား တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ ကြေညာလိုက်ပြီ”

“လဲသေလိုက်စမ်း ဒိုက်”

“ဟေ့ ဒီကောင်က လဲမသေသေးဘူး။ မတ်တပ်ရပ်ပြီး သေမယ့်ကောင်၊ မာ့ကို ပွေ့ပိုက်ပြီ၊ သေမယ့်ကောင်၊ ဟာ ဟား ဟား”

မာ့ကို ပွေ့ဖက်ဟန် သရုပ်ဆောင်၍ ဒိုက် ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်လိုက်စဉ် သူ့မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ချွေးစေးတွေ ဖြူးတက်လာ၏။ ထိုနောက် တောက်ခတ်လေပြီ၊ ကားရှေ့ပိတ်ရပ်

ထားသော ဆိုင်ကယ်တွေကို ရှောင်ရှား၍ သူ့ကားတစ်ကြမ်း မောင်း ထွက်ခဲ့တော့၏။ ဒိုက် ခြေတစ်လှမ်း တိုးလာမှုက သူ့ရင်ကို လှိုင်းကြွပြင်းထန်သွားသလို သူ့နှလုံးသားကို ကြိမ်းရှသွားစေ၏။ ဒိုက်၏ ဟားတိုက်ရယ်မောသံက သူ့နှလုံးသားကို အပ်နဲ့ဆွသလို နားမျက်လေ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး မာ ရယ်ချင် ပါ၏။ နောက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အနိုင်ဆုက ဟာ တဲ့။

အဲဒီအတွက် ပိုပြီးတောင် ရယ်ချင်သေးတယ်။ မာ ဟက်ခနဲ ရယ်တော့ သူ ကားကို လမ်းဘေးထိုးရပ်လိုက်ပြီ။

“နင်က လာရယ်တာလဲ”

ဒိုက်ကို တုံ့ပြန်ဖို့ သတိကြောင်သလို ဖြစ်နေသည့်သူဒေါသ ပစ်မှတ်က မာ့ဘက် ဦးလှည့်လာပြီး

“ခနက ဘာရယ်တာလဲ”

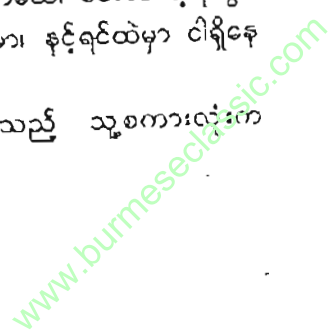
“ဟို ညကလေ။ မာတို့ ဟာသဇာတ်ကားကြည့်ကြတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီဟာသတွေ ရုတ်တရက် သတိရလိုက်လို့ပါဟ”

မာ ခပ်တည်တည်လေးဆိုလိုက်သည်။ သူက တဆတ်ဆတ် ခါနေတဲ့ ဒေါသနဲ့

“ဒီမှာ မာ၊ အခုအဖြစ်အပျက်က ရယ်စရာတစ်ခုမှ မပါဘူး။

နားလည်လား။ ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင်က ကောင်းတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး။ နင် အဲဒီကောင်ကို စိတ်ကူးနဲ့တောင် မခံစားမိစေနဲ့၊ အရှင်းဆုံး ပြောလိုက်မယ်၊ နင့်နားမှာ ငါ အမြဲတမ်းရှိနေမယ်ဆိုတာ လုံးဝ မမှမထားနဲ့ မာ၊ ဝိုရှင်းအောင် ပြောလိုက်မယ်၊ ဟောဒီ ငါ့ရင်ခွင် ကျယ်ထဲမှာ နင့်ကိုငါ သိမ်းထားပြီးပြီ မာ၊ နင့်ရင်ထဲမှာ ငါရှိနေ အောင် ခံစားလိုက်၊ ဒါပဲ”

တစ်ဖက်သတ် ကြေညာနေသည့် သူ့စကားလုံးက

မာ့ရင်ထဲမှာ တူးခါးနေစေသည်။

“ဒီမှာ မှော်၊ နင်သိရမှာက မာ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်ယောက်ျား တစ်ယောက်မှ ရှိနေအောင် မာ မခံစားဘူး။ အထူးသဖြင့် မာ့ရင်ထဲမှာ စိတ်ကျဉ်းကျပ်အောင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ချုပ်နှောင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ နင့်လို ဇွတ်တရွတ်ဆန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ခံစားမိလို့ ဝမ်းမပြစ်နိုင်ဆုံးပဲ။ နင် တစ်နေ့ကျရင် ကောင်းကောင်းသိရလို့ မယ် မှော်၊ ခုတော့ အနိုင်ရရိုး ထုံးစံအတိုင်း အနိုင်ယူထားဦးမယ် အချိန်တန်လို့ မာ့ရင်ထဲက ထွက်ပေါ်လာမယ့် နလုံးသားခံစားချက် က နင့်ရဲ့အတွက် အနိုင်ယူနိုင်ခွင့် ရတဲ့အခါကလေး နင်ခံနိုင်ရည် ရှိအောင် အခုကတည်းက အားမွေးဖို့ ကြိုးစားစမ်းပါဦး မှော်ရယ်”

မာ့ ရင်မှာ ခပ်တင်းတင်းလေး ရွတ်လိုက်မိသည်။ မာ့ ရွတ်သံကို သူ နားဆင်ရရင် ဘယ်လောက်တောင် ပေါက်ကွဲဦးမည် မသိ၊ ခုတော့ ကားကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း မောင်းနေသည့် သူ့ စိတ်က သူ့ဒေါသကို ပုံဆောင်ပြသလိုပဲ။
မှော် ရယ်။

နင့် ဒေါသအတွက် ငါရင်လေးတယ် သိလား။ နင်ကတော့ နင်လုပ်ချင်ရာကို ဖိလှုပ်ခွင့် ရတဲ့အတွက် နင်ပျော်နေမှာပေါ့။ ငါ့ကို ဒီလိုရစ်လို့မရအောင် နင့်ရဲ့ အနီးကပ်ဆုံးမှာ ထားတယ်။ နင်တက်ချင်တဲ့ သင်တန်းကို နင်တက်တယ်။ နင်လိုချင်တဲ့ အောင်မြင်မှု ရဖို့ နင်ကြိုးစားတယ်။ ခုဆိုရင် နင်က Model လောကတွင် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကျော်ကြားလာပြီ။

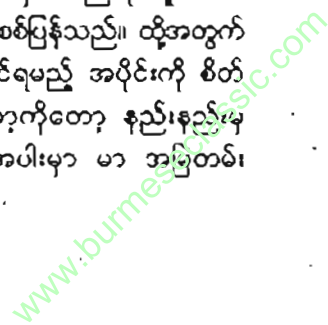
သူ့ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်ပုံ ရှည်မျောမျော၊ ပါးပါးလွင်လွင်က အမြင်ဆန်းလှ၏။ ကုတ်ဝဲလောက်ရှိသော သူ့ဆံပင် ပျော့ပျော့ အလယ်ခွဲပုံစံကို လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးများဖြင့်

ထိုးသပ်လိုက်ရင်ပဲ ညှို့ထားသလို အားပါစေသည်။ သူ့မျက်ဆန် ပြာပြာတောက်တောက်က ရိုဝေဝေ ထင်းခနဲပေါ်နေသည့် နှုတ်ခမ်း မြည့်မြည့်က စွဲမက်ဖွယ်အတိ။ သူ့ကို မြင်သူတိုင်း စွဲလမ်းတတ်သည်။ သူ့နဖူးမှာ ငွေမုင်ရောင် ကြိုးပြားလေး စည်းထားတတ်သည်။ သူ့စတိုင်တွေကို လူငယ်တိုင်း သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ကြသည်။ သူ၏ ဖက်ရှင်သည် ခေတ်စားလာသည်။ Model အဖြစ် သရုပ်ဆောင်၍ ဆီသွပ်ဘူး ကြော်ငြာသည်မှစ၍ မှော်ဆိုသည့် ခပ်ဂျစ်ဂျစ်ကောင်လေးသည် ဟိုးလေးတကျော် အောင်မြင်လာခဲ့တော့သည်။

အဲဒီနောက်မှစ၍ ကြော်ငြာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု သူလက်ခံကာ Model သရုပ်ဆောင်တော့၏။ ထိုအခါ သူ့ဆီမှာ အချိန်က ပို၍ ရှားပါးလာသည်။

သူ မအားလပ်လေ၊ မာလည်း စိတ်ရှုပ်ရလေ။ သူ့နောက်မှာ တစ်ကောက်ကောက် လိုက်ရသလို မလိုက်ချင်ဘူးဟု မာ ငြင်းဆိုခွင့် မရှိပါ။ သူ၏ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းတွေကို မာ မုန်း၏။ သူ့ဖက်ရှင်ရှိုးတွေကို မာ မကြည့်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်လာသည်။ ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားတွေကို ဖဲကြိုမြတ် ဖွင့်လှင် သည့်အခါ သူ့အပါးမှ မာ ထပ်ကြပ်မခွာ လိုက်ပါရသည်ကို ငြီးငွေ့လာ၏။ ဒါတင်မက

ဦးထိသရုပ်ဆောင်ရန် သူ့ကို ကမ်းလှမ်းသည်ကို သူလက်ခံလိုက်သည်။ ထိုနောက် သီချင်းဆိုရန် အသံစစ်ပြန်သည်။ ထိုအတွက် သူတက်ကြွလန်းဆန်းလျက် သူ့လုပ်ဆောင်ရမည့် အပိုင်းကို စိတ်အားထက်သန်စွာ လှုပ်ဆောင်နေသလို မာ့ကိုတော့ နည်းနည်းမှ နားလည်မှု မပေးခဲ့။ ပိုဆိုးသည်က သူ့အပါးမှာ မာ အမြဲတမ်း

ရိုနေခြင်းကို သူတို့လောကသားတွေက

“မော်ရဲ့ ကောင်မလေး”

“မော်ရဲ့ မဟေသီ”

“မော်ရဲ့ လှသရဖူ”

ဟု အားမနာ လျှာမကျိုး ကင်ပွန်းတပ်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် မာ အကြီးအကျယ် အနေကျပ်ပေမယ့် သူက ကျေနပ်ပီတိဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါ သူ့ကို မာ အတော်လေး မကျေမနပ်ဖြစ်လာသည်။

“အဲဒါတော့ လွန်လွန်းပြီ မော်”

“ဘာကိုလဲ”

သူ့ဆံပင် ပျော့ပျော့လေးကို တစ်ချက်သာ လိုက်သည့်ဟန်က မာကို ဆွဲဆောင်နိုင်လိမ့်မည် မထင်။

“ဘာရမလဲ၊ သူတို့ပြောတာ မကြားဘူးလား။ မော်ရဲ့ ကောင်မလေးလို့ ကမ္ဘည်းတပ်နေကြတာလေ”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ ငါ့အနားမှာ နင်ပဲရှိလို့ ငါ့ကောင်မလေးလို့ ပြောတာလေး မရွေးမနပ် ဖြစ်စရာ မလိုဘူး။ ဘာလဲ နင်က ဒိုက်ကောင်မလေး ဖြစ်ချင်လို့လား”

သူ့ရဲ့ အနှောင့်အယှက်မလွတ်တဲ့စကားကြောင့် မာ စိတ် အချဉ်ဖောက်လာပြီး

“အိုး၊ မာက ဘယ်သူ့ကောင်မလေးမှ မဖြစ်ချင်ဘူး”

သူ ဟက်ခနဲ ရယ်လိုက်ပြီး

“ငါ့ကောင်မလေးတော့ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ် မာ၊ အခုအချိန်လဲ ငါ့ကောင်မလေးက မာပဲ၊ နောက်အချိန်မှာလဲ မာက ငါ့ကောင်မလေးပဲ၊ ငါ့ဘဝ တစ်သက်တာလုံးအတွက် တစ်ဦးတည်းသော ငါ့ရင်

ထဲက မိန်းကလေးက မာပဲ၊ ကုမာရ ရယ်”

မာ နားဆွဲလေးကို သူ့လက်ညှိုးနဲ့ တို့ထိရင်း ဆိုလိုက်သည့် သူ့အမူအရာကို မာ မပျော်ဝင်။ မာက သူ့ကောင်မလေးလို့ သူ ကြွေးကြော်နေပြီဆိုတော့ မာ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။ လူမိရမ်း သွားတဲ့ မာနားဆွဲဟာ မာရဲ့ ခံပြင်းမှုတွေ ထင်ပါရဲ့။

မာရင်ထဲက ခံပြင်းမှုကို မာ နှုတ်ခမ်းလွှာစုကာ သူ့ကို မာ မျက်စောင်းထိုးကြည့်လိုက်၏။ မာ မျက်စောင်းထိုးတာဖြင့်ရင် သူ့ရယ်ဦးမှာ၊ သူ့မမြင်တာက အင်တာဗျူးသမားတွေ ရောက်လာ လို့ပေါ့။ နောက်ဆို မျက်စောင်းထိုးရကောင်းလားဆိုပြီး သူ့ရယ်သံ ပျံ့ထွက်လာဦးမှာ။

“အခု မော်က အောင်မြင်တဲ့ Model Boy လေးအဖြစ်ကနေ ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင်အဖြစ်၊ အဆိုတော်အဖြစ် ကူးပြောင်းလာတာဆိုတော့ ညီလေးအနေနဲ့ အခက်အခဲတွေ ရှိရဲ့လား”

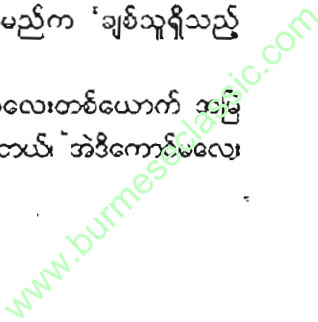
အဲဒီ အင်တာဗျူးသမားကို မာ ကြည့်မရပါ။ အင်မတန် စပ်စပ်စုစု နိုင်လှသည်။ ဒါပေမယ့် မော် ကတော့ အင်တာဗျူး မြေရတာ အင်မတန်မှ ကျေနပ်တတ်၏။ စိတ်ရှည်လက်ရှည် နိုင်လှ၏။

“မရှိပါဘူး”

“အခုရိုက်နေတဲ့ ဗွီဒီယိုဇာတ်ကားနာမည်လေးကကော သိခွင့်မရနိုင်ဘူးလား ညီလေး”

“သိခွင့်ရှိပါတယ်၊ ဇာတ်ကားနာမည်က ‘ချစ်သူရှိသည် မိုးကောင်းကင်’ ပါ”

“ဒါနဲ့ ညီလေးအနားမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက် အမြဲ ရိုနေတတ်တယ်လို့ ပရိသတ်တွေက ပြောကြတယ်၊ အဲဒီကောင်မလေး

က ညီလေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ ပရိသတ်တွေ စိတ်ဝင်တစား ရှိကြတယ်။ အဲဒီတော့ ညီလေး၊ ပရိသတ်တွေကို ဘယ်လို အသိ ပေးချင်လဲ”

ကြည့်စမ်း၊ အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိတဲ့ အင်တာဗျူးသမားတွေ သူက မှာကို တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်သည်။ စပ်စုတဲ့မေးခွန်းတွေ မေးတာ တော့ သိပ်တရားလွန်ပြီထင်တယ်။ မာ မျက်နှာပေးစုပုပ်ကို သူ ခပ်ပြုံးပြုံးကြည့်သည်။ မာ ဖျပ်ခနဲ အကြည့်လွှဲလိုက်သည်။

“ညီလေးရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို စပ်စုတာ ဟေ့တဲဘူး နော်။ ပရိသတ်ကို ယ်စား၊ အစ်ကိုတို့ က မေးတာပါ။ အဲဒီကောင်မလေးက ညီလေးရဲ့ ချစ်သူလား။ ဘာလားပေါ့ကွာ”

မရအရ အစာင်းဖျစ်ညှစ်မေးနေသည့် အင်တာဗျူးသူကို မာရင်မှာ ကျိတ်၍ ပွစ်ရွတ်မိသည်။

ထိုမေးခွန်းအတွက် သူ ခပ်ရှက်ရှက်ဟန်လေးရယ်၍ သဘောတကျ ရှိနေသည်။ မာ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။ အခွင့်အရေးရရင် ရသလို အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိ မေးခွန်းထုတ်တဲ့ အဲဒီ အင်တာဗျူးသမားတွေရဲ့ မျက်ခွက်ကို ရိုက်ခွဲလိုက်ချင်ရဲ့။ ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း ဖွတ်သတ်ချင်ပါရဲ့။ ဖြေပုံက ကြည့်ပါလား။ အနှောင့်အသွား၊ မလွတ်ဘူးလေ။

“တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပေါ့ဗျာ” တဲ့။

“အဲဒီတစ်ခုခုကို တိတိကျကျ ပြောလိုက်ပေါ့ ညီလေးရ၊ ပရိသတ်တွေ အဲဒီတစ်ခုခုကို သိချင်နေတာလေ၊ ချစ်သူဆိုလည်း ချစ်သူပေါ့ ညီလေးရာ”

“အင်း အသင့်တော်ဆုံးဖြေရရင် ကုမာရ က ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော Girl Friend ပါ”

“ဟာ Girl Friend ဝဲဆို ပရိသတ်တွေ ဘယ်ယုံကြည် ပဲလဲ ညီလေးရ၊ ဒီလောက် အနီးကပ်ရှိနေတဲ့ မိန်းကလေးက Girl Friend ထက် အများကြီးပိုတဲ့ ခံစားချက်တွေ ရှိမနေနိုင် ဘူးလား”

“အင်း ရှိပါတယ်”

“ပြောစမ်းပါ ညီလေးရ၊ ညီလေးရင်ထဲက ခံစားချက် အမှန်ကို”

တော်တော်ဆိုးတဲ့ အင်တာဗျူးသမားပဲ။ အတင်းဖျစ်ညှစ်ပြီး မေးနေတာက ရွံစရာကောင်းပါတီ။

“အမှန်ကန်ဆုံးဖြေဖို့ ကျွန်တော့်နည်းသားထဲက အဖြေ မထွက်သေးဘူးဗျာ၊ အဖြေထွက်တဲ့တစ်နေ့ ခင်ဗျားတို့ကို အရင်ဆုံး အသိပေးမယ်”

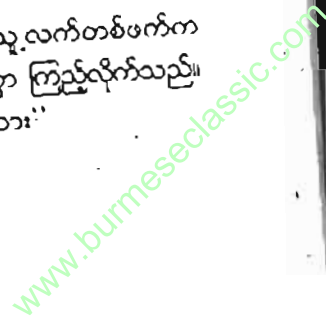
ဟု မာကြောပေါ် ဝဲဖြာလွင့်ကျနေသည့် မာဆံနွယ်လေးကို ခပ်ငေးငေးကြည့်၍ သူဆိုလိုက်သည်။

သူတို့တွေရဲ့ အမေးအဖြေကို မာ မကြားချင်လောက် အောင် နားခါးလာ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့အနားမှ မာ ဆတ်ခနဲ ထထွက်ခဲ့သည်။ သူတို့အသံတွေနဲ့ လွတ်ကင်းရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ပန်းခင်းဆီ ရွှေ့လျားလာမိသည်။ အတန်ကြာတော့ သူ့ရန်လွင့် လာသည်။

“နင် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့အနားမှာ မနေဘဲ ထွက်ခဲ့ရတာလဲ မာ ရယ်”

သူ့အသံ ပျော့ဆတ်ဆတ်နှင့်အတူ သူ့လက်တစ်ဖက်က မနားပေါ်ကျရောက်လာသည်။ သူ့ကို မာ ဖုန်းမျိုးစွာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ နင် ငါ့ကို မကျေနပ်တာလား”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ငါ့အနားမှာ မနေတာလဲ”

“မနေချင်လို့”

“ဘာ”

မာ့ မေးဖျားလေးကို သူ့ကိုင်း၍ သူ့ဘက် မာ့မျက်နှာ ဆွဲယူလိုက်စဉ် မာ့ သူ့လက်ချောင်းကို ဖယ်ချလိုက်သည်။ မာ့ မျက်နှာပေါ်က စကားလုံးတွေနဲ့ မာ့ခံစားချက်ကို ဘယ်လိုသဘော ပေါက်သည်မသိ

“အေး ဒိုက်ဆီ နင့်စိတ်ရောက်တဲ့နေ့ ဟိုကောင်ကို ငါ အရေခွံဆုတ်တဲ့နေ့ပဲ မာ”

သူ ဆတ်ခနဲ ဆို၍ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ သူ့အတ္တကြောင့် မာ သေချင်လာပြီ။ တကယ် မာ ဘယ်သူ့ဆီမှ စိတ်မရောက်ဘူး။ နင့်ဆီလည်း စိတ်မရောက်ဘူးဆိုတာ နင်ကောင်းကောင်း သိဖို့ကောင်းတယ် မှော်။

ငါ စိတ်ရောက်နေတာ နင့်အတ္တလောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ၊ နားလည်လား။

အခန်း (၃)

သူ၏ အတ္တလောင်းရိပ်အောက်က အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ လွတ်ကင်းအောင် ကံကြမ္မာက ဖန်တီးပေးလာပြီ ထင်ရသည်။

“ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ ငါ မန္တလေးကိုသွားရမယ် မာ”

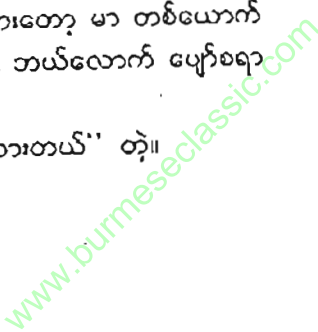
ဟု သူဆိုလာစဉ်

မာ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာမြူးတူးသွား၏။

ကောင်းတယ်။ သူ မန္တလေးသွားတော့ မာ တစ်ယောက်

တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရမှာလေ။ ဘယ်လောက် ပျော်စရာ ကောင်းလိုက်မလဲ။

“နင့်ကိုပါ ခေါ်သွားဖို့ စီစဉ်ထားတယ်” တဲ့။

မိန်းကလေး

“ဟင်”

သူဆိုစဉ် မာ့ရင်ထဲ ဒိုင်းခနဲ ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်ရတော့သည်။ မာ့ လက်ဖခိုးကို သူ ဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“ဒါပေမဲ့ ငါ နင့်ကို ခေါ်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဟေး”

မာ ပျော်ရင် သူ အမြင်ကပ်တတ်သည်။ မာ့ ရင်မှာ လှိုက်ခနဲ ပျော်သွားပြန်သည်။

သူ့အမြင်မကပ်အောင် မာ့ရင်ထဲက ပျော်ရွှင်မှုကို မာ ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်ဝန်းကို မာ မရှောင်ဘဲ။

“ဘာဖြစ်လို့”

“နင့်ကို ခေါ်သွားရင် အန်တီ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ အန်တီကလည်း ခုတလော ကျန်းမာရေး သိပ်ကောင်းရှာတာ မဟုတ်ဘူး”

မာ မျက်ခုံးလှေ့စွဲ လှလှပပ ပင့်လိုက်ပြီး

“အေး ဟုတ်တယ်။ မေမေက သိပ်ပြီးကျန်းမာတာ မဟုတ်ဘူး။ မှာရှိနေမှ ကောင်းလိမ့်မယ်နော်”

မာထံသို့ သူနှင့် သံယောင်လိုက်ပြောလိုက်၏။

မေမေ နေမကောင်းတာက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရောဂါဆို၊ စွဲကပ်နေတာမဟုတ်။ နှာစေး ချောင်းဆိုးဖြစ်ရုံတင်ပဲ။

မာ့မျက်နှာပေါ် ဝဲကျနေသည့် မာ့ ဆံနွယ်ပျော့ပျော့လေးကို သူ့လက်ချောင်းလေးနဲ့ မာ့နား နားရွက်ကြား သ.ညှပ်ပေးပြီး

“အေး၊ ငါမရှိဘူးဆိုပြီး လုပ်ချင်တာ လုပ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ခြံပြင်တောင် မထွက်နဲ့၊ ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင်ကို ငါလုံးဝ မယုံကြည်ဘူး။ အဲဒီကောင် ပြောသွားတဲ့စကားလုံးတွေကို နင် မှတ်မိတယ် မဟုတ်

မိန်းကလေး

လား။ ငါ့ကို ထိခိုက်အောင်လုပ်ဖို့ ဒီကောင် ပစ်မှတ်ထားတာ နင့်ကိုပဲ ကုမာရ၊ ဒါကြောင့် ငါမရှိတုန်း နင်တိုက်ထဲမှာပဲ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ အပြင်မထွက်နဲ့၊ နောက်ပြီး နင့်ကို ငါ မနှုတ်လေးခေါ်သွားတယ်ဆို ပြီး ဒိုက်နားထဲရောက်အောင် သတင်းလွှင့်လိုက်မယ်။ အဲဒီတော့ မာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဒိုက် အာရုံမရောက်တော့မှာ၊ ငါပြောတာ ကြားရဲ့လား”

ဒိုက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သွေးရှူးသွေးတမ်းဖြစ်နေသည့် သူ့ အတွက် မာ တိတ်တခိုး သက်ပြင်းချမိသည်။

“အေးပါ၊ ခြံပြင်တောင် မထွက်ပါဘူး။ တိုက်ထဲမှာပဲ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေမယ်။ မေမေလည်း နေမကောင်းဘူးမဟုတ်လား။ မာ အနီးကပ် ရှိနေရမယ်လေ”

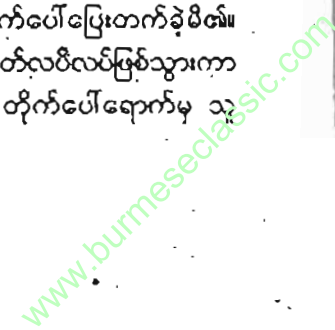
“အေး ငါပြောတဲ့အတိုင်း မနေလို့ကတော့ နင် မလွယ်ဘူးမှတ်၊ ဒိုက်နဲ့နင် တစ်ခုခု ပတ်သက်ရင် နင့်ကို ငါ အမှုန့်ကြိတ် ပစ်လိုက်မယ်၊ အဲဒီကောင်ကိုလည်း တစ်စစ ဖြုလိုက်မယ်၊ ကြားတယ်နော်”

လောလောဆယ် သူ့ကျေနပ်အောင် မာ ဦးခေါင်းညှိတ် လိုက်သည်။ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ မာ့ လက်ဖခိုးနုကို သူ ဖြေညှင်းစွာ လွှတ်၍

“ကဲ နင် တိုက်ပေါ်ကက်တော့၊ ငါသွားတော့မယ်”

“အင်း”

မာ ထပ်ဆင့်ခေါင်းညှိတ်၍ တိုက်ပေါ်ပြေးတက်ခဲ့မိ၏။ အခုဆိုရင် မာ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဖြစ်သွားကာ ဘယ်လောက် အရသာရှိလိုက်သလဲ၊ မာ တိုက်ပေါ်ရောက်မှ သူ့ ကားမောင်းထွက်သွားတော့၏။

အခြေအနေအရ မှာကို ထားခဲ့ရပေမယ့် သူ့ရင်ထဲ မချမ်းမြေ့လှ၊ သူ့ရင်ခွင်မှာ မီးပုံတစ်ပုံ တောက်လောင်နေတော့တာ ငါ့နလုံးသား မိုးကောင်းကင်မှာ နင်ရှိနေတာ ကြာခဲ့ပြီဆိုတာ မာ သိအောင် ငါ ကြေညာရလိမ့်မယ်၊ ခုတော့ မဟုတ်သေးဘူး မာ ရယ်။

သူ့ကား ပုံရိပ်ပျောက်တော့ မာ ဟေး ခနဲ အသံထွက်သည် အထိ ဝမ်းသာအားရ ဟစ်ကြွေးလိုက်မိသည်။

မာအနားမှာ သူ မရှိခြင်းအတွက် မာ စားချင်တဲ့ အစား အသောက်ကို မာ စိတ်ကြိုက်စားခွင့်ရသလို၊ သွားချင်တဲ့ဆီကိုလည်း မေမေ့ကို အဖော်ခေါ်ပြီး 'စိတ်ကြိုက်သွား၍ ရလေ၏။ တစ်ခါတစ်ခဲ မှော့မာမိကို ကပ်ခဲ့။ ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်လည်တာကြောင့် မာ ပျော်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။

ပြီးတော့ မာ အပေါင်းအသင်းတစ်ယောက် ရလိုက်သေး အဲဒီအပေါင်းအသင်းကောင်မလေးနာမည်က 'နှင်းအိ' တဲ့။ ညနေ ဘက် လမ်းထိပ်စာအုပ်ဆိုင်မှာ မာ စာအုပ်ငှားဖို့သွားရင်း ခင်မိ ခဲ့တာလေ။

နှင်းအိ ကလည်း မာလိုပဲ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်တက်နေတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ မာတို့နဲ့ မေလွှာမတူ။ နှင်းအိ နဲ့ အပေါင်း အဖော်လုပ်ပြီးတော့ မာ ပို၍ ပျော်လာတယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်ကပ်သည် မရှိ။ နှင်းအိ နဲ့ ဈေးသွားလိုက်။ ရုပ်ရှင်သွားလိုက်၊ ဘုရားသွားလိုက် နှင့် ခြေရွှပ်နေတာ မှော်ဆိုတဲ့ ကောင်ဆိုးလေး ကိုပင် မာ မေ့ချင်ချင်ဖြစ်လာသည်။

"ဥာမီးနော် လမ်းထွက်တာ များနေပြီ"
ဟု မေမေ ဘဝင်မကျသလို ဆိုလာစဉ်၊ မာ မေမေ ကို

ပျောက်၍ "မေမေကလည်း မှော် မရှိတုန်း မာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ခံစားပါရစေ၊ မှော်နဲ့ဆို မာ ဘယ်မှသွားရတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့နား မှာချည်း အချိန်ပြည့်နေရတာ။ ဘယ်လောက် ထွက်ပေါက်မဲ့သလဲ ဆိုတာ မေမေ မစာနာတတ်ဘဲနဲ့။"

"ညည်းပြောလိုက်ရင် ဆင်ခြေကြီးပဲ မိကုမာရ။ အခုကော ဘယ်သွားဦးမလဲ"

"နှင်းအိ ကွန်ပျူတာ သင်တန်း တက်နေတာလေ၊ နှင်းအိနဲ့ ကွန်ပျူတာသင်တန်း လိုက်သွားမလို့ ပြီးတော့ မာလည်း ကွန်ပျူတာ သင်တန်း တက်ချင်တယ်"

"သမီးနဲ့တော့ ခက်ပါတယ်ကွယ်"

"မခက်ပါဘူးမေမေ၊ နှင်းအိ အဖော်ရှိတာပဲ အလွယ်လေး"

"ကဲ မာရယ်၊ သိပ်စကားများများ မပြောနဲ့၊ မေမေ ခေါင်းကိုက်လာပြီ၊ သွားစရာရှိလည်း မြန်မြန်သွား၊ အကြာကြီး အချိန်မဖြုန်းနဲ့၊ ပြန်လာရင် မေမေအတွက် ဆေးဝယ်လာခဲ့"

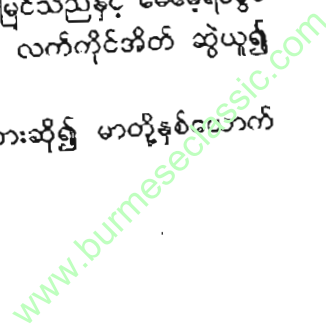
မေမေက မှော်မရှိရင် မာဆန္ဒကို ဦးစားပေးတတ်သည်။ တာပဲဖြစ်ဖြစ် မှော်မရှိတုန်း မာကို အပြင်ထွက်ခွင့်ပေးတဲ့မေမေ ပါးပြင်ကို မာ ချစ်စနိုး နမ်းရှိုက်လိုက်ပြီး

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ၊ လာ နှင်းအိ ရောက်လာပြီ၊ မာ သွားတော့မယ်နော်"

ညည်းခန်းဝမှ နှင်းအိ ပုံရိပ်လေးမြင်သည်နှင့် မေမေရင်ခွင် ထဲမှ မာ ဖဲခွာလိုက်သည်။ စားပွဲပေါ်မှ လက်ကိုင်အိတ် ဆွဲယူ၍

"သွားမယ် မေမေ"

ဟု မေမေ့ကို နှုတ်ဆက်စကားဆို၍ မာတို့နှစ်ယောက်

၄၈

မိန်းမကလေး

ထွက်ခဲ့ကြသည်။

မေမေက သက်ပြင်းမွေ့မွေ့ချလျက် မာ နောက်ကြောပြတ် အပြင်တဆုံး ငေးကြည့်နေမှာ သေချာသည်။

မှော်ရယ်၊ ခုချိန်မှာ မာ အပေါင်းအသင်းတစ်ယောက် ရပြီး လည်ပတ်နေတာ သိရင် နင် ဒေါသ ဘယ်လိုပြုကျလို့ မလဲဆိုတာ မာ ပြင်ယောင်သေး။

နင့် ဒေါသတွေကို ငါ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘူး မှော်ရယ်၊ ခုချိန်မှာ နင်းအိ တက်နေတဲ့ ကွန်ပျူတာသင်တန်းကို မာ စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် သွားရတာလောက် ပျော်စရာ မရှိဘူး သိလား။ နင်းအိ တက်နေတဲ့ ကွန်ပျူတာသင်တန်းမှာ မာ တို့အရွယ်တွေ များလို့က်တာ

မာ တို့ သင်တန်းရောက်တော့ သင်တန်းသားတွေ လျှောက်တက်စုံ မရောက်သေး။

“မာ၊ နင်းအိ နေရာမှာထိုင်နေ၊ နင်းအိ အပြင်ခဏ ထွက်မလို့”

ဟု ကွန်ပျူတာတစ်လုံးရှေ့က ထိုင်ခုံမှာ မာ ကို နင်းအိ က နေရာချပေးသည်။ မာ ကွန်ပျူတာရှေ့ထိုင်၍

“နင်းအိ၊ သိပ်မကြာနဲ့နော်၊ မာ တစ်ယောက်တည်း မနေရဲဘူး”

“စိတ်ချပါ၊ သိပ်မကြာပါဘူး”
နင်းအိ ထွက်သွားစဉ်

မာ ဘေးထိုင်ခုံမှ သင်တန်းသူတစ်ဦး ကာတွန်းရုပ်လေးတွေ ရေးဆွဲနေတာကို ငေးကြည့်နေခြင်းဖြင့် မာ အချိန်ဖြုန်းနေမိသည်။ သူတို့တွေလို ကွန်ပျူတာ မတတ်ကျွမ်းတော့ မာရှေ့က ကွန်ပျူတာက ဘာမှ အသုံးမဝင်၊ တခြားသူတွေ ကာတွန်းရေးဆွဲနေတာကို

ကြည့်ရင်၊ မာလည်း ကွန်ပျူတာတတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်လာသည်။ မာလည်း သူတို့လိုတတ်ကျွမ်းရင် သူတို့လို ရေးနိုင်ပြီပေါ့။ ခုတော့၊ မာရှေ့ ရှိနင့်နေသည့် ကွန်ပျူတာဖန်သားကို

ငေးကြည့်လိုက်စဉ် “ကိုယ်နာမည် ကင်းကမ္ဘာ” ဟူသော စာတန်းလေး တစ်ကြောင်းပေါ်လာသည်။ ထိုစာကြောင်းကြောင့် မာရင်မှာ တအံ့တဩ ရင်ခုန်သလိုဖြစ်သွား၏။

ကင်းကမ္ဘာ တဲ့။
ထိုနာမည်ပိုင်ရှင်က ဘယ်လိုရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့် လူတစ်ယောက်ပါလိမ့်၊ မှော်လိုပဲ ခပ်ဂျစ်ဂျစ်လူငယ်လေး ဖြစ်နေမလား။ ဒါမှမဟုတ် ထူးခြားတဲ့အသွင်ဆောင်တဲ့ လူငယ်လား။

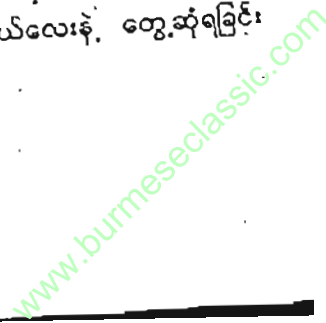
ထိုစဉ် မာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းတစ်စုံ ထိုမျက်ဝန်းရှင်က ကင်းကမ္ဘာ ဆိုတာလား။

တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်၍ တက်တက်ကြွကြွရှိသော ထိုမျက်ဝန်း ပိုင်ရှင်က မာကို လိုလားခင်မင်ဖွယ် ပြုံးတီတီလေးဖြင့်ကြည့်နေသည်က မာ့မျက်ဝန်းကို ညှို့ဆောင်ထားသည်နှင့် တူတော့၏။

သူ့မျက်ဝန်း ကြည်လဲ့လဲ့က မှော်လို အတ္တအရိပ်အယောင် တွေ ရစ်သိုင်းမထား။ မာရှေ့ မျစ်ခနဲ ရောက်လာသည့် ထိုလူငယ် လေးကို မာ ငေးကြည့်မိသည်။

မှော်ရယ်၊ နင်က မာကို ပိတ်လှောင်တဲ့ သော့အိမ်တစ်ခု ဆိုရင် သူက လှောင်အိမ်ကို ဖွင့်နိုင်စွမ်းမယ့် သော့တံလေးပေါ့လို့ မာ ခံစားမိ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုလူငယ်လေးနဲ့ တွေ့ဆုံရခြင်း ကံကြမ္မာကို မာ ကျေးဇူးတင်မိသည်။

“သင်တန်းသူ အသစ်လား”

ဟု သူ ဦးစွာဆိုစဉ်၊
 မာ ဦးခေါင်း ရမ်းရွံ့
 “ဟင်အင်း၊ နှင်းအိ နဲ့လိုက်လာတာ”
 “ဪ၊ နှင်းအိနဲ့ လိုက်လာတာကိုး”

လေရဲ့

“ကိုယ်နာမည်က ကင်းကမ္ဘာပါ။ အားလုံးက ရင်းရင်းနီနီ
 ကင်း လို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ ကင်း လို့ပဲ ခေါ်ပေါ့။”

သူ ဆိုစဉ်၊ မာ ခေါင်းညိတ်မိပြန်၏။ ထိုအခါ
 သူ့မျက်ဝန်းလေး ပိုပြီးကြည်လဲ့တောက်ပလာစဉ် မာ ရင်ခန့်သလိုလို
 ဘာလို့လို့ ခံစားမိသည်။

“ဒီက နာမည်ကရော”

“အို”

သူမေးစဉ်၊ မာ အကြီးအကျယ် ရှက်သွားပါ၏။ ထိထိမိမိ
 ရှိလှတဲ့ သူ့အကြည့်ကို မာ ဘာဖြစ်လို့ ရင်မဆိုင်ရဲပါလိမ့်။
 သူ့အကြည့်ကို မာ တကယ်ရင်ခန့်လိုလား၊ ဟင်အင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး
 ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ သူ့အကြည့်နဲ့ လွတ်ကင်းရာဆီ မာ ပြေးထွက်
 ခဲ့မိတာလဲ။

မာ၏ လှည့်ထွက်ခဲ့မှုကို ပြုံးပြုံးချည်း စိုက်ကြည့်နေသည့်
 သူ့မျက်ဝန်းအစုံကြောင့် မာရင်ခွင်မှာ လှိုင်းတစ်ခု ဖြတ်ပြေးလေပြီ
 ထင်ရသည်။ သူ့မျက်ဝန်းကို မြင်ယောင်မိတိုင်း မာရင်မှာနွေးလျက်၊
 နှင်းအိက မာနှင့်ကင်းတို့ရဲ့ ကြုံဆုံမှုလေးကို မသိခဲ့။ နှင်းအိ
 သင်တန်းခန်းမထဲ ဝင်လာတော့ မာကို မတွေ့ရတော့။ နှင်းအိ
 ကြာနေလို့ မာ စိတ်ကောက်သွားပြီထင်တယ်။ ထိုကြောင့် ထိုညနေမှာ

မာဆီ နှင်းအိ ရောက်လာပြီး

“မာ ဘာဖြစ်လို့ နှင်းအိကို မစောင့်တာလဲ”

နှင်းအိ မေးစဉ် မာ့မျက်နှာပေါ် ရှက်ရိပ်ပြေးသွားသည်။

မာ ဘာပြန်ဖြေရမိန်း မသိတော့။ လက်ထဲရှိ နှင့်သည့် ဝတ္ထုစာအုပ်
 ကိုသာ မာ လှန်လှောနေသည်။

“ဘာလဲ၊ နှင်းအိကို စိတ်ဆိုးလို့လား”

“ဟင်အင်း”

“ဘာဖြစ်လို့ ထွက်လာခဲ့တာလဲ၊ နှင်းအိက သူငယ်ချင်း
 တွေနဲ့ စကားပြောကောင်တာနဲ့ ကြွားသွားတာ၊ နှင်းအိ အခန်းထဲ
 ဝင်လာတော့ မာ ထွက်သွားပြီတဲ့။ ကင်းကမ္ဘာက ပြောတာလေ”

‘ကင်း’ နာမည်ပါလာသောကြောင့် မာ ရင်တယှပ်လှပ် ခုန်
 လာသည်။

“ပြောလေ၊ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်းထွက်လာတာလဲ”

မာ မဖြေ။

“တစ်ယောက်ယောက်က တစ်ခုခုပြောလို့လား”

မာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ပြောလေ၊ မာက နှင်းအိရဲ့ သူငယ်ချင်း
 ဆိုတော့ မာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ကြုံရတယ်ဆိုရင် နှင်းအိ
 စိတ်မကောင်းဖြစ်တာပေါ့”

“မာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မာက သင်တန်းသူလည်း မဟုတ်ဘဲ
 အဲဒီအခန်းထဲမှာ ထိုင်ရတာ သိမ်ငယ်သလိုဖြစ်ရတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်
 ထွက်ခဲ့တာပါ”

နှင်းအိ ယုံအောင် မာ လှလှပပပြောလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ
 နှင်းအိမျက်နှာ ရွှင်ပျလာပြီး

“အိုး၊ မာ သိပ်ငယ်စရာ မလိုဘူး။ သင်တန်းနည်းပြဆီ
နှင်းအိ ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီးပြီ။ မာ့ကို သင်တန်းတက်ခွင့်ပေးပါလို့
ဆရာတ ခွင့်ပေးတယ်လေ။ နောက်နေ့ကစ နှင်းအိနဲ့အတူ
သင်တန်းလိုက်ကက်ပေါ့။ ဟုတ်ပြီလား။”

နှင်းအိ ဆိုစဉ်၊ မာ့ရင်မှာ ပျော်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ‘ကင်း’
နဲ့ရင်ဆိုင်ရမှာကို စိတ်ကမလုံမလဲတာကြောင့် ခေါင်းမညှိတ်ဖြစ်ပါ။
“မာပဲ ပြောတယ်လေ၊ ကွန်ပျူတာသင်တန်း၊ တက်ရ
တယ်ဆို၊ နှင်းအိ စိစဉ်ခဲ့ပြီပဲ၊ လိုက်တက်နော်၊ နော် မာ”

မာ ခေါင်းမညှိတ်သရွေ့ နှင်းအိ တတွတ်တွတ်ပြောလေ။
“နော် မာ၊ နှင်းအိကို စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် သင်တန်း
အတူတူတက်နော်။” “နော်ဆို”

နှင်းအိ မရပ်မနားဆိုတော့ မာ ခေါင်းညှိတ်ရတော့သည်။
မာ လည်း သင်တန်းတက်ချင်တာပဲ။ ‘ကင်း’ကြောင့် ရင်ခုန်သလို
ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ နှင်းအိကို မပြောဖြစ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့
နှင်းအိ ကတစ်ဆင့် မှော် သိရင် မာ့ကို ပိုပြီး ချုပ်ကိုင်မှာလေ။
ဒါကြောင့် ထိန်ချန်ရသည်။ နောက်ပြီး နှင်းအိကြောင့် ‘ကင်း’နဲ့
ကြုံရတယ်ဆိုတာ နှိပ်ရင်၊ မှော် က နှင်းအိကို ခွင့်လွှတ်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ မိုက်မိုက်ကန်းကန်းပြုမူတတ်တဲ့ မှော် စရိုက်အတွက်
မာ အတတ်နိုင်ဆုံး ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်ရတော့သည်။ ထိုနေ့မှစ၍
နှင်းအိ နှင့်အတူ မာ ကွန်ပျူတာသင်တန်း လိုက်တက်မိသည်။

သင်တန်းသွားရန် မာ တို့ ကားမှတ်တိုင် ကားရပ်စောင့်
ကြသည်။ ဘတ်စ်ကားတွေက တိုးတက်လို့မရအောင် ကျပ်လွန်းသည်။
ကားကျပ်ကျပ်ကို တိုးစီးဖို့ မာ စိတ်ဝင်တစားရှိလှသည်။ မှော်နဲ့ဆို
မာ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးခွင့် မရဘဲ။ ခု မှော် မရှိတုန်း တိုးစီးဖို့

ဗျူးစာပေ

မာ တက်ကြွလျက် ရှိသည်။ ဘတ်စ်ကား လာရာဘက် မာ ငေးမျှော်
ကြည့်ရင်း

“နှင်းအိ၊ ဒီတစ်စီး ဘယ်လောက်ကျပ်ကျပ် တိုးတက်မယ်
နော်”

“အင်းပါ၊ နှင်းအိက ဘယ်လောက်ကျပ်ပစေ၊ တိုးတက်
နိုင်ပါတယ်။ မာ သာ တိုးတက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ”

“အထင်မသေးနဲ့ မာ တက်နိုင်ပါတယ်နော်၊ မယုံရင်
စောင့်ကြည့်”

မာ ခပ်ဝင့်ဝင့်လေး ဆိုလိုက်သည်။ ထိုစဉ် မာတို့ရှေ့မှာ
မာစီဒီး ကားတစ်စင်း ထိုးရပ်လာသည်။ ကားတွင်းမှ တစ်စုံတစ်ဦး
ခေါင်းပြုထွက်လာသည်။ မာ ကြည့်လိုက်တော့ ‘ကင်း’။ မာ့ရင်မှာ
ဈေးခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

“နှင်းအိ၊ သင်တန်းသွားမလို့ မဟုတ်လား။ လာလေ၊
ကားပေါ်တက်”

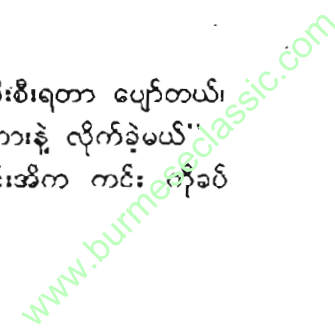
ကင်း က နှင်းအိ ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်လိုက်သည်နှင့်
ထပြိုင်နက် ကားနောက်ခန်းတံခါးပါ ကင်း လှမ်းဖွင့်သည်။ ထို့နောက်
မာ့ ကိုပြုံးကြည့်၍ ကားပေါ်တက်ပါဟု ကင်း က မျက်ရိပ်ပြသည်။
မာ့ကို နှင်းအိ အဖော်ညှိသလိုကြည့်၍

“မာ ကင်းကားနဲ့ လိုက်စို့လား။ ကင်း က နှင်းအိတို့
Section ကလေ”

ကင်း ထံမှ မာ အကြည့်လွှဲ၍
“ဟင်အင်း။ မာ ဘတ်စ်ကား တိုးစီးရတာ ပျော်တယ်၊
နှင်းအိ လိုက်ချင်လိုက်သွား။ မာ ဘတ်စ်ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်”

မာ စိတ်ကို နားလည်သည့် နှင်းအိက ကင်း ကိုခပ်

ဗျူးစာပေ

ဖျော့ဖျော့ကြည့်၍

“ကံပါ ကင်း ရယ်၊ ရှင့်ဘာရှင် သွားပါတော့၊ မာနဲ့အတူ နင်းအိ ဘတ်စ်ကားစောင့်စီးမယ်”

“ကင်း”ကို အားမနာတမ်းဆိုသည် နင်းအိကို မာ အံ့ဩမိသည်။ နင်းအိက ကင်းထက် မာ့ကို အလေးပေးတာလား၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် မာ့ကို လိုက်လျော့တတ်တဲ့ နင်းအိလို သူငယ်ချင်းမျိုးရတာ မာ ကံကောင်းတာပေါ့ ကင်း။

“ဒါဆို ‘နင်းအိတို့နဲ့အတူ ကျွန်တော်ပါ ဘတ်စ်ကားစောင့်စီးပယ်လေ၊ ရတ်ယံနော်”

မာ့ကို ကြည့်၍ ခွင့်တောင်းသလို ‘ကင်း’ဆိုသည်။ မာ တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ နင်းအိ မာနဲ့ကင်းကို အကဲခတ်သလိုကြည့်ပြီး

“ကင်း၊ ရိုးမှရိုးရဲ့လား၊ မာ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြင့် အောင် မလုပ်နဲ့၊ မာက လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိမှ ကြိုက်တာ နှင့်ကြောင့် မာ စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေရင် နင်းအိ လက်မခံဘူး”

“မရှုပ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကြောင့် နင်းအိသူငယ်ချင်း စိတ်မရှုပ်စေရဘူး၊ အာမခံတယ်”

မာ့ကို ခပ်ပြုံးပြုံးလေးကြည့်၍ ကင်း ဆိုစဉ်၊ မာ အကြည့်လွှဲမိသည်။ နင်းအိက မျက်နှာလေး ပင့်ကာ မာ ကို တစ်ခုံတစ်ရာ နားလည်သဘောပေါက်သလို ကြည့်သည်။ ကင်းက ပြောပြောဆိုဆို ကားမောင်းသူနေရာမှ ဖျပ်ခနဲ ဆင်းသည်။ ကားမောင်းသူ ဘေးမှာ ထိုင်နေသည့် ဦးလေးကြီးကို ငဲ့ကြည့်၍

“ဦးမောင်၊ သင်တန်းဆင်းချိန်မှ လာကြိုတော့၊ ဒီက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ၊ ဘတ်စ်ကားစီး သွားလိုက်မယ်”

ဦးမောင် ‘ကင်း’ ပြောသည်အတိုင်း ခေါင်းညိတ်နာခံ၍ ကားမောင်းထွက်သွားသည်။ နင်းအိဘေးမှာ ကင်း ရပ်လိုက်သည်။ အနီရောင် ကိုယ်ကျပ်ဖက်ရှင်နှင့် လင်းလင်းစိုစို လှနေသည့် မာ့ကို ကြည့်နူးစွာ ကင်း ငေးကြည့်လိုက်သည်။

“ကားစောင့်တာ ကြာပြီလား”
နင်းအိကို မေးသလိုလိုနှင့် မာ့ကို အကဲခတ်ကြည့်၍ ကင်း ဆိုသည်။

“သိပ်မကြာသေးဘူး” ဟု နင်းအိ ဖြေသည်။
“နင်းအိ သူငယ်ချင်းက စကားနည်းတယ်နော်”

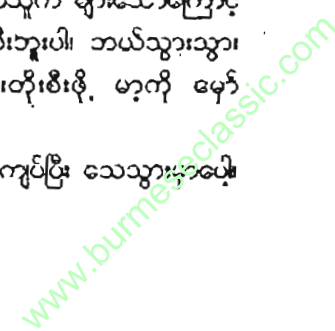
ဘတ်စ်ကား လာရာဘက်သာ မျက်နှာလှည့်ထားသည့် မာ့မျက်နှာပေါ် ဆံပင်ခွေလိမ်လိမ်လေးက ပြန့်ကျစနေသည်က ကြည့်မဝနိုင်အောင် ရှုမော့ဖွယ် ကောင်းလှသည်။

အံ့မြင်အရ ကင်း က မှော် လို တစွတ်ထိုး မဆန်တတ်။
“နင်းအိ သူငယ်ချင်းပါ သင်တန်းတက်မှာဆို၊ မနေ့က ဆရာပြောတာ ကြားလိုက်တယ်”

“ဟုတ်တယ်”
ကင်း ဆိုစဉ် နင်းအိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်
“ဟော၊ ကားလာပြီ”

မာ့ အသံအဆုံး ကင်းတို့ရှေ့ ဘတ်စ်ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းသူနည်းပြီး တက်သူက များသောကြောင့် မာ တိုးတက်၍ မရ၊ မာ ဘတ်စ်ကားတိုးမစီးဘူးပါ။ ဘယ်သွားသွား၊ မှော်ရဲ့ ဖိမိခံကားကြီးနဲ့လေ၊ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးဖို့ မာ့ကို မှော် ခွင့်မပြုခဲ့။

“ဟိုလူတိုး ဒီလူတိုးနဲ့ မာအသက်ရှုကျပ်ပြီး သေသွားမှာပေါ့”

မင်းရဲဘူးကွာ”

ဟု အမိန့်ထုတ် ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ မှော် မရှိလို့ နှင်းနှင့်ခင်ရသည်။ နှင်းအိမ်နဲ့ ခင်ပြီးမှ မာ ဘတ်စ်ကား တိုးစီးပူးသွားမှာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ၊ ဒီတစ်ကြိမ်ဆိုရင် သုံးကြိမ်မြောက်။ ပထမနှစ်ကြိမ်မှာ ဒီလောက်ထိ လူမတို။ ကားပေါ်ကို မာ လွယ်လွယ်ကူကူ တင်နိုင်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တော့ ဆင်းသို့နှင့်တက်သူ ရှုပ်ထွေးကြောင့် မာ ဘယ်လိုတက်ရမှန်း မသိတော့၊ နှင်းအိမ်က ကားပေါ်ရောက်သွားပြီ။

“မာ၊ မြန်မြန်တက်” ဟု လှမ်းခေါ်သည်။

“မာ၊ ဟောဒီလက်တန်းကိုင်ပြီး လှမ်းတက်၊ အနီးဆုံးနောက်မှိုကို ဆွဲကိုင်၊ ကျန်လက်တစ်ဖက်နဲ့ အပေါ်တန်းကို ကိုင်ထားပြီးတော့ နှင်းအိမ်နား တိုးသွား”

ဟု မာ့နောက်က ကင်း ညွှန်ကြားသည်အတိုင်း နှင်းအိမ်ဆီ မာ ရွေ့လျားသွားသည်။ ကားထွက်သည်အခါ မာ တစ်ကိုယ်လုံး ယိုင်နဲ့သွားသည်။

“နှင်းအိမ် မာ့ကို ထိန်းထား”

နှင်းအိမ်ကို ကင်း သတိပေးလိုက်သည်။ ကင်း သတိပေးလို့သာနဲ့ပဲ၊ နှင်းအိမ် ဆွဲမထားရင် မာ လဲကျမှာသေချာသည်။ ကင်း က မာ နောက် ခပ်ခွာခွာမှာရှိလျက် မာ့ကို ဘယ်သူမှ ဝင်မတိုးအောင် ကာကွယ်သလို ကင်း ရင်ခွင် ဆီးကာထားသည်က မာ့ရင်မှာ ရှိုးတိုးရှုနဲ့တန့် ဖြစ်စေသည်။

ကင်းက ဘာဖြစ်လို့ မာတို့နဲ့ ဘတ်စ်ကား အတူ တိုးစီးရတာလဲ၊ မာ စဉ်းစားရင် တသိမ့်သိမ့် ရင်ဖိုလှုပ်ရှားလာသည်။ မှတ်တိုင်ရောက်လို့ ကားပေါ်မှ ဆင်းတဲ့အခါ ကင်း

ဦးဆောင်တိုးထွက်ကာ နောက်မှ မာတို့ တိုးဆင်းခဲ့တဲ့အဖြစ်က စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းသား။

ကားပေါ်မှဆင်းပြီး အသက်ဝအောင် ဖိရှုရတာ မာ့အတွက် အရသာတစ်ပါးပဲ။

“မာ ကားတိုးစီးကျင့် မရှိဘူးထင်တယ်”

ကင်း တိုးကုံးဆိုစဉ်၊ မာ ခေါင်းညိတ်မိသည်။ မာ့ကို ဂရုတစိုက်ရှိသည့် ကင်း အမူအရာကြောင့် နှင်းအိမ် ပြုံး၍

“ဟုတ်တယ် ကင်း။ မာက နှင်းအိမ်နဲ့ခင်ပြီးမှ ကားတိုးစီးခွင့်ရတာ မာ့သူငယ်ချင်းက မာ့ကို ကားတိုးစီးခွင့် မပေးဘူးတဲ့လေ”

နှင်းအိမ်က မှော်အကြောင်း သိထားသမျှ ဖောက်သည်ချလေပြီ၊ နှင်းအိမ် စကားအဆုံး မာနှင့် ကင်း ဖျပ်ခနဲ အကြည့်ချင်းဆုံသည်။

“ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

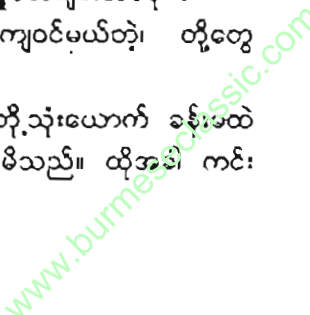
“မှော်က စိုးရိမ်တတ်လို့ပါ။ မာ ခုလို ကားတိုးစီးခွင့်ရတာ ပျော်တယ်လေ၊ မှော် မရှိတုန်း တဝ စီးဦးမှာ”

“ဒါဆို သင်တန်းကအပြန် ကျွန်တော်လည်း မာနဲ့အတူ လိုက်စီးမယ်လေ၊ ရမလား”

မာ အကြည့်လှုံ၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ မှတ်တိုင်ကနေ သင်တန်းခန်းမဆီသို့ မာ စကားတပြောပြောနဲ့ လျှောက်လာကြသည်။ ခန်းမထဲ ဝင်ရန်ပြင်တော့ နှင်းအိမ်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုက

“ဒီနေ့ ဆရာ၊ တစ်ချိန်နောက်ကျဝင်မယ်တဲ့၊ တို့တွေ မုန့်သွားစားမလို့”

ဟုဆို၍ ထွက်သွားသည်။ မာတို့သုံးယောက် ခန်းမထဲ လှမ်းမဝင်ဖြစ်ဘဲ တွေ့တွေ့ချည်း ရပ်နေမိသည်။ ထိုအခါ ကင်း

ရင်မှာ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။

“နှင်းအိ၊ တစ်ခုခု သွားစားကြစို့လား။ မာနဲ့ ခင်မင်မှု အထိမ်းအမှတ်အတွက်” တဲ့။

“ကောင်းသားပဲ၊ မာ တစ်ခုခု စားရအောင်နော်”

နှင်းအိက ကင်း အဆိုကို အားတက်သရော ထောက်ခံသည်။ ကင်းကို မာ တစ်ချက်ကြည့်တော့ ကင်းက ကြည်စင်သည် အပြုံးနှင့်

“မာ၊ ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်ခွင့် ပြုနိုင်မလား။ မာ့ကို စတွေ့ကတည်းက ခင်ချင်စိတ် ဖြစ်တာပါ။ ဒါကြောင့် ကွန်ပျူတာ ကတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်နာမည်ကို မိတ်ဆက်လိုက်တာ”

ကင်းက မာ့ဆန္ဒကို အလေးအနက်ထား တောင်းခံတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မှော်လို တုဂ္ဂတိထိုးမဟုတ်တဲ့ အတွက် မာ ခင်ချင်ပါတယ်။ နှင်းအိက အခြေအနေကို ရိပ်မိဟန်နှင့်

“ကင်းက နှင်းအိ မရှိတုန်းက မိတ်ဆက်ထားတာကိုး၊ မဟုတ်မှလွှဲရော၊ နှင်းအိကို မစောင့်ပဲ တစ်ယောက်တည်း လစ်ထွက် ခဲ့တာ ဒါကြောင့်ပေါ့၊ ဟုတ်လား။ မာ”

နှင်းအိ သိပြီဆိုတော့ မထူးတော့၊ မာ အပြုံးနှင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ မာတို့ သုံးယောက် အပြုံးဝေဖြာသွားသည်။

“ကဲ မာရယ်၊ ကင်းကို ခင်ခွင့်ပေးလိုက်ပါတော့နော်၊ ခင်မယ် မဟုတ်လား”

နှင်းအိ ဆိုစဉ်၊ မာ နှုတ်ခမ်းရဲရဲလေး စိုလက်သွားသည်။

“အရမ်း ဝမ်းသာတာပါ မာရယ်”

“ကင်း၊ အရမ်းဝမ်းသာတယ်ဆို တစ်ခုခုစားဖို့ လစ်စို့၊ တော်ကြာ ဆရာလာလိမ့်မယ်”

နှင်းအိ နှိုးဆော်တာနှင့် မာတို့ စားသောက်ဆိုင်ဆီ ရွေ့လာခဲ့သည်။ မာ့ဘဝမှာ မာ့စိတ်နှင့်မာ သွားလာလှုပ်ရှားခဲ့ရ တာမျိုး မရှိခဲ့ပါ။ အခုလို သွားခွင့်ရတာက မှော် မရှိလို့သာပေါ့။ မှော်သာသိရင် ဘယ်လောက်များ ဒေါသဖြစ်လိမ့်မလဲ။

စားသောက်ဆိုင်တွင် မာနှင့် နှင်းအိက ဘေးချင်းကပ် ထိုင်ပြီး

“မာ ဘာစားမလဲ” ဟု ဂရုတစိုက် မေးသည်။

မှော်က မာ့ကို ဘယ်တုန်းကမှ အရေးတယူမေးလေ့မရှိ။

“မာက ကြာခံကြော်စား၊ စတော်ဘယ်ရီရိုတ် သောက်”

“ထမင်းပေါင်း စား”

“ကတ်ကြေးကိုက် စား”

စသည်ဖြင့် မှော် စားစေဆိုတဲ့ အစားအသောက်ကို မာ စားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် မာ့ဆန္ဒကို ရှေ့တန်းတင် အရေးပေးတဲ့ ကင်းရဲ့ စရိုက်ကို မာ ကြည်နူးမိတယ်။ မှော်သာ ကင်းလိုမျိုး မာ့ကို ဂရုတစိုက်ရှိရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲ။

“မာ စားချင်တာ မှာလေ”

ကင်း ထပ်ဆင့်ဆိုစဉ်၊ မာ နှုတ်ခမ်းပါးလေးဆူလျက်၊ မာ့မျက်ဝန်းလှလှက အငွေ့တစ်ထောင်းထောင်းထနေသည် မုန့်ဟင်းခါးဆီ ရောက်သွားသည်။

“အင်း၊ မာ မုန့်ဟင်းခါး စားမယ်”

“အကြော်နဲ့လား”

“အင်း”

ကင်း၏ အလိုက်သိမှုအတွက် မာ ကြည်နူးပီတိ ဖြစ်နေ။ နှင်းအိက အခြေအနေကို အကဲခတ်ပြီး

“ကင်း၊ နင်းအိလည်း မေးဦးလေ၊ ဘာစားမလဲလို့”

ဟု ရယ်ကျဲကျဲ ဆိုသည်။

“နင်းအိက တို့ဟူးသုပိကြိုက်တာ ကျွန်တော် သိပြီးသားပဲ
တို့ဟူးသုပိ၊ ပြီးတော့ ကြာဆံဟင်းခါးပါ မှာမယ်လေ”

ကင်း ဆိုတော့၊ နင်းအိ ကျေနပ်သွားသည်။ ကင်းက
သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ သဘောကိုနောကြောအောင် သိတဲ့သူ၊ သူငယ်ချင်း
တွေရဲ့ ဆန္ဒကို လိုက်လျောတတ်တဲ့သူ။

“ကင်း အတွက်လည်း မေ့နေဦးမယ်”

နင်းအိက ခပ်နောက်နောက်ဆိုတော့ ကင်းက ရှက်သလို
ပြုံးပြီး မှာကိုကြည့်သည်။ မာ ခေါင်းငုံ့ထားမိသည်။ စားပွဲထိုးက
ကင်း မှာထားတဲ့ အစားအစာတွေ လာချပေးသည်။ မုန့်ဟင်းခါး၊
ပန်းကန်ကို မှာရှေ့သို့ ကင်း ရွှေ့ပေးပြီး

“ငရုတ်သီး၊ အချဉ်၊ အငန် ထည့်ဦးမလား”

“အင်း၊ နည်းနည်းစီ ထည့်မယ်”

ကင်းက မှာ မုန့်ဟင်းခါးပန်းကန်ထဲ အချဉ်၊ အငန်၊
အစပ် အနည်းငယ်စီ ထည့်ပေးသည်။ မာ ဇွန်းနဲ့ ပွေ့စဉ်

“မာ၊ ဖြည်းဖြည်းကြည့်ဦး” ဟု ဂရုတစိုက် ဆိုသည်။

မာ တစ်ဇွန်းဖြည်းဖြည်းတော့ အနေတော်ပဲ။

“ရပြီ”

ဦးခေါင်းလေးငုံ့လျက် မုန့်ဟင်းခါး တစ်ဇွန်းပြီးတစ်ဇွန်း
ခပ်စားနေတဲ့ မှာကို ကင်းမျက်တောင်မခတ်တမ်း ငေးကြည့်မိသည်။
မုန့်ဟင်းခါး ပူပူနွေးနွေး မာ နှုတ်ခမ်းပတ်လည်မှာ ချွေးဥကလေး
များ စိုလာသည်။ ငရုတ်သီးစပ်သည်အရှိန်ကြောင့် မာ နှုတ်ခမ်း
ပါးပါးလေး စူချွန်လျက် တရားရူး တရားရူးဖြစ်နေစဉ်၊ ကင်း အလိုက်

သိသိ သောက်ရေခွက် ကမ်းပေးလိုက်သည်။ အခုမှ ခင်ရတဲ့
မှာအပေါ် အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဂရုစိုက်နေသည့် ကင်းကို မာ
မျက်ခုံးပင့်ကြည့်၍

“ကင်းရယ်၊ ကော်ဖီတွေ အေးကုန်တော့မယ်၊ သောက်
ပါတော့”

ဟု သတိပေးမှ ကင်း ကော်ဖီတစ်ကျိုက်သောက်သည်။
အရိပ်တကြည့်ကြည့်ရှိလှတဲ့ ကင်း ဟာ မာ့ရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း
ဖြစ်ခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ၊ ခုလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်စားသောက်
ခွင့်ရတော့ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းမလဲ။

စားသောက်ပြီးတဲ့အခါ ကင်းက ပိုက်ဆံရှင်းတာကြောင့်

“ဟင်အင်း၊ မာ ရှင်းပါရစေ”

“ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ ရှင်းပါ့မယ်”

“ဟင်အင်း၊ မာ့ရင်ထဲမှာ အကြွေးတင်သလို ခံစားရတယ်၊
မှာကို ခင်တယ်ဆိုရင် ဒီဝိုင်းကို မှာကို ရှင်းခွင့်ပြုပေးပါနော်”

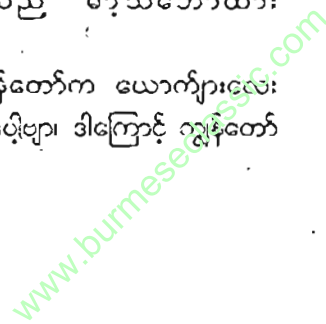
မာ ဇွတ်ဆိုတော့၊ ကင်းမျက်နှာ အရောင်တစ်မျိုး
ပြောင်းသွားသည်။

“မာက ကျွန်တော့ကို တကယ်မခင်လို့ ထင်တယ်”

“အဲလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်တာတော့ ခင်ပါတယ်။ အခုပဲ
ခင်ရသေးတယ်၊ အခုပဲ ကင်းဆီက စားသလိုဖြစ်တော့ မာ စိတ်
မလုံဘူးလေ၊ အဲဒါကြောင့်ပါ”

အဖြူရောင်သန့်စင်နေသည့် မာ သဘောထား
သန့်သန့်ကြောင့် ကင်း ပြုံးလိုက်ပြီ။

“မာက မိန်းကလေးပဲ၊ ကျွန်တော်က ယောက်ျားလေး၊
တန်ဖိုး မှာဆီက ကပ်စားသလိုဖြစ်နေမှာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်

ရှင်းချင်တယ်”

စားသောက်တာ ရှင်းဖို့အတွက် မာနဲ့ ကင်း အလှအယက် ဖြစ်တော့ နှင်းအိက

“အဲဒါဆို မဲလိပ်နို့က၊ မဲပေါက်တဲ့သူ ရှင်း၊ နှင်းအိက နိုင်လုပ်မယ်”

“အေး ကောင်းတယ်၊ နှင်းအိ အစီအစဉ်ကောင်းတယ်”
နှင်းအိဆိုစဉ်၊ မာ အားတက်သရောထောက်ခံမိသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ကြိုက်တယ်၊ မဲလိပ်နို့ကရတော့ ရင်ခုန် ရတာပေါ့ဗျ၊ ဟုတ်တယ်နော် မာ”

မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ နှင်းအိက ချက်ချင်း မဲလိပ် နှစ်လိပ်လုပ်၍ လက်ခုပ်ထဲ ဆုပ်ကိုင်သည်။

“ကဲ မဲလိပ်နို့က”

နှင်းအိ ဆိုစဉ်၊ မာနဲ့ကင်း အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ ကင်း မျက်စိပစ်၍ မဲလိပ်နို့ကရန် ဆိုစဉ်၊ နှင်းအိ လက်ထဲက မဲလိပ် တစ်လိပ် မာ နို့ကလိုက်သည်။ နောက်တစ်လိပ်ကို ကင်း နို့ကလည်း နှစ်ယောက်သား မဲလိပ်ပြိုင်တူ ဖွင့်ကြည့်သည်။

“အင်း၊ မာ ရှင်းခွင့် မရဘူး၊”

မာ မျက်နှာတွန့်သွားသည်။ ကင်း ပြုံး၍

“ကျွန်တော် ရှင်းခွင့်ရတယ်၊ မာ ကျေနပ်လား”

“ကျေနပ် ရမှာပေါ့”

မာ နှုတ်ခမ်းဂုဏ်ထူးဆိုတော့၊ ကင်း ပခုံးလေးပင့်၍

“တကယ်လား”

“အင်း”

မာ ကျေနပ်စွာခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ မာ ရှင်းခွင့်

ပရပေမယ့် ဒီဖြစ်စဉ်လေးတွေကို မန်ထီးခွင့်ရသည်က ကြည့်နူး ချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းလှသည်။ မာတို့ သင်တန်းတက်ကြ၊ သင်တန်းပြီးရင် ဘတ်စ်ကားစီးပြန်ခဲ့ရင် မာတို့လမ်းထိပ်အထိ ကင်း လိုက်ပို့တတ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကင်းကို မာ အရမ်းခင်မိပါတယ်။ ကင်းနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတာက လွတ်လပ်မှု ထွက်ပေါက်အဖြစ် မာ ခံစားမိတယ်ဆိုတာ မှော် သိရင် ဘယ်လောက်ပေါက်ကွဲနေမလဲ။ အခုလောလောဆယ် မှော် မသိပေမယ့် သိနေတဲ့ မေမေက

“သမီးနဲ့တော့ ခက်တယ်။ အခုနက မှော် ဖုန်းဆက်တယ်။ မေမေညှာရတယ်၊ သမီး အိပ်နေတယ်လို့”

မာ သင်တန်းက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်၊ မေမေဆီး၍ ရတော့သည်။ မာဦးခေါင်း အသာပုလိုက်သည်။ မေမေ ဘဝင်မကျ ဖြစ်ပြီး

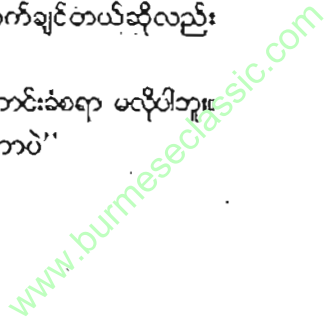
“သမီး အိပ်နေတယ်လို့ ညှာလိုက်ရတယ်၊ ဝတ်သေးတာ ပေါ့ အိပ်ပစေတဲ့၊ မာ အိပ်ရာကနီးလောက်မှာ ပြန်ဆက်မယ်တဲ့၊ နောက်နေ့ကစပြီး သမီး သင်တန်းမသွားပါနဲ့တော့နော်”

မေမေခပ်တင်စောင်း ဟန့်တားစဉ် မာ အလိုမကျစွာ နှုတ်ခမ်းစူးပြီး

“သွားမှာပဲ၊ အလှကားသက်သက် အိမ်မှာထိုင်ပြီး အချိန် ဖြုန်းတာနဲ့စာရင် သင်တန်းဘက်တာက အကျိုးရှိတယ် မေမေ၊ မာ့ကို မတားပါနဲ့လား”

“မေမေ မတားချင်ပါဘူး။ သမီး တက်ချင်တယ်ဆိုလည်း မှော် လာတော့ မေမေ ပြောပေးမှာပေါ့”

“ဟာ၊ နေရာတာက မှော်ဆန္ဒကို တောင်းခံစရာ မလိုပါဘူး။ မာက မေမေသမီးပါ။ မေမေခွင့်ပြုရင် ပြီးတာပဲ”

“အဲလိုချည်း၊ ပြောလို့မရဘူးလေ၊ မှော်က ခပ်ဆတ်ဆတ် နိုင်ပေမယ့် အရာရာမှာ အလေးအနက်ထားတယ်။ ဘယ်ကိစ္စကိုမှ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်တတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မှော် မပါရင် မေမေ စိတ်မချနိုင်ဘူး သမီး။ ကလေးဆိုး မဆန်စမ်းပါနဲ့၊ မေမေပြောတာ နားထောင်၊ ကဲ အဝတ်လဲ၊ ထမင်းစားရအောင်၊ မြန်မြန်လုပ်”

ပေကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည့် မာ့ကို အတင်းတွန်းလွှတ်သည့် မာ နှုတ်ခမ်းထော်ပြီး ခြေဆောင်၍ အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့သည်။

အဲလိုပဲ မေမေဟာ မှော်အတိုင်းပဲ။ ဘယ်တော့မှ မာ့ဆန္ဒကို ဦးစားမပေးဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကင်းနဲ့ ခင်ခွင့်ရတာ မာ့အတွက် ဖြေသိမ့်စရာကောင်းတယ်။ နေပစေ၊ မှော် မရောက်ခင်အထိ မေမေကို လှည့်ပြီး သွားမှာပဲ၊ ကင်း နဲ့ခင်ရတာ မာ စိတ်ပျော် ရှင်တယ်လေ။

မာ စိတ်ပျော်ရှင်မှု ရဖို့အတွက် စွန့်စားရမှာပဲ။ ထိုစဉ် မှော်ထံမှ ဖုန်းဝင်လာသည်။ မှော်နဲ့ မာ စကားမပြောချင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ မာရှောင်လွှဲမရ။ ဖုန်းကိုင်လိုက်ရသည်။ မှော် အသံစူးစူးက နားဝင်မချီ။

“မာ”

“ပြော”

မာ အလိုမကျစွာ ဆိုမိသည်။

“မာ့ အသံက ထန်လှချည်းလား”

“ထန်မှာပေါ့၊ မာတစ်ယောက်တည်း အခန်းအောင်နေ ရတာ ပျင်းတာပေါ့”

“အဲဒီတော့”

“အပြင်ထွက်လည်ချင်တယ်။ နောက်ပြီး သင်တန်းတစ်ခုခု

တက်ချင်တယ်”

“ဟာ၊ ကောင်းတာပေါ့ မာ၊ မော်ဒယ်သင်တန်း တက်မလား”

“မတက်ချင်ဘူး”

“ဒါဆို ဘာသင်တန်း တက်ချင်လဲ”

“ကွန်ပျူတာ”

မာ အားရဝမ်းသာ ဆိုလိုက်သည်။ မှော်ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် လက်ရှိသင်တန်းကို ဆက်တက်ရုံပေါ့။ မှေးဘက်က အသံတိတ် သွားသည်။ တအောင့်ကြာမှ

“ကောင်းပြီလေ၊ မာ တက်ချင်တယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံး သင်တန်းဆရာ ငှားပေးမယ်၊ ငါ့မှာ ကွန်ပျူတာ ရှိတယ်လေ”

“ဟာ၊ မာက အိမ်မှာ သင်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ လူအများနဲ့ သင်တဲ့ သင်တန်းကို တက်ချင်တာ”

“မိမာ သိပ်အကဲမပိုနဲ့၊ ဘယ်မှာပဲသင်သင် အဓိက နှင် ကွန်ပျူတာ တတ်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား”

မာ အသံတိတ် ကျိန်ဆဲမိသည်။

“နေပါဦး၊ ငါ့မရှိတုန်း မာ ခြေငြိမ်ရဲ့လား”

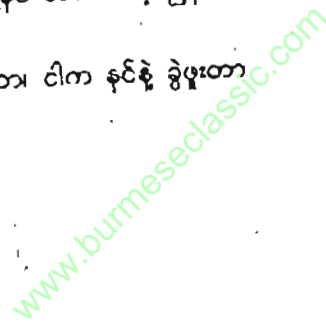
သူ့ မယုံသလို မေးလာသည်။ မာကလည်း ခန့်ဖိုဝန်မလေ။

“ငြိမ်သမှ မငြိမ် လို့တောင် ခေါ်လို့ရတယ်”

“သေချာလို့လား”

“မယုံရင် မေမေမေးကြည့်၊ ဒါနဲ့ နှင် ဘယ်တော့ ပြန်လာ မလဲ”

“ခု ချက်ချင်းတောင် လာခဲ့ချင်တာ၊ ငါက နှင်နဲ့ ခွဲဖူးတာ မဟုတ်တော့ နေရတာ တပျိုးကြီးဟာ”

အပိုတွေ လာမချွဲနဲ့။
 “နင် ဘယ်နှစ်ရက် ကြာမလဲ”
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “မေးကြည့်တာပါ”
 “မနက်ဖြန်ည ဆင်းဖြစ်မယ်ထင်တယ်”
 “ဟယ်၊ ခဏလေးနော်”
 “ဘာလဲ၊ ငါ့ကို အကြာကြီး ခွဲနိုင်လို့လား”
 မာ မဖြေ။ အမှန်အတိုင်းဖြေလိုက်ရင် ခုချက်ချင်း ဆင်းလာမှာ စိုးရိမ်ရသည်။
 “ဖြေလေ၊ အကြာကြီး ခွဲနိုင်လို့လား”
 “ဟင်အင်း”
 မာ စိတ်ရှုပ်စွာ ဖြေလိုက်သည်။ အကြာကြီးမဟုတ်ဘူး၊ တစ်သက်လုံး ခွဲနေနိုင်တယ်လို့ စိတ်အချဉ်ဖောက်စွာ ပြောလိုက်ချင်ရဲ့။
 “ငါလည်း နင့်လိုပဲ မာရယ်၊ မန္တလေးလက်ဆောင် ဘာလိုချင်လဲ ပြော”
 “မှန်ဝယ်နဲ့”
 “ဒါပဲလား”
 “အင်း”
 “တစ်ခုခု ပြောကွာ”
 “ဘာပြောရမလဲ”
 “မာ ငါနဲ့မခွဲနိုင်ဘူးလို့ဆိုတယ်၊ မာအသံက စိတ်ရှုပ်စေ သလိုပဲ”
 “နင်ထင်လို့ပါ။ ဒါပဲနော်၊ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“နေဦး၊ မာ”
 “ပြော”
 “ငါ နင့်ကို လွမ်းတယ်ဟာ”
 မာ နှာခေါင်း တွန့်လိုက်သည်။
 “ကဲ မှော်၊ နင် အနားယူတော့၊ ဒါပဲနော်”
 မာ ဦးစွာ ဖုန်းချလိုက်သည်။ ဖုန်းချပြီးမှ အသက်ဝအောင် ခွီသည်။ မေမေက မာ့ကို မျက်စောင်းထိုးလေရဲ့။ နက်ဖြန်ည ဆင်းမှာဆိုတော့ သဘက်ခါ နံနက်ရောက်မှာပေါ့။
 ဟွန်း၊ မာ ဝဋ်ခံရတော့မယ်။
 ဒီတစ်ခါ မာ့ကို အတင်းအကျပ်လုပ်လို့ကတော့ မာ လုံးဝ သည်းမခံတော့ဘူး။
 မာစိတ်ကို တင်းလိုက်သည်။
 “မှော်က ဘာတဲ့လဲ သမီး”
 “သဘက်ခါ ပြန်ရောက်မယ် ထင်တယ်”
 “ကောင်းတယ်၊ မှော်ရောက်မှ သမီးခြေငြိမ်မယ်”
 မာ့ဘက်၌ မရှိသည့် မေမေကို မှော်နဲ့ ထပ်တူ မာ အမြင် မကြည့် ဖြစ်မိသည်။ အလကား မာ့ကို ချုပ်ချယ်နေကြတာ၊ မာ နည်းနည်းမှ ဘဝင်မကျပါ။ မှော်မရောက်ခင် အချိန်ကလေးမှာ မာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မှော် ပြန်ရောက် တော့မှာဆိုတော့ မာခြေငြိမ်မှ တော်ကာကျမည်၊ ဒါကြောင့်
 “မာ မနက်ဖြန် သင်တန်း မလာဘူး”
 “ဘာဖြစ်လို့”
 မာ ခပ်လေးလေးဆိုစဉ်၊ နင်းအိ အံ့သြစွာ ကြည့်သည်။
 ကင်း က ခပ်ငေးငေးကြည့်ပြီး

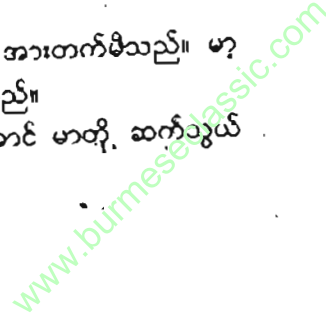
www.burmeseclassic.com

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မာ၊ သင်ခန်းစာတွေ မလိုက်နိုင်လို့လား
မလိုက်နိုင်ရင်ပြောပါ။ ကျွန်တော်ကျပြီး လေ့ကျင့်ပေးမယ်”
ဟုဆိုသည်။
မာ ခေါင်းအသာ ယမ်းမိသည်။
‘မဟုတ်ဘူး။ မှော်ပေါ့၊ မှော် မန္တလေးက ပြန်ရောက်မယ်
လေ၊ မာ သင်တန်းတက်တာ သူမသိဘူး။’
“မှော် ဆိုတာက”
“မာ့ ငယ်သူငယ်ချင်းပါ။ မှော်လေ မန္တလေးမှာ ရုပ်ရှင်
သွားရိုက်နေလို့ မာ ခုလို အပြင်ထွက်ခွင့်ရလာ၊ မှော် ရိုရင်
အပြင်ထွက်ခွင့် မရဘူး။ အဲဒါကြောင့်ပါ”
မာ ရှင်းပြလိုက်တော့ ကင်း၊ နှုတ်ဆိတ်လျက် မာ့
ကရုဏာသက်သလို ငေးမောကြည့်သည်။
“အေးနော်၊ အဲဒီမှော်က ဘယ်လိုခည်းလဲ မသိဘူး။ မာ့
သိပ်ပြီး အနိုင်ကျင့်တာတဲ့ ကင်းရယ်၊ နှင်းအိကို အဲလိုနိုင်ကြ
ပါလား။ နှင်းအိ သည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး”
နှင်းအိက မာဘက်က ဆတ်ဆတ်မခံဆိုသည်။ ကင်း
အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ
“မာ၊ အဲဒီအတွက် စိတ်ညစ်လား”
“သေလောမှာအောင် စိတ်ညစ်တာပေါ့၊ မေပေက
မှော်ဘက်ကလေး၊ မေဖေကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊ မှော်မာမိ၊ ဒယ်ဒီ
ရောပေါ့”
“ဒါဆို မာ ဘာဖြစ်ချင်သလဲပြော၊ ကျွန်တော် တတ်နိုင်
သမျှ ကူပါ့မယ်”
“အင်။ လောလောဆယ်တော့ မှော် မရိပ်မိအောင်နေမှ

ဖြစ်မယ်”
“ဘာဖြစ်လို့”
နှင်းအိ သိချင်လို့စိတ်လောစွာဆိုသည်။ မာနှုတ်ခမ်းပါးလေး
စုတွန့်၍
“မှော်သိရင် မလွယ်ဘူး။ ပြဿနာက ဝုန်းခနဲ ထကျ
မှာလေ၊ နောက်ပြီး နှင်းအိနဲ့ ကင်းကို ပြဿနာရှာမယ်၊ မိုက်မိုက်
ကန်းကန်း၊ လုပ်မယ်လေ၊ မှော် စိတ်ဓာတ်ကို မာ သိတယ်”
“ဒါဆို ဒီလိုလုပ်ပါ မာ”
“ပြောပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”
ကင်း မျက်နှာ ခပ်တည်တည်တုံတုံကို အားကိုးတကြီး
မာ ကြည့်၍ မေးသည်။
“လောလောဆယ် မာ သင်တန်း ခဏမျက်ထား”
“ဒါဆို ကင်းနဲ့ နှင်းအိပါ အဆက်ဖြတ်ရမှာပေါ့၊ အဲဒါဆို
မာ ပိုပြီးစိတ်မကောင်းဖြစ်ရမယ် ကင်းရယ်”
မာ ညည်းတွားဆိုမိသည်။ မာ့မျက်နှာလေးကို ကင်း
စာနာစွာ ကြည့်ပြီး
“မှော် မသိအောင် ကျွန်တော်နဲ့ နှင်းအိ ဆက်သွယ်မယ်
လေ”
ကင်း အကြံကောင်းကြောင့် မာ လှစ်ခနဲ မျှော်သွားသည်။
“ဟုတ်တယ် မာ၊ နှင်းအိ မာ့ဆီ လျှပ်တစ်ပြက် လာပြီး
ဆက်သွယ်မယ်လေ”
နှင်းအိ စကားကြောင့် မာပိုပြီး အားတက်မိသည်။ မာ
မျက်နှာ လှလှလေး ပို၍ လန်းရွှင်သွားသည်။
“ကောင်းတယ်၊ မှော် မရိပ်မိအောင် မာတို့ ဆက်သွယ်

ကြမယ်၊ ကဲ မာ ဒီနေ့ စောစောပြန်မယ်”

“ကျွန်တော် လိုက်ပို့မယ်”

“နင်းအိ ကော”

“လိုက်ပို့မှာပေါ့”

“လာ သွားနဲ့”

ထိုနောက် ကင်းနဲ့ နင်းအိက မာတို့လမ်းထိပ်အထိ လိုက်ပို့သည်။ လမ်းထိပ်ရောက်တော့ မာ့ကို ကင်းတို့နှစ်ယောက် နှုတ်ဆက်ထွက်သွားသည့်အခါ မာတစ်ယောက်တည်း လမ်းထဲ လျှောက်ဝင်လာသည်။ မာတို့တိုက်ဘက် ချိုးဝင်မည့်လမ်းကျော် ခိုက်နှင့် အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့တော့၏။

မဆုံဖြစ်တာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ခိုက်အသွင်က အရင်ထက် မြဲကြနေသည်ဟု ထင်သည်။

“ဟိုင်း၊ မာ၊ မာ မန္တလေးသွားတယ်ဆိုလို့ ဒီကောင်ရင်ကျမ်းရတာဟာ အခု ဘယ်ကလာတာလဲ မာ”

မာ ရှေ့ပိုတ်ရပ်၍ ဟန်ချောပြ ဆိုသည် ခိုက်အမူအရာ မာ့ စိတ်ကို ရှုပ်ထွေးစေသည်။

“မာ ရယ်၊ ကျောက်စိမ်း မဆန်ပါနဲ့ကွာ၊ မာ့ဟောဒီနဲ့ကောင် ဘယ်လောက်ကြော့ခဲ့လည်းဆိုတာ သိသားနဲ့ဗျာ”

မာ ဆံပင် ပျော့ပျော့ခွေခွေလေးကို စိတ်ရှုပ်စွာ ထိုးဖွတ်ပြီး “အေ၊ နင်ကြော့တာ မာသိတယ်၊ ဘေးမယ်ပါ”

မာ တိုးထွက်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း ခိုက် ရယ်ကဲ့သို့ ပျက်နာပေးနဲ့ မာရှေ့က ဆီးကာနေဆဲ။ ခိုက် နှုတ်ခမ်းပါ တွန့်လှိုက်ကာ လုပ်ချင်ရာကို ဖွတ်လုပ်လေ့ရှိသည့် စိတ္တဓာတ်ဆန်ဆန် အသွင်မာ့ မာ့လည်တိုင်နှင့် မာ့မေးဖျားလေးကို စူးစူးနစ်နစ်ကြည့်ပြီး

“မာ သိတယ်ဆိုရင် ဒီကောင် ရင်ဘတ်ကြော့စမ်းပါ၊ မာ နုလုံးသားကို ခံစားချင်လို့ပါ၊ မာ နော်”

ခိုက် တရစပ်ဆို၍ မာ့ဆီ တိုးဝင်လာသည်။ မာ ခြေတစ်လှမ်း နောက်ဆုတ်လိုက်၍

“ခိုက်နော်၊ နင့်ကို ကျောင်းနေဘက်ဆိုလို့ ငါသည်အံ့ နေတာ၊ ဒီထက်ဆိုးလာရင် လူကြီးတွေနဲ့ တိုင်ပြောရလိမ့်မယ်၊ မယ်ပါ”

“နိုး၊ နိုး၊ မတိုင်ပါနဲ့ မာလေးရယ်၊ မာလေး မကြိုက်ရင် ဒီကောင် မလုပ်ရက်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မာလေး ကိုယ့်ကို စဉ်းစားပေးပါ”

“ဘာ စဉ်းစားပေးရမလဲ”

“မာလေးကို ဒီကောင် ရင်ခုန်ခဲ့တာ၊ ဟောဒီ ရင်ဘတ်ထဲက အစစ်အမှန် ချစ်ခဲ့တာလေ၊ ဟိုကောင် မှော်ကြောင့် ဒီကောင်ကို အစိမ်းချည်းမကင်ပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ် တောင်းဆိုတာပါ၊ Request မာ”

လက်နှစ်ဘက်ယှက်ပြီး အရိုအသေပေး၍ မာ့ထံ တောင်းခံ ဟန်က ရယ်ဖို့ကောင်းပါ၏။ ဒါပေမဲ့ ခိုက်က မှော်ထက် မိုက်ရဲတဲ့ စရိုက်ရှိတာ မာ သိနှင့်တယ်၊ နောက်ပြီး ခိုက်က ပုတ်သင်ညှိလို့ အရောင်ပြောင်းတတ်တယ်လေ၊ ခိုက်ကို ခပ်ရင့်ရင့် မာ့ရှောင်ထွက်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မာက ရင့်ရင့် သူက ပိုရင့်မယ်။

ဒီတော့ မာ့ဘက်က ခပ်အေးအေးရောင်မှ

“ကဲ ခိုက်ရယ်၊ နင်လည်း မာ့ကို နားလည်ပေးပါ။ လောလောဆယ် နင်ခံစားချက်ကို မာ မစဉ်းစားရသေးဘူး။ စဉ်းစား ချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်တဲ့အခါ စဉ်းစားပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“တကယ်”

www.burmeseclassic.com

ပန်းလေးပင့်၍ ခပ်ကြွကြွမေးလာသည့် ဒိုက်ကို မာ စိတ်ထွန်းလျက် မာ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လာသည်။ ဒိုက်အကြည့်က မာ့စိတ်ကို မငြိမ်မသက်ဖြစ်စေသည်။ ဒီအချိန်မှာ ကင်းရိုရင် ဝယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲ၊ မှော်ရိုရင်တော့ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ မာ ဘယ်လို ရှောင်ထွက်ရမလဲ၊ စိတ်ညစ်လိုက်တာနော်။

“တကယ်ပေါ့”

မာ နှာခေါင်းတွန့်ရှုံ့ပြီး ဦးခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်မျက်နှာပေါ် ကြယ်ရောင်တွေလိုလင်းဖြာသွားပြီး

“ဒါဆိုရင် ဒီကောင်ကို အချိန်နည်းနည်းပေး”

“ဟာ ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“မှော်ကို ကြောက်လို့လား”

မာ မဖြေ။

“ဒီကောင်က မှော်ဆိုတဲ့ကောင်ကို ဂရုမစိုက်ဘူး မာလေး

မာလေး ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် မာလေးအနားက မှော်ခွာသွားအောင် ဒီကောင်လုပ်ပေးမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ မာတစ်ခွန်းပဲပြော လုပ်ပေးမလား။ ပြော”

မိုက်ကန်းဖို့ ဝန်လေးဟန်မတူသည့် ဒိုက်ကို မာ လျှောက်လို့ မရဘူး။ သူ့အပေါင်းအသင်းသုံးယောက်ကလည်း သူ့နည်းတူ မိုက်သွေးကြွရန် အဆင်သင့်ရှိကြသည်။ မှော်မရှိသည့် အချိန်မှာ သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာ မာ စိတ်အနည်းငယ်ရွံ့မိသည်။ မေမေသီရင် ဆွဲဦးမယ်၊ မှော်သီရင် မလွယ်ကြောပဲ။

“ဒီကောင်က မာလေးအတွက် ဘယ်သူ့မဆို ရှင်းရဲတယ် နော်၊ မှော်ကို ဂရုမစိုက်နဲ့၊ တစ်နေ့ကို တစ်မိနစ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် အချိန်ပေးပါ။ မာလေး နော်၊ မာလေးကို မတွေ့ရရင် ဒီကောင်ရင်ကျွမ်းတယ်၊ ခွမ်းတယ်ကွာ၊ ခွင့်ပြုပါ၊ Please”

“မဖြစ်ဘူး၊ မေမေသီရင် မာ့ကိုဆူမယ်၊ အဲဒါကြောင့်”
မာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ငြင်းတော့ ဒိုက်မျက်နှာ ဘဝင်မကျရာ

မာ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လာသည်။ ဒိုက်အကြည့်က မာ့စိတ်ကို မငြိမ်မသက်ဖြစ်စေသည်။ ဒီအချိန်မှာ ကင်းရိုရင် ဝယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲ၊ မှော်ရိုရင်တော့ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ မာ ဘယ်လို ရှောင်ထွက်ရမလဲ၊ စိတ်ညစ်လိုက်တာနော်။

“ကဲ မာလေး ခမေမေ မသိအောင်လေ ညနေတိုင်း မာ ခြံထဲ ဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်ပေါ့၊ ဒီကောင် ခြံပြင်က ဖြတ်လျှောက်ရင်း ဘယ်သူမှ မရိပ်မိအောင် မာလေးမျက်နှာကို ကြည့်မယ်လေ၊ ဟုတ်ပြီလား၊ ဟုတ်ပြီလား”

တကျီကျီတောင်းဆိုနေသည့် ဒိုက်ကြောင့် မာ စိတ်ပျက် သွားသည်။

“အဲဒါကို ခွင့်မပြုဘူးဆိုရင် ချချက်ချင်း မာလေးကို ဒီကောင်ရင်ခွင်မှာ တစ်သက်လုံးအတွက် သိမ်းထားတော့မယ်”

“ဟာ”

မာ့ရှေ့ တိုးကပ်လာသည့် ဒိုက်ကြောင့် မာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ပြီး

“အို၊ အဲလို အကျပ်မကိုင်နဲ့၊ မာ့ကိုယ်မာ သတ်သေ လိုက်မယ်”

“ဟေ့ မာလေးသေရင်၊ ဒီကောင်ပါ လိုက်သေမှာပေါ့”

“ဒိုက်နော်၊ နင်လည်း မှော်လိုပဲ မာ့ကို စိတ်ဒုက္ခ ပေးနေတာလား”

မာ့ အသံလေးတုန်သွားသည်ကို ဒိုက် သတိထားမိသည်။ ဒိုက်ကြောင့် မာ ဝမ်းနည်းနေဖို့ မလိုပါ။ နောက်ပြီး ဒိုက်ကို မှော်နဲ့ နှိုင်းတာကို ဒိုက် ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဖြစ်သွား၏။

“မာလေးရယ်၊ မာလေးထင်တာ မှားနေပြီ၊ ဒီကောင်
မာလေးကို ချစ်တာ၊ မာလေးကို စိတ်ဒုက္ခပေးတာ မဟုတ်ဘူး
မာလေး၊ မှော်ရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွားမှာစိုးလို့၊ ဒီကောင်
ကြိုးစားတာပါ။ တလွဲမထင်ပါနဲ့၊ မာလေး တစ်သက်လုံး စိတ်ချ
သာအောင် ဒီကောင်ထားမှာနော်၊ မာလေး ရယ်”

ရွှေတိုးလာတဲ့ သူလက်ကို မာ ဘေးဖယ်ပစ်ပြီး

“တကယ် စိတ်ချမ်းသာစေချင်ရင် မာ့ဆန္ဒကို လိုက်လေ
ပါနော် ဒိုက်”

“ပြော မာ ဘာဖြစ်ချင်သလဲ”

“မာ့ကို အတင်းအကျပ်မလုပ်နဲ့၊ မာတစ်ယောက်တည်း
အေးအေးဆေးဆေး နေချင်တယ်၊ မာ့ရွှေက ဖယ်ပေး။ နော် နော်”

မာ မျက်နှာငယ်နို့ဆိုတော့ ဒိုက်က လိမ္မာတဲ့ ကလေးလေး
လိုပဲ၊ မာ့ရွှေက ကိုယ်ရို၍ ဘေးဖယ်သည်။

“မာ့ကို ချစ်လို့ ဖယ်တာနော်”

“အေးပါ”

လမ်းပေါက်ရသည်နှင့် ဒိုက်ရွှေက မာ ပြေးထွက်ခဲ့မိသည်။
မာခြံရှေ့ရောက်တော့ မာ ပြန်လှည့်ကြည့်မိသည်။ မာ့ကို မျက်တောင်
မခတ်တမ်း ကြည့်နေသည့်ဒိုက်၊ မာ သက်ပြင်းချ၍ ခြံထဲ ပြေးထွက်
ခဲ့သည်။

ခုချိန်မှာ မာ တစ်စုံတစ်ဦးကို သတိရမယ်ဆိုရင် အဲဒီ
တစ်စုံတစ်ဦးဟာ ဘယ်သူဖြစ်မယ် ထင်လဲ မှော် ရယ်။

အခန်း (၄)

“အို”

အမှတ်မထင် ဆီးပွေခံလိုက်ရသည် မာ၊ ရင်ခွင် ရှိန်းတိန်း
ရွေးဖို့သွား၏။ မာ ရင်ဖိုရွာ ကြည့်လိုက်တော့ မှော်၊ မာ့ရင်မှာ
ဒေါသလှိုင်းကလေး ပုတ်ခတ်လျက်

“ဖယ် စမ်းပါ”

မာ မနှစ်မျှီရွာ ရွတ်လျက် မာခါးဆီမှ မှော်လက်ချောင်း
တွေကို ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ရှက်ရောင်လဲ့လဲ့ပြေးနေသည့် မာ
ပါးပြင်လေးကို မှော် တစ်ရွိုက်နမ်းလိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မှော်
ရင်ခုန်စိတ်ကို ဖိသိပ် မျှီချလျက် မာ့ဆံ့နွယ်ပျော့ပျော့လေးကို
မှတ်သိပ်စွာ သ.ကိုင်လိုက်မိသည်။

မိန်းကလေး

မှော် မန္တလေးက ရောက်ရောက်ချင်း မှော်ကို ရင်ခုန်
ထွေးပွေ့ထားမိသည်အထိ ဖြစ်သွားသည် မှော်ကိုယ်မှော် အို
နေမိသည်။ မာနဲ့ ပတ်သက်ရင် သူ့ရင်ခုန်သံက အလေး
လွမ်းမောပြီး တောင့်တစိတ်များ ဖွာကျနေသတဲ့လား။ မှော်
သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ဆွဲထုတ်နိုင်လောက်အောင် စွဲစွဲလန်းလန်း ခံစား
လာသည်။ မာ ရုန်းဖယ်နေသည့်ကြားမှ မှော် ထွေးပွေ့ထားပြီး
“မာရယ်၊ မာနဲ့ဝေးရတဲ့ ငါ့ရင်ခွင်က ပေါက်ကွဲတော့မယ်
မီးတောင် တစ်လုံးလိုပဲ၊ စက္ကန့်လေပ် ဆူပွက်နေတာ သိလား
မာရဲ့ ၊ ခုမှပဲ ရင်အေးရတော့တယ် ဟာ”

ဟု မွတ်သိပ်စွာ မှော်ဆိုစဉ် မာ စိတ်ရှုပ်လျက်
“ကဲ ဖယ်ပါမှော်၊ မေမေ ရှိနေတယ်လေ၊ နင် ဘယ်လို
ဖြစ်နေတာလဲ”

မာ တရစပ် ရုန်းဖယ်လိုက်သည်။ ညှော်ခန်းထဲရောက်
တော့ မေမေမျက်နှာက ချိုမြဲလျက်၊ မှော်ကို မှော် ဖက်ထားသည်ကို
မြင်လျက် ဘာမှ မပြောတဲ့အပြင် တမတ်တတ် ရယ်နေသေးတယ်။

မေမေနဲ့ မှော်ကို မာ အမြင်ကတ်တယ်၊ တကယ်၊ မှော်
ဘာပြောပြော၊ ဘာလုပ်လုပ်၊ မေမေ ပြုံးပြုံးချည်း နားထောင်နေ
တော့ မှော်မှာ ခက်ရချင်ရဲ့။

“မေမေ ပြောစမ်းပါဦး၊ မှော်စုတ်ကို”

မာ စစ်ကူတောင်လိုက်မှ ပိုဆိုးသေး။

“မာနဲ့ ဆယ်ရက်တောင် ခွဲနေရတော့ သား ရင်ခွမ်းနေ
တာအန်တီရဲ့၊ ခုမှ သားရင်မှာ လန်းဆန်းတာလေ၊ နောက်တစ်ခါ
ခရီးထွက်ရင် မှော်ကိုပါ ခေါ်သွားမယ် အန်တီသက်ရယ်” တဲ့။

မှော်ဘက်က မေမေရပ်တည်လျက် “ခေါ်သွားပါ

မှော်ကိုယ်

ရယ်” တဲ့။

“အို၊ မာ မလိုက်ချင်ဘူး”

မာ ငြင်းတော့လည်း အလကား။ မေမေက မှော်ဘက်
ကလေးပီပီ

“သားခေါ်သွားရင် အန်တီ မျက်စိနောက် သက်သာတယ်
အဟင် ဟင်”

မေမေအားပေးမှုကြောင့် သူ့အားရဝမ်းသာဖြစ်ပြီး

“တွေ့လား မာ၊ အန်တီက ခေါ်သွားတဲ့”

မာ မျက်စောင်းထိုးလိုက်တော့ မှော်ကို တင်းကျပ်စွာ
ကပ်ထားတဲ့ မှော်လက်ချောင်းတွေ ဖြေလျော့သွားသည်။ ပြီးတော့
အတွက် မန္တလေးပြန်လက်ဆောင်တွေ မှော် ပုံချပေးသည်။

မှော်တွေလည်း အများကြီးပဲ။ မုန့်တွေများများပါတော့ မာ စိတ်
ညှိုးနည်းပျော်လာသည်။ မာမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသည့် မှော်ကို
မာ နှုတ်ခမ်းစူးပြီး မုန့်ထုပ်ထွေ ပွေ့ပိုက်လိုက်မိသည်။

“မာ ရယ်၊ နင်ဟာ ပိုလှလာတယ်။ ဒိုက် လာရစ်သေး
လာဟင်”

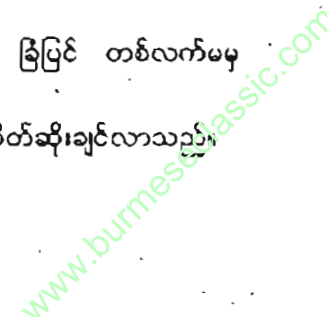
မှော်ကို တစ်ခဲတစ်ခဲကြည့်၍ ဒိုက်အတွက် စိတ်မမြောင့်နိုင်စွာ
မှော် ရွတ်လိုက်သည်။ မာ နှုတ်ခမ်းတွန့်၍

“မာ ခြံပြင်မှ မာဗွက်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ် ရစ်လိုရမလဲ”

မာ လှလှပပညာလိုက်တော့ မှော် မျက်နှာပြင် ကြည်လင်
သွားသည်။

“ဟုတ်ပါ သားရယ်၊ သမီးက ခြံပြင် တစ်လက်မမှ
ထွက်တာမဟုတ်ဘူး”

ဟု မေမေ ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ဆိုစဉ် မာ စိတ်ဆိုးချင်လာသည်။

“သားရောက်ပြီဆိုလို့ သားအခန်းပြေးကြည့်ရတာ အဖေက သားက မာမီဆီ ရောက်နေတာကိုး”

မှော် မာမီရဲ့ အသံကြည့်ကြည့် ပေါ်ထွက်လာသည်။ မှော် ရောက်နှင့်သည် သားကို အန်တီစီ အပြစ်မဆိုတဲ့အပြင် ပီတီဖြူ နေသေးသည်။ မှော်က အချွဲကောင်။ ခုမှ အန်တီစီ ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်၍

“မာမီကို သိပ်လွမ်းတာပဲ” ဟု ချွဲတော့သည်။ မှော် မျက်စောင်းခဲ့ကြည့်တော့

“တွေ့လား မာမီ၊ မာမီကို လွမ်းတယ်ပြောတာ မကျေနပ်ဘူးထင်တယ်” တဲ့။

“ဟိုတ်လား သမီးလေး”

အန်တီစီ အပြုံးနုနုလေး မှာထံ ရောက်လာသည်။ အန်တီစီ ရင်ခွင်ထဲက မှော်ကို နှုတ်ခမ်းစုပြုသည့် မှော်ကို မာ ကုတ်ခမ်း ချင်တယ်တကယ်။

“အလကား၊ အဲဒီမှော် လျှောက်ပြောနေတာ အန်တီ”

အန်တီစီ ကြည့်နူးစွာ သားကို ပွေ့လျက်

“သမီးလေး၊ မကျေနပ်ရင် မာမီကို မလွမ်းပါနဲ့သားရယ်။ သမီး၊ မာကိုလွမ်းရင်ပဲ မာမီတို့ကျေနပ်ပါတယ်။ ဟုတ်တယ်နော် သက်သက်”

“ဟုတ်ပေါ့ မမစီ ရယ်” တဲ့။

ကဲ ပြောလိုက်မှ ပိုဆိုးတော့တယ်။ တကယ် မေမေ မာမီနဲ့ မှော် အတူတူပဲ။ မှော်ကို စိတ်ကျဉ်းကျပ်အောင် ပြောတတ် တာ မာ အခံရခက်ဆုံးပဲ။

အဲဒီဆိုးက မှော်ပဲ။ သပြေညှီရောင်ဆေးခြယ်ထားတဲ့

နှုတ်ခမ်းပါ၊ စုထော်ထော်ကို ချစ်စနိုးကြည့်၍

“မာမီတို့က မှော်ကိုပဲ လွမ်းပါတဲ့၊ ကြားတယ်နော်”

“ကြားတယ်၊ လွမ်း၊ ကြိုက်သလောက် လွမ်း၊ သေလောက် အောင် လွမ်း”

မာ ဘုဆတ်ဆတ်ပြော၍ အခန်းထဲပြေးဝင်မိသည်။ မှော်နဲ့ မှော် မေမေ သဘောကျလျက်။

ဘယ်ဘဝက ရေစက်ကြောင့် မာ ခုလို စိတ်ကျဉ်းကျပ် တာလဲ ကံကြမ္မာ။

မှော် မန္တလေးက ရောက်ကတည်းက မှော်နောက်က မာ

အကောက်ကောက်လိုက်ရတော့သည်။ ညနေဘက် နင်းအိ လာတာ

မှော်စိတ်နဲ့ မာကိုယ်ဖြစ်နေရသည်က မာ သည်းမခံချင်တော့။ အချိန်

နဲ့အမျှ မှော်ကို မျက်စောင်းခဲ့ကြည့်ရင်၊ ဒေါသဖွဲ့နေမိသည်။

အခုလည်း မှော် ရိုက်ကွင်းသွားတာ မှော်ကို အပါခေါ်ခဲ့သည်။ မာ

ပြင်းတာလည်း မရ၊ ခုချိန်မှာ မှော်ကလွဲပြီး နင်းအိနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊

ကင်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ မာ စကားတွေ ပြောချင်မိသည်။ ထိုစဉ် မှော်ကို

တစ်စုံတစ်ယောက် ကြည့်နေသလို ခံစားရတာကြောင့် မာ့ကြည့်

လိုက်တော့ ကင်း၊ မှော်ရင်မှ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသည်။ မီးနီ

မိနေသည့် မာတို့ကားဘေးမှ မာလျက်ရပ်ထားတာက ကင်းရဲ့ကား။

သယ်လောက် တိုက်ဆိုင်လိုက်မလဲ၊ ကင်းရဲ့ အပြုံးနုနုလေးက

မှော်ရင်ကို လန်းဆန်းသွားစေသည်။

မာ ကားမှန် အသာလေးချသည်။ မှော်ဘေးမှာ မှော်ရှိနေ

တာကြောင့်ကိုယ်ရှိန်သတ်ရသည်။ မှော်ကို အကဲခတ်ကြည့်တော့

ဇာတ်ညွှန်းတစ်ခုကို မှော် စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသည်။ ဒါ မှော်

www.burmeseclassic.com

အတွက် အခွင့်အရေးပဲ။ ကင်းက တစ်စုံတစ်ခု ကမ်းပေးလိုက်တာဟာ ကမန်းကတန်း လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဟင် စာခေါက်သေးသေးလေးတစ်ခု၊ မာ လက်ကိုင်အိတ်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ မာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်မှုကို မှော် ဇာတ်ညွှန်း ဖတ်နေရာမှ ခပ်နေနေ သတိပြုမိတာကြောင့် မှော် မျက်ခုံးတွန့် ကြုတ်ကြည့်ပြီး

“မာ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဘာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။”

မာ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြေပြီး၊ မလုံမလဲဖြစ်မှုကို ထိန်းချုပ် လိုက်ရသည်။

“မာ ဘာဖြစ်လို့ ကားမှန်ဖွင့်တာလဲ”

“အိုက် အိုက်လို့ပါ”

“အိုက်ရင် အဲကွန်းဖွင့်ခိုင်းပါလား၊ ကဲ မှန်ပိတ်”

“ကိုတာကြီး၊ အဲကွန်းဖွင့်ဗျာ”

မှော်စိတ်ရှုပ်စွာကြည့်ပြီး ဒေရိုင်ဘာကို ဆိုလိုက်သည်။ မာ ကားမှန်တင်၍ ငြိမ်သက်နေမိသည်။ မှော်က မငြိမ်၊ မာက ခပ်စူးစူးကြည့်ပြီး

“မာ နွေရဲ့၊ မာ့အမူအရာတွေ အရင်ကနဲ့ မတူဘူး။”

ဟု ဘဝင်မကျသလိုရွတ်သည်ကို မာ ပြန်မဖြောတော့ လက်ကိုင်အိတ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် မာ ဆုပ်ကိုင်ထားလျက် မှော်ဇာတ်ညွှန်း ဆက်ဖတ်စဉ် မာ သက်မအသာချမိသည် တော်သေးတော့ပေါ့။ ဟိုဘက်ကားပေါ်က ကင်း ကို မှော် သတိမထားမိလို့။

ကင်းကလည်း အကင်းပါးလို့သာပေါ့။ စာခေါက်လေး ပေးပြီးတာနဲ့ မာ့ကိုမကြည့်တော့။ မီးစိမ်းတော့ ကင်းကားက

စာခေါက်လေးကို ဖြန့်ဖတ်လိုက်ချင်လိုက်တာ အသည်းယားနေပြီ။ ဒီတစ်နေ့လုံး ဘာမှ ခုန်ပေါ့မလား။ ကင်း ဘာတွေရေးထားမလဲ။

“ဟေ့ မာ ဆင်းလေ။ ဘာပေးနေတာလဲ”

မှော်အသံ ဆတ်ဆတ် ထွက်ပေါ်လာမှ မာ အသံ ပစ်လာသည်။ ရှုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့ ခြံကိုရောက်လို့ ကားရပ်ထားတာ တောင် မာ မသိတော့။ အတွေးလွန်နေတဲ့မာကို မှော်ဆိုမှ မာ ယောင်ယောင်နုနု ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်သည်။ မှော် ရိုက်ကွင်း စမယ်ဆိုတော့ ရိုက်ကွင်းနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ မာ ထိုင်လိုက်သည်။ မှော်က မာ့ကို ရှုတင်းတင်းကြည့်၍

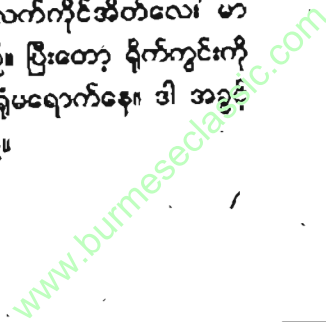
“မာ ငြိမ်ငြိမ်နေနော်၊ ငါ Love Scene ရိုက်ရမှာ

သိပ် Feel မလာလို့၊ စိတ်ရှုပ်နေတယ်”

“ဆင်းပါ”

ရိုက်ကွင်းဆီသို့ မှော် ထွက်သွားစဉ်၊ မာ သက်ပြင်းချ လိုက်သည်။

မှော်နဲ့ မင်းသမီး အချစ်ခန်းရိုက်ရန် ဒါရိုက်တာက ညွှန်ကြားမှုကို မှော် နားဆင်နေသည်။ အချစ်ခန်းရိုက်ရန် ပန်းခင်း ဘေးရှိ လွှဲပုခက်ဘောင်ကို မင်းသမီးက မှော်မိုဝင်၍ မှော်က မင်းသမီးဘေးမှာ ရိုက်ကွင်းလျှင် မှော်အာရုံက မာ့ထံမရှိတာ သေချာပြီ။ ကင်းပေးတဲ့စာက ဘာအကြောင်းအရာ ပါမလဲ။ မာ စိတ်စောစွာ သိချင်တယ်။ ထို့ကြောင့် လက်ကိုင်အိတ်လေး မာ အသာဖွင့်၍ စာခေါက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရိုက်ကွင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ မာ့ထံ ဘယ်သူမှ အာရုံမရောက်နေ။ ဒါ အခွင့် အရေးပဲ။ စာခေါက်ကို မာဖြန့်လိုက်သည်။

ကင်းလက်ရေး လှလှလေးက မာ့ရင်ကို ကြည့်နေသည်။
စေသည်။

မာ တဲ့။

ကင်း စာလုံးက တမ်းတမ်းတတ ခေါ်ဟန်ကြားပေး
သလို မာ ခံစားမိသည်။ ထိုစဉ်

“ကဒ်၊ ကဒ်”ဆိုတဲ့ ဒါရိုက်တာ၏ အလိုမကျအော်
မာ့ နားထဲ စူးခနဲ တိုးဝင်လာသည် မာ မော့ကြည့်မိတော့ မှော်
ဒါရိုက်တာက အလိုမကျစွာဆို၍ ညွှန်ကြားနေသည်။ မှော် မျက်
သန်မူန်လျက် မင်းသမီး ရယ်နေသည်။ အားလုံးက မှော်
ကြည့်ပြီး ပြုံးနေကြသည်။

ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ထိုစဉ်

မှော်မျက်ဝန်းက မာ့ထံ ဖျပ်ခနဲ ရောက်နေသည်။ ထိုအခါ
မာ စာခေါက်ကို လက်ကိုင်အိတ်ထဲ ထိုးထည့်ပြီး မှင်သေသေ
နေမိသည်။ မာ့ထံ မှော် ခြေလှမ်းလေးလေးချည်း ရွေ့လာသည်။
မာ့ဘေးမှာ ခုံတစ်လုံးဆွဲထိုင်ပြီး ဖာတ်ညွှန်းစာရွက်ကို မှော် အသေ
အလဲ ကျက်နေသည်။ ဖာတ်ညွှန်းအပိုင် ကျက်ပြီးနောက် မှော်
မျက်ဝန်းက မာ့ ထံ စူးခနဲ ကျရောက်လာသည်။

မှော်အကြည့်က မာ့ရင်မှာ ထူးခြားသလို ခံစားမိသည်။
ဒီအကြည့်က ဘယ်လိုခံစားမှုကို ဆောင်ပွေ့နေတာလဲ။ မှော်ရဲ့
အကြည့်တိုင်းကို မာ ရဲရဲချည့်၊ ကြည့်ဝံ့ခဲပေမယ့် ဒီတစ်ခါ မာ
မကြည့်ရဲသလို မာ ရင်မှာ တလှုပ်လှုပ် နွေးဖိုသည်။

ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ မာ့ကိုယ်မာ ပြန်ဆန်းစစ်လို့ အဖြေ
မရသေးခင်။

မှော်လက်ချောင်းလေးများ မာ့ လက်ဖဝါပေါ် ရွရွလေး

ကျလာသည်။ မှော်လက်ချောင်းလေးတွေကို မာ ရှောင်ဖယ်ဖို့
မာ့ရပေမယ့် ဖွဗ္ဗလေး ဆုပ်ကိုင်လာတဲ့ မှော်ရဲ့ အယုအယ
မာ့ဘေးမှာ မာ့သွေးကြောမျှင်လေးများ တလှုပ်လှုပ်ဖိုကာ မာ မိန်းမူး
ရဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

ဘုရား၊ ဘုရား။

မာ ဘာဖြစ်လို့ မှော်ရဲ့ အမူအရာနောက် စီးမော့နေရ
လဲ၊ မာ့ လက်ဖဝါပေါ်လေးက မှော်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးဆီ တရွေ့ရွေ့
ထိဆောင်ခြင်းခံရတဲ့ ပွင့်လွှာလေးလား။

ပွေးအိ နုထွေးလှတဲ့ မာ့ လက်ဖဝါပေါ် အနွေးလှိုင်းလေး
ခံရခဲ ယုက်သန်းသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ညှို့ဆွဲယူခံရသည်
ခံရတဲ့ မာ့ကိုယ်လုံးလေး နှစ်ဝင်လျက်သား ဖြစ်သွားတော့၏။

“မာ ရယ်”

မှော်ရင်ခွင်နွေးနွေးက မာ အာရုံကို ယစ်သိုင်းလာဆဲ

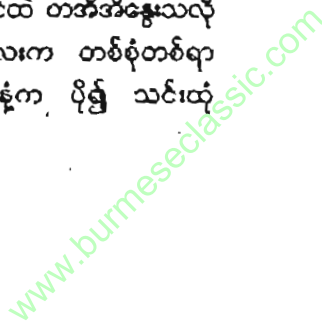
“ငါလေ နင့်ကို သိပ်ချစ်တယ် မာရယ်”

“ဟင်”

လှိုက်ကြွနေသည့် မှော်အကြည့်မှာ မာ မျက်ဝန်း ငြိတွယ်
သွားပြီလား။

“ချစ်တယ် မာ၊ ငါ နင့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုရင်
အပြောကျယ်လှတဲ့ ဟော ဟို မိုးကောင်းကင်ကြီးထက် ကျယ်ပြော
ထွက်ယ် ချစ်ရယ်”

မှော်စကားလုံး နုနုလေးက မာ့ ရင်ခွင်ထဲ တအိအိနွေးသလို
ခံစားလိုက်ရသည်။ မာ့ လည်တိုင်လှလှလေးက တစ်စုံတစ်ရာ
ယုက်သိုင်းထားသလိုလို မှော် ကိုယ်သင်းနံ့က ပို၍ သင်းထုံ
ပိုကြသလိုလို

“အရမ်းချစ်တယ် မာ ရယ်”
 မှော် စကားလုံးလေးများ၊ စီးဆင်းရာနောက် မာ လွှဲ
 နေတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ ကွယ်။ မာ ရင်ခုန်နေတာလား။
 မာ မိန့်မှူးနေတာလား။
 မာ နှလုံးသား ရွက်လွှင့်နေတာလား။

မှော် စကားလုံးတွေနဲ့အတူ မာ တီငြိမ်ငြိမ်ရွေ့လျား
 ခဲ့တာ မိနစ်၊ စက္ကနိကတွေ ဘယ်လောက်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီလဲကွယ်
 ထိုစဉ်

“ဖြောင်း၊ ဖြောင်း”

လက်ခုပ်သံတွေ ပျံထွက်လာစဉ် မာ တစ်ကိုယ်
 လှိုက်ဖြာလျက် မာ အသိဝင်လာစဉ် မှော်ရင်ခွင်ကို ဆောင့်
 မိတော့၏။

“အစကတည်းက ဒီလို Feeling သွင်းပြီ၊ Love
 scene ကို သရုပ်ဆောင်သင့်တာကွ၊ ခုတော့ မှော်က မင်းသား
 ခံစားလို့မရဘဲ မာနဲ့မှ Mood ဝင်သွားတာကိုး ဟား ဟား
 ဒါရိုက်တာ ကိုထင် သဘောတကွဆိုစဉ် မှော် ခပ်ရှက်
 ရယ်လိုက်မိသည်။ ခုနက ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ သူ ဘယ်လိုမှ Mood
 သွင်းလို့ မရခဲ့၊ မာနဲ့မှ သူ့နှလုံးသား ပွင့်ထွက်သွားသည် ဖြစ်စဉ်
 သူ့ကိုယ်တိုင် မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားတော့၏။ ရွက်ဖြူ
 ဒေါသဖြစ်ခြင်းတွေနဲ့ နီမြန်းရဲစိုသွားသည် မာ မျက်နှာလေး
 သူ ကြင်ကြင်နာနာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“ဆောရီး မာ ရယ်”

“တောက်”

မာ ရင်ထဲက ခံပြင်းသံ လှိုင့်ထွက်လာသည်။ လက်စသ

သူ့အနုပညာကို အသက်သွင်းဖို့ မာ့ကို ခုတ်းလုပ်ခဲ့တာကိုး။
 မျက်နှာ နီစိုစိုကို မာ ဒေါသတကြီး စိုက်ကြည့်မိပြီ။

“မှော် နင်တော်တော် ရက်စက်တယ်၊ နင် မာ့ကို အရှက်
 ယုံ နင့် အနုပညာအတွက် မာ့ကို အလွဲသုံးစား လုပ်ပစ်တယ်၊
 ရက်တယ် ဟာ”

သိသိသာသာ တုန်ခါနေသည် မာ့အသံကို သူ
 ဆင်ရက်၊ မာ ကိုယ်လုံးလေးကို သူ တယုတယ တွေးဖက်
 စဉ်။

“လွတ်စမ်းပါ၊ နင်ဟာ ငါ့ကို အစဉ်အမြဲ အသုံးချခဲ့တာ
 အခုမှ ကောင်းကောင်းသိသွားပြီ၊ နင့်ကို ငါခင်လို့ မရတော့
 ဟာ”

ဝမ်းနည်းတကြီး တရစပ် ရွတ်နေတဲ့ မာ့ စကားလုံးတွေ
 ကို မာ မာ့ မျက်ရည်တွေ ဖြာကျလာတော့၏။ သူ သက်မ
 တချဉ်

“မာ ရယ်။ နင်ထင်တာ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူးဟာ”

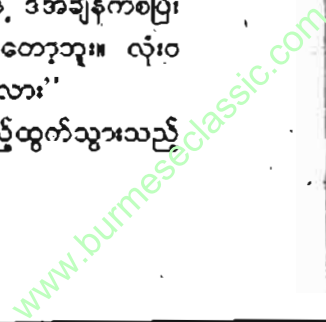
“ဘာ မဟုတ်ရမှာလဲ၊ မှော်စုတ်။ နင့်ရဲ့ Love Scene
 ရိုက် ငါ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ တန်ဖိုးကို နင် မဇွဲကွက်ဘဲ”

“တော်ပါတော့ မာ ရယ်”

အရှက်သည်လွန်းသည့် မာ့မျက်ရည်တွေကို သူ သုတ်ပေး
 မရတော့ဘူး ထင်တယ်။

“နင် ဘာမှ ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး
 ကိုငါ လုံးဝပဲ မှော်။ နင့်ကို ငါ မမြင်ချင်တော့ဘူး။ လုံးဝ
 ခြည့်ချင်တော့ဘူး။ ရွံတယ်၊ သိပ်ရွံတယ် သိလား”

သူ့ရင်ဘတ်ကို ဆောင့်တွန်း၍ လှည့်ထွက်သွားသည်

မာ့နောက် သူ တရုတ် လိုက်ပါခဲ့မိသည်။

“မာ ငါပြောတာ၊ တစ်ဆိတ် နားထောင်ဦးဟာ”

“နားမထောင်ဘူး”

“နင့် ဖွတ် မလုပ်နဲ့ မာရယ်။ ငါ ရင်ဖွင့်ပါရစေ”

“ဘာမှ ရင်ဖွင့်စရာ မလိုဘူး။ နင့် ရင်ဘတ်မှာ အနုပညာနဲ့ နင့် အတ္တပရိတ်တယ်။ နင့် အသိုင်းအဝိုင်းကြောင့် ငါ့ကို အရှက်ခွဲတာ၊ ငါ ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မှာ မဟုတ် မှော်။ နင် မလာနဲ့၊ ငါ့နောက် လိုက်မလာနဲ့နော်”

သူ အနားအညွတ် တားနေသည့်ကြားက တက္ကသိုလ် ဒေါသတကြီး လှမ်းတက်သွားသည့် မာ့ ပေါက်ကွဲမှုက ကောင်းကင်ကို ဗရစ်မတာ ဖြစ်သွားစေသည်။ မာ၏ အရှက်သဖြင့် ကြေကွဲမှုတွေက မာ့နလုံးသားကို ဖဲ့ခြွေသလို ခံစားရစေသည်။

“နင့်ကို မုန်းတယ်၊ ရွံတယ်”

ဝမ်းနည်းတကြီး ရေရွတ်သံနှင့်အတူ မျက်ရည်ဖြိုင့် ကျလျက် လှမ်းဝင်လာသည့် မာ့ကို မြင်စဉ်၊ ဒေါသက်သက် ဒေါ်စိစိ စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ခုဏကလေးတင် မာ့ သမီးက ရွတ်သံသွားတာ၊ အခု သမီးက ဝမ်းနည်းတကြီး စိုးရိမ်ပြီး ပြန်ရောက်လာတာဆိုတော့

“သမီး မာ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ။ မေမေကို ပြောစမ်း”

“မပြောဘူး။ မပြောဘူး”

“အန်တီစိ ကို ပြောပါကွယ်”

“မပြောဘူး”

မိခင် နှစ်ဦးစလုံးကို မာ ဒေါသတကြီး၊ ရွတ်လိုက်သလို သမီးနောက်က မှော်က ထပ်ကြပ်မကွာ ပေါ်လာသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ သားရယ်၊ မာမိကို ပြောစမ်းပါ”
မာမိ စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းမေးစဉ်၊ သူ ဘာမှ ပြန်မပြော စိတ်လောက်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ အန်တီသက်နဲ့ မာမိ မာ့ကို တောင်းဆို၍

“ဘာဖြစ်လာလဲဆိုတာ ပြောမှပေါ့ကွယ်၊ မှော်နဲ့ ရန်ဖြ် တာလား”

“ဟုတ်လား သမီး။ သားက သမီးကို အနိုင်ကျင့်လို့လား။ ပြောပါသမီးရယ်။ အန်တီစိ စိုးရိမ်လိုက်တာ၊ ပြောပါကွယ်”

အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိ မေးနေတဲ့ မေမေနှင့် အန်တီစိ ကို တာဝင်မကျတော့။ မှော် အတ္တကို မာ ဘယ်လိုပြောပြရမလဲ။

“မပြောဘူး။ ပြောလည်း ထူးမှာ မဟုတ်ဘူး။ မေမေတို့ အန်တီစိတို့က မှော် ဘက်သားတွေလေ၊ မာ မပြောတာပဲ ကောင်းတယ်၊ မပြောဘူး”

မာ ဒေါသတကြီး အသံကုန်ဟစ်၍ အခန်းထဲ ဖွတ်ဝင်ကာ အခန်းတံခါးကို ဂျိန်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။ သူ သက်ပြင်း မကြိမ်ကြိမ်ချလျက်

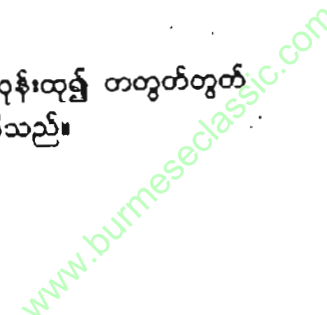
“မာ ငါပြောပါရစေ ဟာ”

“ဘာမှ လာမပြောနဲ့”

ပုံမှန်နဲ့ မတူတဲ့ သားနဲ့ သမီး အမူအရာအတွက် မိခင် နှစ်ဦး မပြောသာတော့၊ သက်မ အသာချ၍ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်တော့သည်။

“မာ”

မာ အခန်းတံခါးကို သူ တုန်းတုန်းထဲ တွတ်တွတ် ခေါ်နေသည့် မှော်အသံကို မာ မုန်းတီးမိသည်။

“မာ တံခါးဖွင့်စမ်းပါဟာ၊ မြန်မြန်ဖွင့်ပါ မာရယ်”
ဟင်အင်။ မာ မဖွင့်နိုင်ဘူး။ မာ့ကို ခုတုံးလုပ်ပေး
သူ့အောင်မြင်မှုအတွက် အခွင့်အရေးယူတာလေ။ မာ သည်းခံ
မတဲ့လား။ သူ သွေးတုံးစမ်းတာကို မာ ခေါင်းငုံ့ခံမတဲ့လား။ ဟင်အင်

“မဖွင့်နိုင်ဘူး။ သွား။ သွားနော် မှော်စုတ်”
“မြန်မြန်ဖွင့်လို့ ပြောနေတယ်နော်၊ မဖွင့်ရင် တံခါးဖျက်
လိုက်မယ်နော်၊ ဖွင့်ဆိုဖွင့်”

သူ့အသံက သိသိသာသာ တုန်ခါလာသည်။ ဒီဖြစ်စဉ်မှာ
သူ့ကိုယ်သူ အစိုးမရနိုင်တော့၊

“မဖွင့်ဘူး။ လုံးဝ မဖွင့်ဘူး။ နင်သွားနော် မှော်၊ ငါ
နင့်ကို အရမ်းစိတ်ဆိုးတယ်။ နင်လုပ်ရပ်က ငါ့ကို အရှက်ခွဲတာ
သိလား၊ မှော်၊ နင် ငါ့ကို အရှက်ခွဲတာ၊ ငါ မကျေနပ်ဘူး”

“မကျေနပ်ရင် ဘာလုပ်ချင်လဲ ပြော”

“သတ်ချင်တယ်”

“လာသတ်ခံလေ၊ နင် သတ်ချင်ရင် ငါ အသေခံပါ့မယ်
မာ ရယ်”

“အေ။ သတ်မယ်၊ နင်သေမှ အေးမယ်၊ နင့်ကို ငါ
သတ်ရလိမ့်မယ်”

မာ့စိတ်က ဝန်းခနဲ ကြွတက်သွားသည်။ တံခါးကို မာ
မျက်ချင်းဖွင့်လိုက်သည်။ မာ့အခန်းဝမှာ တွေ့တွေ့ချည်းရပ်နေသည့်
မှော်ကို မာ ဒေါသတွေနဲ့ ပစ်ခတ်နေမိတော့သည်။ မာရဲ့ ပေါက်ကွဲမှု
တွေက မှော်ဆံပင် ထောင်ထောင်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး၊
စိတ်ရှိလက်ရှိ မာ အားကုန် ဆွဲဆောင်လိုက်မိသည်။ မာလက်သည်း
ရည်တွေနဲ့ မှော်မျက်နှာကို တုရစစ် ကုတ်ဖဲ့ ဆွဲဖြစ်ပြီး၊

“နောက်တခါ နင် ငါ့ကို အဲလို ခုတုံးမလုပ်နဲ့၊ မာ
သည်းမခံဘူး သိရဲ့လား”

“ငါ ခုတုံးလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မာ ရယ်၊ အတည်ပြောတာ”
“မပြောနဲ့”

ဆွဲအားပြင်းသည့် သူ့အသံ လှိုမိုဝင်လာစဉ် မာ
အနှစ်ဖက်ကို အတင်းအကျပ် ဖိပိတ်လိုက်ပြီး အသံကုန် မာ
ဆက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မာတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်နေတဲ့ အန်တီစီက
“သား၊ ဘာပြောလို့လဲ သမီး မာ” တဲ့။

“အို မပြောဘူး”

အဲဒီအကြောင်းကို မာ မပြောရဲ၊ ရှက်ခြင်း။ စိတ်လှုပ်ရှား
ပြင်းတွေနဲ့ ရောထွေးကာ မာ့တစ်ကိုယ်လုံး လှိုက်တုန်လာသည်။

“မပြောလို့ ဖြစ်မလား၊ သားက သမီးကို အနိုင်ကျင့်တဲ့
စကားမျိုးဆို အန်တီစီ ဆုံးမရမှာပေါ့၊ ပြောစမ်း၊ သားက ဘာပြော
လို့လဲ”

အန်တီစီ အတင်းအကျပ်မေးတဲ့အခါ မာ အကြီးအကျယ်
ရှက်သွားသည်။ မာ ပြုသမျှ ခေါင်းငုံ့ခံနေသည့် မှော်ကို မာ
တုန်းထုတ်လိုက်မိသည်။ မာ့ လက်သည်းရာနဲ့ သွေးစိမ်းစို့ထွက်
လာတဲ့ မှော် မျက်နှာကို မာ မကြည့်ရက်တော့၊

“သွားတော့”

မှော်ကို မာ မျက်စောင်းခဲကြည့်၍ နင်ထုတ်လိုက်သည်။
မာ ဒေါသပြယ်လာစဉ် သူ့ရင်မှာ ကြည့်နူးခြင်းတွေ ဆွတ်ယုံ
သွားသည်။

“အန်တီသားကို ကြည့်ပြော”

www.burmeseclassic.com

“ဘာပြောရမလဲ သမီးရယ်”

“အို၊ ဘာမှ မပြောနဲ့တော့”

မာ ရင်မဆိုင်ရဲအောင် အရှက်သည်းလျက် အခန်းကဏ္ဍထိုးဝင်လိုက်မိသည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်ကြွလာတဲ့ ဖြစ်စဉ်မှ ရင်ခုန်သံကို သူ ခံစားခွင့်ရစဉ် သူ့နှလုံးသား အတိုင်းမသိ လိုက်သွားသည်။ မာမိနဲ့ အန်တီသက်က သူတို့နှစ်ယောက်ဖြစ်စဉ်ကို လိုက်မမိတော့။

မာမိ မျက်ခုံးပင့် မေးစဉ်

“မာ၊ မာမိကို ပြောလိုက်ရမလား”

မှော်ဆိုစဉ်၊ မာရင်မှာ ရှိန်းခနဲ ပူရွေးသွားသည်။ မာ့အနိုင်ရတဲ့ သူ့အိုင်ထုင် ဖြစ်နေတော့ သူ ပြောရမှာပေါ့ ပြောလိုက်ရမလားတဲ့၊ ဒေါသဖြစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

“မပြောနဲ့ နော်”

မာ ဟန့်တားသံကြောင့် ‘သူ ပို၍ ကြည်နူးသွားသည်။

“မာမိ၊ မာက မပြောနဲ့တဲ့”

သူ ပေါ့ပါးစွာ ဆိုစဉ်၊ အန်တီမိနဲ့ မေမေက မာ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ မှော်က မာ အမြင်ကတ်အောင် ပြုံးပြီး နှာခေါင်းပွပြသည်။

“မှော်နော်”

“ကဲ တော်ပါတော့ မိမာ၊ ညည်းကြောင့် မေမေတို့ အလုပ်ပျက်ရတယ်၊ မှော်လည်း အလုပ်ပျက်ရတယ်၊ နောက် ဒီလို တဖန်တိုး မလုပ်နဲ့ ကြားလား”

“ဟာ၊ မေမေက ဘာမှမသိဘဲနဲ့ မာ့ကိုချည်၊ အပြစ်တင်နေတယ်”

မာ ခြေဆောင်လိုက်တော့ မာ့လက်ကို မှော်ဆွဲယူတာကြောင့်

“မှော်နော်၊ မာ့ကို ဒေါသထွက်အောင် မလုပ်နဲ့”

“မလုပ်ပါဘူး၊ မာ ကျေနပ်ပြီနော်”

မာ မကျေနပ်ဘူး၊ ပြောရင်လည်း မှော်က ခေါင်းတိုးဝင် ထာဦးမှာ၊ ကျေနပ်တယ် ပြောရင်လည်း သူက ပြုံးဦးမှာ၊ ခေါင်းတိုးဝင်တာမရာ၊ ပြုံးတာမရာ မာ မမြင်ချင်ဘူး။ ဒါကြောင့်

“နောက်တစ်ခါ ဆင်ခြင်ပါ၊ ဒါပဲ”

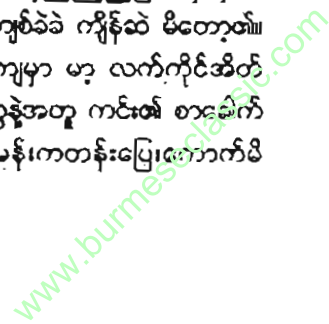
သူ့လက်တွင်းမှ မာလက်ကို အတင်းဆွဲခါထုတ်ပြီး တံခါးကို စာအားကုန်ဆောင်ပိတ်လိုက်သည်။ မှော် ကျေနပ်စွာ ပြုံး၍

“မာ့ရေ၊ ငါ ရွတ်သွားပြီဟေ့၊ နှင် အခန်းအောင်းပြီး ပိတ်တွေ ဖြစ်မနေနဲ့နော်၊ Love Scenem ငါ့အတွက် အရမ်းခက်နေတာ၊ မာနဲ့ Rehearsal လုပ်လိုက်မှ Feel လာတာလေး အဲဒီအတွက် ငါ အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ်၊ သွားပြီနော်၊ Bye” တဲ့။

‘အတည်ပြောတာ’ ဆိုတဲ့ မှော်စကားကို မာ ပြန်ဆန်းစစ်ဖို့ စိတ်ကူးစဉ်ရှိသေးတယ်။ ထိုသို့ပြောလာသည့်အခါ မာ အကြီးအကျယ်ဒေါသဖြစ်တော့သည်။ အို၊ မာ့ရင်ထဲက ဒေါသတွေ ပွက်ပွက်ဆူကြွလာသည်။ ထိုနောက် ကျောခိုင်းထွက်သွားသည့် သူ့ကျောပြင်ကို မာ လက်ကိုင်အိတ်နဲ့ တားအားပစ်ပေါက်မိတော့သည်။

ဒေါသကြီးနေတဲ့ မာ့မျက်နှာကို လှည့်ကြည့်ပြီး လှလှပပ ရယ်၍ ထွက်သွားသည့် သူ့ကို မာ ကျစ်ကျစ်ခဲခဲ ကျိန်ဆဲ မိတော့၏။

မှော် ကျောပြင်နဲ့ထိပြီး ပြန်အကျမှာ မာ့ လက်ကိုင်အိတ် ထဲရှိ ပေါင်ဒါဘူး၊ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတူးတွေနဲ့အတူ ကင်း၏ စားခါက်လေးပါ လွင့်စင်ကျတာကြောင့် မာ ကမန်းကတန်းပြောတောက်မိ

သည်။ မာ စာခေါက်လှမ်းကောက်တော့ မေမေတို့နှစ်ယောက် နားလည်မှုလွဲကာ ပြုံးကြသည်။ ထိုအပြုံးထဲမှာ မှော်စာပေးလို့ မာ ဒေါသထွက်ခြင်းလို့ နားလည်ဟန်တူသည်။ မာ ရှင်းမပြတော့၊ ရှင်းလို့လည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီဖြစ်စဉ်က မာ့ကို နှိပ်စက်လွန်း လှပြီ၊ မှော်စုတ်၊ နင့်ကိုငါ မခံစားမိအောင် နေမယ် သိရဲ့လား၊ နင် မယုံရင် စောင့်ကြည့်လိုက်ပေါ့။ မာ နှလုံးသားမှာ ကျစ်ကျစ်ခဲခဲ ရေးခြစ်လိုက်တော့၏။

အခန်း (၅)

“မာ”

မာ့ အကြောင်းတွေ စုံစမ်းလိုက်တော့ မာ့ ကို အရမ်း သနားတာပဲ။ ကျွန်တော့်စိတ်ရင်းအတိုင်းပြောရရင်၊ မာ့ ကို စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် ပျော်စေချင်တယ်။ တကယ် ပျာ။ ဒါပေမဲ့ မာ က မှော့် ကို မလွန်ဆန်ချင်တာလား။ မလွန်ဆန်ရဲတာလား။ ဒါမှမဟုတ် မှော်က မာ့ရဲ့အားနည်း ချက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားတာလား။ ချုပ်ကိုင်ထားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကူချင်ပါတယ်။ မာ့ စိတ် ထဲမှာ တင်းကျပ်မှု တစ်ခုခုရှိရင် ကျွန်တော့်ကို ရင်ဖွင့်ပါလား။ ဖုန်းနံပါတ်

ရေးပေးလိုက်တယ်။ အချိန်မရွေး ဖုန်းဆက်ပါ။ ကျွန်တော် မျှော်နေမယ်။ ဒါပါပဲ။

ကင်း

ထိုစာလေးကို မာ အခေါက်ခေါက် အခါခါဖတ်ရင်း မာ သွေးကြောလေးများ နွေးကြွလာသလို ဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် မာ ရင်ထဲက တင်းကျပ်မှုတွေကို ရင်ဖွင့်ချင်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကင်းက ထွက်ပေါက်လေးနှင့် တူမနေဘူးလား။ ဟုတ်တာပေါ့။ ထွက်ပေါက် တွေတုန်း မာ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားချင်တယ်။ မှတ် လစ်တုန်း ဖုန်းခိုးဆက်ဦးမှ။

မာ အခန်းကံခါး ညင်သာစွာဖွင့်၍ ဧည့်ခန်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ မေမေနဲ့ အန်တီစီ စကားပြော ကောင်းနေဆဲ။ အန်တီစီ မြန်မြန်သွားပါစေလို့ မာ ကြိတ်၍ ဆုတောင်းမိသည်။ တော်ကြာ မှော် ရှုတင်ပြီးလို့ ရောက်လာမှဖြစ် ဖုန်းဆက်ဖို့ အချိန်မရ ဖြစ်နေဦးမယ်။ မေမေကို နှုတ်ဆက်၍ အန်တီစီထွက်သွားစဉ် မာ ကြိတ်၍ပြုံးမိသည်။ ထိုအပြုံးလေးနဲ့ ဧည့်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်တော့ မေမေက မျက်ခုံးတွန့်ပြီး

“မိမာ၊ သတိထား” တဲ့။

မဆီမဆိုင် ခပ်ကျိန်းကျိန်းဆိုနေသည့် မေမေစိတ်ကို မာ အံ့ဩရသည်။ ခုလောလောဆယ် ကင်း ဆီ ဖုန်းဆက်ချင်စိတ်ဖြင့် တာကြောင့် မေမေ ကျေနပ်အောင် လိမ္မာချင်ဟန်ဆောင်ရသည်။

“အင်းပါ၊ မေမေ ဘာလုပ်စရာ ရှိသေးလဲ”

မာအကြောင်းနဲ့ မာဖို့ မေမေကို မာ မျက်နှာချိုသွေး ကြည့်၍ ဆိုလိုက်သည်။

“ညစာအတွက် ပြင်ဆင်ရဦးမယ်၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ” တဲ့။
“မေးကြည့်တာပါ။ မာ ကူရဦးမလားလို့၊ ဟဲ ဟဲ”

“မာနော်၊ ခုတစ်မျိုး။ တော်ကြာ တစ်မျိုးနဲ့၊ မှော်ကို ဝိပ်အနိုင်မကျင့်နဲ့၊ မာ ဒီထက်ဆိုးလာရင် မေမေတို့ အစီအစဉ် အတိုင်း အတင်းအကျပ် လုပ်ရလိမ့်မယ်”

မေမေ လွှတ်ခနဲ ဆိုလိုက်စဉ် မာ ကိုယ်လုံးလေး ဆောင့်တင်းသွားပြီး

“ဟင် မေမေတို့ အစီအစဉ်”

“ဟုတ်တယ်”

မေမေ အလေးအနက်ဆိုစဉ် မာ အံ့ဩရသည်။
တာအစီအစဉ်တွေလဲ မာ လည်း မသိရပါလား။

“မေမေတို့ ဘာတွေ စီစဉ်ထားလို့လဲ”

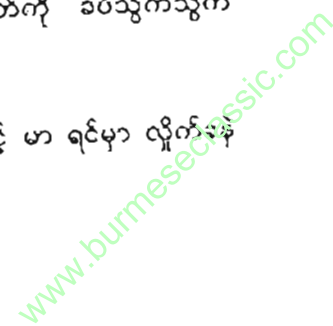
“အေ။ စီစဉ်ထားတာ ရှိတယ်။ အခုလောလောဆယ် ပြောပြဖို့ မအားသေးဘူး။ နောက်မှ ပြောမယ်” တဲ့။

မေမေ စိတ်မရှည်သလိုရွတ်၍ မိဖိုခန်းဆီ ထွက်သွား တော့သည်။ မေမေ ကျောပြင်ကို မာ အလိုမကျစွာ နှုတ်ခမ်းဖူ ကြည့်လိုက်သည်။

အို။ ဘာတွေပဲ စီစဉ်ပစေ၊ မာ လက်ခံမှ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ။ အရေးစိုက်ဖို့ မလိုဘူး။ အခု လောလောဆယ် မာရင်ထဲက တင်းကျပ်မှု တွေကို ဖောက်ခွဲပစ်မှ၊ မာရဲ့ တင်းကျပ်မှုတွေကို နားထောင်ပေးမယ့် တင်း ဝါး ရှိလို့သာပေါ့။ ကင်း ဖုန်းနံပါတ်ကို ခပ်သွက်သွက် ဝိပ်လိုက်သည်။

“ဟဲလဲ့” တဲ့။

ကြည့်လင်တဲ့ ကင်း အသံကြောင့် မာ ရင်မှာ လှိုက်ခနဲ

ပျော်သွားသည်။

“ကင်းလား”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ မာ ပြောလေး အခုဘယ်ကဆက်တာ”

ဒီနေ့ သင်တန်းလာဖို့ အခွင့်အရေး ရမလား”

ကင်း အားရဝမ်းသာနှင့် တရစပ် ဆိုလာသည်။

အပေါ် အလေးအနက်ရှိသည့် ကင်း ခံစားမှုအတွက် မာ ကျေနပ်ကြည်နူးခံစားမိသည်။

“ဖြည်းဖြည်းပေါ့ ကင်းရယ်၊ မောနေပါဦးမယ်”

“ကျွန်တော်က မာ့ အတွက်၊ စိတ်ပူလို့ပါ”

“သိပ်စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကင်းရဲ့စာက မာ့ရဲ့စိတ်ကျဉ်းကျဉ်း”

တွေကို ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်တဲ့ ထွက်ပေါက်ပဲလေ”

“တကယ်”

ကင်း အသံလေး လှိုက်မြူးနေသလို မာ့အသံကလေး

လှိုက်မြူးလို့။

“တကယ်ပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် မှော်လစ်တုန်း ဖုန်းဆက်တာပဲ”

“မာ ဘာပြောချင်လဲ၊ ပြော၊ ကျွန်တော် နားထောင်ပေးမယ်”

“အင်း၊ ဒါနဲ့ နှင်းအိ ကော”

“သင်တန်းပြီးလို့ ပြန်သွားပြီ”

“နှင်းအိ နောက်နေ့ သင်တန်းလာရင် ပြောလိုက်မာ့ဆီ ညနေဘက် လာပါလို့၊ မာ သင်တန်းတက်ဖြစ်တော့မလှတော့ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့”

“မှော်က အိမ်မှာပဲ နည်းပြခေါ်သင်ဖို့ စီစဉ်ထားလို့ပါ”

“မာ ငြင်းလို့ မရဘူးလား”

“တင်အင်း”

“အဲဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ မတွေ့ရတော့ဘူးပေါ့”

“အခုလို ဖုန်းဆက်ကြတာပေါ့နော် ကင်း”

မာ ခပ်ဖျော့ဖျော့ဆိုမိစဉ်၊ ကင်း အသံလေး တိတ်ဆိတ်တော့၏။

“ကင်း မာပြောတာ ကြားရဲ့လား”

ကင်း သက်ပြင်းမျှင်မျှင်ချ၍

“ကြားပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ မာနဲ့ မတွေ့ရရင် ကျွန်တော့်

မှာ ဟာတယ်ဗျာ၊ နှင်းအိနဲ့အတူ လာလည်လို့ဖြစ်မလား”

ကင်း အသံအဆုံးတွင် မာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားပြီး

“မဖြစ်ဘူး ကင်း၊ မဖြစ်ဘူး၊ ကင်း လာလည်ရင် မေမေ

သွားမယ်၊ မေမေကတစ်ဆင့် မှော် သိသွားမှာပေါ့၊ မှော်သိလို့

မတော့ မလွယ်ဘူး၊ ကင်းကို ရန်ရှာမှာ၊ နောက်ပြီး မှော်က

သိကြီးတယ်လေ”

“အဲဒါဆို မှော် မသိအောင် တွေ့ကြမယ်ဗျာ”

“မာ ကြောက်တယ်”

“မာ မကြောက်နဲ့၊ ကျွန်တော် ပီပီရီရီ စီစဉ်မယ်။ မှော်

ပီပီစီစီရေဘူး၊ စိတ်ချ”

“ဘယ်လို စီစဉ်မှာလဲ”

“မာ ဘယ်လိုအချိန်မျိုးမှာ မှော်အရိပ်က လွတ်တတ်သလဲ

ကတစ်ယောက်တည်းနေရတဲ့ အချိန်ကို မေးတာ”

“အင်း၊ ပြောရမှာ ခပ်ခက်ခက်ပဲ”

“ဟ ညအချိန် ဆိုရင်ကော”

“ပိုဆိုးတာပေါ့၊ မာနဲ့ သူက တစ်ယောက်အိပ်တစ်ယောက် လိုက်ဖို့ ဟု မေမေက ခွင့်ပြုတယ်။ ခွင့်မပြုလို့မှ မရဘဲ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက မာတို့အိမ်မှာ အိပ်နေကျ၊ ငယ်ငယ်က မာဘေးမှာ အိပ်တာလေ၊ အဲဒါနဲ့ပဲ မေမေက မှော့အတွက် တစ်ခန်းကို အပိုင်စားပေးလိုက်တယ်”

“အင်၊ မှော့က တစ်မျိုးချည်းပါလား”

“ဟုတ်တယ်၊ မာ အဲဒါကြောင့် စိတ်ညစ်ရတာပဲ မေမေတို့ကလည်း မှော့ဘက်တော်သာလေ၊ မှော့မာမိက ပိုဆိုးလေးတယ်၊ မှော့ ဘာလုပ်လုပ် မှော့ဆန္ဒကို ဘယ်တော့မှ မကန့်ကွက်ဘူး။ မာအတွက် မှော့အိမ်မှာ အခန်းတစ်ခန်း ပေးထားတာပဲ ကြည့်တော့၊ မှော့ သူ့အိမ်ပြန်အိပ်တဲ့ညဆို မေမေက မှော့အိမ် လိုက်အိပ်ရတယ်၊ အဲလိုကြောင့် လှုပ်ကင်းတဲ့ အချိန်ဆိုတာ ပြောဖို့ခက်တယ် ကင်းရယ်”

ကင်း သွက်ပြင်းချ၍

“မာ ဘဝကျမလွယ်ပါလား၊ အဲဒါဆို ခုလောလောဆယ့် ဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ်ကြတာပေါ့ဗျာ၊ အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားပြီးမှ တွေ့ဖို့ စီစဉ်ကြမယ်လေ”

“အဲဒါကောင်းတယ် ကင်း။ နောက်ပြီး မှော့ နယ်ထွေရရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့လို့ရတယ်လေ၊ မှော့ရဲ့ ရှုထောင့်ဒီတဲတွေကို မာ စပ်စုကြည့်မယ်”

“ကောင်းပြီ၊ စပ်စုကြည့်တာ။ ထူးခြားရင် ချက်ချင်း ဖုန်းဆက်လိုက် မာ”

“အင်ပါ၊ ဒါပဲနော် ကင်း”

“Bye”

“Bye”

ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ မှော့ လို့၊ မာ တစ်ကိုယ်တည်း အိပ်ကြေမိသည်။

မှော့ရယ်၊ နင်ဘယ်လောက်ပဲ အနီးကပ်ချုပ်ကိုင်ထားပစေ ဟုမှာ ထွက်ပေါက်တစ်ခု ရှိတယ်လေ၊ မာ ဖုန်းခွက်ချ၍ မာ ကိုယ်လုံးလေး လှည့်လိုက်စဉ်

“အိုး”

မာတို့ ဧည့်ခန်းထဲရောက်နှင့်သည့် ဒိုက် ကို တွေ့ရစဉ် မာ အံ့သြသွားသည်။ ဒိုက် ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေပါလိမ့်၊ ခွင့်မတောင်းဘဲ မာတို့ ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်နေတဲ့ ဒိုက်စရိုက်က အဲဒီလောက် အတင့်ရဲနေသတဲ့လား၊ မာကို နစ်ပျော့သလို စူးစိုက်ကြည့်နေသည့် ဒိုက်မျက်ဝန်းကို မာ ရှောင်လိုက်မိသည်။ ဒိုက်က ပြုံးလျက်

“မာကို မတွေ့ရရင် မနေနိုင်လို့ပါ မာ၊ ရော့ ယူပါ” သူ့နောက်မှာ ဝှက်၍ကိုင်လာသည့် ပန်းစည်းကို မာထံ ခပ်ရဲရဲ ကမ်းပေးသည်။ ဒိုက် အမူအရာကို မာ မနစ်မျှီတော့။

“နင် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးတာကို ဒိုက် စတိုင်ကျကျ ပခုံးလေး တွန်း၍

“ချစ်သူကို လာဖူးတာဗျာ” တဲ့။

လွတ်လွတ်စင်စင် မရှိသည့် ဒိုက်စကားလုံးတွေအတွက် မာ စိတ်ညစ်ရ၏။

“ဘာ ချစ်သူလဲ၊ ဒိုက်နော်၊ ငါ စိတ်ဆိုးရလိမ့်မယ်”

“အိုး၊ မာကလည်း ဒါ စိတ်ဆိုးစရာမှ မဟုတ်ဘူး ဒီကောင် မိုးကောင်းကင်က ချစ်တဲ့မိန်းကလေးက ဒီကောင်ချစ်ပေါ့၊ ဘာမှားသလဲ”

ရင်ဖွင့်လျက် ဟန်ပါပါဆိုနေသည့် ဒိုက်အသွင်က မှားစရာ ကောင်းလှသည်။

“ဟာ နင်၊ ပြောလေ ကံလေပါလား”

“ကဲတာဆိုတာ တစ်စိပ်ကို တစ်အိတ်လုပ်ပြောတာ မာ ဒီကောင်က အရှိကိုအရှိအတိုင်းပြောတာ မယုံဘူးလား၊ မယုံရင် မာ ယုံကြည်အောင် အလေးအနက် ကြေညာမယ်၊ မာကိုချစ်တယ်လို့ သိပ် ချစ်တယ်၊ ဦးနှောက်ထဲ အသည်းနုလုံးထဲ၊ သွေးထဲ၊ သားထဲ အိုး၊ အဆီထဲကလဲ ချစ်တယ်လေ၊ မယုံရင် ဟောဒီပန်းစည်းလေကို မေးကြည့်လိုက်၊ ဒီကောင်အချစ်တွေကို ဒီပန်းစည်းလေက ချာတစ်ပုဒ်လို ချစ်ပြနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ရင်ဖွင့်ပြီး လက်ဆောင်လာပေးတာ၊ ယူပါ၊ ရော့ ယူပါ”

သူပြောချင်ရာပြောပြီး ဇွတ်အတင်း ပန်းစည်းထိုးပေးလေတော့၊ မာ ဒေါသထွက်လာသည်။ မာ မယူရင် မာ့လက်ကို အတင်းဆွဲပြီး ထည့်ပေးရန် ကြိုးစားတာကြောင့်

“နီကဲနော်၊ မာကို စိတ်ဒုက္ခမပေးစမ်းနဲ့၊ နင့်ပန်းစည်းနဲ့ နစ် အမြန်ဆုံး ထွက်သွားပါ”

မာ မနစ်မျိုးစွာ အတင်းငြင်းတော့ ဒိုက် မျက်နှာကြော တင်းသွားပြီး

“ဘာလဲ မာ၊ ဒီကောင် အရူးအမူးချစ်တာကို သရော်တာလား”

မာဆံပင်တွေထဲ မာ့ လက်ချောင်းတွေ ထိုးထည့်၍ ကုတ်ဖွတ်

“မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ဘာကြောင့်လဲ၊ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပါ မာ” သူ့မျက်နှာကြောတင်းတင်းသည် ဇွတ်လုပ်ချင်တဲ့ သူ့ဆန္ဒကို မီးကုန် အားဖြည့်တာနဲ့ တူတာကြောင့် မာ အနည်းငယ် ခပ်လာပီသည်။ မာ အပြတ်ငြင်းလိုက်လို့ မာ့ကို အတင်းဆွဲခေါ် ခေါ်ခေါ် ခက်ရချည်ရဲ့။ မေမေသိရင် မာ့ကိုပဲ ဆွဲမှာ၊ ဒိုက်ပုံစံက မာ့ကိုမဆို မိုက်ဖိုဝန်မလေးသူ။ မာ ခြေတစ်လှမ်း နောက်ဆုတ် တာ ဒိုက် ခြေတစ်လှမ်း ရှေ့တိုးလှမ်းပြီး

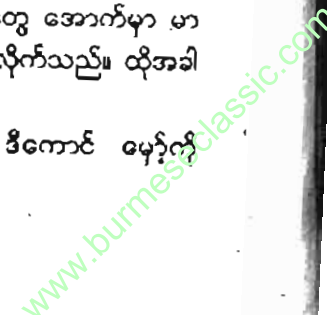
“ဘာလဲ မှော်ကြောင့်လား၊ မှော်က ငြင်းခိုင်းလို့လား” အရေးထဲ နှမ့်ကို ဆွဲသွင်းပြန်ပြီ။

“မဟုတ်၊ မဟုတ်ဘူး ဒိုက်၊ မာ မာ ဒီအကြောင်းတွေ စဉ်းစားချင်သေးဘူး”

“ဟာ မာ၊ ဒီလိုမပြောနဲ့၊ မာ အချစ်အကြောင်း၊ ရင်ခုန် ရာအကြောင်းကို မာ မစဉ်းစားလို့ မရဘူး။ အခု မစဉ်းစားချင် သေးရင် မာ စဉ်းစားချင်တဲ့ အကြောင်းကို ဒီကောင် ဝိုင်းစဉ်းစား ပေးမယ်။ မာ ခံစားလိုတဲ့ ခံစားမှုကို ဒီကောင် ခံစားမှု ပေးနိုင်တယ်၊ ပြော မာ၊ မာ့ ဆန္ဒကို ပြော”

မှော်၏ ဇွတ်တရွတ်ဆန်မှုများသည် မာ့အတွက် ထွက်ပေါက် ရနိုင်ကောင်းသော်လည်း၊ ဒိုက်၏ ဇွတ်တရွတ် ဆန်မှုများသည် ထွက်ပေါက်မဲ့လှသည်။ ဒီလိုဇွတ်တရွတ်ချင်မှုတွေ အောက်မှာ မာ ဝှန်ကြပ်လာသည်။ ဒိုက် ရင်ဘတ်ကို မာတွန်းလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒိုက်ကိုယ် တင်းကြွပြီ။

“ဒီမှာ မာ၊ မာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဒီကောင် မှော်ကို

လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး။ မှာကို ချစ်လွန်းလို့ ဒီကောင်စိတ်ကို အကောင်ရှည်အောင် ဆွဲဆန့်ထားတာ။ ဒီကောင် စိတ်မရှည်ဘူးဆိုတာ မာ သိတယ်နော်၊ ရော့ လက်ခံပါ။

ပြောချင်ရာပြောပြီး ပန်းစည်းကို မှာလက်ထဲ ထိုးပေးသည်။

“မယူဘူးလား”

ဒိုက် ဇွတ်အဆန်ဆုံးမေးလာစဉ် မာခေါင်းမမာရဲတော့ကြာ မှာ ရောက်ခဲ့လို့ ထိပ်တိုက်ဆုံသွားရင် ပြဿနာတွေ မတွေ့ရဲစရာ၊ ဒိုက် ကမ်းပေးတဲ့ ပန်းစည်းကို မာ ဆတ်ဆွဲယူလိုက်သည်။ မာ ပန်းစည်းလက်ခံတော့ ဒိုက်တစ်ယောက် သူ့ကိုယ်သူ တစ်ပတ်လည်သွားအောင် လှည့်ပတ်အောင်ပွဲခံပြီး

“အို၊ ကျေးဇူးတင်တယ်၊ အခုမိကျေးဇူးတင်တယ် မာ တရစပ်ဆိုရင်း မှာနား ဒိုက် တိုးလာတာကြောင့်”

“ဒီမှာ ဒိုက်၊ မှာကို စိတ်ညစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုရင် ဒေါသထွက်မိလိမ့်မယ်၊ မှာကို ဇွတ်မဆက်ဆံပါနဲ့၊ နင် ပြန်တော့”

“ဟာ အချစ်ရယ်၊ ဒီကောင် နှလုံးသားက စက်စက်ရက်ရက် မနှင်စမ်းပါနဲ့၊ နှလုံးသားထဲ ဝအိသွားအောင် အချစ်မျက်နှာကို ကြည့်ချင်သေးတယ်၊ ခွင့်ပြုပါ၊ Please”

မာမျက်နှာကို အနီးကပ် စိုက်ကြည့်လာတဲ့ ဒိုက်မျက်စိ ခဲခဲကြောင့် မာ စိတ်ရှုပ်လာလို့ ဒေါသလည်း ဖြစ်ချင်လာသည်။

“ဒါဆို ဟိုခုံမှာထိုင်၊ ထိုင်ပြီးကြည့်”

မာနဲ့အဝေးဆုံး ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ရန် မာ ညွှန်မိသည်။ ဒိုက်ဆိုတာ၊ ဘယ်လိုသတ္တဝါဆိုးမှန်း မာ အကဲမခတ်နိုင်တော့ မှာ စကားလုံးလေးကို သဘောတကျဖြစ်လျက်

“အေး၊ Yes အချစ်စေစားသလို ဒီကောင် နာခံပါ့မယ်”

မာ ညွှန်တဲ့ ဆိုဖာခုံမှာ ဝင်ထိုင်၍ အသံကျယ်ကြီးထိုပြန်

မှာကိုယ်မာ ထုဖဲ့ချင်လောက်အောင် ဖြစ်တော့၏။

“အိုး တိုးတိုး၊ မေမေ ရှိနေတယ်”

“ဟုတ်လား၊ သိပ်ကောင်းတာပဲ”

“ဟင်”

မာ သေချင်စိတ်ပါ ပေါက်တယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဒိုက်မျက်နှာ ခြစ်လုံး စုတ်ကြေသွားအောင် ကုတ်ဖဲ့ပစ်လိုက်ချင်သည်။

“မာက ဘာကို စိတ်ပျက်တာလဲ”

“အို မေမေသိရင် မှာကို”

“သိပစေပေါ့ မာ၊ နားဖောက်ရုံတင်မက၊ နာခေါင်းပါ ကြီးပြီးသား ဖြစ်မယ်လေ၊ ယောက္ခမကျေနပ်အောင် ဒီကောင် တောင်းပါ့မယ် အချစ်ရယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့”

“ဟွန်း”

စိတ်ရှိလက်ရှိလုပ်လိုက်ရရင် ရှုပ်ကုန်တော့မှာပဲ၊ မထူးတော့

“ကဲ ပြန်ပါတော့ နော်၊ မာ ဒီလောက် အချိန်ပေးတာကို နှစ်ပါတော့”

“မာလည်း ဒီကောင်ကျေနပ်အောင် တစ်ခုခုပေးပါ”

အရေးထဲ ဒိုက်က တစ်ဆင့်တက်တောင်းလာစဉ် မာ ဒေါသ ကြီးကြည့်မိပြီး

“ဘာပေးရလဲ”

သူ ပခုံးလေးပင့်၊ မျက်နှာလေးဝင့်ပြီး

“One Kiss ”

“ဘာ”

မာ မျက်ဝန်း စူးခနဲ ကျရောက်သွားစဉ် ဒိုက်ဖျား
ပြုံးဖြဲလျက်

“မများပါဘူး၊ One Kiss တည်းပါ”

“ကောင်းပြီ၊ ခဏလေး”

ညှိခန်းဗီရိုထဲက သံပတ်ပေးထားတဲ့ သံပတ်ရုပ်က
မာ ထုတ်ယူ၍

“ရော့၊ One Kiss မကဘူး၊ နင်လိုတဲ့ Kiss
ပေးလိမ့်မယ်၊ ယူပြီး သွားတော့”

ဒိုက်လက်ထဲ အတင်းထိုးထည့်ပေးလိုက်သည်။
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လျက် ဘုံမရုပ်လေးကို ပွေ့ပိုက်လိုက်သ

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်သူပေးတဲ့လက်ဆောင်က ဒီထက်
အတွက် တန်ဖိုးအရှိဆုံးပဲ၊ ချစ်သူမျက်နှာလည်း အဝကြည့်ရင်
ချစ်သူကိုယ်စား Kiss တွေလည်း ရမယ်၊ ဒီကောင် ကျေနပ်ပါစေ
နောက်တစ်ခါဆိုရင် ဒီကောင်ကို မငြင်းခွဲနော်၊ ငြင်းရင် ဒီထက်
ပေးတဲ့ Kiss ကို မာလက်ခံရလိမ့်မယ်၊ သွားပြီ ဘိုင်”

အရုပ်လေးပိုက်ပြီး ထွက်သွားသည့် ဒိုက်ကို မာ စိတ်ပျက်
ငေးကြည့်မိသည်။ ဘယ်ဘဝက ရေစက်မှန်း မသိတော့၊
မှော်သာသိရင်၊

အခန်း (၆)

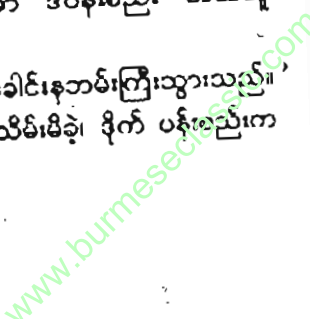
“ဟင်”

စားပွဲပေါ်က ပန်းစည်းကို မြင်မြင်ချင်း မှော် ဒေါသတွေ
လှိုက်တက်လာသည်။ စားပွဲပေါ်က ပန်းစည်းကို မှော် ဆတ်ခနဲ
ကောက်ယူလိုက်ပြီ။

“အန်တီသက်၊ ဒီပန်းစည်းက ဘယ်ကရောက်လာတာလဲ”

“မသိဘူးလေ၊ အန်တီသက် ချက်ပြုတ်နေတာ၊ ခုပဲ
ဖိုးဖိုချောင်က ထွက်လာတာ၊ သမီးမာ ဒီပန်းစည်း ဘယ်သူ
ပေးတာလဲ”

မေမေ အသံကြောင့် မာ ခေါင်းနာဘမ်းကြီးသွားသည်။
ဒိုက်ပေးသွားသည့် ပန်းစည်းကို မာ မသိမ်းမိခဲ့၊ ဒိုက် ပန်းစည်းက

၁၀၆

မိန်းကလေး

မောင် လက်ထဲမှာ မာ အကြိုအကျယ် စိတ်နှောက်သွား၏။ မောင်
မာ့ကို တရားခံကြည့် ကြည့်ပြီး

“ပြော ဒီပန်းစည်း ဘယ်သူလာပေးလဲ”

မာ မဖြေ ဘယ်လိုဖြေရမှန်း မာ မသိတော့ မာ မဖြေတော့
မောင် မျက်ဝန်း ပို၍ စူးလက်သွားပြီး

“ဒိုက် ပေးတာ မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး”

မာ မလုံမလဲ ငြင်းလိုက်ပေမယ့် မောင် ဒေါသမပြယ်သေး။

“ဒါဆို ဘယ်သူပေးတာလဲ ပြော”

မာ စိတ်နှောက်စွာ ဆံပင်တွေပွတ်လိုက်မိသည်။ မောင်

စိတ်မရှည်သလိုဖြစ်လာပြီ

“မပြောဘူးလား။ မပြောဦးကွာ”

စိတ်လက်မြန်သည် မှော်သည် ဒိုက်ပေးထားသည်
သစ်ခွပန်းစည်းလှလှကို အငြိုးကြီးစွာ တစ်စစီဆွဲဖြုတ်လိုက်တော့
သည်။ မောင် အပြုအမူကြမ်းကြောင့် မာ အံ့သြခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊
ခံပြင်းခြင်းတို့ဖြင့် မောင်ရှုမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့မိသည်။

“ဟ မာ”

ပန်းစည်းဖျက်ဆီးခြင်းခံရသည့်အတွက် မာ ဝမ်းနည်းမိတာ
အမှန်ပါပဲ။ မာ အခန်းတံခါးပိတ်နေခြင်းဖြင့် မောင်ကို မကျေနပ်
ကြောင်း ဆန့်ပြနေမိသည်။ မောင် ဘယ်လောက်ပင် တံခါးထုထု
မာ မဖွင့်။ မောင်ကို မကျေနပ်သည့် စိတ်အစဉ်က အခန်းထဲမှ
ပစ္စည်းတွေကို စိတ်ရှိလက်ရှိ လှင့်ပစ်နေမိသည်။

ဘယ်နှယ် မာ့ရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို အစဉ်အမြဲ အနိုင်ယူ
နေတဲ့ မောင်။

ဗျူးစာပေ

မာ မုန်းတယ်။ သိချဲ့လား။ ဒိုက် ပေးတာဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူ
တာဖြစ်ဖြစ်၊ မောင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါ။ တားပိုင်ခွင့်၊ မေးပိုင်ခွင့်
မရှိပါဘူး။ မာ တံခါးမဖွင့်တော့ မောင်ရင်မှာ ထိခိုက်သလို
အရသည်။ မာ့ကို သူ့ဘယ်လောက် လေးနက်စွာ ချစ်ခဲ့သလဲဆိုတာ
မစားမိတာ မောင် ဝမ်းအနည်းဆုံးပဲ။ မောင် ထွက်သွားတော့
နယ်သက် သက်ပြင်းချမိသည်။ သမီးဖြစ်သူရဲ့ ခေါင်းမာမှုကို
တံပျက်မိသည်။ မောင်လေးအပေါ် ဒီလိုပင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း
တက်ဆဲနေမယ်ဆိုရင် သူတို့အစီအစဉ်တွေ ပျက်နိုင်သည်ကို
သတိထားကြောင့်

“သမီးမား တံခါးဖွင့်စမ်း”

တင်မာတဲ့ မေမေအသံကြောင့် မာ အလိုမကျစွာ တံခါး
ဖွင့်လိုက်ရသည်။ မာ့ကို အပြစ်ဖို့ တဲ့မျက်လုံးနဲ့ စိုက်ကြည့်နေသည်
မေမေမျက်ဝန်းနှင့် မာ ရင်မဆိုင်ချင်၊ မာ နှုတ်ခမ်းစုကာ
မျက်လွှာချထားသည်ကို မေမေ ဘဝင်မကျကြည့်ပြီး

“သမီးမာကို မေမေ ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ မောင်ကို
စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ဆက်ဆံတာ မေမေ မကြိုက်ဘူး”

မာ တစ်ခုပြန်ပြောဖို့ ဟန်ပြင်တော့

“ဘာမှထပ်မပြောနဲ့ မေမေကြိုက်တာကို သမီးဆင်ခြင်ပါ။
မူဆင်ခြင်ဘဲ ဒီလိုပဲ ဇွတ်လုပ်နေမယ်ဆိုရင် မေမေတို့ အစီအစဉ်
အတိုင်း အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ ချက်ချင်းလက်ထပ်ပေးလိုက်မယ်၊
ကြပ်ကြပ်သတိထား” တဲ့။

မေမေ အပြတ်သားဆုံး ကြေညာလိုက်စဉ် မာ ဝမ်းနည်း
သွားသည်။ မောင်ကို မကျေနပ်ခြင်း၊ မေမေတို့ အစီအစဉ်ကို
ဒေါသထွက်ခြင်းတို့ကြောင့် မာ ချိုးဖွဲ့ချ ငိုကြွေးမိတော့သည်။

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

ဒီလောက် တင်းကျပ်တဲ့ ဘဝကလွတ်မြောက်အောင် ကယ်ပါ
ကင်၊ ရယ်၊ မာ စိတ်ကုန်လှပြီ။

မေမေ့ကို ဆန္ဒပြသည့်အနေနှင့် ညဇာထမင်းမစားတော့
မာ တင်တည်း၊ ငိုနေတော့သည်။ မှော် အခန်းပြတင်းပေါက်
လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ် မာ ငိုနေတာ တွေ့ရတော့ မှော်ရင်
စိတ်မချမ်းမြေ့။

ပန်းစည်းကို ဖျက်ဆီးလိုက်တာ သူ့မှာ အပြစ်ရှိလို့လား
မာ ငိုခြင်းက သူ့ရင်ကို ကျွမ်းလောင်စေသည်။ ဘာပဲဖြစ်
သူ့ကြောင့် မာ မျက်ရည်မကျစေရဘူး။ ပြီးတော့ အန်တီသက်
မဆူစေရဘူး။

“မာမိ အန်တီသက်ကို ပြောပေးစမ်းပါ။ မာ့ကို မဆူ
လို့၊ ဟိုမှာ မာ ငိုနေတယ်၊ မာမိ ပြောပေးပါ”

မာမိ ဆိုင်ကပြန်လာပြီးတာ မနားရသေး။ သားပူဆာတာ
သားနဲ့အတူ သက်တို့ခြံဘက် ကူးခဲ့ရပြီ။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သက်ရယ်”
ဒေါ်စိစိ စိုးရိမ်လျက် မေးစဉ်၊ သက် မျက်နှာပေးရင်းလျှောက်

“မမစိ မသိပါဘူး။ သမီးအကြောင်း သက် သိတယ်”

“ကလေးဆိုတော့ ဒီလိုပဲပေါ့ သက်ရယ်၊ မာ့ ခမဲ့
သက်ဆိုတော့ ဝမ်းနည်းမှာပေါ့။ မာ ဝမ်းနည်းနေရင် သားကလေးညှိ
စိတ်မကောင်းဘူး။ သားစိတ်မကောင်းတော့ မမစိတို့ လူကြီးတွေလည်း
ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲ။ မာ စိတ်ရှိသလိုနေပါစေ၊ မဆူပါနဲ့”

မာ ငိုရင်း သူ့ရင်မှာ ချမ်းမြေ့ခြင်းတွေ ဆိတ်သည့်လာသည်။

“အခု မာ ငိုနေသေးလား။ အန်တီသက်”
“ငိုနေမှာပေါ့၊ ငိုရုံတင်မကဘူး။ ညဇာထမင်းလည်း

တူလေ။ မစားပစေပေါ့၊ ဆာတဲ့အခါ ခိုးစားမယ်လေ”
“ဟာ သက်ကလည်း၊ ချောပြီး ကျွေးလိုက်ပါ။ မဟုတ်
ပါဘူး။ မမစိပဲ ကျွေးပါ့မယ်ကွယ်”

“ရတယ် မာမိ၊ သားပဲ ချောလိုက်ပါ့မယ်”

ညဉ့်ခန်းထဲက အသံတွေကြောင့် မာ ကြိတ်၍ ပြုံးမိသည်။
ခြေသံကြားတာကြောင့် မာ မငိုချင်ငိုချင်ဘဲ ဖျစ်ညှစ်ငိုနေ

ညဉ့် ငိုရတာလည်း ပင်ပန်းလိုက်တာ၊ အပင်ပန်းခံပြီး ငိုမှာ
ပင်ပန်း မှော်ကို အနိုင်ယူထားမှ၊ နောက်ဖြစ်ဆို ‘ကင်း’ နဲ့

သက်လာရင် မချုပ်ချယ်ခဲ့တော့မှာ။

“မာ”
မှော် ခေါ်သံကို မာ ဂရုမစိုက်။ ရှိုက်မြဲရှိုက်နေတော့၊

“မာ ငါ့မှားတယ်ဆို တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ တိတ်ပါ
ရုတ်တရက် ပန်းစည်းမြင်တော့ ငါ ဒေါသထွက်သွားတာ၊

ကို ထိခိုက်စေချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ မာ့အတွက် စိတ်ပူလို့ပါ။
တော့ ဒိုက် ဆိုတဲ့ကောင်က သူ့ဘက်ပါအောင် လိပ်တစ်ကောင်

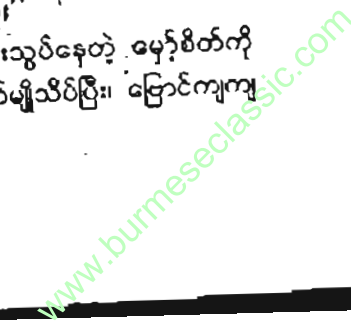
ယက်နေတာလေ။ ဒီကောင် ဘယ်လောက်ခြေရှုပ်သလဲဆိုတာ
မသိဘူး။ ငါ့ကို မကျေနပ်လို့ လက်တုံ့ပြန်ချင်တဲ့ အနေနဲ့

ကိုချဉ်းကပ်ပြီ။ မာ့အသည်းကို ခွဲဖို့ ကြိုးစားနေတာ။ အဲဒါ
ကြောင့် ငါ စိတ်ဆူသွားတာ။ ဟဲ့ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်”

“ဆိုးတယ်၊ ဆိုးတယ်၊ သွား နှင် ဘာမှလာမပြောနဲ့၊
ပန်းစည်းက ဒိုက်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး”

ဒီ ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင်အတွက် ရူးသွပ်နေတဲ့ မှော်စိတ်ကို
ယုံချင်တယ်။ ရယ်ချင်စိတ်ကို ကြိတ်မှိတ်မျှသိပ်ပြီး၊ ပြောင်ကျကျ

စိတ်မိသည်။

“မဟုတ်ဘူး” တဲ့။

မှော်ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသည်။ သူ့လှိုက်အတွက် မှာကိုလည်း သနားမိသည်။

“ဒါဆို ဘယ်သူပေးတာလဲ”

“မာ့သူငယ်ချင်း၊ နှင်းအိ ပေးတာ”

နှင်းအိ အကြောင်းတော့ မှော်သိပြီးသား။ အန်တီသက်ပြောပြလိုလေ။ အန်တီသက် စာအုပ်ဆိုင်သွားရင်း နှင်းအိနဲ့ ခပ်တူအန်တီသက်ကတစ်ဆင့် မာနဲ့ခင်တယ်လို့ သိထားပြီးသား (အန်တီသက်က မှော် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်အောင် ထိုခပ်ပေါ့ပေါ့၊ အသိပေးထားခြင်း) ထိုအခါ မှော် စိတ်အေးသွားသွား

“ဆောရီးဟား” ငါ တကယ် မသိလို့ပါ။ မာ စောစောကတည်းက ပြောရောပေါ့၊ မာ ဝိုက်ဆာရောပေါ့၊ ထမင်းမသေးဘူးဆို”

အခုမှ ဝိုက်ထဲက ဟာနေမှန်း သတိရတော့သည့် စားချင်စိတ်ကို မျှိုသိပ်ရင်း

“မစားချင့်ဘူး။ မစားဘူး။ လုံးဝ မစားဘူး”

လို့ မူလိုက်သည်။ မှော်အကြောင်း မာ နောက်ကျအောင် သိပြီးသားလေ။ မာငြင်းလေ သူ့ဖွတ်လုပ်တတ်လေပဲ။

“အို မစားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ထမင်းမစားရဘဲဘဲတစ်ကောင် ကင်ပေးမယ်လေ၊ မာ ဘဲကင်ကြိုက်တာ ငါသိတာပဲ။ အချစ်ရည် ကောင်းကောင်းလေးနဲ့နော်၊ နှင်းစိတ်ကောက်တိုင်း ထမင်းမစားရင် ငါကိုယ်တိုင် ဘဲကင်၊ အချစ်ရည်ကောင်းကောင်းလေ လုပ်ပေးတာလေ၊ နှင်းခဲတွင်းတွေ့တယ် မဟုတ်လား”

ဘဲကင် ဆိုသည်အသံကြောင့် မာ သွားရည်ကျပြီး

“ဟုတ်တယ်”

နောက်မှ သတိရပြီး

“အို မဟုတ်ဘူး။ မကင်နဲ့၊ မာ မစားဘူးနော်”

“ခဏလေး စောင့်ပါဟာ၊ အမြန်ဆုံး ကင်ပေးမယ်”

မှော် ကြွကြွလေးဆိုပြီး မာ့အခန်းထဲက ထွက်သွားစဉ် ဘဲခေါင်းကလေးရမ်းကာ ပြုံးမိတော့သည်။ အန်တီစီနဲ့ မေမေက

ကြည့် ပရိသတ်လေး။

ထိုင်ကြည့်ပေါ့ ဟွန်း။

မှော်က ဘဲကင်တစ်ကောင် အမြန်ဆုံးကင်မည်။

ချစ်ချစ်စပ်စပ် အချစ်ရည်တစ်ခွက် ဖျော်သည်။ မာတို့တိုက်ရှေ့ ဆပန်းဖြေ ဂေဟာလေးရှိ စားပွဲဝိုင်းပေါ် ဘဲကင်ထည့်ထားသည့်

ဖန်း။ အချစ်ရည်ခွက်၊ ကော်ဖီ၊ သစ်သီးတစ်ချို့ကို စနစ်တကျ မှော် ခင်းကျင်းလိုက်သည်။ ဆယ်ရက်လသား အလင်းရောင်က

လင်းဝင်းနေသည်။ ထိုလရောင်အောက်မှာ ထူးခြားတဲ့စားပွဲဝိုင်း အလယ်မှာ ဖရောင်တိုင်ကြီးကြီးတစ်တိုင်ကို ထွန်းညှိ၍ အလင်း

အားဖြည့်သည်။ မှော်ပြင်ဆင်နေသည်ကို ခိုးကြည့်ရန်နှင့် မာ သွားရည် တဖြုန်ကျလာသည်။ စားသောက်ဖို့ ဘယ်တော့များ

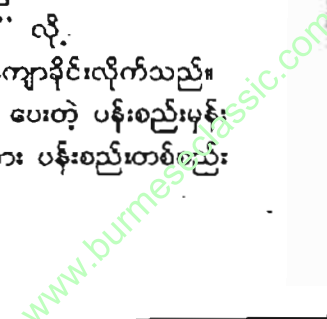
လာခေါ်မလဲလို့ နှုတ်ခမ်းတပြင်ဖြင့်နဲ့ ဝေခင်ရတာ စိတ်မရှည် နိုင်တော့၊ မှော်ခြေသံကြားတော့ စားချင်စိတ်တွေကို ဖျောက်ဖျက်

ပစ်၍ အလိုမကျဟန် ဆူတူတူနေလိုက်သည်။

“မာ လာလေ၊ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ” လို့

မှော်ခေါ်စဉ်၊ မာ နှုတ်ခမ်းစုပြီး ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

“မာရ၊ စိတ်ပြေပါတော့၊ နှင်းအိ ပေးတဲ့ ပန်းစည်းမှန်း မသိလို့ပါဟာ၊ ဒီမှာ အဲဒီပန်းစည်းလေးအစား ပန်းစည်းတစ်စည်း

ပြန်ပေးမယ်လေ၊ ရော့ ယူပါ”

သစ်ခွပန်း လှလှ တစ်စည်းကို မှာရေသို့ မှော် ထိုးပေး ပြန်သည်။ ပန်းစည်းက လှလိုက်တာ သစ်ခွရနံ့ သင်းပျံ့နေသည်က ထွေးပွေ့ချင်စရာ အကောင်းသား။

“ယူပါ”

မာ့လက်ထဲ အတင်းထည့်ပေးတော့လည်း မာ မှိန်ဖျိ ယူလိုက်မိသည်။ မာ ပန်းစည်းလက်ခံတော့ မှော် အားတက်သွား သည်။ ပြီး မာ့လက်တစ်ဖက်ကို အတင်းဆုပ်ကိုင်၍ အခန်းထဲမှ ဆွဲခေါ်သွားသည်။ မြစ်နိုင်ရင် စားပွဲရှိတဲ့ဆီ ပြေးပြီး သွားလိုက်ချင်ရဲ့ ဟန်ဆောင်ရတာ ပင်ပန်းလွန်းသည်။ ဟန်မဆောင်လို့လည်း မရ မှော်ဆိုတဲ့ ဇွတ်တရွတ်ကောင်းကို အနိုင်ယူခွင့်ရတုန်း ကောင်းကောင်း နိုင်ထားမှ၊ နောက်ဆို ခက်ရချည့်ရဲ့၊ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နဲ့ မှော် ဆွဲခေါ်ရာနောက် ပါလာတော့ မေမေက လှမ်းကြည့်ပြီး နှာခေါင်း ရှုံ့၏။

“မစားဘူး၊ မစားဘူး” လို့ မေမေ့ကို စိတ်ကောက်ဟန် ခြေဆောင်ငြင်းမိတယ်။

“မစားနဲ့ပေါ့၊ နောက်မှ ခိုးမစားနဲ့ပေါ့” လို့ အလိုက်မသိ စွာ မေမေ ပြောတော့ မာ မငိုချင်ငိုချင်ဘဲ ဖျစ်ညှစ်ငိုလိုက်သည်။ မာငိုတော့ အန်တီစီနဲ့ မှော်က စိုးရိမ်သွား၏။

“အို၊ သက်သက် ကလည်းကွယ်၊ သမီးလေးကို မပြော ပါနဲ့၊ သား မြန်မြန်သွားကျွေးချေ”

အန်တီစီ ဆိုတော့ မေမေ ငြိမ်သွားသည်။ မာ မျက်လုံး ပွတ်သပ်ရင်း တိတ်တိတ်လေး ပြုံးမိသည်။

“လာပါ မာ အကင်တွေ အေးကုန်လိမ့်မယ်၊ အေးသွားရင်

ပေးကောင်းတော့ဘူး”

မှော် ဆွဲခေါ်ရာနောက် ခပ်တွန့်တွန့် ပုံစံလေးနဲ့ မာ ကိုခိုသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ကြိတ်ပျော်နေမိသည်။ ဘဲကင်ကို စိတ်ကောင်းလုံးကို ကိုင်ပြီး စားရမလား။ ပေါင်တစ်ပေါင်ဖြုတ်ပြီး စားရမလား။ မှော်ခွံကျွေးတာပဲ စားရမလား။ စဉ်းစားမိရုံနဲ့ သွားရည် ရလာတယ်။ ဖရောင်းတိုင် အလင်းရောင်အောက်က စားပွဲက မှော်ကို မျက်စပစ်နေပြီး စားပွဲပေါ်မှာ ထိုင်မိပြီးတာနဲ့ မှော်က စားလို့စားကို ကိုင်ပြီး ပေါင်တစ်ပေါင်ကို အရင်ဖြုတ်သည်။ သားတွေကို ခက်ရင်းနဲ့ ထိုးစွာပြီး အချဉ်ရည်နဲ့ တိုသည်။ ပြီး မာ့ ပါးစပ်ရှေ့ ထိုးပေးသည်။

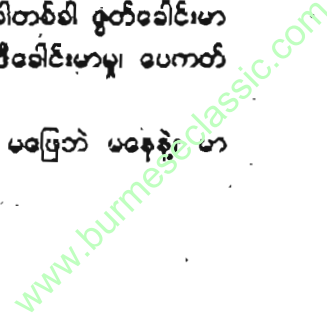
“စားလေ၊ မာ”

“ဟင်အင်း၊ မာ ဘာသာ စားမယ်”

“အို မာ ဘာသာစားတော့ ပါးစပ်တစ်ဝိုက်ပေကုန်မယ် လေ၊ မာက အစားစားရင် အခုထိ ကလေးလိုပဲ၊ စနစ်တကျ မလုပ်ပေ မစားတတ်ဘူး။ ငါ ခွံကျွေးသလို စားစမ်းပါ။ မာက မာ့ပွဲပါတယ် ဟာ”

သိတယ်လေ၊ သိလိုက်တော့ တမင်ပြောတာ၊ နှုတ်ခမ်းရွှေ ရောက်လာတဲ့ ဘဲပေါင်သားကို တာရှည် ဟန်မဆောင်နိုင်၊ မာ ခံတွင်းရွှေ ရောက်နှင့်သည့် ခက်ရင်းနဲ့ထိုးပေးသည့် ဘဲကင်ကို အလိုက်သင့်စားမိသည်။ သူ ဂရုတစိုက် ကျွေးသမျှ မာစားတော့ မှော် စိတ်ကြည်နူးနေတာလေ၊ မာက တစ်ခါတစ်ခါ ဇွတ်ခေါင်းမာ အတတ်သည်။ ပေကတ်ကတ်နိုင်လှသည်။ အဲဒီခေါင်းမာမှာ ပေကတ်ကတ်နိုင်မှုနဲ့ မှော်ကို အနိုင်ယူထားရမည်။

“နောက်ဆို ငါမေးရင် ပြောနော်၊ မပြောဘဲ မနေနဲ့ မာ

မဖြေတော့ ဒေါသထွက်တာပေါ့ဟာ"

"မာ့ကို မချုပ်ချယ်နဲ့ပေါ့"

"ဟ ချုပ်ချယ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒိုက် ဆိုတဲ့ကောင်ကင်းနေရမယ်လေ၊ ဟ သိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒိုက် ဆိုတဲ့ကောင် ဇွတ်ဆန်တဲ့ကောင်"

"မှော်လည်း ဇွတ်ဆန်တာပဲ"

"ငါက ဇွတ်ဆန်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မာ့ကို၊ မာ့ကို"

မှော် စကားလုံးလေး တန်သွားသည်။ အသားဖဲ့နေတဲ့ မှော် ဆက်ရင် ကိုင်လှက် ငြိမ်သွားသည်။ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ မာ့ကို ရွန်းရွန်းတောက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းစိုက်ကြည့်လာသည်။

"ပြောလေ၊ ဘာဖြစ်လဲ"

မာ အလိုမကျစွာ မေးတော့

"ချစ်လို့ပေါ့" တဲ့။

မာ့ အာရုံတစ်ခုလုံး ငြိမ်ခနဲ ဖြစ်ကာ မှော်စကားလုံး နှစ်ဝင်သွားသည်။ မာ့လက်ဖဝါးကို ဆုပ်ကိုင်လာသည့် မှော်လေး နွေးနွေးကြောင့် မာ အသိဝင်လာသည်။

"တံကယ်ချစ်တယ် မာရာ" တဲ့။

မာ့လက်ကလေးကို ဆွဲယူနမ်းရှိုက်ဟန်ပြုစဉ် မာ တစ်တစ်ရာကို သတိရလိုက်သည်။ Love Scene တစ်ခု အတွက် အခွင့်အရေးယူ ရင်ဖွင့်လိုက်သည့် မှော်ဖြစ်စဉ်က မာ့ရင်ဖွင့် မကျေနပ် နိုင်သေး။ ဒါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မှော်ဆန္ဒအစစ်အမှန် မဖြစ်နိုင်။

"အိုး"

မှော်လက်ထဲက မာ့ လက်ဖဝါး၊ နုနုလေးကို ရုန်းဖယ်မိသည်။

မာ့ကို မှော်မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ မာ ရယ်သည်။ မာ

တာ သူ မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ပြီး

"ဘာရယ်တာလဲ"

"ရယ်ချင်လို့ပေါ့"

"ဟာ မာ၊ ဒါ ရယ်စရာမဟုတ်ဘူးလေ၊ ငါ အတည်

တယ်"

မာ ပခုံး အသာပင့်၍

" ဂျိုးနေပြီ မှော်ရာ၊ မှော်တို့ သရုပ်ဆောင်တွေက မှော်တို့ရဲ့

တစ်လမ်းအတွက် Mood ရလာမယ် ဆိုရင် အချစ်တွေ၊

အချစ်တွေကို အရေးစိုက်တဲ့ သူတွေ မဟုတ်ဘူး။

တစ်လမ်းတစ်ခုအတွက် အချစ်တွေတစ်ခါ မွေးဖွားသူတွေလေ၊

မာကော ဘယ်ဇာတ်လမ်းအတွက် Love Scene လဲ"

"ဟာ"

မာ့ စကားလုံးက သူ့နှလုံးသားကို ထုချေခံရသလို နာမျက်

ရယ်သည်။ မာ့တုံ့ပြန်ချက်က ပြင်းထန်လွန်းသည်။ ဒါတင်မက သူ့

နှလုံးသား ခံစားချက်အစစ်အမှန်ကို ထိပါးစော်ကားရာ

ချက်သည် ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ မာ့ နေရာမှာ

မာ့တစ်ယောက်သာဆိုရင် သူ ပေါက်ကွဲမှာ သေချာသည်။ ခုတော့

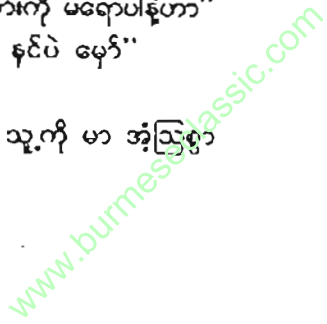
ချစ်ရသူ ဖြစ်နေ တာကြောင့်

"ဒီမှာ မာ၊ ငါ့ဝါသနာနဲ့၊ ငါ့ နှလုံးသားကို မရောပါနဲ့ဟာ"

"ရောအောင်လုပ်တာ ဘယ်သူလဲ၊ နင်ပဲ မှော်"

"မဟုတ်ဘူး"

နားကွဲအောင် အော်ဟစ်ငြင်းသည် သူ့ကို မာ အံ့ဩစွာ

ကြည့်ပြီး

“ဒီမှာ မှော်၊ နင် ငါ့ကို အဲဒီလောက် အော်မ
နင် သိထားဖို့က နင့်ဘာနင် အတည်ဖြစ်ဖြစ်၊ Love S
အတွက် ခံစားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မှာရင်ဘတ်ထဲက မခံစား
ဦးနှောက် ကတောင် လက်မခံဘူး၊ အဲဒါ နင် မြဲမြဲမှတ်”

မှာရင်ထဲက ဒေါသ အမောက်ကလေး ထောင်ထလာ
မာ ဒေါသကို သူ့ မယုံသလို ငေးကြည့်လိုက်သည်။

ဟုစကားလုံးတွေက သူ့ရင်ကို မှန်စေပြီ၊ ကောင်း
မှန်ပေစေ၊ မှော် ဖျက်နှာပြင် ရေခွေးအိုးလို နူးပြီး

“ဒီမှာ မာ”

မာ လက်ခချောင်းလေးကို ဖျပ်ခနဲ ထုပ်ကိုင်၍ဆိုစဉ်
ခါပစ်လိုက်ပြီး

“တော်ခဲတော့ မာ မကြားချင်ဘူး၊ နင် မပြောနဲ့
နင်ပေးတဲ့ပန်းစည်း မာ မလိုချင်ဘူး၊ ဒါပဲ”

ပန်းစည်းကို မှော် လက်ထဲတိုးထည့်ပြီး မာ လှည့်ထွက်
အခန်းထဲ ဝင်ခနဲလိုက်သည်။ မှော် ဘယ်လိုဖြစ်နေ မလဲ၊ သိချင်
ကြွလာတော့ ပြတင်းပေါက်လိုက်ကာ အသာ ဖ
ကြည့်လိုက်သည်။ ကြက်ကြီးလည်လိပ်ထားသလို ခေါင်းငိုက်နိုက်
သည့် မှော်ပုံစံကိုကြည့်၍ မာ သဘောကျစွာ ပြုံးမိသည်။

ကောင်းတယ်၊ မာ လွတ်လပ်မှုကို မေမေတို့ အားက
ချုပ်နှောင်တဲ့ မှော်၊ မာ အချစ်ကို နင့် အနုပညာလှည့်က
တွေနဲ့ ချုပ်ကိုင်လို မရဘူးဆိုတာ သိရအောင် မာ တုံ့ပြန်တာ
ဘယ်လိုလဲ ဖြစ်ရဲ့လား။ ဟိဟိ။

မှော်ရယ် နင့်ကို အရမ်းသနားတာပဲ၊ မာ အချစ်

မှော်နယ်
မှော်ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားရင် မာလည်း ဒီထက်ပိုပြီး တုံ့ပြန်ရ
မှော်ရဲ့ ဟွန်း။

မျက်နှာ

တားမှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုတစ်ခု ပျော်ဝင်သလို ခံစားရသည်။
ကံချောင်းလေးများမှာ နူးညံ့အိတွေးလာသလို ခံစားရသည်။
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့

“ဟင်”

မာ မျက်လုံးဝိုင်းစက်သွားရသည်။ မာလက်ထဲမှာ နင်းဆီ
လေး တစ်ပွင့်၊ နင်းဆီပွင့် ရိုးတံလေးမှာ ရှည်မျောမျောကတ်
ထစ်ခု၊ ကတ်ပေါ်မှ စာလုံးလေးတွေက မှော်လက်ရေးမှ မှော်
လက်ရေးစစ်စစ်၊ ဘယ်အချိန်က မာလက်ထဲ လာထည့်သွားတာလဲ၊
မာပေါ်က စာလုံးလေးများက သက်ဝင်လှုပ်ရှားသလို မာ ခံစား
ရသည်။

“မာ

လမ်းကြီးက သာတယ်
စမ်းရေက အေးတယ်
ပန်းခင်းကြီးက လှတယ်
ပန်းပွင့်ကလေးတွေ နူးညံ့တယ်
ကျေးဇူးတော့ တေးသီတယ်
Kiss me quick ပန်းလေးက ဖိတ်ခေါ်တယ်၊
ဒါကြောင့်
ငါ ရင်ခုန်တယ်
မာကို ချစ်တယ်
အတည်ချစ်တာဟာ
ယုံပါ မာရယ်” တဲ့။

ကဗျာလိုလို စာလိုလို မှော်စာသားလေးကို မာ အထပ်ထပ်
ဖတ်မိသည်။ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မှော်မျက်နှာကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး

အနီး (၅)

ထိုညက မာ အိပ်မပျော်၊ မှော်ချစ်တယ်ဆိုတာ
လက်မခံနိုင်အောင် ထွေပြားနေမိသည်။ ချစ်ခြင်းရသကဲ့
နဲ့လုံးသားမှာ လွတ်လပ်စွာ ခံစားခွင့်ရချင်မိတယ်။ မာလွတ်
ခွင့်ကို ချုပ်ကိုင်လိုတဲ့ ချစ်ခြင်းဆိုရင် ဆောရီးပဲ မှော်ရယ်။
အခန်းဆီ လှမ်းကြည့်တော့ အခန်းမီး လင်းနေဆဲ၊ မှော် အခ
လမ်းလျှောက်နေဆဲ။ ကောင်းတယ်၊ မာ အိပ်မရသလို မှော်
အိပ်မရတာ ကောင်းတယ်။ ဝိုးလင်းခါနီးမှ မာ မှေးခနဲ အိပ်
သွားသည်။

မာ နိုးလာစဉ် မွှေးပျော့တဲ့ နင်းဆီပန်းရနံ့လေး ချစ်
ခွင့်ရသည်။ ထိုရနံ့ကြောင့် မာ အာရုံမှာ ကြည့်ရှင်လန်းဆန်းသလို

“အင်းလေ”

အမှတ် ထပ်ဆင့်ဆိုစဉ်၊ မှာ ရင်မှာ နှမ်းဟိုက်သွားသလို
“မှော် ဘယ်သွားလဲ၊ မာလည်း မသိရပါလား။ မှာလဲ
ပြောမသွားပါလား။”

မှာ အသံက ဝမ်းနည်းတကြီး အစ်ဆိုသွားသည်။ မှာ
ကြည့်ပြီး မေမေနဲ့ အန်တီစီ သဘောကျသလို ရယ်သည်။ မေမေ
ရယ်မောခြင်းက မှာရင်ကို ဝမ်းနည်းမှုတွေ ပိုလာစေသည်။
မျက်ဝန်းအိမ်မှ မျက်ရည်စတွေ စုဝေးလာပြီး ဘာကိစ္စမဆို မှာ
ဦးစားပေးတတ်တဲ့ မှော်က အခုမှ မှာကို ဘာလို့ အရေးမပါ
ရတာလဲ။

“မှော် ဘယ်မှာလဲ၊ မှော်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်”

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် မှော်အတွက် မာ မျက်ရည်ကျမိသည်။
မျက်ရည်တွေနဲ့ ဝမ်းနည်းတဲ့ မှာ အသံကြောင့် မေမေတို့ အရပ်ရပ်
အံ့သြသလို၊ နားမလည်သလို ကြည့်သည်။ အန်တီစီက မှာအား
တိုးကပ်၍ မှာကို ကြွင်းနာစွာသိုင်းဖက်ပြီး

“အို။ ဘာလို့ ငိုရတာလဲ သမီး။ တကယ်မသိတာလား”

“မသိဘူး။ မာ ဘာမှ မသိဘူး။”

မှာ ရှိုက်ငိုစဉ် အန်တီစီ စိတ်မကောင်းဖြစ်လျက်
မျက်နှာညှိုးသွားပြီး

“အို၊ သားနဲ့တော့ ခက်ပါတယ်၊ အန်တီက သမီးမာ
သိပြီ ထင်နေတာ၊ ညက သမီးကို သား ဘာမှမပြောဘူးလား။”

“ဟင်အင်း”

“သမီးကို နောက်ချင်လို့ မပြောတာ ဖြစ်မယ်ကွယ်၊
သားတို့ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့ ပဲခူး ဆင်းသွားတယ်လေ”

ဗူးစာပေ

“ဟင်”

မာ ရင်မှာ တလှိုက်လှိုက် ဝမ်းနည်းသွား၏။ ဘာကြောင့်
မသိ၊ မာ အကြီးအကျယ် ဝမ်းနည်းစွာ ရှိုက်ငိုမိတော့သည်။

“အို သမီးမာ၊ ဒါ ငိုစရာလား။ ညည်းကိုက ကံလွန်းတယ်၊
မှော် ရှိရင် တမျိုး၊ မှော် မရှိရင် တမျိုးနဲ့၊ ညည်းကြောင့် မေမေ
တံ့ညစ်ရတယ်ကွယ်၊ မှော်က အလုပ်နဲ့သွားတာ၊ ညည်းမျက်ရည်
ကြောင့် မှော်အလုပ်ထိခိုက်လိမ့်မယ်၊ တိတ်တော့”

မေမေဆူစဉ် မာ ပို၍ ဝမ်းနည်းလာ၏။ မှာ မျက်ရည်တွေ
လေဟော ကျသည်အထိ ငိုစဉ်၊ အန်တီစီ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရ၏။

“သားနဲ့တော့ ခက်ပါတယ်၊ ဘာလို့ မှာကို ပြောမသွား
တာလဲ၊ ပြန်လာပစေ၊ အန်တီစီ ဆုံးမပေးပါမယ်ကွယ် နော်၊ မာ
ငိုနဲ့တော့နော်၊ သမီးက လိမ္မာပါတယ်”

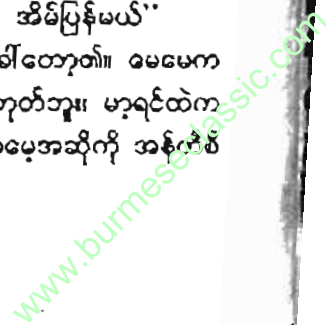
အန်တီ ချော့လေ၊ မာ ဝမ်းနည်းလေ၊ ရှိုက်ငင် ငိုလေ။
မာ အငိုတိတ်အောင် အန်တီ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လုပ်ပေးရန် အသင့်
ရှိတာကြောင့်

“သမီး၊ မငိုပါနဲ့ကွယ်၊ ငိုရင် ပင်ပန်းလိမ့်မယ်၊ မှော်ကို
တွေ့ချင်တယ်ဆို အန်တီ ချချက်ချင်း လိုက်ပို့ပါမယ်ကွယ် နော်၊
အန်တီကိုယ်တိုင် ပို့ပေးမယ်”

“အို မစီ၊ သိပ်အလိုမလိုက်နဲ့၊ သမီးကြောင့် မစီ ဆိုင်
ထွက်ရပျက်လိမ့်မယ်၊ သမီးလိုက်သွားလို့ မှော်လည်း အလုပ်
ဖြောင့်ဖြောင့် လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ လာ အိမ်ပြန်မယ်”

မှာ လက်ကို မေမေ အတင်းဆွဲခေါ်တော့၏။ မေမေက
မှာကို ဘယ်တော့မှ မျက်နှာသာပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ မှာရင်ထဲက
ဆန္ဒကိုလည်း နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး။ မေမေအဆိုကို အန်တီစီ

ဗူးစာပေ

ဘဝင်မကျဘဲ

“သက်သက်ရယ်၊ သမီးအတွက် မစီ ဆိုင်မထွက်ဘဲ
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွယ်၊ သမီးမာ ငိုနေရင် မစီ ဘယ်နိတ်ပေး
နိုင်မလဲ၊ လာ သမီး။ မှော်ဆီ ပို့ပေးမယ်နော်”

“ဟင့် ဟင်အင်။ မသွားဘူး၊ ဒီလောက်ဆိုရင် မှော်စိတ်
မာ သိသွားပြီ”

မာ မကျေမနပ်ရွတ်၍ အန်တိုလက်ထဲက မာ့ ရုန်းထွက်
ခဲ့တော့သည်။ မာ့ကြောင့် မေမေ စိတ်ပျက်မှာ သေချာတယ်။

“သမီးနဲ့တော့ ခက်တာပဲ”

မေမေပြီးသွားသံကို မာ ဂရုမစိုက်တော့၊ မာတို့ခြံအတွင်း
ကူးလာပြီး စိတ်ကြိုက် မာ ငိုမိတော့သည်။ ငိုရလွန်းလို့ မာ့
စိတ်တွေတင်းလာတယ်။ မျက်ရည်တွေ ခန်းလာတယ်။ မာ့လက်
ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲ မှော်ပန်းပွင့်ကို ငေးကြည့်မိသည်။ မှော်ကဗျာလေးက
တစ်ခေါက်ဖတ်ပြီး မာ့ နှလုံးသားကို မာကျပ်အောင် မာနာ
တင်လိုက်မိ၏။

အင်းပေါ့လော့၊ မှော်ဆိုတာက အောင်မြင်နေတဲ့ အနုပညာ
သမားတစ်ယောက်က မာ့ထက်လှတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ပိုင်းပိုင်းလည်
နေတဲ့ လှရွယ်တစ်ယောက်၊ မာ့လို ခေါင်းမာတဲ့ မိန်းကလေးကို
အရေးစိုက်စရာမလိုတော့ဘူးပေါ့၊ အရေးမစိုက်ချင်လို့ ပဲခူး ဆင်းတာ
အသိမပေးဘဲ သွားရက်တဲ့သူ၊ ဒီတော့ မှော်ကြောင့် မာ မျက်ရည်
ကျနေဖို့မလိုဘူး။ တမ်းတနေဖို့ မလိုဘူး။ မာ့ကို တကယ်ချစ်တာ
မဟုတ်လို့ ဥပေက္ခာပြုနိုင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းနေတာပဲ။ ထို့ကြောင့်
မာ့ပါပေါ့ ထင်ကျန်နေတဲ့ မျက်ရည်စတွေကို မာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း
သုတ်လိုက်သည်။ တိုက်ထဲ လှမ်းဝင်ပြီ၊ မှော် အခန်းတံခါးကို

...သည်။ မှော်ခတင် ခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားသည့် မှော်
...ဆီသို့ မာ့လက်ထဲ ထည့်ပေးထားသည့် နှင်းဆီပန်းနှင့်
...လိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲပိတ်၍
...ထို့ တွက်ခဲ့သည်။ ဖုန်းမြည်လာစဉ် မာ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။
“ဟဲလို”

“မာ”

ထိုအသံရှင်ကြောင့် မာ စိတ်ကို ပိုတင်းမိသည်။ မှော်နဲ့
...သက်သက်သည် တင်းကြပ်မှုတွေကို မေ့ချင်သည်။ ဟုတ်တယ်၊
...ကို မေ့နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ မှော်ဟာ မာ့နှလုံးသားကို
...ဆဲတဲ့သူ၊ ဒါကြောင့် မာ ဖုန်းခွက်ချလိုက်သည်။ ဖုန်းက
...အောက်မပြတ် မြည်လာသည်။ မြည်ချင်သလောက် မြည်စမ်း။
...နှင့်နေောင်တရသွားအောင် မာ နေသွားမှာပါ။ စိတ်ချ။

“ဟဲ့ သမီး။ ဖုန်းဒီလောက် မြည်နေတာ မကိုင်ဘဲ
...ထိုင်ငေးနေတာလဲ၊ ညည်းနော် ညည်း။ သတိထား”

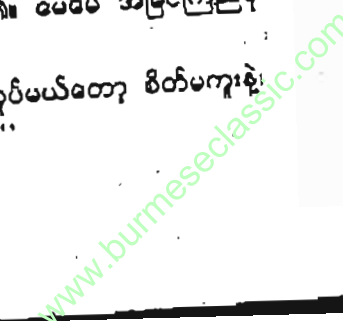
မေမေနဲ့တော့ စိတ်ညစ်ရသည်။ ပြောပြောဆိုဆို မေမေ
...သာဖုန်းကိုင်သည်။ ကိုင်ပေါ့၊ မှော်က မေမေဘက်တော်သား
...လေး။

“ဟဲ့ မာ၊ ကင်း တဲ့”

“ဟင် ကင်း။ ဟုတ်လား”

မာ ရင်မှာတစ်မျိုး လှိုက်ဖိုသွားသည်။ မေမေလက်ထဲက
ဖုန်းခွက်ကို ကမန်းကတန်း လှမ်းယူမိ၏။ မေမေ အမြင်ကြည်ပုံ
ရရဘဲ။

“မာနော်၊ ရွပ်ရွပ်ရှက်ရှက် လုပ်မယ်တော့ စိတ်မကူးနဲ့၊
...နောက်မှ မေမေ့ကို အထိုးမဆိုနဲ့၊ ဒါပဲ”

မေမေ ပွစိပွစိရွတ်၍ ဖုန်းခွက်ကိုလှမ်းပေးပြီး အဝန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ မေမေဆူတာလောက်တော့ မာ မုတ်စိတ်ချမ်းသာမှု ရချင်တယ်။ မာ နှလုံးသားကို လန်းလန်းဆန်းဆန်းရှင်သန်စေချင်တယ်။ ကင်း က မာ နှလုံးသားကို လန်းဆန်းပေးနိုင်မယ် ရေစင်ရေသန့်ပဲလေ၊ ဟုတ်တယ်။

“မာ”

ကင်း အသံက နူးညံ့သိမ်မွေ့လျက် မာ့ကို မညှိအလေးအနက်ထားလွန်းခြင်း ပေါ်လွင်တာကြောင့် မာစိတ်ကို ကိတ်အပေါ် လမ်းကြောင်းပြောင်း သွင်းမိပြီ

“ကင်း ပြောလေ”

“မာ့ကို အရမ်းသတိရလို့”

ကင်း က မာ့ကို သတိရတယ်တဲ့၊ မာ့ရင်မှာ လှိုက်ကျေနပ်သွားသည်။

“မာ အရမ်းစိတ်ညစ်တယ်၊ သိလား၊ ကင်း”

“ဟင် မာစိတ်ညစ်ရတယ်၊ ဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့်လဲ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ပြောလေ”

မာ့ အတွက် ပျာယာခတ်သွားသည့် ကင်း ကြောင့် မာ့ကျေနပ်မိသည်။

“ပြောလေ မာ၊ ညစ်နေတဲ့ မာ့စိတ်ကို သန့်စင်သွားအောင် လှည့်ပေးချင်တယ် မာရယ်၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို အသိမှတ်ပြုမလား။ မာ ဖုန်းဆက်မလာလို့ ကျွန်တော်မျှော်နေတာ၊ မာ့စိတ်ညစ်နေရင် ဖုန်းဆက်ပါလား မာရယ်”

“အင်း အခု ကင်း ဖုန်းဆက်တာနဲ့ အတော်ပဲ၊ နင်းစိတ်လည်းခေါ်လေ၊ မာတို့သုံးယောက် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် စကား

မယ်၊ လျှောက်လည်မယ်လေ”

“တကယ်လား မာ”

ကင်း၏ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးသံကမာ့ရင်ကိုကူးစက် စေသည်။

“တကယ်ပေါ့၊ ကင်း မယုံလို့လား”

“ယုံပါတယ်”

“ယုံရင် မာတို့ လမ်းထိပ်ကု လာစောင့်နင့်၊ မာ မေမေ့ကို ပြီး ထွက်ခဲ့မယ်”

“စိတ်ချပါ၊ မာသာ မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့နော်၊ ကျွန်တော် မာတို့ လမ်းထိပ်ရောက်နေတာ”

“အိုး ဟုတ်လား”

“အင်း”

“စိတ်ချ၊ ဆယ်မိနစ်အတွင်း မာ လာခဲ့မယ်၊ ဒါပဲနော်” မာ ကမန်းကတန်း ဖုန်းချပြီ။ အခန်းထဲ ပြေးဝင်၍

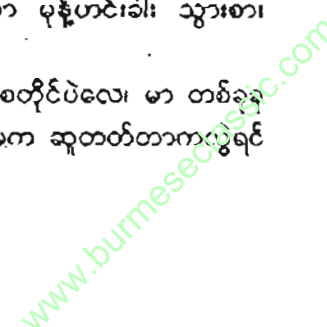
တတ်လဲသည်။

“မိမာ၊ မနက်စာ လာစားတော့ဟေ့၊ အဆာလွန်နေလိမ့်မယ်”

မိမိခန်းထဲက မေမေအသံကြောင့် မာ့ခြေလှမ်း တန်၍ မိမိခန်းထဲ မာ ကုတ်ချောင်းချောင်း ဝင်လိုက်သည်။ မာ့မျက်နှာကို မိမိကုတ်၍ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။ ဟလေးဆိုးလို အမူအရာနှင့် မေမေ့ကို မာ ပြေးဖက်လိုက်ပြီး

“မေမေ မာ လမ်းထိပ်ဆိုင်မှာ မုန့်ဟင်းခါး သွားစားမယ်နော်၊ နော် မေမေ”

မေမေ့ကို ချွဲခွဲလိုက်သည်။ မာ့စတိုင်ပဲလေ၊ မာ တစ်ခုခု မိမိချင်ပြီဆိုရင် ဒီလိုပဲ ချွဲနေကြ။ မေမေက ဆုတတ်တာကလွဲရင်

ဟာခွဲသမျှကို လိုက်လျောစေကြ။ မှာကို ဂရုဏာသက်သလို ကြ

“သွားစား။ မကြာစေစွဲစေနော်”

“ဟေး”

ဟာ အားရဝမ်းသာ ခုန်ပေါက်မိတော့ မေမေ မျက်
ကြုတ်ပြီး

“ဟေ့ မိမာ၊ နေဦး။ ညည်း ရိုးမှ ရိုးရဲ့လား”

“ဟာ မာ ရိုးပါတယ်။ ရိုးလွန်းလို့ မှာတစ်ကိုယ်
အရိုးချည်း သတ်သက်လေ မေမေရဲ့။ အသားတောင် သိပ်မ
မတွေ့ဘူးလား”

ဟာ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှောက်ကို တစ်ပတ်လှည့်ပြလိုက်
မေမေ သဘောကျလို့ ပြုံးပြီး

“မိမာ အဲဒီအရိုးတွေကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။
ကင်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့၊ ရိုးရဲ့လား။ အဲဒါ မေးတာ”

“ရိုးမိုတယ်။ ကင်း က နင်းအိ သူငယ်ချင်းလေး
လည်းခင်ပါတယ်။ မှာ့လို မှာကို အနိုင်မကျင့်ဘူး။ သိလားမေ

“ကျွန်ုပ်ကိုင် မကျင့်ကျင့်၊ သမီးမာကို မေမေသိပ် မအပြု
ဘူးနော်။ ကင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဇာတ်လမ်းတော့ မဖြစ်
မေမေ တားရင်းကြားက ရှေ့တိုးလာရင် ညည်းဆန္ဒကို ရိုက်
အခန်းပိတ်လှောင်လိုက်မယ်။ သတိထား”

မေမေ ခြေညှာချက်ကြောင့် ဟာ ကျောချမ်းသွားသ
ဟာ ပန်းလေးတွန်၍ မေမေ့ရှေ့က လှုပ်ခနဲ ထွက်ခဲ့တော့သ
မှော် ရေ၊
နင်မရှိတာ ငါ ဘယ်လောက် ပျော်နေမယ် ထင်လဲ”

အခန်း (၈)

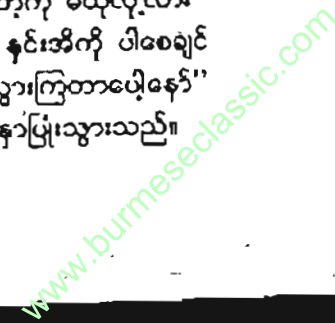
“ဟာ လာလော၊ ကားပေါ်တက်”

ဟာ လမ်းထိပ်ရောက်သည်နှင့် ကင်း ကားတံခါးဖွင့်၍
ကြိုသည်။ ဟာ ကားပေါ်လှမ်းကြည့်တော့ နင်းအိကို မမြင်၊
ကားပေါ် မတက်သေးဘဲ၊

“နင်းအိ ကော”

“နင်းအိ မရှိဘူး။ သူ့အစ်မနဲ့ ဈေးလိုက်သွားတယ်လို့
အမေပြောတယ်။ ဘာလဲ ဟာ ကျွန်တော့်ကို မယုံလို့လား”

“အို မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ မာက နင်းအိကို ပါစေချင်
နင်းအိ မရှိဘူးဆိုတော့ မာနဲ့ကင်းပဲ သွားကြတာပေါ့နော်”
ဟာ လိုက်မယ်ဆိုတော့ ကင်း မျက်နှာပြုံးသွားသည်။

“တက်လေ”

“အင်း”

မာ ကားရှေ့ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကင်းက အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဂရုစိုက်တတ်သူ ဝိသလွန်းသည်။

“မာ ဘယ်သွားချင်လဲ ပြောလေ၊ မာ စိတ်ကြံ သွားအောင် ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်ဖြည့်ဆည်းပေးမှာပါ”

“အင်း”

မာ စဉ်းစားလိုက်သည်။

လောလောဆယ် ဝိုက်ဆာနေတာဆိုတော့၊

“မာ မနက်စာ မစားရသေးဘူး”

“ဟေ့၊ ဆယ်နာရီတောင် ထိုးတော့မယ်”

ဘယ်ဘက်လက်ကောက်ဝတ်မှ နာရီမြောက်ကြည့်ဖို့ အံ့ဩစွာ ဆိုသည်။ မာ ဦးခေါင်းဆတ်၍

“ဟုတ်တယ်၊ မာ ညက အိပ်မပျော်ဘူးလေ”

“ဘာဖြစ်လို့”

“သေ့နာကောင်၊ မှော်ကြောင့်ပေါ့”

မှော်ကြောင့် ဆိုတော့၊ ကင်း မျက်နှာတည့်သွားသလို

“ခုနောက်ပိုင်း မှော် မာတို့တိုက်မှာပဲ အိပ်လား”

“အင်းပေါ့၊ ညက မာ့ကို စိတ်ကောက်ပြီး ပြန်သွား

သွားပေါ့၊ မာ ဂရုစိုက်ပေါင်း”

မာ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။ မှော် အကြောင်းပါလာ မာ စိတ်နောက်လာသည်။ တော်ပြီ၊ မှော်အကြောင်း မစဉ်း တော့ဘူး။

“ကဲပါ မှော်အကြောင်း မတွေ့ပါနဲ့ မာရယ်၊ မာ့အနာပါ။ ကျွန်တော် ဟိုဘက်စားပွဲမှာ ပြောင်းထိုင်ပေးမယ်”

တော် ရှိနေတာပဲ၊ မာ စိတ်ညစ်စရာတွေ မတွေ့ပါနဲ့နော်”

“အင်း”

“ဒါဆို မာ ဘာစားချင်လဲ၊ ဘယ်ဆိုင်မှာ စားချင်လဲ၊ ပြော”

“မုန့်ဟင်းခါး စားချင်တယ်၊ ဟိုလမ်းဘေး၊ မုန့်ဟင်းခါး

ခနော်၊ ဆိုင်ကြီးမှာ မစားချင်ဘူး”

“အိုကေ၊ မာ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရမယ်”

ထို့နောက် ကင်း ကားကို ညင်သာစွာမောင်း၍ မာ့ဆန္ဒ

တိုင်း လမ်းဘေး၊ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် ပို့ပေးသည်။ ညောင်ပင်ကြီး

ဘက်မှာ ခုံပုလေးတွေ ခင်းထားသည့်ဆိုင်ကို မာ သဘောကျ

ဘူးသည်။ မုန့်ဟင်းခါး ရောင်းတဲ့ အဒေါ်ကြီးမျက်နှာက ချိုလို

လို၊ မာတို့ ကားပေါ်ကဆင်းသည်နှင့်

“ထိုင်ကြ၊ ထိုင်ကြ၊ မုန့်ဟင်းခါး အလွတ်စားမလား။

အကြော်နဲ့ စားမလား၊ အကြော်သက်သက် စားမလား။ စိတ်ကြိုက်

စားလို့ရတယ်နော်”

လို့ ဆီးကြို၍ ဖော်ဖော်ရွေရွေဖိတ်ခေါ်သည်။ မာ လှူငွေသည်

အားပွဲလွတ်မှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ကင်းကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“ကင်းရေး၊ ဘာနဲ့ စားမလဲ”

“ဟင်အင်း၊ ကျွန်တော် မုန့်ဟင်းခါး မကြိုက်ဘူး”

မာ မျက်ခုံးလေး ပင့်သည်အထိ အံ့ဩသွားသည်။

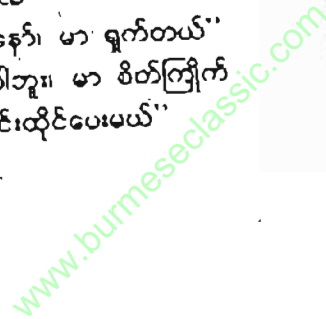
ကင်း ပြုံး၍

“မာ စားတာကို ထိုင်ကြည့်မယ်လေ”

“ဟာ၊ အဲလိုချည်း မကြည့်ရဘူးနော်၊ မာ ရှက်တယ်”

“မာ မကြည့်စေချင်ရင် မကြည့်ပါဘူး။ မာ စိတ်ကြိုက်

စားပါ။ ကျွန်တော် ဟိုဘက်စားပွဲမှာ ပြောင်းထိုင်ပေးမယ်”

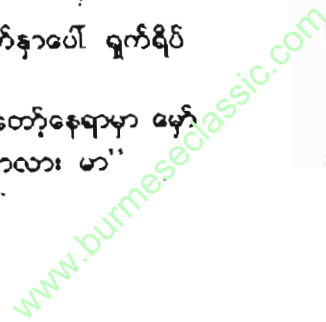

“ရပါတယ်၊ မာ့ကို မကြည့်ရင် ပြီးရော”
 “မာ့ သဘောအတိုင်းပါဗျာ”
 “အိုကေ၊ အဒေါ် အကြော်နဲ့ နှစ်ပွဲ”
 မာ လှမ်းမှာတော့ ကင်း၊ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။
 “နှစ်ပွဲလုံး အပြတ်စားမလို့”
 “အင်းပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “ဘာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”
 “မဖြစ်ဘူးဆို ပြီးရော၊ မော်လို တစ်ပွဲပဲ စားလို့ ပြေး
 မာ စိတ်ဆိုးမှာနော်”
 “မပြောရဲပါဘူး၊ မာရယ်၊ ကျွန်တော်က မာ့ဆန္ဒအတိုင်း
 ခေါင်းညိတ်မယ့် သူပါဗျာ”
 “ဒီလိုမှပေါ့၊ ဒါကြောင့် မာ ကင်းကို ခင်တာ”
 “ခင်ရုံပဲလား၊ မာရယ်၊ ဒီထက် မပိုတော့ဘူးလား”
 “ပိုတယ်လေ၊ ခင်တာထက်ပိုလို့ မာ စိတ်ညစ်စရာ
 အကြောင်း ရင်ဖွင့်တာပေါ့”
 မာ စကားလုံးလေးကြောင့် ကင်း ကျေနပ်သွားသည်။
 “မာ တကယ်ပြောတာလား ဟင်”
 “တုကယ်ပေါ့ မယ့်ဘူးလား”
 “ယုံပါတယ်၊ မာ့ကို နင်းအိထက် ကျွန်တော် ပိုခင်တာ
 ဆိုရင် မာ ယုံမလား”
 ကင်း၊ နှစ်နှစ်ပိုင်းပိုင်းဆိုစဉ် မာ တစ်ချက် စဉ်းစားလိုက်
 “ယုံပါတယ်”
 နင်းပသွားတဲ့ ကင်း မျက်နှာလေးကို မာ ကရုဏာသက်စွာ
 ငေးကြည့်မိသည်။ ကင်းရဲ့ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ အပြုံးက ရွန်းစိုဝင်း

“အိုကေ”
 “ယုံတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်နှလုံးသားထဲက ရင်ခုန်သံစဉ်
 ရင်ဖွင့်ချင်တယ်၊ မာ နားသောတ ဆင်ပေးပါနော်”
 “အို”
 ကင်း အသနားခံသလို တောင်းဆိုလာစဉ် မာ ရင်မှာ
 ပြုံးသွားသည်။ မာ ရင်တဖျပ်ဖျပ်ခုန်သလို ဖြစ်လာပြီး
 “ဟိုး ဆရာ၊ ရှင် ရင်မဖွင့်ခင် မာ့ရင်ထဲက စာလုံးလေးကို
 စိတ်ကြည့်”
 “ဖတ်မယ်လေ”
 “ရှင် မျက်လုံးမှိတ်ထား”
 “ဘာလုပ်ဖို့လဲ”
 “စာလုံးရေးမှာပေါ့”
 “အိုကေ”
 မာ အဆိုအတိုင်း ကင်း မျက်လုံး အသာမှိတ်လိုက်သည်။
 လက်ကိုင်အိတ်ထဲက စာရွက်အလွတ်တစ်ရွက်နဲ့ ဘောပင်
 ချောင်းထုတ်ပြီး စာလုံးတစ်လုံးရေးချ၍ ကင်းလက်ထဲ
 ပေးလိုက်သည်။ ကင်း ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာသည်။
 “ဖွင့်ကြည့်လေ”
 မာ ဆိုလာတော့ ကင်း မျက်လုံးအသာဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။
 “STOP”
 ဆိုတဲ့ စာလုံးကို မြင်ရစဉ် ကင်းမျက်နှာပေါ် ရွက်ရိပ်
 ထက်လာသည်။
 “ဟာ၊ မာ ရက်စက်တယ်ကွာ၊ ကျွန်တော့်နေရာမှာ မော်
 မို မာ ဒီလိုစကားလုံးလေးနဲ့ ဟန့်တားမှာလား မာ”

ရှက်ရယ်ရယ်ပြီးနောက် ဝမ်းနည်းသံစွက်၍ဆိုလာသည်။
စကားလုံးကြောင့် မာ တွေဝေသွားသည်။ ထိုစဉ် အရှေ့
မှန်ဟင်းခါးနှစ်ပွဲ မှာရှေ့ရောက်လာသည်။ မာ သက်ပြင်းရင့်

“မှော်အကြောင်းကို မာ ရပ်ထားချင်တယ် ကင်းရင်
ကင်း သက်မ အသာချ၍

“ကဲပါ မာ၊ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် လွှဲ
ပြောမိတာပါ။ မာက STOP ဆိုရင် ကျွန်တော် ရင်မဖွင့်ပါဘူး
မာ၊ ကျွန်တော်က မာ့ဆန္ဒအတိုင်း ခေါင်းညိတ်မယ့် သူပါ။
ကင်း လိုက်လိုက်လျောလျော ချောမော့ပြီး

“စားလေ မာ၊ မာ စားရင် ကျွန်တော် မကြည့်ပါ
စားပါ။ အချဉ်အငန် ထည့်ဦးမလား။ ကျွန်တော် ထည့်ပေး
“အင်း”

မာ ဦးခေါင်းညိတ်စဉ် ကင်းက အချဉ်အငန်
ပေးသည်။ မာ ဝမ်းဟာနေပေမယ့် မှန်ဟင်းခါးက ခံတွင်းမလဲ
စားရတာ နှစ်သက်လိုလို ဘာလိုလိုနဲ့၊ မှော်သာရှိရင် မှန်ဟင်းခါး
ခုလို တိုကနန်း၊ ဆိုတိုကနန်း၊ စားတာမြင်ရင် ဘဝင်မက
ဆူမှာလေ။ မှော်က စားစရာရှိတာကို သွက်သွက်လက်လက်
ကြိုက်တာလေ။

မှော်ရယ်၊ နင် မာ နှလုံးသားကို မခံစားတတ်ဘူး

မျက်ဝန်းအိမ်မှာ ခိုတွဲလာတဲ့ မျက်ရည်ကြည်ကြောင့်
အသိဝင်လာသည်။ မာ ကိုယ်ဆတ်ခနဲ မတ်၍ မာ မျက်ရည်
မျက်တောင်နဲ့ ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။

အို၊ နင်မခံစားတတ်ရင် မာ ဝမ်းနည်းနေဖို့ မလို
နှင့်လိုပဲ မာလည်း မခံစားတတ်သလို နေရမှာပေါ့။

ခံတွင်းမတွေ့ပေမယ့် မှန်ဟင်းခါးနှစ်ပန်းကန်ကုန်အောင်
တွင်းမိသည်။ မာကိုယ်မာ ပျော်အောင်နေရမည်။ ထိုနေ့က
မှော်လုံး ကင်းနဲ့ လျှောက်လည်လိုက်သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံ၊ ပန်းခြံ၊
ကွင်း။ ဘယ်နေရာမှ ချန်မထားတော့၊ နင်နဲ့သာဆိုရင် မာ
နေရာမှ သွားလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ နင်က ပရိသတ်လေး
မရမှာ ကြောက်တဲ့သူ။ အောင်မြင်မှုတွေနောက် တကောင်
ကန်လိုက်နေတဲ့ သူဆိုတော့ လူစည်ကားတဲ့နေရာကို ရှောင်ရ
လေ။ မာက ရှောင်နေစရာ မလိုဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ
ထားဟာ။ လည်တယ်ဟာ။ မကျေနပ်ရင် လဲသေလိုက်။ မာ
ထလို ကင်းလည်း ပျော်ရတယ်လေ။

“မာရယ်၊ မာနဲ့ ခုလို လည်ခွင့်ရတာ ကျွန်တော်နှလုံးသား
အမှတ်တရပါဟာ။ အဲဒီအတွက် ကျေးဇူးတင်တယ် မာရယ်၊
အမြဲတမ်း စိတ်ညစ်ပါစေလို၊ ဆုတောင်းရမလိုပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မာနဲ့ တစ်နေကုန် လည်ခွင့်ရလို့”

“အို၊ လည်တာပဲ၊ မာ စိတ်ညစ်မှ မဟုတ်ဘူး။ ပျော်နေ
အခါလည်း လည်မှာပဲ”

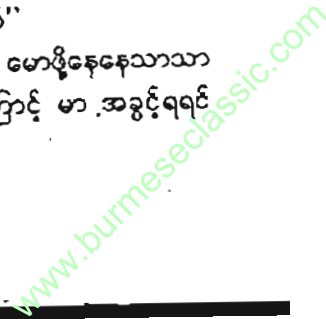
“တကယ်”

“တကယ် ဝေါ့”

“ဒါဆို နေ့တိုင်း၊ လည်ရအောင်လား”

“အင်း၊ မေမေ့ကို ညှာလို့ရသလောက် ထွက်လည်တာ
နော်၊ နောက် မောတယ်လို့ မပြောနဲ့နော်”

“မပြောရက်ပါဘူး မာရယ်။ မာနဲ့ဆို မောဖို့နေနေသာသာ
ပျော်လို့တောင် ဝမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မာ အခွင့်ရရင်

ဖုန်းဆက်လိုက်နော်၊ ကျွန်တော် လမ်းထိပ်က စောင့်နင့်မယ်။
“အင်းပါ၊ သွားတော့လေ၊ ကင်း”

မာ ကားပေါ်ကဆင်း၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
ခေါင်းညိတ်သည်။ မာ လမ်းကြားထဲ ချိုးဝင်ခဲ့သည်အထိ
ကြည့်နေဆဲဆိုတာ မာ သတိမထားမိ။

“သိပ်ချစ်တယ် မာ” ဆိုတဲ့

ကင်းနဲ့လုံးသားက ခံစားချက်လေးကို မာ နားထောင်
မဆင်ခဲ့။ မာ စိတ်နောက်မူကို ပျော်ရွှင်မှုပေးခဲ့တဲ့အတွက်
ကျေးဇူးတင်တယ် ကင်း ရယ်။

ထိုနောက် မာ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် ခြံထဲလှမ်းဝင်
သည်။ ခြံထဲမှာ ဒေါသမျက်လုံးနဲ့ ဆီးကြိုမည့် သတ္တဝါတစ်ကောင်
ရှိနေမယ်လို့ မာ လုံးဝ ထင်မှတ်မထားခဲ့။

“မာ”

ဒေါသတွေတွန်းပြိုကျလာသည့် အသံရင်းကြီးကြောင့်
ခြေလှမ်းတန်သွားသည်။ ဒေါသတွေနဲ့ ဆူပူကရုံမက အငွေ့လှိုင်း
ထွက်နေသည့် မှော်မျက်ဝန်းကို မာ မကြည့်ချင်။ တိုက်ထဲလှ
ဝင်ရန် မာ ခြေလှမ်းပြင်တော့

“မာ”

ခေါ်သံနက်နှင့်အတူ မာကိုယ်လုံးသွယ်လှလျှက် ပြေး
လာသည့် မှော်ရင်ခွင်ကို မာ ရုန်းခါမိသည်။ မှော်၏ ဇွတ်တရွတ်
ဆန်မှုကို မာ မုန်းသည်။ မာ အတင်းရုန်း၍

“မှော်နော်၊ နင် မာ့ကို ဘယ်လိုထင်နေသလဲ၊ မာ စက်နဲ့
မဟုတ်ဘူး။ နားလည်လား။ စက်ရုပ်ဆိုရင်တောင် သံပတ်ပေး
လှုပ်ရှားလို့ရတယ်။ မာဟာ နှလုံးသားနဲ့ ခံစားချက်နဲ့ နားလည်လား”

မှော်ရဲ့ အမေဆန်မှုတွေကို မာ မသတိဘူး။ နားလည်လား။
နားလည်လား”

မာရင်ထဲ ရိုသေမှု သွန်ချလိုက်မိသည်။ မှော်နှလုံးသားကို
စိတ်တတ်တဲ့ မာ့အတွက် ဝမ်းနည်းရသည်။ ကြေကွဲရသည်။

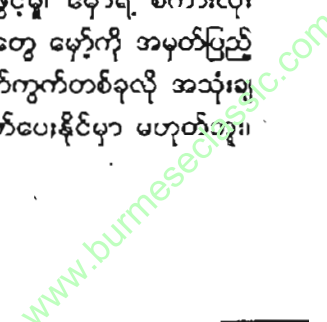
“မာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ မာရယ်၊ ငါ မာ့ကိုချစ်နေ
တာကို ဘာဖြစ်လို့ မာ မခံစားတတ်ရတာလဲ၊ ဘာလို့မခံစား
တတ်ရတာလဲ ဟာ”

ကြေကွဲရိပ်တွေ လျှပ်တိုက်ပြေးလွှားနေတဲ့ မှော်မျက်နှာ။
မှော်ကို အတင်းဖက်ထားတဲ့ မှော်လက်ချောင်းတွေကို ဆွဲခွာမိသည်။
မှော်အတွက် သံလိုက်နဲ့ ဆွဲကပ်ခံရတဲ့ သံတစ်စလို့ မာ့ကိုယ်ခန္ဓာက
မှော်ရင်ခွင်မှာ ကပ်ငြိနေတော့၏။

“ဖယ်၊ နင် ဖယ်နေနော်”

“မဖယ်ဘူး၊ မဖယ်ဘူး၊ မာ၊ ငါပြောတာ နားထောင်စမ်းပါ။
ငါခံစားချက်တွေကို မာ ရင်ခုန်စမ်းပါဟာ၊ မာ့ကြောင့် ငါ
ဘယ်လောက်ပေါက်ကွဲရတယ်ထင်လဲ၊ မာ ငါ့ကိုမြင်ချင်တယ်ဆို၊
ငါလာခဲ့တယ်၊ ရှုတင်ဖျက်ပြီး ချက်ချင်းလာခဲ့တာ။ ငါရောက်တော့
မာ့ မရှိဘူး။ မာ့ကို တစ်ဖြိုလုံးအနံ့ ငါလိုက်ရှာတယ်၊ မတွေ့ရ
ဘူး။ မာပြန်လာချိန်ကို ကြေကြေကွဲကွဲ စောင့်နေတာ၊ ငါ့ရင်ဘတ်
ဘယ်လောက်ထိ တောက်လောင်နေသလဲဆိုတာ ကြည့်စမ်းပါ။
ကြည့်စမ်းပါ မာရာ”

မှော်ရဲ့ အပြုအမူ၊ မှော်ရဲ့ ရင်ဖွင့်မှု၊ မှော်ရဲ့ စကားလုံး
တွေက ဇာတ်ကွက်တစ်ခုဆိုရင် ပရိသတ်တွေ မှော်ကို အမှတ်ပြည့်
ပေးမှာသေချာသည်။ ဒါပေမဲ့ မာ့ကို ဇာတ်ကွက်တစ်ခုလို အသုံးချ
နေတဲ့ မှော်ကို မာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အမှတ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆုကြွကြွ ရင်ဖွင့်လာတဲ့ မှော်မျက်နှာကို မာ ခံစားလို့မှ မရဘူး

“မကြည့်ဘူး၊ ဘာမှကြည့်စရာ မလိုဘူး”

“နင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ မာ”

နလုံးသား တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေသည့် သူ့အသံကို မာ မပျော်ဝင်နိုင်ပါ။ သူ့အတွက် မာ အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘူး။

“မာ နင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ မနက်က မာ ငိုတယ်ဆို ငါ့ကိုမတွေ့ရလို့ ငိုတယ်ဆို”

မာ မျက်နှာဆတ်ခနဲ တင်းသွားသည်။ သူ့လက်ချောင်းတွေကို မာအတင်းဆွဲခွာ၍ သူ့ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက်ကာ သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး

“ဟုတ်တယ်၊ ငိုတာက နှင့်လောင်းရိပ်အောက်က လွှတ်ခွဲရလို့ ပျော်လွန်းလို့ ငိုမိတာ၊ နှင့်ကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ မာမသိအောင် မာလက်ထဲထည့်ပေးတဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်ကို ပြန်ပေးဖို့၊ သိရဲ့လား”

“ဒါဆို၊ ဒါ မာ”

သူ့အံ့ဩသွားသည်။ ကြေကွဲသွားသည်။ သူ့ရင်မှာ သူ့အတွက် မာ ခံစားမိလို့ ဝမ်းနည်းပြီး နှမ်းသွားတယ်လို့ ခံစားမိတာ၊ ဒါကြောင့် မာမိဖုန်းဆက်တော့ သူ ကမန်းကတန်း လစ်ခဲ့တာ ခုတော့၊ ဟာ သွားပြီ၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပြာနမ်းသွားသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မယုံရင် နှင့်အခန်းထဲ နှင့်ဝင်ကြည့် နှင့်ပေးတဲ့ ပန်းပွင့်နဲ့ နှင့်အခန်းထဲက နှင့်ဓာတ်ပုံကို ပစ်ပေါက် ပစ်ခဲ့တယ်။ နှင့်သွားကြည့်ပါ၊ သွားကြည့်”

တကယ်လား၊ မာ တကယ်ပြောတာလား၊ ဟင်အင်း၊ သူ မယုံချင်ဘူး။

“ဘာလဲ၊ မကြည့်ရဲဘူးလား၊ မယုံဘူးလား၊ လာ”

မာ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို အတင်းဆွဲ၍ တိုက်ထဲဆွဲသွင်းသည်။ သူ့အခန်းတံခါးကို မာ ဆွဲဖွင့်၍

“ဟောဟိုမှာ ကြည့်၊ မျက်လုံးပြူးပြီး ကြည့်”

ဓာတ်ပုံပေါ် ပစ်ပေါက်ခံရသည့် ပန်းကလေးက ခုတင်ပေါ်က မိန်းကလေးပေါ်ကျ၍ နှမ်းနေရွာသည်ကို သူ့နလုံးသားနှင့်ထပ်တူသည်။ ပန်းလေးရဲ့ဖြစ်စဉ်ကို မြင်ရစဉ် သူ့နလုံးသား လှိုက်ခနဲ

ပျံ့နှံ့သွားပြီး ကျပ်စည်းထားသလို တင်၊အစ်လာသည်။ သူ့နလုံးသား တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ ပန်းပွင့်လေးကို ကောက်၍

သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်တင်မိကာ ပန်းပွင့်ရိုးတံလေးမှာ ချိတ်ဆွဲထားသည့်

သူ့နလုံးသား ကဗျာလေးကို အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်မိရင်း မာ့ကို

မာကြည့်မိသည်။ မာ့မျက်နှာမှာ မချိုပြုံးလေးပွင့်လာစဉ် သူ

မိန်းနည်းကာ မျက်ရည်စတချို့ လျှံကျလာသည်။ ကျစမ်း၊ မာ မျက်ရည်ကျရသလို ကျစမ်း၊ မာ ကြေကွဲ

သလို ကြေကွဲစမ်း။ မာ မြိန်မြိန်ချည်း စိုက်ကြည့်မိသည်။ ထိုစဉ်

သူ့မျက်ဝန်း အရောင်ပြောင်းလဲလာသည်။ ကြေကွဲရိပ်တွေ

ပျောက်၍ အစိမ်းရောင်ရင့်လာသည်။ ခေါသရိပ်၊ မကျေနပ်ရိပ်

လှိုက်တက်လာကာ မာ့ရှေ့ လွှားခနဲ ရောက်လာပြီး

“ဒါဆို မာ ငါ့ ငါ့ကို ငါ့နလုံးသားကို ရင်မခုန်ဘူးပေါ့။ ငါ့အချစ်ကို ရင်မခုန်ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

မှော် ရူးသွပ်စွာဆိုစဉ် မာ ခေါင်းမညိတ်ချင်ဘဲ ညိတ်လိုက်သည်။ “ဟာ”

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေး

သူ့နှလုံးသား တကယ် ရှေးသွပ်သွားလေပြီ။
“ဝါ ဒါဆို မာ ဘယ်သူ့ကို ရင်ခုန်တာလဲ”
မှော် ဝုန်းခနဲ လှိုက်ကြွစွာ မေးစဉ်၊ မာ ရင်ခုန်သံ
မာ ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“ဘယ်သူ့ကို ဖြစ်ဖြစ်”

“ဟင်”

ဘယ်သူ့ကို ဖြစ်ဖြစ်တဲ့၊ ဒါဆို ဒိုက် ပဲ။

သူ့မျက်ဝန်းအစုံ ဝေဝါးသွားသည်။ သူ့ရင်ခုန်သံက
မီးရထားခတ်သလို ကျယ်လာသည်။ သူ့အာရုံထဲမှာ မြောက်ကြွ
မြောက်ကြွနိုင်လှသည် ဒိုက် အသွင်က ပီပြင်လာသည်။ ထိုအခါ
သူ့ဒေါသ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျလာတော့၏။

“ဒါဆို ဟို ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင်ကို ရင်ခုန်တယ်ပေါ့
ဟုတ်လား။ ဒီနေ့ ထုပ်နေလုံး ဒိုက်နဲ့ လည်တာပေါ့ ဟုတ်လား
ဟုတ်လား။ ပြောစမ်းပါ၊ ပြောစမ်း”

သူ့၏ ဆူပွက်မှုကို မာ ရယ်ချင်မိသည်။ မာ မျက်နှာပေး
လေး ဆုတ်ခနဲခါလိုက်တော့ သူ အစွမ်းကုန် ပေါက်ကွဲတော့၏။

“ပြော၊ ဒီကောင်ကြောင့် ငါ့ရင်ဘတ်ကို ပေါက်ခွဲတာလား
မာ ဒီကောင်ကြောင့် ငါ့ကို မစာနာတာလား။ ဒီကောင်အကြောင်း
မာ ဘယ်လောက်သိလဲ၊ ဘာသိလို့ ဒီကောင်နဲ့လိုက်လည်တာလဲ၊
ဒီကောင် မာ့ကိုလှည့်ဖျားပြီး နင်းချေပစ်မယ့်အကောင်။ ငါ့ကို
အနိုင်လိုချင်လို့ နင့်ကို ဖော်ကားမယ့်အကောင်၊ ငါ့ကို ကလဲ့စား
ချေဖို့ မာ့ကို ပစ်မှတ်ထားတဲ့ ဒိုက်ကောင်၊ ဒီကောင်ကိုမှကွာ
ဒီကောင် ငါနဲ့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ ဟေ့ကောင် ဒိုက်၊ မင်းနဲ့ငါ
ကြီးဝိုင်းပေါ် တက်ကြမယ်ဟေ့၊ ငါလာပြီဟေ့”

ဗျူးစာပေ

ပျိုချွန်နာမီ

မှော်၏ ပေါက်ကွဲမှုကို မာ ပါးစပ်ပေါက်ဟသည်အထိ
ညှိသွားသည်။ မာ့ကိုတွန်းဖယ်၍ ထွက်သွားသောမှော်ကြောင့်
ယိတ်တလန်ဖြစ်ပြီး

“ဟိတ် မှော်၊ မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး။ နင်ထင်တာ
ဟုတ်ဘူး။ မာ ပြောတာ နားထောင်၊ နားထောင်”

မာ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ဟန့်တားမိ၏။
ဟန့်တားမှုကို မှော် အရေးမစိုက်ဘဲ မာ အတင်းဆွဲတားရင်း
ကမာ မာ့ကို တွန်းဖယ်၍ ထွက်သွားတော့သည်။

မာ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။

ဘုရား၊ ဘုရား။

မှော်နဲ့ဒိုက် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ပြဿနာတွေ
မာ တက်တော့မှာပဲ၊ မာ ဘယ်လိုဟန့်တားနိုင်ပါ့မလဲ။

ဗျူးစာပေ

တိပေးမယ်၊ မင်း မာ့ရှေ့ မရပ်ရဘူး။ ငါ ခွင့်မပြုဘူး။”

“ဟ ဟ၊ မင်းက ဘာကောင်မို့လဲကွ၊ ဟ ဟ”

ဒိုက်၏ ဂျစ်တစ်တစ် လေသံနှင့် တဆတ်ဆတ်ခါနေသည် ဟိုင်လ်သည် မှော်ဒေါသကို ဓာတ်ဆီဖြန်း၍ မီးရှို့လိုက်သည်နှင့် တော့၏။ မှော်ဒေါသ ဟုန်းခနဲ တောက်လောင်ပြီး

“ဟေ့ ငါက အကောင်မဟုတ်ဘူး၊ လူကွ၊ လူ၊ အမိန့်ပေး ဝံ့ခွင့်ရှိတဲ့လူ”

“ဟ ဟ၊ မင်းအမိန့်ကို ဒီကောင်လို့င်းကြားထဲ ထည့် တားလို့ အမြစ်တွယ်ပြီး ရှည်လာတယ်”

ညစ်ကျယ်ကျယ်ဆိုလာသည် ဒိုက်ကို သူ ရွံလာသည်။

“ငါ့လက်သီးက မင်းမျက်နှာကို တစ်ရှိုက်နမ်းရတော့မှာ မရှိကွ”

“ဟ ဟ၊ မင်းလက်သီးကို ဒီကောင် တစ်ခါနမ်းဖူးပြီးပြီကွ၊ နှမ်းသီးတစ်လုံးလို သိပ်ခံစားလို့ မကောင်းဘူး။ နှာခေါင်းက သွေးထွက်ရုံပဲ၊ ဟ ဟ မင်းရဲ့ အခြောက်လက်သီးကို ဒီကောင်၊ မှော်ဒေါသ ဟေ့၊ မမှူးဘူး”

“တောက်”

သူ့လက်သီးချက်ကို အခြောက်လက်သီးလို ဓွပ်စွဲတာ သည်းခံဖို့ မကောင်း။ သူ့လက်သီးကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်၍ ဒိုက် မျက်ခွက်ဆီ ဒေါသတကြီး ပစ်သွင်းလိုက်၏။ ဒိုက်ရှောင်၍ ဒိုက် လက်ခုပ်နှစ်ချက်တီးစဉ် ဒိုက် ဘော်ဒီဂတ်နှစ်ယောက် ထွက်လာ သည်။ ပြေးဝင်လာသည် မှော်လက်သီးကို ဒိုက် ဆတ်ခနဲ ရှောင် နေဆဲ မှော်လက်နှစ်ဘက်ကို ဒိုက်ဘော်ဒီဂတ်နှစ်ယောက် တစ်ဘက်စီ ဆုပ်ကိုင်လိုက်တော့၏။ လက်နှစ်ဘက် အချုပ်ခံလိုက်ရတဲ့မှော်

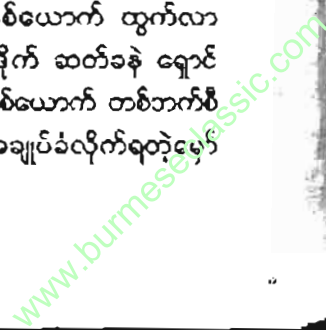
အခန်း (၉)

“ဟေ့ကောင် ဒိုက်၊ မင်းဘယ်မှာလဲ၊ ထွက်ခဲ့၊ ထွက်ခဲ့ ဒေါသမုန်တိုင်းနဲ့ လွင့်လာသည်မှော်ကို မိုက်တိမိုက်တိ ကြည့်၍ ဒိုက် ဆီးကြိုလာသည်။ မှော်နဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ကို စောင့်နေတာ နှစ်ချီကြာခဲ့ပြီ။ မှော်လက် အကျွေးခံထားရသည့် ဒိုက်ပါးစပ်တစ်ဘက်က ဒထိကြာတာ တဆတ်ဆတ်နာနာလာ၏။ ဒိုက် ပါးပြင်ကို လက်နဲ့ပွတ်သည်။

“ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း”

တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ ပေါ်လာသည့် ဒိုက် လက်ခုပ်သံ သူ့နလုံးသားကို အပ်ကလေးနဲ့ ထိုးဆွသလို နာမျက်လှ၏။

“ဟေ့ကောင်၊ ဒိုက်၊ မင်းကို နောက်ဆုံးအကြိမ်

အကြီးအကျယ်ဒေါသထွက်လာပြီး

“ဟေ့ ဒိုက်၊ သတ္တိရှိရင် တစ်ပွေချင်းကွ၊ သတ္တိရှိရင် ငါ့လက်တွေ လွှတ်စမ်းကွ၊ လွှတ်”

အော်ဟစ် ရုန်းကန်သည့် မှော်ကို ဒိုက် မျက်ခုံးလေး ပင့်ကာပင့်ကာ ကြည့်၍ တဟဲဟဲ ရယ်၏။

“ဟေ့ ဟ ဟ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါ့နှစ်က မင်းကျွေးထားတဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံးရဲ့ ရသကို မင်း တန်ပြန်ခံစားရစေမယ်ကွ”

မှော်မျက်နှာနားဆီ ကပ်ပြောလာသည့် ဒိုက်မျက်နှာကို အမြင်ကပ်လာသည်။ လက်နှစ်ဘက်ဖမ်းချုပ်ခံရလို့ ဒေါသထွက်နေတဲ့ မှော် အနားကပ်လာသည့် ဒိုက်မျက်နှာကို မှော်ဦးခေါင်းနဲ့ တအား တိုက်လိုက်သည်။ ဒိုက် ရှောင်၍ ရယ်သည်။

“ဟ ဟား”

ရယ်ပြီး ဒိုက် လက်ခုပ်တစ်ချက်တီးသည်။ ထိုအခါ ဒိုက် ဘော်ဒီဂတ်တစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ မှော်ခေါင်းတိုက်လို့ မရအောင် မှော်ဦးခေါင်းကို နောက်မှ ကိုင်ဆွဲထားတော့ မှော် နေရခက်လာသည်။ မှော်၏ဒေါသ ဆူလာသည်။

“ဟေ့ကောင် ဒိုက်၊ အခြောက်သတ္တိမျိုးနဲ့ ငါ့ကို အနိုင် ယူဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ သတ္တိရှိရင် မင်းဘော်ဒီတွေကို ဖယ်ခိုင်း။ ဖယ်ခိုင်းကွ”

“ဟ ဟား၊ မှော်ဒယ်လ်ရှပ်ရှင်မင်းသားလေး။ Dialogue တွေ ရွတ်ပြနေပါလားကွ၊ ဟေ့ ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး မှော်၊ မင်းသရုပ်ဆောင်တဲ့ ကားတွေကိုကြည့်ပြီး ဒီကောင် ဒိုက် ဟ ဟား။ ဟ ဟား။ နဲ့ ရယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဟက်ဟက်ပက်ပက်နဲ့ ခနဲသဲ့သဲ့ ရယ်တာကွ၊ လူကြမ်းဆယ်ယောက်နဲ့ မင်းတစ်ယောက်၊

တယ်လေးတာ နောက်ဆုံးတော့ မင်းနိုင်သွားတာချည်းပဲ။ အခုလဲ ကြည့်စမ်းကွ၊ ဒီကောင် လေးကောင်ပဲ လွှတ်အောင် ရုန်းကြည့် ခါ။ မင်းလက်သီးတွေ သုံးကြည့်စမ်းပါ။ ဘယ်နယ်လဲ”

ဒိုက်စကားလုံးများက မှော်နှလုံးသားကို အကြိမ်ကြိမ် ဘင်းခံရသလို နာလှသည်။ ဒီကောင်တွေ လက်ထဲက ထွက်သော်လည်း မရ၊ ဒီကောင်တွေ လက်တွေက သန်မာ လှစွန်းသည်။ သရော်ရိပ်ပြေးနေတဲ့ ဒိုက်မျက်လုံးတွေကို မှော် ညှိုးထိုးဖောက်ပစ်ချင်စိတ် ကြွလာသည်။

“ဟေ့ကောင် ဒိုက်၊ မင်းသတ္တိရှိရင် ထိုးကြည့်စမ်းပါကွ”

ဒိုက် လက်မောင်းသားကို ဖောင်းကြွအောင် အားတောင့် ရှေးပြုလျက်

“ဟ ဟား ထိုးမှာကွ၊ ထိုးမှာ၊ ဒီကောင်လက်သီးကို ညှိုးခင် ဒီကောင် Dialogue ကို အရင်မြည်းကြည့်စမ်းပါကွ၊ ကံ့ စကားလုံးကို မင်းနှလုံးသား၊ မင်းရင်ဘတ်၊ မင်းဦးနှောက်နဲ့ ထား။ ဟေ့ ဒီမှာ မှော်၊ ဒီကောင် ဒိုက်ရင်ဘတ်မှာ ကမည်း ထားတဲ့ မိန်းကလေးက မာ လေး၊ မယုံဘူးလား။ မယုံရင် ကံ့ ရင်ဘတ်ကို ကြည့်”

ဒိုက် ဝတ်ထားသည့် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီချွတ်၍ ရင်ဘတ်ကို ချဲ့ တိုးပြသည်။ ဒိုက်ရင်ဘတ်မှာ ဆေးမင်အနီရောင်နဲ့ ရှိထားသည့် ချစ်စရာ မာ ရင်သွင်နဲ့ ‘ချစ်သူရှိသည့်ကောင်ကင်’ ည့် စာကြောင်းတစ်ကြောင်း။

“မြင်လားကွမှော်၊ မာ့ကို ဒီကောင် ဒီလောက်ထိ ရူးတယ်ကွ၊ ဘင် ရူးတာကို မင်းတားမြစ်လို့ မရဘူး။ မာဟာ မင်းနမ ဒီကောင် ဂရုမစိုက်ဘူး။ မရရအောင် ယူပယ်၊ ရတဲ့နည်းနဲ့

ကြိုးစားမယ်။ ဟေ့ မင်း နားလည်ရမယ်။ မာ့ကို ချုပ်ကိုင်
မရဘူး။ မာဟာ လွတ်လပ်တဲ့ အပျိုလေး။ ဒီကောင်က
လူပျိုလေး။ ရင်ရန်သံချင်း ဓာတ်လိုက်အောင် လုပ်ခွင့်ရှိ
နဲ့လုံးသားချင်း စကားပြောလိုရအောင်လမ်းဖောက်ခွင့် ရှိ
မျက်လုံးချင်း အကြည်ဆိုက်အောင် ကြိုးသွယ်ခွင့်ရှိတယ်။
မင်းကြားဝင်ပြီး လက်သီးတစ်လုံး ခံထားလို့ မရဘူး။ မင်း
တဲ့ လက်သီးတစ်လုံးကို ဒီကောင် လက်သီးတစ်လုံးနဲ့ တွဲ
ရလိမ့်မယ်။ ဟေ့ မှော်၊ ဟောဒီမှာ ဒီကောင် လက်သီး။
သူ့မျက်နှာပေါ် ဝေ့ဝဲလာသည့် ဒိုက်လက်သီးက အသံ
ယားစရာကောင်းလှသည်။ ထို့ပြင် သူ့နှာခေါင်းပေါ် ကျလာ
ဒိုက် လက်သီးချက်သည်

“ခွပ်”

ခနဲ အသံပြည်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့
မျိုးဖိုက်ကာ တဆစ်ဆစ်နာလာသည်။ ပူနွေးသော သွေးတွေ
လာသည်။ သူ့မျက်လုံး ဝေလာသည်။ သူ့အာရုံတစ်ခုလုံး ချား
လိုထည်နေသည်။ ဒိုက် ဖြိန်ဖြိန်ကြိုး ပြုံးကြည့်၍ လက်ခုပ်သံ
တီးသည်။ ဒိုက် ဘော်ဒီဂတ်သုံးယောက် သူ့လက်နှစ်ဘက်
သူ့ခေါင်းကိုလွှတ်သည်။ သူ ပို၍ မျိုးဖိုက်လာသည်။

“ဟ ဟာ။ ဘယ်လိုလဲ၊ မော်ဒယ်လ်သရုပ်ဆောင်မင်း
ရဲ့ ကော်ဒီပလီန်းလို အရသာရှိရဲ့လား။”

ဒိုက် စကားလုံးက သူ့အနားကို ဆွသလို နာကျင်
သည်။

“တောက်”

လျှံကျလာသည့် သွေးတွေကို ပွတ်သုတ်ရင်း ဒေါသ

နှင့် ကြည့်မိ၏။

“ဟေ့ မှော်၊ ဒီကောင်ကို မင်းဘယ်တော့မှ မလျော့မတွက်နဲ့
နဲ့လုံးသားမှာ ဒီကောင် ကြေညာစာကပ်ပေးမယ်။ ဒီအချိန်က
ဟေ့ ဒီကောင်ရင်ဘတ်မှာထားဖို့ ခနာရဖွင့်ထားပြီးပြီ၊ မင်းနဲ့
ကောင် ကြိုက်သလို ယှဉ်ပြိုင်လို့ရတယ်။ လက်သီးချင်းထိုးမလား။
ချင်း ယှဉ်ချင်လား။ အချစ်နည်းဗျူဟာချင်း၊ ရင်ဆိုင်ချင်လား။
ကြိုက်တဲ့ပုံစံနဲ့ ယှဉ်လို့ရတယ်။ မာ့ကိုရဖို့ ဒီကောင် နလုံးသံ
ဟာကို ကြိုက်သလို ဆန်းစစ်လို့ ရတယ်ကွ။ နားလည်
ဟား ဟား ဟား”

ဒိုက်ရယ်သံက သူ့ကိုအကြိမ်ကြိမ်ထိုးသလို နာကျ
သည်။ ထိုကြောင့် သူ့အားတင်း၍ ဒိုက်ကို ဝေးဝေးရဲရဲစိုက်
သည်။ သူ့လက်သီးကို တင်းကျပ်အောင်ဆုပ်၍ အောက်နှုတ်ခင်းကို
ကိုက်လိုက်သည်။ ဒိုက် ဝမ်းသာအားရ လက်ခုပ်တီး၍ မိတ်ခေါ်
သည်အခါ သူ လက်သီးဆုပ်နဲ့အတူ ဒိုက်ရှေ့ လွှားခနဲပြောဝင်စဉ်

“မှော်”

မာ့ အသံကြောင့် မှော် တန့်သွားသည်။ မှော် နှာခေါင်းမှ
ဆိုဆင်းနေသည့် သွေးမြင်ရစဉ် မာ ဝမ်းနည်းသွား၏။

“ဟ ဟာ။ အခုမှ ဓာတ်ရှိန်တက်တော့တယ်။ မင်းသမီး
ဟာပြီဆိုတော့ ဟေ့ မင်းသား အားတက်ပြီး ဒီကောင်ကို လာထိုးလေ။
မိမိ မင်းသမီး အထင်ကြီးမယ်။ ကရုဏာ နင်းမှုန်တွေကျလာမယ်။
ဖြောင်း ဖြောင်း၊ ဖြောင်း”

ဒိုက် လက်ခုပ်တီး၍ ဆိုလာတော့ သူ့ဒေါသတွေ လွင့်စင်
တော့၏။ သူ ဒိုက် မျက်ခွက်ကို ထိုးချစဉ်

“အို၊ မလုပ်နဲ့”

မာ၏ တားမြစ်သံနှင့်အတူ မာ့ လက်နှစ်ဘက် သူ့လက်သီးဆုပ်ကို ဆွဲကိုင်ဟန်တားတော့၏။ ထိုအခါ သူ့ဒေါ် အဖို့ အပြင်းထန်ဆုံး လွှင့်စင်ပြီး

“မာ ငါ့လက်ကိုလွှတ်၊ လွှတ်စမ်း”

“ဟင်အင်။ မလွှတ်ဘူး။ နင် ဒိုက်နဲ့ ရန်မဖြစ်နဲ့ဟာ။ တောင်ပန်ပါတယ်၊ တောင်ပန်ပါတယ်ဟာ”

မာ့ စကားလုံးတွေက သူ့ခုပ်ကို မှန်စေသည်။ ဒိုက်ဘက် လှည့်ကာကွယ်ရတာလဲ၊ ပါးပြင်ရောင်ပြီး နှာခေါင်းက သွေးထွက် ရင် သူ့ကို မသနားတဲ့အပြင်ကွာ။ သူ့လက်ကို အတင်းဆွဲဟာ သာသည့်က နှလုံးသားမှာ အနာကိုက်သလို ခံစက် နာဖူး ယူ၏။ ထို့ပြင်

“ဝါး ဟား ဟား”

လက်ခုပ်တီး၍ တဟားဟားရယ်နေသည့် ဒိုက်ကို အစဲမကျေနိုင်စေဘူး၊ ဒီကောင်နဲ့ မာ့ သူ ဘာမှ မတွေ့တော့။

“ဟေ့ ဒိုက်၊ မင်းနဲ့ငါ ပြိုင်ပွဲ မပြီးသေးဘူး။ မာ့ မှတ်ထား။ မော်ဆိုတဲ့ငါ့ကို မင်း ဘယ်တော့မှ အနိုင်မရစေချင်ဘူး။ မိမား၊ နောက်တစ်ခါ ငါ့အဖိနဲ့မရဘဲ နင်အခန်းထဲက မထွက်ချင်ကြားလား။ ကြားလား”

မော်နဲ့ ဒိုက် ဖြစ်စဉ်မှာ မာ့ပယောဂ မကင်းသလိုဖြစ် သည်။ နောက်ပြီး မော်ခေါ်သက ကြောက်စရာကောင်းလှတာကြောင့် မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။ မာခေါင်းညိတ်တော့ သူ့ကျေနပ်လှ သည်။ အထူးသဖြင့် ဒိုက်ဆိုတဲ့ ကောင်ရွှေ့မှာ သူ့ပါပဲ၊ မာ့အပေါ် ဘယ်လောက်စူးရှသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြနိုင်တာကြောင့် သူ ဝမ်း ကျေနပ်သည်။ ဒိုက်ကို မဖြုတ်ဘဲမျက်ဝန်းနဲ့ ကြည့်ပြီး

“ဟေ့ ဒိုက်၊ ဒီလောက်ဆို မင်းသဘောပေါက်၊ မာဆိုတာ က တစ်ဆိုရင် နှစ်လုပ်လို့မရတဲ့ မိန်းကလေး။ ငါ့လက်ခုပ်ထဲက မပွင့်လေးကွေး နားလည်လား”

“ဟာ ဟာ။ ဘယ်သူ့လက်ထဲက ပန်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီကောင် တွေ၊ ဒီကောင် ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒီကောင်မူတာ ဟောဒီက မာ ဝါ။ ဟိုင်း ချစ်သောမာ၊ မာ့အတွက် ဒီကောင်ရင်ဘတ်မှာ ရာချထားပြီးပြီ၊ ယုံရဲ့လား မာ”

မာ့ရွှေ့မှာ ရင်ဘတ်ထိုးပြလာတဲ့ ဒိုက်ကြောင့် မာ ပါးပြင် နှစ်မြန်းသွား၏။ မော်၏ စူးရဲစိုလက်သည် မျက်ဝန်းအစုံ ကြည့်လာသည်အခါ မာ ထူပူလာသည်။ ထိုအခါ မော်လက် တက်က မာလက်ကောက်ဝတ်ကို ဆတ်ခနဲဆုပ်ကိုင်ပြီး ဒိုက်ကို ခိုင်ကြည့်ကာ

“ဟေ့ ဒိုက်ကောင်၊ နှာခေါင်းပိတ်ပြီး သေလိုက်ကွာ” လို့ အသံကုန် ဟစ်ကြွေး၍ မာ့ကို ဒိုက်ရွှေ့မှ ပိုင်ပိုင် နှိပ် အတင်းဆွဲခေါ်ခဲ့တော့၏။

“ဟာ ဟာ။ ဟေ့ မော် မာလေးသာ ဒီကောင် နှာခေါင်း ပိတ်သတ်မယ်ဆိုရင် ဒီကောင် ကျွမ်းထိုးပြီး သေမှာကွ၊ ဟာ”

ဒိုက်၏ လက်ခုပ်လက်စား တီးဆိုသံက သူ့နောက်ကို တစ္ဆေ နှစ်ကောင်လို ကပ်ပါလာသည်။ အထူးသဖြင့် ဒိုက်လက်ချက်ဖြင့် ဝှေ့လှောင်ကာ မော်နှလုံးသား ပွက်ပွက်ဆူလာ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်သူလုပ်တာလဲ သား။ ဘယ်သူနဲ့ စကားများလို့လဲ။ ရိုက်ကွင်းက ရတဲ့ဒဏ်ရာလားဟင်၊ ဒီလို ဒဏ်ရာတွေရမယ်ဆိုရင် ဒီဒီလို မရိုက်ပါနဲ့ကွယ်၊ နော် သား”

“မဟုတ်ဘူး မာမီ၊ ဟို ဒိုက်ကောင်ကြောင့်”

“ဟင်”

မာမီ ရင်ဘတ်ဖိလေ၏။

“ဟို ဒိုက်ကောင်၊ ဟိုဘက်လမ်းက ဒိုက်ဒိုက် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် မာမီ”

“ဟာ၊ ဒိုက်က ဒီလောက် ရိုင်းရိုင်းတဲ့ကောင်လေး၊ မိမိနိုင်စွမ်းနဲ့ လူ့ဘော်ကြော့၊ ဧကဓဏ ရန်ဖြစ်တတ်တဲ့ကောင် ဟုတ်လား။ ဒါဆို မဖြစ်ဘူး။ ရဲစခန်းတိုင်ရမှာပေါ့”

“ဟာ မတိုင်ပါနဲ့ မာမီ”

“မတိုင်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ သားကို အနိုင်ကျင့်နေမှာပေါ့”

“သတင်း ပျံ့သွားမယ် မာမီ”

“ပျံ့ပျံ့ပေါ့ သားရယ်”

“ဟင်အင်း မာမီ၊ ဒီဒိုက်ကောင်ကြောင့် သားအထိုးခံရတာ ပရိသတ်သိသွားရင် ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ နောက်ပြီး ဒိုက်ကောင်က အချောင် နာမည်ကြီးသွားမှာလေ။ မမူပါဘူး မာမီ၊ ဒိုက်ကိုလည်း သားလက်သီးကျွေးပြီးသားပါ”

“သားရယ်၊ ဒီလူမိုက်လေးနဲ့ ပြိုင်မမိုက်နဲ့ကွယ်၊ သားတစ်ခုခုဖြစ်ရင် မာမီ ရင်ကျွေးရချည်ရဲ့၊ နောက်ဆို ရိုက်ကွင်းသွားရင် သန်းဝင်းတို့အုပ်စုကို ခေါ်သွားရမယ်၊ ကြားလား သား၊ နောက်ဆို မာမီ စိတ်ဖြောင့်မှာမဟုတ်ဘူး၊ နော် သား နော်”

မာမီ စိုးရိမ်မှုပြေအောင် သူ့ခေါင်းညိတ်မိသည်။

အခန်း (၁၀)

“အမလေး၊ သွေးတွေနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ သားရယ်၊ ဘယ်သူလုပ်လိုက်တာလဲ၊ မာမီကို ပြောစမ်းပါကွယ်”

မာမီကို မြင်ရသည်နှင့် အန်တီ သည်းသည်းလှုပ် ဆိုလာတော့သည်။ အန်တီ အဖြစ်သည်းသလို မှောက်လည်း သည်းလှုပ်လျက် သူ့မာမီ ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးဝင်တော့သည်။

“အို သားရယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သမီး မာ ဒေါက်တာကျော်နိုင်ကို မုန်းဆက်ခေါ်ပါကွယ်၊ မြန်မြန်လာပါလို့၊ သား အလိုနေလဲ၊ ပြောပါကွယ်၊ မာမီ ရင်တုန်လိုက်တာ”

အန်တီ ကျေနပ်အောင် မာ ဒေါက်တာကျော်နိုင်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ရသည်။

“ဘယ်နေရာထိသွားသေးလဲ၊ ဒီတစ်နေရာတည်းလား အခြားနေရာတွေကော”

“ဒီတစ်နေရာပဲ- ဗာမီ”

မှော်ကလည်း ကလေးလို တတွတ်တွတ်ချွဲနေတာ အမြင်ကတ်လာသည်။ ဝင်ပြောချင်ပေမယ့် မပြောရဲ၊ ဒီဖြစ်ရပ်က ဗာနုပတ်သက်နေတာဆိုတော့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး။ မှော်ကျေနပ်အောင် မျက်နှာသေလေး ငြိမ်နေရသည်။

“လာ၊ လာ ကိုကျော်နိုင်၊ သား၊ နှာခေါင်း၊ ဘာဖြစ်လဲ ကြည့်ပေးပါ။ သွေးအရမ်း ထွက်နေတာပဲ”

ဒေါက်တာ ရောက်တော့ အန်တီက အဖြစ်ကဲစွာဆိုသည်။ ဒေါက်တာ စစ်ဆေးကြည့်တော့ ဒဏ်ရာက သိပ်မပြင်။ နှာနက် တစ်စုံတစ်ရာနဲ့ ရုတ်တရက် ထိခိုက်ခံရလို့ သွေးယိုခြင်း၊ အခုတော့ သွေးတိတ်နေပြီ။

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မမစီ၊ ရုတ်တရက် ထိခိုက်မိလို့ သွေးယိုထွက်လာတာ၊ ရေခန်းနည်းနည်း လိုချင်တယ်”

“ရမယ်၊ ခဏလေး။ မမ ယူပေးမယ်”

“နေ ဇွန၊ မာ ယူပေးမယ်၊ အန်တီ မှော်နှာမှာ နေဖေး ဒါမှ မှော် အားရှိမှာ”

မှော်အနားမှာ မာ မနေချင်၊ ဒါကြောင့် အချက်ရတုနဲ့ ရှောင်ထွက်လိုက်သည်။ အန်တီက နားလည်မှုလွှဲပြီး မာ့ကို အမှတ် ပေးလေရဲ့။

“လိမ္မာလိုက်တဲ့ သမီးရယ်” တဲ့။

အန်တီ မမြင်အောင် မာ နှာခေါင်းတွန့်လိုက်သည်။ မီးရို ခန်းထဲမှာ အသင့် ကိုတွေ့တော့ မာ ဝမ်းသာသွားသည်။

“အသင့် ဒေါက်တာကျော်နိုင်ကို ရေခန်းလှုံ သွားပေးခဲ့၊ မာ့ကိုမေးရင် ကော်ဖီဖျော်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်၊ ကြားလား”

ဓာတ်ဘူးထဲကရေ ငွဲထည့်ထားသည့် ရေခန်းလှုံကို အသင့် လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ အသင့် စောဒက မတက်ဘဲ မ သွားတော့မှ ကော်ဖီတစ်ခွက် ကမန်းကတန်းဖျော်သည်။ ကိတ်တစ်ချပ် လှီးသည်။ ကော်ဖီနဲ့ ကိတ်ချပ်ကို ခပ်သွက်သွက် မျိုချလိုက်သည်။

“မမာ ကော်ဖီဖျော်တာနဲ့ အတော်ပဲ၊ အစ်ကိုလေး၊ ဆေး သောက်ဖို့ ကော်ဖီတစ်ခွက် ယူခဲ့ပါတဲ့”

အသင့် ရောက်လာပြီး ဆိုစဉ် မာ နှာခေါင်းရှုံ့၍ ကော်ဖီတစ်ခွက် ပြန်ဖျော်ရသည်။

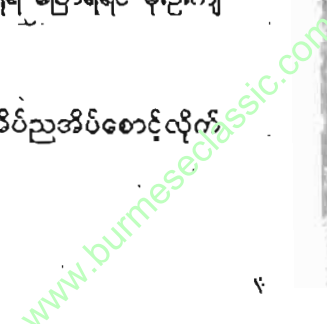
“အသင့် ပဲ သွားဖို့နော်”

“မမာ ဆေးတိုက်ရမှာလေ၊ မမာ ဆေးမတိုက်ရင် အစ်ကိုလေး ဆေးသောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မမာ သိသာနဲ့”

သိတာပေါ့၊ သိလွန်းလို့ ခက်နေတာ၊ မှော် နေမကောင်း ဖြစ်ရင် မာက မှော်နဲ့ အနီးကပ်ဆုံးမှာ နေရတယ်။ ဆေးထိုးရင် မှော်လက်ကို မာ ဆုပ်ကိုင်ထားမှ ဆေးထိုးခံတယ်။ မာ ဆေးတိုက်မှ သောက်တယ်။ အန်တီ ဘယ်လောက်ပဲ ချောပြောပြော မရ။ မာ မှ မာ၊ ဒီလိုနဲ့ မာက မှော်ရဲ့ နှာခေါင်း ဖြစ်ရတော့တယ်။ တစ်ခါ တစ်ခါ မှော်က နေမကောင်းဟန် ဆောင်တတ်သေးတယ်။ အဲဒါ မာ့ခမျာ ဒိုင်ခံပြုရရှာတယ်။ မာက တကယ်နေမကောင်းဘူးထင်လို့ ကရုဏာသက်ပြီး ပြုစုလိုက်ရတာ။ မှတ်မှတ်ရရ ပြောရရင် မိုးဦးကျ ကပေါ့။

မှော် အအေးမိပြီး ဖျားသတဲ့။

မာမှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေဝင်ပြီး နေ့အိပ်ညအိပ်စောင့်လိုက်

ရတာ၊ မှော် အိပ်ပျော်ရင်တောင် မာ မအိပ်ဘူး။ ငုတ်တုတ်ထိုင်
စောင့်နေတဲ့အထိ ဒေါက်တာဝေးတဲ့ဆေးကို အချိန်မယွင်းအောင်
ဂရုစိုက်တိုက်ရတာ။ အစားအသောက်ကို ခွဲကျွေးရတာ အမေး၊
ငါ၊ရက်တိတိ နေ့ညမအိပ်ဘဲ စောင့်ရတာလေး၊ လူနာလုပ်တဲ့မှော်က
စိုမြေပြည့်ဖြိုးလာတယ်။ မာ ဖျော့တော့ပြီး ချောင်ကျလာတယ်လေး။

“မှော်ရယ်၊ နင် အဖျားမြန်မြန်ပျောက်ပါစေဟယ်၊ နင်
အဖျားမကောင်းခင် မာ ဖျားသွားရင် နင့်ကို မာ ပြုစုနိုင်တော့
မှာ မဟုတ်ဘူး။ သိရဲလားကွယ်”

အိပ်ပျော်နေတဲ့ မှော်မျက်နှာကို ငေးကြည့်၍ မာ ဆိုမိ၏။
ထိုအခါ မှော် မျက်လုံးအစုံ အသာပွင့်လာသည်။ မာ့ကို စူးစိုက်
ကြည့်ပြီး

“မာ တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပေါ့”

အိပ်ရေးပျက်များလို့ မျက်ဝန်းချောင့်ကာ နှမ်းဖျော့နေသည့်
မာ့ကို မှော် ကရုဏာသက်စွာကြည့်မိသည်။ သူ့ကို ဂရုစိုက်မှု
လှသည် မာ့အပြုအစု အယုအယတွေက သူ့နှလုံးသားကို ရှင်သန်
နိုးကြားစေသည်။ မာက ကက်ကက်လန်အောင် စွာတာက လွဲလို့
သူ့ကို သူမတူအောင် သံယောဇဉ် ရှိသူဖြစ်ကြောင်း သူ့ကောင်းစွာ
အကဲခတ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ခုတင်ပေါ်က ထပြီး

“အဲဒါဆို ငါ မဖျားတော့ဘူး မာရယ်”

မှော်ဆိုစဉ် မာမျက်လုံး ဝိုင်းစက်သွားပြီး

“ဟ နင်မဖျားတော့ဘူး ပြောလို့ရမလား။ ဒါ နေမကောင်း
ဖြစ်နေတာ၊ ဆေးတွေ အဖျားရတွေ မှီဝဲမှ နေကောင်းမှာလေ
နှင့်သဘောနဲ့နှင့် ခဲဖျားချင်လို့ ရမလား”

“ရတာပေါ့”

ပြုံးဖြူဖြူမြစ်လာသည့် မှော်ကို မာ ငှားမလည်သလို
ကြည့်မိ၏။

“ဘာဖြစ်လို့”

“ငါ တကယ်ဖျားတာမှ မဟုတ်တာ”

“ဟင် ဒေါက်တာကျော်နှင့် ပြောတော့ အအေးမိပြီး
ဖျားတာဆို”

မှော် ဟက်ခနဲ ရယ်၍

“ဘာ အအေးမှ မမိဘူးဟ၊ ငါနဲ့ ဒေါက်တာကျော်နိုင်
လက်ဝါးရိုက်ပြီး ဖျားတာလို့ ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်တာ”

“ဟာ ဒါဆို ဆေးတွေသောက်တာကရော”

“ငါသောက်နေကျ အားဆေးတွေလေ”

“ဟေး”

မာ မျက်ဝန်း အရောင်လင်းသွားသည်။

“ဒါဆို မာ ပြုစုတာကို နင်”

မှော် ပြုံးပြုံးချည်း ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်တယ်၊ မာ ပြုစုတာကို ခံချင်လို့၊ နေမကောင်း
ဟန်ဆောင်လိုက်တာလေ”

“ဟင်”

မာ မျက်ဝန်းစူးစူး၌ ဒေါသအရောင်တွေ လက်လာသည်။

“နင် တော်တော် လူဝါးဝပါလား။ မာက နင် တကယ်
နေမကောင်းဘူးထင်လို့ နေ့မအိပ်၊ ညမအိပ် ပြုစုလိုက်ရတာ၊ နင်
ကလိမ်ကကျစ်သမား၊ သွားမယ်၊ နောက်တစ်ခါဆို တကယ်နေမ
ကောင်းရင်လဲ နင့်ကို လုံးဝမကြည့်ဘူး။ သိရဲလား ဟွန်း”

www.burmeseclassic.com

မာ ဒေါသမျက်ဝန်းနှင့် ဆို၍ ခြေဆောင်ပြီး လှည့်ထွက် သွားတော့ မှန် ခေါင်းကလေးခါကာ သဘောတကျ ပြုံးရယ်၍ မှာကို အတင်ဆွဲပြီး

“မာကလည်း ဟာ”

“သွား။ လာမကိုင်နဲ့၊ နှင့်စိတ်ဓာတ်ကို မုန်းတယ်။ နှင့် ဟာ ကုလိမ်ကကျစ်သမား။ နှင့်က မှာကိုဆို ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်း အတွက် ခံစားသလို ခံစားတဲ့သူ၊ နှင့်ကို ငါမုန်းတယ်။ သိလား။”

သူ့ဆွဲထားတဲ့ မှာလက်ကို အတင်းရုန်းမိသည်။ သူ မျက်စိ ပိုးမသေဘဲ

“ချစ်လို့ စတာပါဟာ”

“ဟ ဒါ စ.စရုလား။ မာ ဘယ်လောက် စိတ်ပူပြီး အိပ်ရေးပျက်ရသလဲ”

“အဲဒီအတွက် လျော်ကြေး ပေးမယ်လေ”

“ဘာလျော်ကြေးမှ မလိုချင်ဘူး။ နောက်တစ်ခါဆို နှင့်နှဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမဆို မယုံမိအောင် မှာစိတ်ကို ပြုပြင်ရမယ်။ ဟုတ်တယ်။ နှင့်ကိုတင် မကုဘူး။ ဒေါက်တာကျော်နိုင်၊ မေမေ နှင့်မာမိ၊ အားလုံးပေါင်းပြီး မှာကို ဒုက္ခပေးတာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံဘူး။ မယုံဘူး။ အို ဖယ်ပါဆို၊ ဖယ်ပါ”

မာ ဒေါသတကြီး ရွတ်နေသလောက် သူက ပြုံးဖြူစိုက်ကြည့်၍ မှာကို သိုင်းဖက်ထားတော့၏။

“နှင့် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ မှော်၊ နှင့် မှာကို စိတ်ဒုက္ခ ပေးတာပဲ၊ လွှတ်နေနဲ့၊ လွှတ်”

“မာရယ်၊ မှာက အရမ်းချစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ၊ ငါ နေမကောင်းဖြစ်ချင်ဟန်ဆောင်တာက တခြားအကြောင်းပါဟာ”

ကားရိုက်ရက်တွေ စိပ်နေတော့ ငါ အရမ်းပင်ပန်းတယ်ဟာ၊ ငါ မနားယူချင်တယ်၊ အပန်းဖြေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါရိုက်တာတွေက အတင်းအကျပ် ရက်ချိန်းယူနေတော့ ရှောင်ချင်တဲ့သဘောနဲ့ပါဟာ၊ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့၊ မာ ပြုစုလိုက်တော့ ငါ အတော်လန်းသွားတာပဲ၊ ဒါဆက်ပြီး ဟန်ဆောင်နေရင် မာ နေမကောင်းဖြစ်သွားမယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ငါ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့တာ၊ မာ ငါ့ကိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမယ်”

“အောင်မယ်၊ မှော်စုတ်။ နှင့်ပဲ ထိုင်ကန်တော့ရမလို့ပဲ၊ တော်ပြီ၊ လွှတ်စမ်းပါဟာ”

“လွှတ်မှာပါ။ မာ စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် လွှတ်မယ်၊ ဘယ်လိုလဲ၊ စိတ်မဆိုးဘူး မဟုတ်လား”

လိပ်မျှို။ သူ့ဘက်သူယက်လွန်းသည့်သတ္တဝါ။

မာ မျက်စောင်းထိုးကြည့်ပြီး

“မဆိုးဘူး။ မဆိုးဘူး”

မာ အသံကုန်အော်မိတော့ မှာ ကိုယ်လုံးလေးကိုလွှတ်၍ သူ ကရော်ကရော် လှောင်တော့သည်။ မာ စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ သူ့ ဆံပင်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဆွဲဆောင်မိ၏။

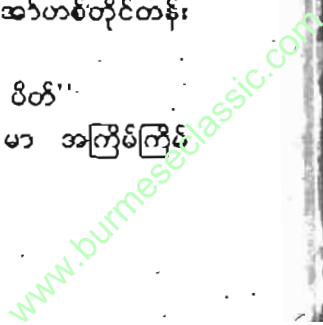
“မှော်စုတ်၊ လူလိမ် လူညာ”

“မာမိရေ၊ သားကို ငှာ သတ်နေပြီ။ လာကယ်ပါဦး၊ ကယ်ပါဦး”

မာ အသည်းယားအောင် မှော် အော်ဟစ်တိုင်တန်း တော့သည်။

“မှော်နေနဲ့၊ နှင့် ပါးစပ်ပေါက် ပိတ်၊ ပိတ်”

“ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနဲ့ မှော်ပါးစပ်ကို မာ အကြိမ်ကြိမ်

ဖိတ်ဖိတ်တော့ မှော်အသံပျောက်သွားသည်။ ဟာ တွန်းလိုက်တဲ့ အနံ့နဲ့ မှော် ခုတင်ပေါ်လဲကျ၍ မျတ်လုံးလေးလည်ကာ ပြူးကြောင်ကြောင် ဖြစ်ပြီး ပါးစပ်ပေါက်ဟ၍ အရုပ်တစ်ရုပ်လို ငြိမ်သွားသည် မှော်ကို ဟာ အလန့်တကြား ကြည့်မိသည်။

“ဟေ့ မှော်၊ မှော်၊ မှော်”

ဟာ ကမန်းကတန်းလှုပ်၍ ခေါ်မိသည်။ မှော်ကိုယ်က တောင့်တင်းလျက် ငြိမ်နေဆဲ။ ဟာ သွေးတွေ ပွက်ပွက်ထူလာသည်။ ဘုရားဈေး မာ ခေါင်းအုံးနဲ့ အတင်းဖိလိုက်၍ အသက်ရှူရပ်သွား တာလား။

“မှော် မှော်”

ဟာ အသံက ဝမ်းနည်းလှိုက်တက်လာသည်။ မှော်နာခေါင်း ကို လက်ချောင်းလေးနဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်မိသည်။

ဟာ အသက်မရှူတော့။ ဟာ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ဟာ မျက်လုံးပြူးကျယ်လာသည်။ ဟာနားကို သူ့ရင်ဘတ်မှာကပ်၍ နားထောင်မိသည်။ ဟာရဲ့စိုးရိမ်စိတ်က ဟာရဲ့ မှားယွင်းမှုဖြစ်တော့ ၏။ မှော် အစုတ်ပလုတ်က ဟာကို သူ့ရင်ခွင်မှာထွေးပိုက်ထား တော့၏။

“သွား မှော် အစုတ်အပြတ်”

မှော်၏ ဝမ်းသာဖြူးတူးသည့်ရယ်သံ၊ မှော်၏ ရင်ခွင် နွေးနွေးက မာနလုံးသားကို ညှို့ခံထားရသလို ငြိမ်သက်မိတော့၏။ ထိုခံစားမှုက မာရင်မှာ စုချိန်ထိ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ နေရာယူထားသလို မှော် လိမ်ညှာနေမှန်း သိလျက် ဟာ မက်မောနေမိတာ မာအလွန်ပဲ။

အခုလည်း နာခေါင်းသွေးထွက်တဲ့ဖြစ်စဉ်ကို ဘယ်နှစ်ရက် လောက် လှူနာလုပ်ဦးမလဲ မသိဘူး။ ဆေးသောက်ဖို့ တာရောက

မာက ချော့ချဉ်းမယ်။

“မမာ၊ အစ်ကို ဆေးသောက်တော့မယ်၊ ကော်ဖီခွက် ယူခဲ့ပါတဲ့”

အသင့် အသံစူးစူးကြောင့် မာ အသိဝင်လာသည်။

“အင်း၊ အင်းပါ၊ လာပါပြီ”

“ကဲ သောက်ပါ၊ ကော်ဖီတွေ အေးသွားလိမ့်မယ်”

မှော်လက်ထဲ ဆေးထည့်ပေးတာ မှော် မသောက်၊ မာကို ခပ်စူးစူးကြည့်၍ ကလေးဆိုးကြီးလို ဆိုးနွဲ့ချင်ပုံရသည်။

“သောက်လေ”

“မသောက်ဘူး”

“ဟာ မသောက်ရင်၊ နင် နာခေါင်း နာနေမှာပေါ့”

“နာပစေ”

မာ စိတ်ရှုပ်လာသည်။ ဒေါက်တာကျော်နိုင်၊ မေမေနဲ့၊ သူ့မာမိက သဘောကျသလို ပြုံးကြည့်ကြသည်။ အဲဒါ သက်သက် မာကို ကျီတိုက်တာ။ မာကြောင့် ဖြစ်ရတာဆိုတော့ မာ သိပ်တင်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ မေမေရှိနေတော့ ပိုခက်တယ်။

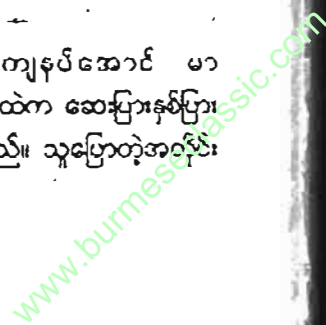
“သောက်လိုက်ပါနော်၊ နင် နာခေါင်းနာနေရင် မာလည်း နာသလို ခံစားရတယ်ဟာ”

“အဲဒါဆို မာ သောက်လိုက်”

“တကယ် သောက်ရမလား”

“သောက်”

သူ အသံပြတ်နဲ့ဆိုစဉ်၊ သူ့ကျေပျော်အောင် မာ ဆေးသောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မှော်လက်ထဲက ဆေးပြားနှစ်ပြား ယူ၍ ခံတွင်းထဲထည့်တော့ မှော် ရယ်ချင်မိသည်။ သူ့ပြောတဲ့အတိုင်း

လုပ်လေ့ရှိတဲ့ မှာကို အရမ်းချစ်မိပါ၏။ ဒါကြောင့် မှာလက်ထဲက ဆေးပြားကို ပြန်ယူပြီး

“ပေးပါ၊ ငါပဲသောက်မယ်”

သူဆိုစဉ်၊ မာ မျက်စောင်းထိုးထိုက်သည်။ မေမေတို့ပြုံး၍ အခန်းထဲက ထွက်သွားစဉ် မှော်ဆေးနှစ်ပြားကို ခံတွင်းထဲထည့်၍ မာ ကမ်းပေးသည် ကော်ဖီနှင့် မျှောချလိုက်သည်။

“ဒီနေ့ နင် ရှောင်ပျက်ပြီပေါ့”

“ပျက်ပစေ”

သူ့လေသံက မာနေဆဲ၊

“ဆေးသောက်ပြီး မိုန်းနေလိုက်”

“မာ လူနာစောင့်လုပ်၊ ငါက လူနာလေ”

“အင်းပါ”

“နောက်တစ်ခါ မာ ဘယ်သူနဲ့မှ လည်စရာမလိုဘူး။

ကြားလား”

“အင်းပါ”

“အင်းပါ၊ အင်းပါ ဆိုပြီးလည်လို့ကတော့၊ ငါ့ကို အဆိုး မဆိုနဲ့၊ ဒီမှာ မာ၊ နင့်ကို ငါသနားလို့ ငြိမ်နေတာ၊ နင်ကလန်ရင် ငါ ဒီထက်ပိုပြီး ကြမ်းရလိမ့်မယ်၊ နားလည်လား”

“အင်းပါဆို”

မာ နှာခေါင်းတွန့်၍ ဆိုမိသည်။ မာ နှာခေါင်းတွန့်တော့ မှော် ဘဝင်မကျ။

“နှာခေါင်းက ဘာရောဂါထတာလဲ”

“နင့်လိုပဲ နာလို့ပေါ့ဟ”

မာ ခပ်ချွဲချွဲပြောလိုက်တော့ မှော် ကျေနပ်သွား၏။

“ငါ တစ်ရေးမိုန်းလိုက်မယ်၊ မာ စောင့်နော်၊ ငါနီးလာရင် မာ ရှိနေမှ ဖြစ်မယ်”

“အင်းပါ”

ဒီလိုဆိုတော့လည်း ကောင်ဆိုးလေးက လိမ္မာသားပဲ၊ ခုတင် ပေါ်လှဲ၍ မျက်လုံးကို မှော့စင်းလိုက်သည်။ မာက သူ့ကိုယ်ပေါ် စောင်းပါးတစ်ထည် လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။ ဆေးအရှိန်နဲ့ထိုင်သည် အိပ်မကြာခင် မှော် အိပ်ပျော်သွားသည်။ မှော် အိပ်ပျော်သွားမှ မာ သက်ပြင်းချနိုင်သည်။ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မှော်မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်၍ မာ နှုတ်ခမ်းချွန်ပြလိုက်သည်။ မှော်စုတ်

www.burmeseclassic.com

မာ နှာခေါင်းရုံ၌ ခေါင်းငုံ့နေမိသည်။ မေမေက မာ့ကို ဘယ်တုန်းကမှ မျက်နှာသာပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ မာ နှုတ်ခမ်းစု၍
“အိုး အဲဒါ၊ မှော့ဘာသာ ဇွတ်တရွတ်ဆန်လိုဖြစ်တာ၊
ဟနဲ့ မဆိုင်ဘူး မေမေ”

“ဘာ မဆိုင်တာလဲ၊ မုန့်ဟင်းခါး စားမယ်ဆိုပြီး ဘယ်
လျှောက်သွားလဲ၊ ဒိုက်နဲ့ လျှောက်လည်တာ မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ဘယ်သူနဲ့လဲ”

“ကင်း နဲ့၊ ဟာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူး။ နင်းအိနဲ့”

မာ ပီပြင်အောင် လိမ်ရတော့သည်။ မေမေက မာ
အကြောင်း နောကြောဟန်တူ၏။ မာကို မျက်ဝန်းဝှေးဝှေးနဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး

“နင်းအိနဲ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် မေမေ”

မာ ခပ်ကျစ်ကျစ်ဆိုစဉ် မေမေ ဝုန်းခနဲ ထ၊ ရပ်လိုက်ပြီး

“ဒီမှာ မိမာ၊ လိမ်တတ်မှ လိမ်၊ မေမေ နင်းအိအိ

လိုက်သွားတယ်။ နင်းအိ ဈေးကပြန်လာတာနဲ့ ဆုံတယ်လေ၊ ကင်း
အိအိအိအိ၊ နင်းအိ ဈေးသွားလို့ မတွေ့ရဘူးတဲ့၊ ဒါဆို ကင်းနဲ့
သွားတယ် ထင်တယ်တဲ့၊ မိမာ လိမ်ချင်သေးလား”

မာ နှုတ်ခမ်းစု၍ ခေါင်းငုံ့ပြီး

“နင်းအိနဲ့လွဲသွားတော့ ကင်းနဲ့ လည်မိတာ မာ မှားလို့
တား တစ်ခါတစ်လေ လည်မိတာ”

“ဒီမှာ မိမာ၊ ညည်းကိုယ်ညည်း၊ နှပ်ချေးတွဲလောင်းကျတဲ့
လေးလို့ မှတ်မနေနဲ့၊ ကင်းနဲ့ ဒိုက်ကို မေမေ သဘောမတွေ့ဘူး။
ကြောင့် ဒီဇာတ်လမ်းကို ဖြတ်”

အခန်း (၁၁)

“မိမာ”

“ရှန် မေမေ”

မေမေခေါ်သံကြောင့် မာ အခန်းထဲက ပြေးထွက်ခဲ့သည်။
မာ့ကို အလိုမကျဟန် ပေါ်နေသည့် မေမေကို ငေးကြည့်မိပြီး

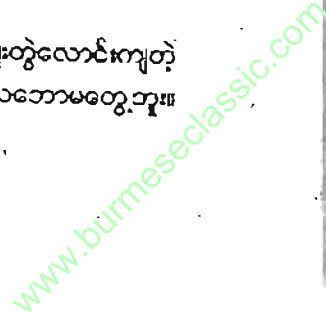
“ပြောလေ၊ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ မေမေ”

“ရှိတယ်၊ ပြောရမယ်၊ သမီးဇာတ်လမ်းတွေကို ဖြတ်ခမ်း”

မာ နှုတ်ခမ်းပါးတွန့်၍

“ဘာဇာတ်လမ်းလဲ မေမေ”

“မိမာ မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့ မှော် နှာခေါင်းသွေး
ယိုတဲ့ကိစ္စက ညည်းပယောဂ မကင်းဘူးဆိုတာ မေမေသိတယ်”

မာ စောဒက တက်ချင်ပေမယ့် မေမေမျက်နှာထားတတ်နေတာကြောင့် ငြိမ်နေရသည်။

“ညည်းကို ဒီလောက် ကျပ်မတ်တာတောင် ညည်းဒီလို လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် မေမေတို့ စီစဉ်စရာရှိတာ စီစဉ်ရမှာပဲ။”

“ဘာ စီစဉ်မှာလဲ”

“မှော်မာမိက မင်္ဂလာကိစ္စ တောင်းဆိုလာတယ်။ သူ့ဖေဖေက လက်ခံတယ်တဲ့”

“ဟာ ဘာလို့လက်ခံရတာလဲ၊ ငေးဖေ လက်မခံရဘူး မာ ဖေဖေဆီ ဖုန်းဆက်မယ်”

မာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါသွားသည်။ ဒီကိစ္စ မာ လက်ခံချင်ဘူး။ မာ့ အပေါ် အနိုင်ကျင့်ဆိုးလွန်းတဲ့ မှော်ကို မာ မလိုချင်ဘူး။ မာ ချက်ချင်း ဖေဖေဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့ လုပ်တော့ မေမေဦးစွာ ဖုန်းမုတ်ပေး ကိုင်လိုက်ပြီး

“ညည်းအဖေကို စိတ်ဒုက္ခ မပေးနဲ့၊ သမီးဖေဖေ အလှူကိစ္စတွေ ဖြတ်ပြီး ပြန်လာဖို့ စီစဉ်နေပြီ”

“ဟာ မာ့ကို အတင်းအကျပ် မစီစဉ်နဲ့၊ မာ လက်မခံဘူး”

“ဒါ ညည်းရွေးချယ်တဲ့လမ်းပဲ၊ ညည်းကို အစကတည်းက ပြောထားပြီးပြီ၊ မေမေ့ကို လိမ်ညှာပြီး လှစ်ခနဲထွက်သွား လုပ်ချင်ရာလုပ်ပြီး ပျော်သလိုနေတာကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ထား မရတော့ဘူး”

“ဟာ မေမေကလည်း။ မာ လက်လွှတ်စပယ် နေတာ မဟုတ်တာ”

မာ ဝမ်းနည်းကြီးစွာ ဆိုမိ၏။ မေမေ မေးကြော

တောင်းကြွလာပြီး

“မာ ပျောက်ပျောက်သွားရင် မေမေ ဘယ်လောက် စိတ်ပူထားလိမ့်လဲ”

တင်းမာနေဆဲ မေမေမျက်နှာကို မာ မကြည့်မိ၊

“အရှင်းဆုံးပြောရရင် သမီးကို မေမေ မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ သမီးဖေဖေ မရောက်ခင်အထိ သမီး မှော်အနားမှာပဲ နေရမယ်။ မှော် တောင်ကြီးမှာ ကားရိုက်စရာရှိတယ်။ မှော်နဲ့ လိုက်သွားရ လိမ့်မယ်”

“ဟင် မာ၊ မာ လိုက်ရမယ်”

မေမေ ဆိုစဉ်၊ မာ မယုံနိုင်လောက်အောင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“လိုက်ရမယ်၊ အဲဒါ အမိန့်ပဲ”

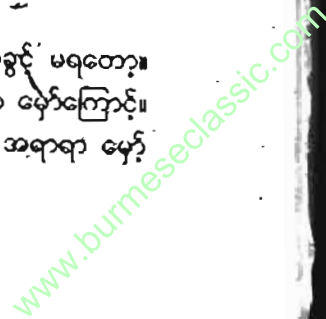
“ဟာ”

မာ သည်းမခံချင်လောက်အောင် ဆူလောင်သွား၏။ မာ မှော်မှာ ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲလာပြီး

“မေမေ မတရားဘူး။ မာ့ သန္ဓေကို မေမေတို့ အရေးထားဘူး။ မှော်ကြောင့် မာ ဘယ်လောက် စိတ်ညစ်ရလဲ၊ မေမေ စီစဉ်ထား”

“သိတယ်၊ သမီးကြောင့် မေမေတို့ ပိုပြီး စိတ်ညစ်ရတယ်။ ကြောင့် မေမေတို့ အားလုံး စီစဉ်လိုက်တာပဲ၊ မှော်နဲ့ တောင်ကြီး လိုက်သွားဖို့ စီစဉ်စရာရှိတာ စီစဉ်တော့ ၊ ဒါပဲ”

မေမေ၏ တစ်ဖက်ပြတ်သားမှုကို မာ ချေပခွင့် မရတော့။ မာ ကြောင့်လဲ ကံကြမ္မာ။ မာ့စိတ်နဲ့မာ နေခွင့်မရတာ မှော်ကြောင့်။ မာ့စိတ်နဲ့မာ နေခွင့်မရတာ မှော်ကြောင့်။ မာ့စိတ်နဲ့မာ နေခွင့်မရတာ မှော်ကြောင့်။

ဆန္ဒတွေနဲ့ ရှင်သန်ရတာ ဘယ်လောက်ထိခိုက် ကြေကွဲ ကောင်းလိုက်သလဲ။

“မေမေ”

အယူခံဝင်ချင်တဲ့ မာခေါ်သံကို မေမေ ဂရုမစိုက်ဘဲ မီးဖိုခန်းဘက်သို့ မေမေလှည့်ထွက်သွားစဉ် မာ စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲ ရတော့၏။ မာဆန္ဒကို ဝိုင်းဝန်း ပိတ်လှောင်သည့် အရာအားလုံးမှာ မုန်းတီးပြီး ဒေါပွတက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မာဆန္ဒနဲ့ အာလုံးကို အရွဲတိုက်ခွင့်ရချင်သည်။ ဟုတ်တယ်၊ မာ အရွဲတိုက် ရလိမ့်မယ်။ မာ အပြင်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်တော့ ရောက်လာပြီး

“မာ၊ တောင်ကြီးသွားကြမယ်။ အဆင်သင့်လုပ်ကွာ”

ဝိုင်နီးဝိုင်နင်း ပြောလာတဲ့ မှော်အပေါ် မာ ဒေါသ မဖြစ်ဆုံးပဲ။ မာ ဒေါသကြီးလွန်းလျှင် ဘယ်သူ့နဲ့မှ ရင်မဆိုင်ဘဲ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်နေလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ရေချိုးခန်းထဲ မာ လှမ်း ပြေးဝင်လိုက်သည်။

“ဟေ့ မာ၊ နင့် အဲလို မလုပ်နဲ့လေ”

လုပ်မှာပဲ၊ နင့်ကြောင့် မာ လွတ်လပ်ခွင့် မရတာလေ ခုလို ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်နေလိုက်တော့ မာ ဘယ်လောက် လွတ်လပ်သလဲ။ နင်လည်း ဝင်လို့ မရဘူး။ မေမေလည်း ဝင်ခွင့် မပေးဘူး။ ရေချိုးခန်းတံခါး အသေပိတ်ပြီး ရေပန်းဖွင့်ချလိုက်သည့် ရေစက်တွေ ဖြန့်ကျလာသည် ရေပန်းအောက်မှာ မာ ငြိမ်နေ တော့သည်။

“ဟေ့ မာ၊ မာ”

ရေချိုးခန်းတံခါး တဝုန်းဝုန်းထု၍ ခေါ်နေသည့် မှော်အသံ

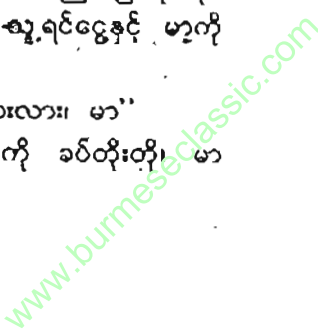
မကြားအောင် မာ နားထဲ လက်ညှိုးထိုးပိတ်ထားမိ၏။ ပြန်ကျလာ သည့်ရေစက်ရေပေါက်တွေကိုသာ အာရုံနှစ်ခံစား၍ မာ ငြိမ်သက် နေမိသည်။

မာ ခံစားမိစဉ် မာတစ်ကိုယ်လုံး ရေတွေ ရွဲနှစ်ပြီး အေးစက်ထုံကျင်ကာ တောင့်တင်းနေတော့၏။ မာ နားစည်မှ ရေစက်ကျသံ၊ တံခါးထုသံ၊ မေမေနဲ့ အန်တီစီခေါ်သံ၊ မှော်အသံ တွေ လုံးထွေး နေသည်။ ထို့နောက် မာကိုယ်မာ ထိန်းမနိုင်လောက် အောင် တုန်လျက် နံရံမှာ မာကိုယ်မာ မှိမိသည်။ ရေပန်းက ရေစက်ရေပေါက်တွေ မာကိုယ်ပေါ် ကျနေဆဲ။ မာ တံခါးဖွင့်ဖို့ တဖြည်းဖြည်း အင်အားဖျော့ကာ မာကိုယ် အေးခဲစွာ လဲပြိုကျ တော့၏။ တံခါးဖျက်ဝင်လာသည့် မှော်မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ လိုက်ဆူနေသည်။ ဖျော့ခွေနေသည့် မာကို ကမန်းကတန်းပွေ၍ ထုတ်ရသည်။ မာတစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းကာ နှုတ်ခမ်း ပါးတွေ ပြာနေပြီး

“မာမီ ဒေါက်တာကို ခေါ်ပါ။ အန်တီ မာ အဝတ်တွေ လဲပေးပါ”

မာကို အခန်းထဲ ထည့်ရင်း မှော်စိတ်တွေ ဆူဝေနေသည်။ အန်တီသက် မာအဝတ်စီစီတွေကို ချွတ်ပစ်၍ နွေးထွေးမယ့် အဝတ်တွေ လဲဝတ်ပေးသည်။ ထို့နောက် မာကို ခုတင်ပေါ်တင်၍ စောင်ထူထူ လှမ်းခြုံ၍ နွေးထွေးအောင် ထားသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် မာကို သူ့ရင်ခွင်မှာ ပွေထားချင်မိသည်။ အူရင်ငွေနှင့် မာကို နွေးထွေးနေစေချင်သည်။

“မာ မာ ငါခေါ်နေတာ ကြားလား၊ မာ”
စိုးရိမ်တကြီး ခေါ်သည့်မှော်အသံကို ခပ်တိုးတိုး မာ

ကြာရသည်။ မာ မျက်ခွံပေါ် တောင်းတစ်လုံးဖိထားသလို လေးလံ နေသည်။

“ဒေါက်တာ ကြည့်ပါဦး။ မာ ဖျားပြီထင်တယ်။ ကျွန်တော်ကို စိတ်ကောက်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ရေစိမ်နေတာလေ”

မာ့လက်ဖဝါးကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဝမ်းနည်းစွာဆိုသည့် မှော် အသံကို မာ မသဲမကွဲ ကြားရသည်။ ထို့နောက် ဒေါက်တာ စမ်းသပ်ပြီး ဆေးတစ်လုံး ထိုးပေးသည်။

“သောက်ဆေးပေးခဲ့မယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ အအေးလွန်ပြီ ဖျားတာပါ။ မကြာခင် ကောင်းသွားမှာပါ”

ဒေါက်တာကျော်နိုင် နှစ်သိမ့်စကားဆို၍ သောက်ဆေး သုံးခွက်စာ သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးသည်။ မေမေ့ အန်တီသက်က စိုးရိမ်လွန်နေဆဲ။

“ညနေ လာကြည့်ပေးပါဦး။ ကိုကျော်နိုင်”

“လာမှာပါ မမစီ။ ဆေးရုံသွားခါနီး ဝင်ကြည့်မှာပါ။ မှော် စိတ်အေးအေးထားပါကွယ်။ မင်းပုံစံကြည့်ရတာ ပင်ပန်းလိုက်တာ”

မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးနေသည့် မှော်ကို ဒေါက်တာ ကရုဏာ သက်စွာ ဆိုလာသည်။ မာနဲ့ ဝတ်သက်ရင် မှော် ဟန်မဆောင်နိုင်ပါ။ မာဟာ သူ့အသက်နှင့် တူသည်။ ဆေးအရှိန်နှင့် အိပ်ပျော်နေသည့် မာ့နဖူးပေါ် သူ့လက်ဖဝါးနှင့် လက်တင်စမ်းမိသည်။

“သိပ်လည်း စိတ်မပူပါနဲ့ကွာ။ မင်း ခရီးထွက်စရာ ရှိတယ် မဟုတ်လား”

ဒေါက်တာဆိုရာမှာ သူ ခေါင်းမညိတ်ချင်တော့။ ဒီခရီးကို သူ မထွက်ချင်။ မာ့ကို သူ့စိတ်မချနိုင်တော့။ ဒေါက်တာနဲ့ မာမိတို့ အခန်းပြင်ထွက်သွားကြသည့်အခါ မှော် တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်၍

ဒါရိုက်တာ ကိုအောင်မြင်ကို ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ပြောမိသည်။

“ကိုအောင်”

“ဟေ့ မှော်၊ အသင့်ဖြစ်ပြီလား။ ဖြစ်ရင် ကားလွှတ် လိုက်မယ်ကွ”

အရေးထဲ ကိုအောင် က တစ်မောင်း။

“နေဦး ကိုအောင်၊ ကိုအောင် တို့သွားနှင့်၊ ကျွန်တော် နှစ်ရက်လောက် နောက်ကျပြီး လိုက်ခဲ့မယ်ဗျာ”

“ဟာ မဖြစ်ဘူး။ မဖြစ်ဘူးကွ။ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မာ နေမကောင်းလို့”

“အဲဒါဆို မာ့ကို ထားခဲ့ပေါ့ကွာ”

“ကျွန်တော် စိတ်မချဘူး”

“ဟာ မင်းက ကဲလွန်းတယ်။ ကလေးမဆန်စမ်းနဲ့ကွာ” ကိုအောင်နဲ့ ဖုန်းပြောလိုမပြီးခင် မာမိ အခန်းထဲ ရောက်လာသည်။

“ဟဲ့သား မှော်၊ ဘယ်လိုပြောနေတာလဲ။ သားကြောင့် သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံး ကသိကအောင် ဖြစ်ရမယ်။ သွားစရာရှိတာ သွား” မာမိ တတွတ်တွတ် ရွတ်၍ သူ့လက်ထဲက ဟမ်းဖုန်း လှလိုက်သည်။

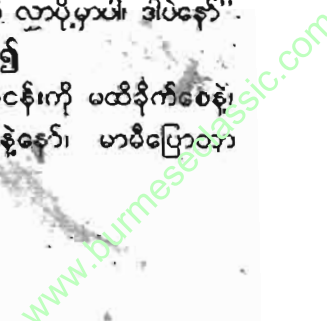
“ဟေ့ မောင်အောင်လား”

“ဟုတ်တယ် အန်တီ၊ မှော် ဂျစ်လုပ်နေလို့ ပြောပေးပါဦး”

“စိတ်ချ။ အန်တီကိုယ်တိုင် သားကို လွှာပို့မှာပါ။ ဒါပဲနော်”

မာမိ ဖုန်းပိတ်ပြီး သူ့ဘက်လှည့်၍

“သား။ သားကြောင့် သူ့ဖျားလုပ်ငန်းကို မထိခိုက်စေနဲ့။ မာ့နားမှာ မာမိတို့ ရှိမှာပါ။ စိတ်မပူပါနဲ့နော်။ မာမိပြောသား”

နားလည်တယ်နော်၊ နားလည်လား။”

“ ခွဲ ခေါင်းမညိတ်ချင်း၊ မာ့လက်ဖဝါးလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားမိ၏။

“သားကလည်းကွယ်၊ အန်တီတို့ ရှိတာပဲ၊ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပြီး သွားပါကွယ် နော် နော်”

အန်တီကလည်း ချော့ချော့မော့မော့ ဆိုလာပြန်သည်။ လူကြီးတွေဆန္ဒကို မလွန်ဆန်ဝံ့တာကြောင့် သူ သက်မအသာချပြီး

“မာရယ်၊ နောက်ဆို မာ့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်ပါဘူးဟာ နော်၊ မာ့ ပျော်အောင် ထားပါ့မယ်၊ ငါ ကတိ ပေးပါတယ် ဟာ၊ မာ့ ငါ့ကို ယုံပါနော်၊ ယုံကြည်ပေးပါနော်၊ နောက်ပြီး မာ့ကို ငါတကယ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ယုံပေးပါ”

မာ့ မျက်နှာပြင်နုနုလေးကို တစ်မိမိကြည့်ကာ သူ့ရင်မှာ ဖာစ်ကြွေးနေမိသည်။

“ကဲ သား၊ သွားတော့လေ”

“ကဲ လာပါ၊ မာမိ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ ဟိုမှာ မောင်အောင် တို့စောင့်နေရတာ ကြာနေလိမ့်မယ်ကွယ်”

အန်တီနဲ့ မာမိ ချော့ချော့မော့မော့ နှို၍ သူ့ကို ဆွဲခေါ် သွားသည်။ မာ့လက်ဖဝါးလေးကို မလွှတ်ချင်ဘဲ ဖြည်းဖြည်းစွာ လွှတ်၍ ထွက်ခဲ့ရသောသူ့ရင်မှာ မချမ်းမြေ့တော့၊ မာ မပါသော ဒီခရီးဟာ သူ့ရင်ကို လွမ်းမောရစေပြီ။

မာရယ်၊ ငါ့ကို နားလည်ပေးပါကွယ်။

မာ နီးလာစဉ် မှန် ခန်းထွက်သွားပြီဆိုသည့် အသံကြောင့် မာ စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ မာ့မာမိတို့ကလည်း ဆေးတစ်ခွက်ကို မာ မငြင်းဆန်ဘဲ သောက်မိသည်။ အခန်းထဲ လဲလျောင်းနေရတာ

မွန်းကျပ်သလို ဖြစ်တာကြောင့်

“မာ ခြံထဲမှာ ထိုင်ချင်တယ်။ အခန်းလဲမှာ လှောင်ပိတ် ထားသလို မွန်းကျပ်လို့ပါ မေမေ နော်”

မာ ဖျော့တော့စွာ အသနားခံ တောင်းဆိုမိသည်။ မာ့ကို မေမေစိတ် မသက်မသာကြည့်၍

“လေစိမ်း မိမှာပေါ့ကွယ်”

“ဟင်အင်း၊ မာ အနွေးထည် ဝတ်ထားတာပဲ”

“ကဲပါ၊ သမီးထိုင်ချင်ရင် ထိုင်လေ၊ သိပ်အကြာကြီး ထိုင်လို့တော့ မရဘူးနော်”

အန်တီ လိုက်လျောတာကြောင့် မာ့ရင်မှာလန်းပျော် သွားသည်။ ခြံထဲမှာ လေကောင်းလေသန့် ရှုရှိုက်ရတာ မာ့ရင်မှာ ပေါ့ပါး လန်းဆန်းလာသည်။ ခုလိုချိန်မျိုးမှာ မာ့ဆန္ဒကို လိုက်လျော တတ်သည့် ကင်း ကို သတိရမိသည်။

ကင်း ရယ်၊ မာ့ဆီ လာခဲ့ပါကွယ်။ မာ တောင့်တတဲ့ ကင်းက မာ့ဆီ ရောက်မလား။

မာ့ဆီ တကယ်ရောက်လာသည်က ဒိုက် ဖြစ်တော့၏။

“ဟေ့ မာလေး၊ မာလေး ဖျားတယ်ဆို၊ မာလေးဖျားတယ် ကြားတော့ ဒီကောင်ရင်မှာ အပူချိန်တိုင်းလာတယ်ကွာ”

ခြံစည်းရိုးအပြင်ပကနေ ချွတ်နေသည့် ဒိုက်ကြောင့် မာ စိတ်နောက်လာသည်။

“ပြန်ပါတော့၊ မေမေနဲ့ အန်တီစီ ချီနေတယ်”

“ရှိရှိပေါ့ကွာ၊ လူနာ သတင်းမေးလာတာ၊ မာလေးရယ်၊ ဒီကောင်ကို မနှင်ပါနဲ့”

မှော်နဲ့ ဒိုက် ခေါင်းမာပုံချင်းမတူ၊ မှော်က ချုပ်ကိုင်သလို

www.burmeseclassic.com

ဒိုက်က စကားလုံးတွေနဲ့ တုပ်နှောင်တတ်သည်။ တော်သေး၏။
ခြံတံခါး သော့ခတ်ထားပေလို့၊ မာ သက်ပြင်းချလို့ မဆုံးသေး၊
ခြံတံခါးကို ကျော်တက်နေသည်။ ဒိုက်ကို တွေ့ရစဉ် မာ မျက်လုံး
ပြူးလာ၏။

“ဟေ့ ဒိုက်၊ မလာနဲ့လေ၊ မလာနဲ့”

မာ တားလို့မဆုံးခင် ခြံစည်မျိုးပေါ်က လွှားခနဲခုန်ချသည်။
လူနာအတွက် အာဟာရဓာတ်စာထည့်ထားသည့် အိတ်တစ်လုံး
ဆွဲကိုင်လျက် မာ့ရှေ့ရောက်ခဲ့သည်။ မာ လှည့်ထွက်ဖို့ပြင်တော့

“ဟိုင်း၊ ချစ်သောမာ၊ ဒီကောင်ကို မျက်လုံးစိမ်းကြီးနဲ့
မကင်နဲ့ဟာ၊ ထိုင်ပါဟာ၊ မာလေး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင်
မလုပ်ဘူး။ ထိုင်ပါ၊ ထိုင်နော်၊ Please”

မာ့ကို အဲတင်းဆွဲထိုင်ဖို့ ကြိုးစားလာတဲ့ ဒိုက်လက်ကို
ရှောင်၍ ဒုံးခနဲ ထိုင်ချမိသည်။ မာ့ကို ကရုဏာမျက်ဝန်းနှင့်
ဒိုက် စိုက်ကြည့်လာစဉ် မာ မျက်နှာလွှဲမိ၏။

“မာလေးရယ်၊ မေ့ကို လက်သီးစာကျွေးလိုက်လို့
စိတ်ဆိုးနေတာလား။ အဲဒါဆို ဒီကောင် အယူခံဝင်ချင်တယ်ကွယ်၊
မာလေးကို ဒီကောင်ချစ်တာ အပြစ်လား။ ဂြောဟိ မာလေး”

ဒိုက်၏ လှုပ်လှုပ်ရွရွဟန်ကို မာ ငေးကြည့်မိ၏။

“ဒီကောင်က မာလေးကိုမြင်ကတည်းက ချစ်ခဲ့တာ၊
ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မှော်ဆိုတဲ့ကောင်က မာလေးကို ချုပ်ကိုင်
ဖို့ ကြိုးစားတာ၊ ဒီကောင် သည်းမခံနိုင်ဘူး၊ မာလေး၊ မှော်
လက်သီးတစ်လုံးကျွေးထားလို့ ဒီကောင်ပြန်ကျွေးတာ တရားပါတယ်
မာလေးရော၊ မာလေး မကျေနပ်ရင် ဒီကောင်လက်သီးကို
ကြိုက်သလိုစီရင်ပါကွာ။ ကြိုက်သလို စီရင်ပါနော် မာလေး”

မာ့ရှေ့သို့ ဒိုက်လက်သီးဆုပ်ကြီး ရောက်လာသည်။ မာက
ဘာစီရင်ရမလဲ။ ဒိုက်၏ ဇွတ်တရွတ်ဆန်မှုကို မာ ရယ်ချင်မိသည်။
မာ ဒိုက်လက်သီးဆုပ်ကို တွန်းဖယ်ပြီး

“ကဲပါ၊ လောလောဆယ် မာခေါင်းရှုပ်နေလို့ ပြန်ပါတော့
နော်၊ နောက်မှ တွေ့ကြတာပေါ့”

“မာ နှင်တာလား။ ဒီကောင်ကို နှင်တာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ဒိုက် အခုလို ခြံစည်းရိုးကျော်ဝင်လာတာ
မေမေတို့သိရင် စိတ်ဆိုးမှာ စိုးလို့ပါ။ နောက်ပြီး မာ ခြံထဲထွက်
ထိုင်ခွင့် ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့်ပါနော်”

“ဒါဆိုရင် ညနေတိုင်း ထွက်ထိုင်နော်၊ ဒီကောင် လာခဲ့မယ်”

မာ သက်ပြင်းချ၍ ခေါင်းညိတ်မိ၏။ မာခေါင်းညိတ်တော့
ဒိုက် လက်ပန်းပေါင်းစေ့၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခုန်လေပြီ။

“ဘို ချစ်သောမာ၊ ဒီကောင်ကို အသိအမှတ်ပြုတယ်ပေါ့၊
ဟေ့ ပျော်စာယ်ကွာ၊ ဟိုင်း ပျော်တယ်၊ မာ အသိအမှတ်ပြုလို့
ပျော်တယ်။ ဒီကောင်ကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ လက်ဆောင်တစ်ခု
ပေးပါကွယ်၊ ဒီကောင် ဖြေသိမ့်နိုင်အောင်လို့”

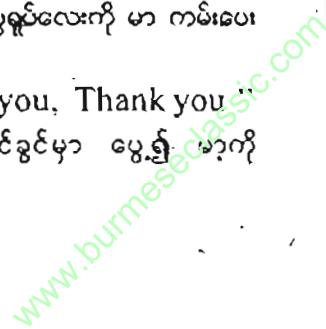
မာ့ရှေ့မှာ ဟန်ရေးပြ တောင်းဆိုလာသည်။ ဒိုက်အသွင်က
မျောက်တစ်ကောင်နှင့် တူလွန်းသည်။ ဒိုက်ပုံစံကြောင့် မာ စိတ်
ရှုပ်ရသလို၊ ရယ်မောချွန်ဂိုက်လည်း ဖြစ်သည်။

“ကဲ ရော့”

မာ ပွေ့ကိုင်ထားသည့် ယုန်မွှေးပွရုပ်လေးကို မာ ကမ်းပေး
လိုက်မိသည်။

“ဟိုင်း ချစ်ရတဲ့မာ၊ Thank you, Thank you”

ယုန်မွှေးပွရုပ်လေးကို ဒိုက်ရင်ခွင်မှာ ပွေ့၍ မာ့ကို

နှုတ်ဆက်ပြီး ခြံတံခါးကို ကျော်ထွက်သွားသည်။ ဒိုက်ပုံစံက ပျော်ရွှင်မြူးကြွသည် မျောက်လွှဲကျော်နှင့် တူတော့သည်။ ဒိုက်အရိပ် ပျောက်သွားတော့ မာ သက်ပြင်းချသည်။ မှာအနားထားရစ်ခဲ့သည် လူနာအတွက် ဓာတ်စာအိတ်ကို လှမ်းကြည့်၍ မာ ပြုံးမိသည်။

ဒိုက်ရယ်၊ နင်ဟာ တကယ့်ကို ဝေပါတိပေါချာနိုင်တဲ့ မျောက်တစ်ကောင်လို ပါပဲလား။ နင်နဲ့ မှော်ဟာ ကင်းလို မှာဆန္ဒကို ရှေ့တန်းတင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဟာ။

အခန်း (၁၂)

“မာရယ်၊ မာ နေမကောင်းဘူးတဲ့၊ ကင်းပြောလို့ သိရတာ သိသိချင်း နင်းအိ လာခဲ့တာ၊ ဒီမှာ ကင်း စာတစ်စောင် ပေးခိုင်း လိုက်တယ်”

နင်းအိ ရောက်လာတော့ မာ အားတက်လာသည်။ အထူးသဖြင့် ကင်း စာခေါက်လေးကို မြင်ရစဉ် မြူးတူးခုန်ပေါက် ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ မေမေ လာနေတာကို လှမ်းမြင်တော့ ကင်း စာခေါက်ကို မာ အကျီဘေးအိတ်ထဲ ကမန်းကတန်း ဝှက်လိုက်သည်။

“နင်းအိ ကင်းအကြောင်းမပြောနဲ့၊ မေမေသိလို့ မဖြစ်ဘူးဟ”

www.burmeseclassic.com

ကင်း စာပေးတာသိရင် ပြဿနာက ပိုကြီးနိုင်တယ်လေ၊ အကင်းပါးတဲ့ နှင်းအိက အနားရောက်လာတဲ့ မေမေကို မျက်နှာ ထွေးကြည့်ပြီး

“အန်ထီ မာက နှင်းအိကို သိပ်မခင်ဘူး ထင်တယ်၊ နေမကောင်း ဖြစ်တာတောင် သတင်းမပေးဘူး”

လို့ ရောချဆိုလာသည်။

“အအေးမိပြီး ဖျားရုံဆိုလို့ ပါဟယ်၊ နှင်းအိကို မာခင်ပါတယ်”

မာ အလိုက်အထိုက် ပြန်ဖြေတော့ မေမေပြုံး၍

“နေမကောင်းဖြစ်တာကို သတင်းမပေးလို့ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ကွယ်၊ မာ မင်္ဂလာဆောင်ရင် အန်တီ သတင်းပေးမှာပါ”

“မာ မင်္ဂလာဆောင်၊ ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူနဲ့လဲ”

နှင်းအိ မျက်နှာလေး ဝင့်လျက် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည့် အခါ မေမေ ပြုံး၍

“မောင်နဲ့လေ” ဟု။

မေမေ ပေါ့ပါးစွာဆိုစဉ် မာ မျက်နှာ ညှိုးလျှော့သွားသည်။ နှင်းအိ နှုတ်ခမ်းလွှာ ပွင့်ဟသွားသည်။ မေမေ အပြုံးမပျက်ဘဲ

“နှင်းအိ ကော်ဖီသောက်ပါကွယ်၊ အန်တီ အနောက်ဘက် မှာ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ဦးမယ်။ သမီးနဲ့ စကားလည်းပြော၊ ကော်ဖီလည်းသောက်ပါကွယ်”

နှင်းအိ ရှေ့သို့ ကော်ဖီဘန်း မေမေ ချပေး၍ ဆိုပြီး အတွင်းခန်းထဲ ဝင်သွားတော့သည်။ မေမေ ပုံရိပ်ပျောက်သွားတော့ မာအပါး နှင်းအိ တိုးကပ်လာပြီး

“တကယ်လား မာ၊ အန်တီ ပြောတာ၊ တကယ်လား”

မာ သက်မ အသာချပြီး

“မေမေတို့ ဇွတ် စီစဉ်တာ၊ မာ လက်မခံဘူး။ ဖေဖေ ရောက်လာရင် မာ ကလန်မယ်”

“မာရယ်၊ မာ အတွက် စိုးရိမ်လိုက်တာဟာ၊ မှော်ဆီမှာ အသံနားခံကြည့်ပါလား”

“အားကြီးကြီး ရမယ်ထင်လို့လား။ မှော် ဇွတ်လုပ်လို့ မေမေတို့ စီစဉ်တာ၊ ဟိုနေ့က ကင်းနဲ့ လည်တွဲကိစ္စကို မကျေနပ် လို့ ဒိုက်ကိုချဲတာလေ၊ ဒိုက်လက်သီးကျွေးလိုက်တော့ မှော် ခံလိုက် ဖုတ်ယံ၊ အဲဒါကို မေမေ စွဲချက်တင်တယ်လေ၊ မှော်မာမီက မှော် တောင်းရင် ဘာမဆို လုပ်ပေးတယ်လေ၊ ဖေဖေနဲ့ မှော်မာမီ အယ်လိုညီညွတ်သွားလဲ မသိဘူး။ အဲဒါ စီစဉ်တာ၊ မာ စောဒက တက်လို့မရဘူး၊ မေမေ အတင်းအကျပ် အမိန့်ထုတ်ထားတယ်”

“ဒါဆို မာ ဘယ်လို စီစဉ်မလဲ”

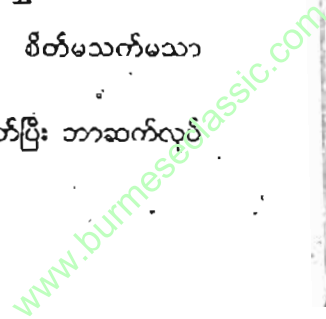
“မာစိတ်နဲ့မာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရမယ်ဆိုရင် ဘယ်လမ်းကိုမဆို ရွေးမှာပဲ။ မာ ကင်းနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ၊ နှင်းအိ ရောက်လာတော့ အံ့ကိုက်ဖြစ်သွားတယ်။ စာထဲမှာ ဘာရေးထားလဲ သိလား”

“တင်အင်။ အဲဒါတော့ မသိဘူး”

“ဒါဆိုလည်း မေမေ အခြေအနေစောင့်ကြည့်ပြီး ကင်း စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာ အပြင်ထွက်ခွင့် မရတော့ ဘူးဟ”

မာ ဝမ်းနည်းသံနှင့်ဆိုစဉ် နှင်းအိ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်လျက်

“ဒါဆို နှင်းအိ လာခဲ့မယ်လေ၊ စာဖတ်ပြီး ဘာဆက်လုပ်

သင့်သလဲဆိုတာ မာ ဆုံးဖြတ်လေ၊ မာ့ဆန္ဒကို နှင်းအိ ကူညီမယ်”
နှင်းအိ စကားကြောင့် မာ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာကာ နှင်းအိ
လက်ဖဝါးလေးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ နှင်းအိ ရယ်”

“ဒါဆို နှင်းအိ ပြန်မယ်၊ မာ စာဖတ်ပြီး တစ်ခုခု
ဆုံးဖြတ်နော်၊ နှင်းအိ နောက်နေ့တွေ လာခဲ့မယ်၊ မာ အပြင်ထွက်လို့
ရမယ့်နည်းလမ်း၊ ဝိုင်းရှာကြတာပေါ့”

နှင်းအိ အားတက်သရောဆိုစဉ်၊ မာ့ရင်မှာ လန့်နိုးကြွ
လာသည်။

“အင်း ကောင်းတယ်၊ လောလောဆယ် မှော် မရှိတာ
ကံကောင်းတယ် ပြောရမယ်၊ မှော် တောင်ကြီးမှာ ဆယ်ရက်လောက်
ကြာမယ်လေ”

“ကောင်းတာပေါ့၊ အချိန်အများကြီး ရတာပေါ့ဟ၊ ဒါဆို
နှင်းအိ ပြန်မယ်”

နှင်းအိ ဆိုစဉ်၊ မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ နှင်းအိ
ပြန်သွားတော့ မာ ရင်မှာမြူးတူးနေပြီး အခန်းထဲ ပြေးဝင်ရုံ
အခန်းတံခါးကို ဂျက်ချပိတ်လိုက်သည်။ ကင်း ပေးလိုက်သည့်
စာခေါက်ကို ဖွင့်ဖတ်ရန်ပြင်စဉ်

“သမီး မာ၊ တံခါးဖွင့်စမ်း၊ မာ”

မေမေ တံခါးခေါက်၍ ဆိုတာကြောင့် မာ စိတ်ညစ်သွား
သည်။ စာခေါက်ကို ခုတင်အောက် ထိုးထည့်လိုက်ပြီး မှင်သေ
ပျက်နာပေးနှင့် တံခါးဖွင့်သည်။ မာ့ပျက်နာကို မေမေ စူးစမ်းသွား
စိုက်ကြည့်စဉ် မာ ပျက်လွှာချပြီး

“ဘာလဲ မေမေ”

“အခန်းအောင်းမနေနဲ့၊ လာခဲ့၊ မမစိတို့ဆိုင် သွားကြမယ်”
“ဟာ၊ မာ မသွားချင်ဘူး”

“မသွားလို့ မရဘူး၊ မဂလာဆောင်အတွက် စိန်လည်ဆွဲ
လုပ်ဖို့တဲ့၊ ဒီစိန်နာ ခေါ်ထားတယ်။ သမီးပုံစံနဲ့ လိုက်ဖက်မှုရှိအောင်
ကြည့်ပြီး ပန်းတိမ် အပ်ရမှာလေ”

မာ ခေါင်းကုတ်မိပြီး

“မေမေရယ်၊ မေမေတို့ ဘာသာ စီစဉ်ပါ။ ဒီ
မဂလာဆောင်ကို မာ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဘယ်မှလည်း
မထွက်ချင်ဘူး”

“မိမာ၊ ညည်းကို မေမေ အကြမ်းမလုပ်ချင်ဘူးနော်၊
နေရာတကာမှာ ဇွတ်တိုက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့”

“ဟာ၊ မာ ဇွတ်တိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မေမေတို့ပဲ ဇွတ်
စိစဉ်တာလေ”

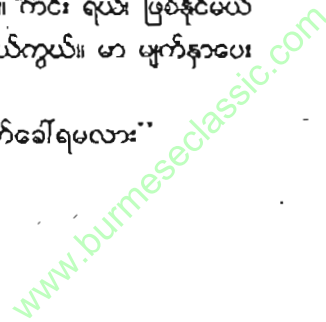
“မိမာ”

ကြွပ်ဆတ်မာတင်းသည် မေမေအသံနက်ကြောင့် မာ
နှုတ်ခမ်းစူးလိုက်သည်။

“ညည်း၊ ဒီထက်ခေါင်းမာနေရင်၊ မှော်ကို ခုချက်ချင်း
ခေါ်ပြီး လက်ထပ်ပေးရလိမ့်မယ်၊ ညည်း ခေါင်းမာချင်သလောက်
ဟစမ်း”

မေမေ အစွမ်းကုန် ဖိနှိပ်ဆိုစဉ်၊ မာ ဝမ်းနည်းရသည်။
မာဘက်က စာနာမယ့်သူ ဘယ်မှာလဲကွယ်။ ကင်း ရယ်၊ ဖြစ်နိုင်မယ်
ဆိုရင်၊ မာ ခုချက်ချင်း ပြေးထွက်ချင်ပါတယ်ကွယ်။ မာ ပျက်နာပေး
ထူချွန်ချွန်ကို မေမေ ဘဝင်မကျ ရှုပြီး

“ဘယ်လိုလဲ၊ မှော်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ရမလား”

မာ ဦးခေါင်း ရမ်းလိုက်သည်။

“မခေါ်စေချင်ရင် လိုက်ခဲ့၊ စောဒက တက်စရာ မလိုဘူး။ ညည်းမက်လာပွဲကို ညည်းစိတ်မဝင်စားပေမယ့်၊ မှော်အတွက် စိတ်ဝင်စားတဲ့ ပွဲတစ်ပွဲ၊ မှော် ပတ်ဝန်းကျင်၊ မှော်အသိုင်းအဝိုင်း၊ မှော်အောင်မြင်မှုအားလုံးအတွက် မှော်မာမိက အကောင်းဆုံးပဲ။ အထူးခြားဆုံးဖြစ်အောင် စီမံနေတဲ့ အချိန်မှာ ညည်း ခေါင်းမာ နေစရာ မလိုဘူး။ ညည်းမက်လာပွဲက မေမေတို့ အားလုံးရဲ့ ဆန္ဒပဲ နားလည်လား။”

မေမေ စကားလုံးပြတ်ပြတ်က မာ ဝမ်းနည်းစွာ နှုတ်ဆိတ်နေရုံမှတစ်ပါး ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။ မာနလုံးသားကူ စိမ့်ထွက်လာသည့် ဝမ်းနည်းမှုတွေကို မာ ဝါးမျိုရင်း ငြိမ်သက်နေရသည်။

“လာ သွားစို့၊ ညည်းကို ဟိုကစောင့်နေရတာ အားနာဦး”

မာ စောဒက တက်ခွင့်မရတော့၊ မေမေနောက်က ငြိမ်ကုတ်ကုတ်လိုက်ထွက်ခဲ့ရသည်။

ခုတင်အောက်က စာခေါက်လေးရယ် ကင်းကိုယ်စား မာကို နားလည်ပေးပါကွယ်။

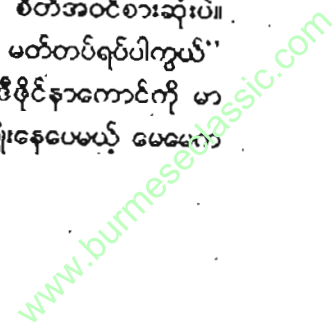

အခန်း (၁၃)

မာ့ကို ဒီဇိုင်နာ သုံးယောက် စူးစိုက်ကြည့်စဉ် မာရင်မှာ ရုတ်စိတ်ဖြာလျက် မာ ခေါင်းကိုး ကိုယ်ကိုကူ၍ ထိုင်လိုက်မိသည်။

“အို ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ သတို့သမီးလောင်းရယ်။ မတ်တပ်ရပ်ပါ။ မျက်နှာမော့မော့လေး ထားပါကွယ်၊ ဒါမှ ဘယ်လို အဝတ်၊ ဘယ်လိုရတနာနဲ့ လိုက်မလဲဆိုတာ ချိန်ဆက်ကြည့်လို့ ရမှာပေါ့ကွယ်။ ဒီက အန်တီစီက ချွေးမလောင်းကို တစ်ကိုယ်လုံး စိန်စိပြီး ဆင်ချင်တာတဲ့၊ များတို့က ဒီပွဲကို စိတ်အဝင်စားဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့် သတို့သမီးလေး မရှက်ပါနဲ့ကွယ်။ မတ်တပ်ရပ်ပါကွယ်။”

ခွဲပြစ်ပြစ်လေသံနှင့် ဆိုလာသည့် ဒီဇိုင်နာကောင်ကို မာ အမြင်ကတ်စွာ ကြည့်လိုက်၏။ အန်တီစီက ပြုံးနေပေမယ့် မေမေက

မာ့ကို ဘဝင်မကျစွာ ကြည့်ကာ

“မိမာ ညည်းကတော့ သူများက တောင်ဆို ပြောက်လုပ်ရမှ ကျေနပ်မယ့် ကလေးပဲ”

“ကဲပါကွယ်၊ သမီးမာ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါ။ ဒါမှ သမီးအရပ်နဲ့လိုက်ဖက်မှုရှိမယ့် အဆင်အပြင်မျိုး မှန်းလို့ရမှာပေါ့”

အန်တီစိက မာ့ကို ချောချောမော့မော့ ဆိုလာသည်။ မာ့မရပ်ချင်ရပ်ချင်နှင့် ရပ်လိုက်ရသည်။ ဒီဇိုင်နာ သုံးယောက် မာ့ဖျက်နာကိုကြည့်၊ လည်တိုင်ကိုကြည့်၊ ကိုယ်လုံးကိုကြည့်၊ ရှေ့ကကြည့်၊ နောက်ကကြည့်၊ လှည့်ပတ်ကြည့်လို့ပင် မပြီးနိုင်တော့။ နာရီဝက်လောက်ကြည့်ပြီးမှ ကျေနပ်ဟန်တူသည်။ မျက်ခုံးလေးဝင့်၍

“အန်တီစိ စိတ်ကူးအတိုင်း အိုကေ တယ်။ မာဖြူဖြူမှာ စိန်ပွင့်တွေ မြှုပ်လိုက်မယ်။ လည်တိုင်ရှည်ရှည်က အရမ်းလှတယ်ဆိုတော့ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်အောင်၊ အင်း တစ်တန်းတည်းခြယ်ထားတဲ့ စိန်ကြိုးကို ဒေါင်လိုက်ဆင်မယ်။ အတွင်းရင်ခံကြိုးနေရာမှာ စိန်ပွင့်ကြိုး ဒေါင်လိုက်ဆင်လိုက်မယ်။ ဒီတော့ စိန်တန်းသုံးတန်း အပြိုင်ဖြစ်မယ့်၊ အပြင်အဆင်ဆိုတော့ အမြင်ဆန်းစေမယ်လေ ဘယ်လိုလဲ၊ စိတ်ကူးဒီဇိုင်းလေး လှရဲ့လား”

ဒီဇိုင်နာ ခံတွင်းလိုက်စွာဆို၊ မေမေနှင့် အန်တီစိ မျက်နှာပေါ် အပြုံးလက်ဖြာသွားသည်။

“အင်း လှတယ်။ ဒီ ဒီဇိုင်းမျိုး ဘယ်သူမှ မထွင်နိုင်ဘူး။ အန်တီစိ စိတ်ကူးအတိုင်း မာပီပုံဖော်တတ်တာ ထူးခြားပြီး လှနေမယ်လေ”

“ဒါဆို ဆံထုံး ကရော”

ဒီဇိုင်နာတွေ ပါးစပ်အရသာခံပြီး စိမ့်ပြောနေပေမယ့် မာ

နားထောင်စိတ် မရှိတော့။ မာ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့။

“အိုး မိမာ၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“မာ မူးလို့မေမေ၊ အန်တီစိ ရုံးခန်းထဲမှာ ခဏနားပလို”

မာ အကြောင်းပြုကို မေမေ ဘဝင်မကျ မျက်စောင်းခဲ ကြည့်သည်။ အန်တီစိက အပြုံးမပျက်ဘဲ

“နား နားပါစေ၊ သက်သက်ရယ်”

အန်တီစိ စကားမဆုံးခင် မာ လှစ်ခနဲ ထွက်၍ အန်တီစိ ရုံးခန်းထဲ ဝင်ထိုင်မိသည်။ ဒါတောင် မေမေစိတ်မချသလို လာချောင်းသည်။ မေမေကို မာ မုန်းချင်လာသည်။ ထိုစဉ် အန်တီစိ ဟမ်းဖုန်း မြည်လာသည်။ ဖုန်းနံပါတ်ကြည့်လိုက်တော့ မှော်ဖုန်းဖုန်း သိလိုက်ရသည်။ သူ့မာမိကို ဘယ်လိုခွဲမလဲဆိုတာ မာ သိချင်တာ ကြောင့် မာ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“မာမိ၊ မာ နေကောင်းရဲ့လား၊ သား အရမ်းစိတ်ပူတာပဲ၊ ဟိုလေ အန်တီသက်ကိုပြော၊ မာ့ကို မဆူပါနဲ့လို့၊ မာမိ မာ့နားမှာ အဖော်နေပေးနေနား၊ မာ ဂျစ်တိုက်တတ်တာကလွဲရင် မာ လိမ္မာပါတယ်။ သား အကြောင်း မာ ဘာပြောသေးလဲ”

တရစပ် စီးဝင်လာသည့် မှော် အသံကို မာ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေမိသည်။ အန်တီကို လှမ်းခေါ်ရင် ကောင်းနိုးနိုး မာ စဉ်းစားရ၏။

“မာမိ၊ သားပြောနေတယ်လေ မာမိ”

တတွတ်တွတ်ခေါ်သည့် သူ့ခေါ်သံကို မာ အမြင်ကတ်ပြီး စိတ်အချဉ်ဖောက်လာသည်။

“ဘာခွဲနေတာလဲ၊ နင့်မာမိကို အဲလို ခွဲခွဲပြီး မာ့ကို ချည်နှောင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ မဟုတ်လား”

“ဟင် မာ မာ”

မာ့အသံ ရုတ်တရက်ကြားရစဉ် သူ အံ့ဩဝမ်းသာ သွားသည်။

“မာ မာ မာမို့ဆီရောက်နေတယ်” ဟုတ်လား။ မာ နေကောင်းသွားပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား မာ”

“ဟုတ်တယ်။ နေကောင်းပေမယ့် မာ စိတ်မကောင်းပေ။ ဘုန်း နှင့်ပယောဂကြောင့် မာ စိတ်ညစ်ရတယ် သိလား။ နှင့်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ပေးဖို့ အတင်းအကျပ် စီစဉ်နေကြတယ် သိရဲ့လား။ နှင့်ကတော့ ပျော်နေမှာပေါ့”

မာ့ရင်ထဲမှ ဝမ်းနည်းမှုတွေ လှိုက်တက်လာစဉ်မာ အသံတုန် ခါလာသည်။ မာ့အသံ တုန်ခါခါကြောင့် မေ့ရင်မှာ ပူရှိန်ကော

“မာ၊ နှင့်ငိုနေတာလား။ ငိုနေတာလား”

“ဟုတ်တယ်။ မာ ငိုနေရတယ်။ အဲဒါ နှင့်ကြောင့်၊ နှင့်ဟာ မာ့ကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ကြိုးစားတဲ့ အတ္တသမား။ သိရဲ့လား။ နားလည်ရဲ့ လား။ မာ့ဆန္ဒကို မဖတ်တတ်တဲ့သူ။ မာ့ကို နှင့် လျှောင်အိမ်ထဲ သွပ်သွင်းဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့သူ။ အဲဒီအတွက် မာ့နှလုံးသားက နှာတယ်။ မာ့ဦးနှောက်ထဲမှာ ခါးတယ်။ သိရဲ့လား။ မာ့ဆန္ဒကို ခံစားတတ်ရဲ့လား”

မာ၏ ဝမ်းနည်းမှုတွေက အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းလာတော့ ၏။ မာ့ ငိုရွိုက်သံက ရင်မှာ တစ်ဆို့ကာ မာ့လည်မျိုကို ဖိညှစ် ထားသလို တင်းကျပ်လွန်းသည်။

“မာ၊ မာ”

မာ့ငိုသံသည် သူ့နှလုံးသားမှာ ပွက်ပွက်ဆူစေသည်။ သူ့နဲ့ လက်ထပ်ရမယ့်ဖြစ်စဉ်မှာ မာ ဒီလောက်ထိဝမ်းနည်းလိမ့်မယ်လို့

သူ မထင်ခဲ့တာ သူ မှားယွင်းလား။ မာ့ကြေကွဲသံက အမှားတစ်ခုကို သူကနူးလွန်သလို နောင်တရမိသည်။

“မာ နှင့် နှင့်ဝမ်းနည်းပါနဲ့ဟာ၊ မာ စိတ်ချမ်းသာအောင် ငါ လိုက်လျောမှာပါ နော် မာ၊ ငါပြောတာကြားလား။ မာ မငိုနဲ့ဟာ မငိုနဲ့၊ မာ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောမှာပါ”

“တော် တော်ပါတော့ မှော်၊ မာ့ကို ပျားရည်နဲ့ ခဲတွင်း မဆေးနဲ့၊ နှင့်ရဲ့ ဇွတ်ဖန်တီးမှုတွေကို မာ ခံရလွန်းလို့ နောကြေ နေပါပြီဟာ၊ နင် မာ့ကို သနားရင် ဘာမှမပြောနဲ့တော့၊ မပြော နဲ့တော့”

မာ တရစပ်ဆို၍ ဖုန်းချလိုက်ပြီး အကြိမ်ကြိမ် ရှိုက်၍ ဝိုံမိတော့သည်။

နှင့်ကြောင့် မာ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မျက်ရည်ပင်လယ်မှာ လက်ပစ်ကူးရတော့မယ် ထင်တယ်၊ မှော်ရယ်။

မာ့ကို ကယ်ပါကွယ်၊ ဘယ်သူကယ်နိုင်မှာလဲ၊ ခုချိန်မှာ မာ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဖောက်ထုတ်လိုက်ချင်သည်။ မာ တယ်သူ့ကို ရင်ဖွင့်ပြရမလဲ၊ ကင်းပေါ့၊ ဟုတ်တယ်။

စိတ်သက်သာမှု ရလိုခြင်း ကင်းဆီကို မာ ချက်ချင်း ဖုန်းဆက်မိသည်။

“ဟဲလို”

ကင်း အသံကြည်ကြည်ကြောင့် မာ့ရင်မှာ ကြည်လင် လာသည်။ မာ့ပါးပြင်ပေါ်က မျက်ရည်စတွေ ပွတ်သုတ်၍ မာ ဝမ်းနည်းသံကို ဖိမျိုချပြီး

“ကင်း”

“ဟာ မာ မာ ဟုတ်တယ်နော်”

ကင်း၏ အံ့ဩဝမ်းသာသံက မှာရင်ကို ရေစင်ဖျန်းပက် သလို လန်းဆန်းသွားစေသည်။

“ဟုတ်တယ် ကင်း”

“ဝမ်းသာလိုက်တာမာ၊ မာ အခု ဘယ်ကဆက်တာလဲ၊ မှာအိမ်ကို ကျွန်တော်ဆက်တာ ဖုန်းကိုင်မယ့်သူ မရှိဘူး”

ကင်းရယ်၊ မှာကို ဒီလောက်ပဲ ဂရုစိုက်ရသလား၊ မာ သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ချ၍

“ဟုတ်တယ်၊ မာနဲ့မေမေ အန်တီစီဆီ ရောက်နေတယ်၊ မေမေနဲ့ အန်တီစီ ဒီဇိုင်နာတွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေလို့ အန်တီစီ ရုံးခန်းမှာ မာ ဝင်နားရင်း ဆက်လိုက်တာ”

“ဪ ဒါနဲ့ နင်းအိနဲ့ စာပေးခိုင်းလိုက်တယ်၊ နင်းအိ စာလာပေးလား မာ”

“အင်း ပေးတယ်”

“မာ ဖတ်ပြီးပြီ ပေါ့”

ကင်း အားတက်သရောမေးစဉ်၊ မာ အသံတိတ်သွားသည်။ သူ့စာမဖတ်ရသေးဘူးဆိုရင် သူ ဝမ်းနည်းနေမလား၊ မှာကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြင်သွားမလား၊ မာ စိုးရိမ်တာကြောင့်

“မာ မာ တစ်ခုခု ပြောလေ”

ကင် အသံလေးလိုပဲ ဝင်လာစဉ်၊ မာ သက်မချမိသည်။

“မာ အခက်အခဲကို ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ မာကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိထား ပါတယ်ကွယ်၊ ဒါကြောင့် မေးကြည့်တာပါ”

မာ အခက်အခဲကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်အပြည့်နဲ့ နားလည် ပေးတဲ့ ကင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ နောက်ပြီး ကင်းရဲ့

လေးနက်တဲ့ နားလည်ပေးမှုအတွက် မှာရင်မှာ ဝမ်းနည်းသလို ဖြစ်ကာ

“မဖတ်ရသေးဘူး၊ ကင်းရယ်”

“ကဲပါလေ၊ မာ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်က မှာကို ဝမ်းမနည်းစေချင်ဘူး၊ မှာကို ပျော်နေစေချင်တယ်၊ ယုံလား မာ”

“ယုံပါတယ်”

“ယုံတယ်ဆိုရင်၊ မာ ပျော်သွားစေမယ့် အစီအစဉ်လေး တစ်ခု ဖန်တီးထားတယ်”

ကင်းဆိုစဉ်၊ မာ ပျက်စီးစွာ အရှောင်တောက်လာသည်။

“မာ ပျော်စေမယ့် အစီအစဉ်”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ အခုလောလောဆယ် မာ စိတ်ရှုပ် စိတ်နောက် ပျောက်ကင်းစေမယ့် ဆေးတစ်ခွက်လေ”

“အင်း၊ သောက်ချင်ပါတယ်ကွယ်”

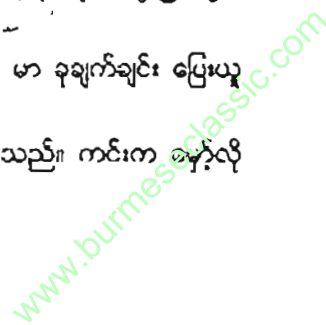
“ဒါဆို မာတို့ ခြံထောင် သရက်ပင်ရှိတဲ့ ညာဘက် ခြံထောင့်လေ”

“အင်း”

“အဲဒီခြံထောင့်က အုတ်ချိုးပေါ်မှာ မှာအတွက် ကျွန်တော် Present တင်ထားပေးမယ်၊ မာ မေမေ မရိပ်မိနိုင်ဘူး မဟုတ်လား” ကင်းစကား အဆုံးသတ်ဟာ မှာရင်ကို နွေးဖြာသွား စေသည်။

ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကင်းရယ်၊ မာ ခုချက်ချင်း ပြေးယူ လိုက်ချင်တယ်၊ တကယ်”

မှာရင်မှ တလိုက်လိုက် ဝမ်းသာမိသည်။ ကင်းက မှာရင်လို

မာ့ကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားလာသူ မဟုတ်ဘဲ မာ့ကို ပျော်ရွှင်မှု ပေးစွမ်းမယ့်သူဆိုတော့ မာ့ ဝမ်းမသာဘဲ နေမလား။

“ကဲ မာ့ ကျွန်တော်ဖုန်းချလိုက်မယ်။ တော်ကြာ အန်တီစီ ခိုပိမိသွားလိမ့်မယ်”

“အင်းပါ ကင်း။ ဒါနဲ့ ကင်းနဲ့လည်း မာ့ တွေ့ချင် သေးတယ်”

“တကယ်”

“တကယ်ပေါ့”

“အိုကေ၊ ကျွန်တော် အစီအစဉ် ဆွဲလိုက်မယ်။ နှင်းအိမ်နဲ့ ပို့ပေးမယ်။ မာ့ ပျော်ပျော်နေပါနော်”

“အင်း”

“ဒါပဲနော်၊ ကျွန်တော် ဖုန်းချလိုက်ပြီ”

“အင်း”

ကင်း ဖုန်းချသွားတော့မာ့ ပခုံးလေးတွန့်ကာ လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ ပြုံးမိ၏။ မေမေနဲ့ အန်တီစီ ချုံးခန်းထဲဝင်လာသည့်အခါ မာ့ မှင်သေသေမျက်နှာပေးနှင့်

“မေမေ မာ့ အိမ်ပြန်ချင်တယ်” လို့

ပြောရာ ပူဆာမိသည်။ ထိုအခါ မေမေ မျက်စောင်းထိုး ကြည့်သည်။ အန်တီစီ ပြုံး၍ မာ့ဆံနွယ်လေးကို သ၊ကိုင်ပြီး

“ပြန်ချင်ရင် အန်တီ လိုက်ပို့ပေးမှာပါကွယ်။ သမီးမာ့ စိတ်ပျော်ပျော်နေပါကွယ်။ ဒါမှ မဂ်လာပွဲမှာ အလှဆုံးဖြစ်မှာနော် မာ့”

အန်တီစီ လှလှပပဆိုစဉ်၊ မာ့ နှုတ်ခမ်းထော်၍ စုပုတ်ပုတ် မျက်နှာပေးခါလိုက်သည်။ အဲဒါကိုပဲ အန်တီစီက သဘောကျသလို

ရယ်ပြီး

“သမီးမာ့က ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ” တဲ့။

မာ့ အမြင်ကပ်လွန်းလို့ ခပ်ဆတ်ဆတ်လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ မေမေနဲ့ အန်တီစီ မာ့နောက်က ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ထွက်ခဲ့သည်။ မာ့စိတ်က ကင်း တင်ထားပေးမည့် လက်ဆောင်ဆီသာ ပြေးလွှား နေမိသည်။ ကင်းရဲ့ လက်ဆောင်က ဘာလဲ၊ မာ့ ရင်ခုန်စွာ ထွေပိုက်ထားချင်ပါတယ် ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

မေမေအသံကြောင့် မာရိန္ဒ ကြည်နူးသွားသည်။

“မာ”

မာ အပါးရောက်လာသည့် နှင်းအိမျက်ဝန်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာ အတွက် တောက်ပနေသည်ကို မာ သတိထားမိသည်။

“ကင်းနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ဆို”

“အင်းပေါ့”

“ကင်း လမ်းထိပ်က စောင့်နေတယ်။ ထွက်တွေ့လို့ ရမလား”

ဟင်၊ မာ့မျက်ဝန်းလေး တောက်ပသွားသည်။ ဒါပေမဲ့ မာကို မဝေယာက်မလည်စောင့်ကြည့်နေတဲ့ မေမေကြောင့် မာ မျက်ဝန်းလေး မှိန်ဖျော့သွားပြီး

“မလွယ်ဘူးဟ”

“အဟမ်း၊ အဟမ်း”

အရေးထဲ မေမေချောင်းဟန့်သံကြောင့် နှင်းအိ ကိုယ်ရှိန် သတ်ကာ နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။

အထန်ကြာမှ မာနားကပ်၍ နှင်းအိ တိုးတိုးဆိုသည်က

“အဲဒါဆို ကင်း အကြံဉာဏ်အတိုင်း မာ့မေမေဆီမှာ

နှင်းအိ ခွင့်တောင်းလိုက်မယ်”

“ကင်း အစီအစဉ်အဟိုင်း”

“အင်း”

နှင်းအိ ဦးခေါင်းညိတ်စဉ်၊ မာ့မျက်စုံမြောက်တက်သွားပြီး

“ဘယ်လို ခွင့်တောင်းမှာလဲ”

“စောင့်ကြည့်”

နှင်းအိ မျက်လုံးလေးဝင့်၍ဆိုစဉ်၊ မာ အံ့ဩသွားသည်။

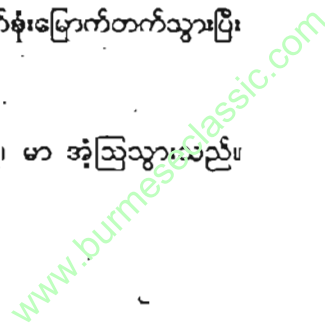
အခန်း (၁၄)

ကင်း တင်ထားတဲ့ ပါကင်ထုပ်ကို ဆွဲယူဖွင့်ကြည့်လိုက်စဉ် မာ့အာရုံမှာ အံ့ဩ ငြိုးတူးသွားစေသည်။ ကင်းပေးတဲ့လက်ဆောင်က မာနဲ့သိပ်တူတဲ့ သစ်သားပန်းပုရုပ် အသေးလေး။ အို မာ မက်မောစွာ ထွေးပိုက်မိတော့၏။ မာ့ပုံတူ ပန်းပုရုပ်လေးက ရှက်ရိပ်လွှမ်းသည့် မာ့ မျက်နှာပေးအတိုင်း။ ဒီပန်းပုရုပ်လေးကို ဘယ်သူထုတ်လား။

ကင်း ကိုယ်တိုင်လား။ ကင်းကိုယ်တိုင်ဆိုရင်၊

အို၊ မာ့ရင်မှာ ရှက်ရိပ်လေး တလှိုက်လှိုက်တက်လာသည်။ ဒီအချိန်မှာ ကင်းကို တွေ့ရရင် မာ့ရင်ခုန်သံတွေ တလိုမ့်လိုမ့် တက်ကြွမလာနိုင်ဘူးလား။

“သမီး၊ နှင်းအိ ရောက်နေတယ်”

မေမေ ကော်ဖီနဲ့ မုန့်ပန်းကန်ကို ညှော်ခန်းထဲ ဝင်လာစဉ် မာ မှင်သေသေ ငြိမ်နေမိသည်။ နှင်းအိက မျက်နှာပေးချိုချိုဖြင့်

“အန်တီ”

“ပြောလေ နှင်းအိ”

ကော်ဖီဘန်းချ၍ မေမေဆိုစဉ်၊ မာ ပန်းပုရုပ်လေးကို ဝေးကြည့်လိုက်သည်နှင့် နှင်းအိ ပြုံး၍

“အန်တီနဲ့မာကို နှင်းအိ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဖိတ်ကျွေးချင်တယ်”

“ဟေး”

မေမေ မျက်ခွံပင့်၍ နှင်းအိကို တအံ့တဩ ကြည့်ပြီး

“ဘာဖြစ်လို့”

“နှင်းအိ မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်လေ”

“အိုး”

မာ လှိုက်ကာ အံ့ဩဝမ်းသာသွား၏။ ကင်း အကြံတပိုင်လိုက်တာ

မေမေ ခေါင်း အလာဆတ်၍

“နှင်းအိ ကြိုပြောရင် ဘယ်လောက် အဆင်ပြေမလဲကွယ်”

“ကြိုပြောဖို့ပါပဲ၊ နှင်းအိမေမေ ခုတလော နေမကောင်းလို့

နှင်းအိ မွေးနေ့ကို အရင်နှစ်တွေလို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်ဖြစ်လို့ပါ။ ခင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်စုဖိတ်ပြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ကျွေးဖို့၊ စိတ်ကူးလိုက်တယ်လေ၊ မာက အပြင်ထွက်ခွင့် မရဘူးဆိုတော့ အန်တီပါ မာနဲ့ အတူဖိတ်တာ၊ ဘယ်လိုလဲ အန်တီ၊ နှင်းအိ မွေးနေ့ကို အသိမှတ်ပြုမယ် မဟုတ်လား”

နှင်းအိ အမူအရာ ကောင်းကောင်းနှင့်ဆိုစဉ် မေမေ

အားနာသလို တွေထေသွားသည်။ မာကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး သက်ပြင်း ခွေ့ခွေ့ချပြီး။

“အင်။ အန်တီလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးကွယ်၊ မမစီနဲ့ ချိန်းထားတယ်။ မာမဂ်လာပွဲအတွက် ခန်းမငှားမယ့် ကိစ္စ စီစဉ်မလို့လေ။ အန်တီက မာတစ်ယောက်တည်း လွှတ်ရမှာ စိတ်မချဘူးကွယ်၊ ဒါနဲ့ ဘယ်ဆိုင်မှာ စီစဉ်ထားလို့လဲ နှင်းအိရယ်”

“မြက်ခင်းသစ် စားဥယျာဉ်လေ”

နှင်းအိ ခပ်သွက်သွက်ဆိုစဉ် မာကို မေမေ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး

“ဘယ်လိုလဲ မိမာ၊ ညည်းသွားချင်သလား”

မာ သွားချင်တယ်ဆို မေမေက အတွန့်တက်ဦးမှာလေ၊ ဒါကြောင့် မာ စိတ်မဝင်စားဟန်နှင့်

“မေမေသဘော”

“ကဲ ဒါဆို လိုက်သွား၊ မေမေတို့ ကိစ္စပြီးရင် ဝင်ကြိုမယ်၊ ကြားတယ်နော်၊ ဟိုဟိုဒီဒီ သဝေထိုးဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ နှင်းအိ အန်တီ စိတ်ချမယ်နော်”

“စိတ်ချပါ အန်တီ”

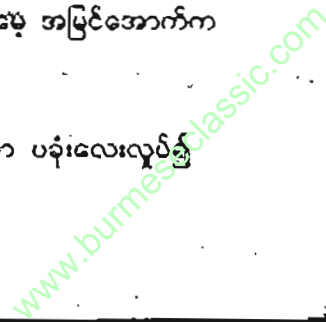
“ကဲ သမီးမာ၊ ပြင်ဆင်ပြီးလိုက်သွား”

“ဟုတ်”

မာရင်ထဲမှာ ထကချင်မတတ် ဝမ်းမြောက်ပေမယ့် ဝမ်းမြောက်မှုတွေ လျှံကျမလာအောင် မျို၍ အခန်းထဲ ပြေးဝင်ပြီး အဝတ်လဲကာ နှင်းအိနှင့် ထွက်ခဲ့သည်။ မေမေ အမြင်အောက်က လွတ်သည်နှင့် မာ ဟူမြူးနေသည်။

“ကင်း အကြံ ပိုင်ရဲ့လား”

နှင်းအိ သဘောကျစွာ မေးစဉ်၊ မာ ပခုံးလေးလှုပ်၍

“ပိုင်တာပေါ့ဟ၊ နောက်ဆို မာ အပြင်ထွက်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ”

နှင်းအိနဲ့အတူ မာ့ကိုမြင်စဉ် ကင်း ဝမ်းမြောက်ကာ ကားတံခါး အသာဖွင့်၍ ကြိုဆိုပြီး မာ့မျက်နှာလှလှလေးကို ကြည့်စူးစွာ ငေးကြည့်မိသည်။

ကင်းအကြံ၊ ကင်းစိတ်ကူးကို မာ အတိုင်းမသိ ကြည့်စူး မြူးရွှင်ရသည်။ ကင်း ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည့် မြက်ခင်းသစ် စားဥယျာဉ်က ရင်ခုန်ကြည့်စူးဖွယ် ကောင်းလှသည်။

စိမ်းလန်းစိုပြည်သည့် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှာ စားပွဲပိုင်းတွေ ခင်းကျင်းပြီး စားပွဲပိုင်းပတ်လည်မှာ အလှပန်းအိုးတွေ အစီအစဉ် ဖန်တီးထားသည်က ဥယျာဉ်အသေးစားနှင့်တူကာ ပန်းအမျိုးအစားက စုံလင်လှသည်။ မွှေးပျံ့သည့် ပန်းရနံ့အစုံကို ရှုရှိုက်ရကာ မာ့နှလုံးသား နူးညံ့လတ်ဆတ်စေသည်။ ကင်းက ရွက်လှပန်းခြံ တွေရှိတဲ့ ထောင့်ကျကျ စားပွဲပိုင်းကို ရွေးချယ်သည်။ နှင်းအိက မိနူးကတ်ကိုကြည့်ပြီး

“ဇာ၊ ဘာစားမလဲ၊ ကင်းရော”
မာနှင့် ကင်းပြိုင်တူ စဉ်းစားလိုက်သည်။
“အကင် အစုံရှိတယ်”
နှင်းအိ ဆိုစဉ်
“ဘဲကင်”

အို မာ ရှက်သွားသည်။ မာနဲ့ ကင်း ပြိုင်တူလိုလို အသံထွက်သည်ကို နှင်းအိ သဘောကျစွာ ပြုံးပြီး
“စိတ်ချင်း ဆက်နေတယ် ထင်တယ်”
ကင်းက ပြုံးဝနေဆဲ၊ မာ ခေါင်းငုံ့ထားမိသည်။

“ကဲပါ မာရယ်၊ ခေါင်းငုံ့ မနေနဲ့ မာနဲ့ ကင်း အကြိုက်ချင်း တူတော့ စားရတာ ပိုဖြန့်တာပေါ့ဟ”

“ဟုတ်သားပဲ မာရယ်၊ မာနဲ့ ကျွန်တော်က သူစိမ်းတွေမှ မဟုတ်တာ နော် မာ”

ကင်း ဆိုစဉ်၊ မာ ခပ်ရှက်ရှက်နှင့် ခေါင်းညိတ်မိသည်။ ထို့နောက် နှင်းအိက ဘဲကင်နှင့် တရုတ်အစားအစာတွေ မှားပြီး မာ့ဘက်လှည့်၍

“မာ၊ နှင်းအိ ဟိုဘက်ပိုင်းမှာ ထိုင်မယ်”
“ဟင် ဘာဖြစ်လို့”

“နှင်းအိ သူနဲ့ ချိန်းထားတယ်၊ ဟိုမှာ သူစောင့် နေတယ်ဟ”

မာတို့နဲ့ စားပိုင်း လေးပိုင်းခြားမှာ ထိုင်စောင့်နေသူကို နှင်းအိ ညွှန်၍ဆိုစဉ်၊ မာ နှုတ်ခမ်းစူသည်။

“ဟာ အစကတည်းက ပြောပါလားလို့”
“ခဏလေးပါ”

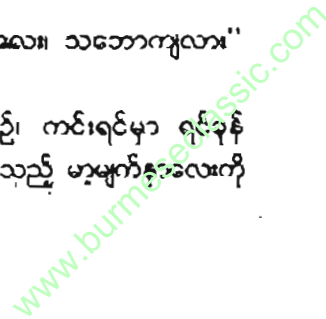
နှင်းအိ ပြုံးရယ်၍ ထွက်သွားစဉ်၊ မာ မျက်စောင်းခဲ ကြည့်မိသည်။

“နှင်းအိ မကောင်းဘူးကွာ”
မာ စိတ်မှာ မလုံမလဲ ရေရွတ်တော့၊ ကင်း ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း

ပြုံး၍

“ကျွန်တော်ပေးတဲ့ လက်ဆောင်လေး၊ သဘောကျလား”
“အင်း”

မာ ကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်မိစဉ်၊ ကင်းရင်မှာ ရုပ်ခုန် လှိုင်းက တိုးကြွလာသည်။ ရှက်ဟန်လွှဲထားသည့် မာ့မျက်နှာလေးကို

စောင်းထဲကြည့်၍
“မာ”

ကင်းနဲ့ မာ နှစ်ယောက်တည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်နေသည်က မာ့ရင်မှာ ရှက်အမ်းအမ်းဖြစ်စေသည်။ ကင်း ခပ်တိုးတိုးခေါ်စဉ်၊ ပိတ်တာ လာချပေးသည့် အစားအသောက်တွေကို မာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ မာ့စိတ်က ခုမှ ဘာလို့ရှက်နေမှန်းမသိ။ မာ့ကိုယ် မာ မဆန်းစစ်တတ်တော့၊ ကင်း လှိုက်လှိုက်ဖြူး၍

“မာ တကယ်သဘောကျလား”
“အင်းပါဆို”

“အဲဒါဆို မာ့အရပ်၊ မာ့အနေအထားနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တူတဲ့ ပန်းပုရုပ် ထုပေးမယ်လေ”

“အို တကယ်”

မာ အံ့သြဝမ်းသာကာ မျက်ဝန်းအရောင် တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလျက် ကင်း နှုတ်ခမ်းလွှာလေးကို ရှုကြည့်လိုက်ပြီး

“ကင်း ပန်းပု ထုတတ်တယ်”

“တတ့်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် သင်တန်းမှာ စတွေ့ကတည်းက မာ့ရုပ်သွင် ပုံစံငယ်လေး ထုဖြစ်တာ၊ အခွင့်မသာလို့ ပေးခွင့်မရခဲ့တာ”

“အို။ ကင်း အရမ်းတော်တာပဲကွာ၊ ပန်းပုရုပ်လေးက အရမ်းအသက်ဝင်တယ် သိလား။ မာ ရှက်နေတဲ့ ဟန်အတိုင်းပဲ”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ မာ့ရဲ့ ရှက်ဟန်က ကျွန်တော့်နှလုံးသားမှာ စွဲနေတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် အဲဒီဟန်ပေါ်အောင် ထုလိုက်တာ ဒီနေ့ကစပြီး မာ့ပုံတူ ထုပေးမယ်။ မာ လက်ခံရမယ်နော်”

“လှိုက်ခံမှာပေါ့၊ ဟိုလေ ကင်း ပန်းပုထုတဲ့အချိန် မာ

ထိုင်ကြည့်ချင်လိုက်တာ”

“ကျွန်တော့် ဆန္ဒကလည်း မာ့ကို ထိုင်ကြည့်စေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာက လွတ်လပ်ခွင့်မှ မရတာ”

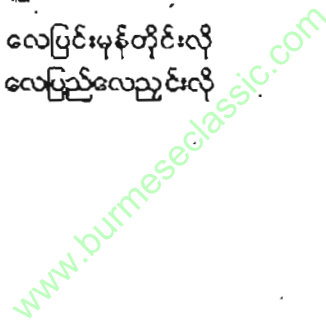
“ဟုတ်တယ်နော်၊ မာ့ဘဝက လွတ်လပ်မှု အရှုံးခံနေရတဲ့ ဘဝ”

မာ ဝမ်းနည်းစွာ ဆိုမိသည်။ ကင်း သက်ပြင်းမျှင်မျှင် ချ၍ ကင်း နှလုံးသားက လှိုက်တက်လာသည် ခံစားမှုကို မာသိအောင် ကြေညာချင်စိတ် တရုန်းရုန်းကြွလာသည်။ ပိတ်လှောင်ခံရတဲ့ မာ့ဘဝကို သူ့ချစ်ခြင်းနဲ့ လွတ်မြောက်ခွင့် ရစေချင်သည်။ သူ့အချစ်တွေနဲ့ မာ့ကို ပျော်ရွှင်စေချင်သည်။ ဒါကြောင့် ကင်း နှလုံးသားက ခံစားမှုကို ရင်ဖွင့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး မာ့ကို ရင်ခုန်စွာ ရှုကြည့်လိုက်သည်။

“မာ”

- ဂီတသံစဉ်လို ညှိုငင်နိုင်စွမ်းသည့် ကင်း ခေါ်သံက မာ့ရင်မှာ ပျော်ဝင်သလို ခံစားမိသည်။ မာ မျက်ဝန်းကြည်ကြည်နှင့် ကင်း မျက်ဝန်းလင်းလင်းနှင့် ဆုံမိစဉ်၊ ရင်ခုန်သလို ခံစားချက် လှိုင်းကလေး ကြွလာသည်။ မော်နဲ့ အကြည့်ချင်းဆုံရသည့် မာ့ရင်ခုန်သံက ကင်းနှင့် အကြည့်ချင်းဆုံရသည့် ရင်ခုန်သံနှင့် ခြားနားလှသည်။ မော်အကြည့်သည် မာ့နှလုံးသားကို လူးလွန် ထုပ်ရှားစေသည်။ ရင်ခုန်သံတွေ လှိုင်းလုံးကြီးတွေလို တရုန်းရုန်း ကြွစေသည်။ တစ်နည်းပြောရရင်

မော်အကြည့်က မာ့ရင်ခုန်သံကို လေပြင်းမှန်တိုင်းလို ပြင်းထန်လျှင် ကင်းအကြည့်က မာ့ရင်ခုန်သံကို လေပြည့်လေညှင်းလို ညက်ညောလှသည်။

စားပွဲပေါ်တင်ထားသည့် မှာလက်ချောင်းလေးများကို ကင်း ဆုပ်ကိုင်ထားချင်သည်။ တစ်သက်တာအတွက် ဆုပ်ကိုင်ထားချင် ပါတယ်။ မာ ခွင့်ပြုမယ် ဆိုရင်ပေါ့။

“မာ”

“ပြောလေ”

မာအသံ တိုးလျှောက် ကင်းနုလုံးသားကို ညှို့ဆောင်လျက် “မာရယ်၊ ကျွန်တော့်အချစ်တွေနဲ့ မာဘဝ အချစ်အချစ် တွေကို ကင်းလွတ်ခွင့်ပေးချင်တယ်ဗျာ၊ မာ ကျွန်တော့်အချစ်ကို ယုံလား ဟင်၊ မာကို ကျွန်တော်ချစ်နေတာ သိလားဟင်”

ကင်း ရင်ခုန်သံသည် မာရင်မှာ နှမ်းလျှ ညှိုးရောင်လာ စေသည်။ မှော် ချစ်တယ်လို့ အကြိမ်ကြိမ် ရင်ဖွင့်စဉ်က မာ ပျော်စင်နှစ်မူးခဲ့ဖူးတယ်။ မှော် ဇာတ်ဝင်ခန်းအတွက် ဝီဟာဇယ် လုပ်မှန်းသိနေတာတောင် မာနုလုံးသားမှာ တကယ်ပဲလို့ ဖွတ် ယုံကြည်ကာ ရင်ခုန်နေခဲ့တယ်။ အခု ဘာလို့ ရင်မခုန်ရတာလဲ ဘာဖြစ်လို့ ကင်းအချစ်တွေနောက် စီးမြောမသွားရတာလဲ မာနုလုံးသားကို မာ အကြိမ်ကြိမ်ဆန်းစစ်ရင်း ကင်းကို မမှိတ်မသု ကြည့်နေမိသည်။ ကင်း မျက်ဝန်းမှ ရင်ခုန်သံဆူဝေ စေသည့် အကြည့်ရွန်းရွန်းလေး မျာကျလျက်ရှိသည်။

“မာကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခဲ့တယ်။ မှော်ကြောင့် ကျုပ်ကျုပ် နေတဲ့ မာဘဝဖြစ်စဉ်ကို သိရတော့ မာအတွက် မာဘဝအတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခုရအောင် ကျွန်တော့်ချစ်ခြင်းနဲ့ ဖွင့်ဖောက်ပေးချင် ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်နုလုံးသားကို တံတားခင်းပြီး မာကို ဖြတ်လျှောက် စေချင်တယ်။ ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် မာနုလုံးသားကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျံသန်းခွင့်ရစေမယ့် တောင်ပံတစ်စုံ တစ်ပေ

ချင်ပါတယ် မာရယ်။

မာသာ ကျွန်တော့်အချစ်ကို ခိုစီးပြီး လိုက်ပါမယ်ဆိုရင် မှော်နဲ့ ကင်းလွတ်တဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုဆီ ပင့်ပြေးချင်ပါတယ်။ မာ့ဆန္ဒ အယ်လိုနိုလဲ၊ ပြောပါ မာရယ်။ မာ့ဆန္ဒကို ကျွန်တော့်ချစ်ခြင်းနဲ့ သယ်ဆောင်ပါရစေ နော် မာ၊ သယ်ဆောင်ပါရစေ”

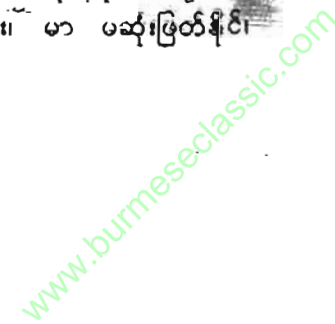
ကင်း နုလုံးသားက စီးမြောလာသည့် စကားလုံးများသည် မာ့အာရုံကို ကန်ရေပြင်လို ငြိမ်သက်သွားစေသည်။ မာဘဝ၊ မာခံစားချက်ကို အလေးအနက် မျှဝေခံစားမှု ပေးနိုင်သည့် ကင်း၏ ချစ်ခြင်းကို မာ လျစ်လျူမရှုရက်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ပြီး မာ အာရုံထွေပြားလာသည်။ မာ နုလုံးသားဆန္ဒကို မာ ပြန်လည်ဆန်း စစ်ချင်သလို ကင်းအချစ်ကိုလည်း နားလည်ပေးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားချင်မိသည်။ မာ ဘယ်လိုတုံ့ပြန်သင့်သလဲကွယ်။

ကင်းရဲ့ချစ်ခြင်းကို မာ ဘယ်လိုအသိမှတ်ပြုရမလဲ၊ မာဘဝ လွတ်လပ်ခွင့်အတွက် မှော်ရဲ့ တုပ်နှောင်မှုက လွတ်ကင်းဖို့အတွက် ကင်းအချစ်တွေကို ထွေပိုက်ပြီး လျှောက်လှမ်းရမလား ကံကြမ္မာ။ မာနုလုံးသားမှာ လေပြင်းတိုက်သလို ဖရိုဖရဲဖြစ်နေပြီး မာတုံ့ပြန် ချက်ကို စောင့်နေတဲ့ ကင်းမျက်ဝန်း အကြည့်ရွံ့ရွံ့ကို မာ ရင်မဆိုင်ရဲ ထိုစဉ် ကင်းလက်ချောင်းလေးများသည် မာလက်ချောင်းတွေဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးရွေ့လာသည်။

ဘုရား။ ဘုရား။

မာ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ။ ကင်း ဆုပ်ကိုင်လာရင် မာ ငြိမ်သက်နေရမလား။ ရုန်းခါပစ်ရမလား။ မာ မဆုံးဖြတ်နိုင်၊ ဆူဝေနေစဉ်

“အို”

မာ့လက်တစ်ဘက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်ခံလိုက်ရစဉ် မာ
လန့်ဖျပ်သွားတော့၏။ ဒီလိုကြမ်းတမ်းစွာ ဆွဲကိုင်တာ ကင်း
လက်ချောင်းတွေလား။ မာ သေချာကြည့်လိုက်တော့

“ဟင်”

မာ အသက်ရှူရပ်မတတ် အံ့သြမုင်တက်သွားတော့၏။

မှော်၊ မှော်မှ မှော်အခမ်း၊ သတင်းမပေးဘဲ ဘယ်လိုနည်း
နဲ့ရောက်လာတာလဲ၊ မဟုတ်မှလွဲရော၊ အလုပ်ကိစ္စ မပြီးဘဲ
တောင်ကြီးက ပြေးဆင်းလာတာလား၊ မာ မဝေခွဲတတ်တော့၊ ဒါပေမဲ့
မှော်၏ ပတ္တမြားရောင် တောက်နေတဲ့ မျက်ဝန်း၊ စိန်လိုတင်းမာ
နေတဲ့ မျက်နှာပေ၊ ကျောက်စိမ်း အရောင်ထနေသည့် အကြည့်
သည် အဆိုးဆုံး အခြေအနေတစ်ရပ်အဖြစ် ရုတ်ချည်း ပြောင်းလဲ
လာလိမ့်မယ်လို့ မာ လုံးဝ ထင်မှတ်မထားခဲ့။

ခုတော့။

အခန်း (၁၅)

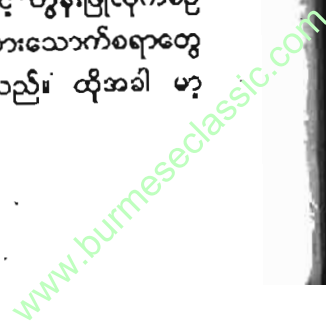
“မိမာ”

“အို”

မှော်အသံ စူးရင့်ရင့်နှင့်အတူ မာ့လက်ကို ဆောင့်ဆွဲခံရစဉ်
မာ့တစ်ကိုယ်လုံး မှော်ရှေ့ ရောက်သွားရသည်။ မာ တစ်ခုခု တုံ့ပြန်ဖို့
ဆွဲအသလို ကြောင်နေစဉ်

“ဂုန်း”

ခနဲ တွန်းဖြိုသံကြောင့် မာ အသိဝင်လာသည်။ မာတို့
မှာထားသည့် စားတိုင်းကို မှော် ခြေထောက်နှင့် တွန်းဖြိုလိုက်စဉ်
လှလှပပ အစီအရီ ခင်းကျင်းထားသည့် စားသောက်စရာတွေ
ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် လွင့်စင်ဖြန့်ကျဲသွားလေသည်။ ထိုအခါ မာ

ရင်ခုန်သံတွေဆူပြီး ကြည့်လင်သည် ကင်းမျက်နှာအပေါ် အစော်ကားခံလိုက်ရသူလို ဒေါသလှိုင်းတွေ လှိုင့်တက်လာသည်။ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်၍ မှော်နဲ့ ရင်ဆိုင်လာသည် ကင်းကို မာ တားမြစ်ဖို့ စွမ်းအားမရှိပါ။ ထိုအတူ မှော်ဒေါသကိုလည်း မာ ဟန်တားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ စော်ကားသူနှင့် စော်ကားခံ ရသူ နှစ်ဦးရဲ့ ဒေါသလှိုင်းတွေကြားမှာ မာ ဘယ်လို ရပ်တည်မလဲ၊ မာ့ကို အတင်းဆွဲခေါ်သွားဖို့ မှော် ခြေလှမ်းပြင်စဉ် မာ ရုန်းခါ လိုက်သည်။ ကင်းက မှော်ရှေ့မှ လွှားခနဲ ပိတ်ရပ်လိုက်သည်။

“ဒီမှာ မှော်၊ မင်းကို ကိုယ်မဝေဖန်ချင်ဘူးကွ။ ဒါပေမဲ့ မင်းအပြုအမူက ကိုယ့်သိက္ခာကို ထိပါးလွန်းတယ်၊ အဲဒီလို ပြုမူမှု အတွက် မင်းကိုယ့်ကို လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးရလိမ့်မယ်”

ကင်းရဲ့ ချွန်ရှုရှုစကားလုံးလေးတွေကြောင့် မှော်ဒေါသ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျလာပြီး

“ရတယ်၊ ပေးမယ်၊ ဟောဒီမှာ လက်သီး၊ ယူကွာ၊ ယူ”
မှော်လက်တစ်ဘက် မြောက်တက်သွားစဉ် မာ လန့်သွားပြီး

“အို မှော်၊ မထိုးရဘူး၊ မထိုးနဲ့”

ကင်း မျက်နှာဆီ ပြေးဝင်လာသည် မှော်လက်သီးကို မာ အားကုန် ဆွဲဖက်ထားမိသည်။

“မလုပ်ပါနဲ့၊ မထိုးပါနဲ့၊ မထိုးပါနဲ့ မှော်၊ မာ တောင်းပန် ပါတယ်၊ မထိုးနဲ့”

မှော်လက်နှစ်ဘက်ကို မာ အတင်းဆွဲချုပ်ထားစဉ် မှော် ဒေါသက မီးတောက်လို ဖာရှဲရှဲ တောက်လာပြီး

“မာ ဖယ်နော်၊ ဖယ်”

“မဖယ်ဘူး၊ မဖယ်ဘူး၊ မကျေနပ်ရင် မာ့ကိုထိုးလိုက်”

ဖယ်ဘူး”

“တောက်”

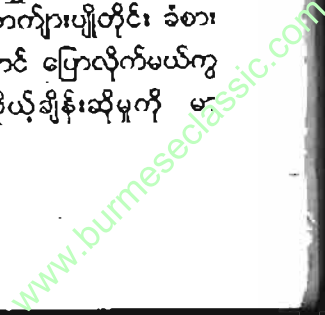
သူ့ရှေ့ ဆီးကာထားသည် မာကြောင့် သူရမယ် အခွင့်အရေး တစ်ရပ် ဆုံးရှုံးရုံတင်မက ထိမထင်မျက်နှာပေးနှင့် ဖိုက်ကြည့်လာသည့် ကင်းရှေ့ တိုးခွင့်မရတာ မှော် ခံခက်လွန်းသည်။ ဒါ မာကြောင့်၊ သူတစ်ပါးအတွက် ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ မာ့ ပယောဂ ကြောင့်၊ မာ့ ပယောဂနဲ့ အကာအကွယ်ယူနေတဲ့ ကင်းကို မှော် ဒေါသနှင့် နုတ်နုတ်စင်းလိုက်ချင်၏။

“ဟေ့ ကင်းကမ္ဘာ ၊ မာရှိနေလို့ မင်းသက်သာတယ်၊ မှတ်ကွ”

ကင်း ခပ်မိုက်မိုက် ဟန်နှင့် ပခုံးပင့်၍

“ကိုယ်တို့က ဘယ်သူ့ရှိရှိ ကုမစိုက်ဘူး။ ကိုယ့်ကို အလွတ် စော်ကားတာကို ခေါင်းငုံ့မခံဘူး။ မင်းမှာ လက်သီးနှစ်လုံးရှိသလို ကိုယ်မှာလည်း လက်သီးနှစ်လုံး ရှိတယ်ကွ။ ဒါပေမဲ့ အနည်ထ နေတဲ့ မင်းလက်သီးကို ကိုယ်မမူဘူး။ မင်းသိထားဖို့က ကုမာရ ဆိုတာ မင်းကိုယ်တိုင် အသက်သွင်းထားတဲ့ မှော်ဝင်လူသား မဟုတ်ဘူး။

အသွေးအသားနဲ့ တည်ဆောက်ထားတယ်။ နှလုံးသားနဲ့ ခံစားတတ်တယ်။ ဦးနှောက်နဲ့ ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်တတ်တဲ့ မိန့်မသား။ မင်းနားလည်အောင် ပြောလိုက်မယ်၊ ကုမာရ ကို မင်ဖြစ်ဖြစ်။ ကိုယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒိုက်ဖြစ်ဖြစ်၊ အို ဘယ်ယောက်ျားပျိုမဆို ပိုးပန်း ခွင့်ရှိတယ်။ ကြိုးစားခွင့် ရှိတယ်ကွ။ ဒါ ယောက်ျားပျိုတိုင်း ခံစား လိုတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ အခွင့်အရေးပဲ။ ပိုရှင်းအောင် ပြောလိုက်မယ်ကွ ဒီနေရာကို ကိုယ်ချိန်းတယ်။ ကိုယ်ချိန်းဆိုမှုကို မာ

လက်ခံတယ်။ အဲဒီအတွက် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြားကို မင်း ဒေါသ ပစ်သွင်းခွင့် မရှိဘူး။”

ကျစ်တင်းလှသည့် ကင်းစကားလုံးတွေက မှော် အသိတရားကို မွေ့ချေပစ်သည်နှင့်တူတော့သည်။

“ဟေ့ကောင် ကင်းကမ္ဘာ၊ မင်းပါ၊စပ် ပိတ်ထား။ ပိတ်ထား။”

မာ ဆီးတားနေသည့်ကြားက ကင်းရှေ့ရောက်ဖို့ တာရူ နေသည့် မှော်ကို မှာဒေါသက ပို၍ပြင်းထန်လာစေသည်။

“မှော်ရယ်၊ နင် ဒေါသတွေနဲ့ ဇွတ်မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့။”

ခုချိန်မှာ မှော်ဒေါသက မီးတောက်နေလေပြီ။ ဒီကောင်ကို တစ်စစီ ဆွဲဖြုတ်ခွင့်ရဖို့ သူ ဘာမဆိုလုပ်ရန် ဝန်မလေးတော့။ ထို့ကြောင့် စားပွဲပိုင်းဘေးမှ အလှထားသည့် နင်းဆိပ်နံ့အိုးတစ်အိုး ပင့်မပြီး ကင်းမျက်နှာဆီ ပစ်ပေါက်လိုက်တော့သည်။ ကင်းဆီ ပြေးဝင်လာသည့် ပန်းအိုးကို ကင်း ရှောင်၍ မှော်ကို စူးစူးချေချေ စိုက်ကြည့်ပြီး

“ဒီမှာ မှော်၊ ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲက ကုမာရ ကို မင်း ယူဆောင်လို့ မရဘူး။ ထုတ်ပယ်လို့ မရဘူး။ စည်းတားလို့ မရဘူး။ ဘောင်ခတ်လို့ မရဘူး။ မင်း ရှေ့တိုးလာရင် ကိုယ့်ဘက်က ခြေတစ်လှမ်းတိုးပြီး ကာကွယ်မယ်၊ အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့သစ္စာ”

“ဟေ့ မင်းရဲ့သစ္စာကို ကိုယ်မြည်းမယ် လက်ဖက်သုပ်ထဲ ရောနယ်ပစ်လိုက်မယ်၊ နယ်ပစ်မယ်၊ မာ ဖယ် ဖယ်”

မာ့ကို မစာနာစတမ်း တွန်းပစ်သည့် မှော်ကြောင့် မာ့ရဲ့ သည်းခံစိတ်တွေ ကုန်ခမ်းစွာပြီး မာ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း မှော် တွန်းကန်ရုန်းဖယ်နေသည့် အရှိန်နှင့် နာကျင်လာသည်။ မှော်ကို တာရှည် မာ ထိန်းထားနိုင်မှာ မဟုတ်သလို၊ ကင်းကလည်း

အစော်ကားခံရသူလို မကျေအေးနိုင်တဲ့ ဒေါသဖြစ်တည်နေတာ မြင်ရတော့ မာ့ ရင်မှာ ဆူပွက်လာပြီး

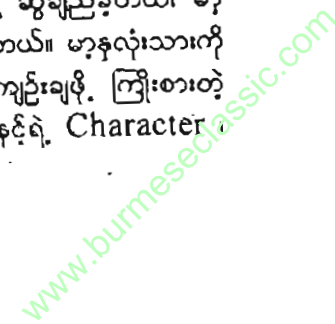
“နင်းအိ၊ နင်းအိ၊ ကင်းကို ဆွဲပါ၊ ဆွဲကြပါ။”

မာ အသံကုန်အော်မိစဉ် ဆိုင်ထဲက စားသောက်သူတွေ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ကြောင်ကြည့်နေကြသည်။ တချို့က မှော်တို့ ရုပ်ရင်ရိုက်နေသည်ဟု ထင်သည်။ တချို့က မှော်၏ အိုင်တင်ကို တအံ့တညံ့ ငေးနေကြသည်။ နင်းအိတို့ စုံတွဲ ကြောင်နေရာမှ မာ့အသံကြောင့် အသိဝင်လာကာ ကင်းကို ဆွဲထားကြသည်။ မာ့ ရင်မှာ ကြော့ကွဲမှုတွေ လှိုက်တက်ကာ မာ့နှလုံးသားမှ ခံပြင်းမှုတွေ ပုန်းခနဲ ပြိုကျလျက်

“မှော် နင် ဘာမဆိုလုပ်ရင် အရမ်းကြီးပဲ၊ နင့်ကြောင့် မာ အရှက်ရတယ်၊ ရင်နာရတယ်၊ နင် သိရဲ့လား။ မာ့ခံစားချက်ကို နင် မျှဝေခံစားကြည့်စမ်းပါ။ မာ့ဘဝမှာ နင့်ကြောင့် အရာရာ ဆုံးရှုံးရတယ်။ နားလည်လား။”

သူ့ကို ကင်းကမ္ဘာ-ရှေ့မှာ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးနေ သည့် မာ့ ပေါက်ကွဲမှုကို သူ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရ၏။ မာ့ စွပ်စွဲချက်တွေက သူ့နှလုံးသားနှင့် သူ့အသိတရားကို တစ်စစီ ဆွဲဖြုတ်သည်နှင့် တူတော့၏။ အိုး သူ မကြားရက်တော့၊ သူ မကြား ရက်တဲ့ မာ လက်ညှိုးနှောကာ နှစ်စွဲသံက ဟိန်းခနဲ ပေါ်ထွက်နေဆဲ

“မာ့ဘဝရဲ့ ထွက်ပေါက်မှန်သမျှကို နင့်အတွက် ပိတ်ဆို့ ခဲ့တယ်။ မာ့ရင်သန်မှုကို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ဆွဲချည်ခဲ့တယ်၊ မာ့ အသိတရားကို လှောင်အိမ်ထဲ သွတ်သွင်းခဲ့တယ်။ မာ့နှလုံးသားကို ဘောင်ခတ်ထားတယ်၊ မာ့ချစ်ခြင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ နင့်ရဲ့ Action ၊ နင့်ရဲ့ Dialogue ၊ နင့်ရဲ့ Character ၊

နှင့်ရဲ့ Manner အားလုံးဟာ မှာနှလုံးသားအတွက် အထွတ်အထိပ် ရောက်အောင် ခံစားမှု မပေးနိုင်ဘူး။ မငြိနိုင်ဘူး။ နှင်သိရဲ့လား။

နှင်ဟာ မှာဘဝအတွက် အတ္တစီးနှင်းခံရတဲ့ ဘီလူးသဘက် မှာကို အပိုင်စီးဖို့ ကြိုးစားတဲ့သူ၊ အပိုင်သိမ်းမယ့်သူ၊ သိရဲ့လား။ သိရဲ့လား။

ဒီစကားလုံးတွေက မှာရင်ထဲက စကားလုံး အစစ်တွေ ဟုတ်ရဲ့လား။ သူ မယုံရဲ့လောက်အောင် ထူပူသွား၏။ မှာ ပခုံးနှစ်ဘက်ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး

“မာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ မာ မာမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ မာ အစစ် ဟုတ်ရဲ့လား။”

သူ့လက်ချောင်းတွေကို မာ ဖယ်ပစ်လိုက်စဉ် သူ့ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။ သူ့ကို ရန်သူတစ်ယောက်လို အခဲမကျေစွာ စိုက်ကြည့်၍ ပစ်ပေါက်လာသည့် မှာ စကားလုံးတွေက ခဲပိုးတွေလို ပြန်ကြဲလွင့်ကျလာတော့သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဤမှာရ အစစ်၊ နှင်ကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ မှာရင်မှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ အစိုင်းအခဲတွေ ခဲလွန်းလို့ ကျောက်စိုင်း ကျောက်ခဲလို မာကျစ်နေပြီ သိရဲ့လား။

မှာဘဝရဲ့ နှင်ဘဝကို ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်စမ်းပါ။ နှင်က နှင်ဘအတွက် နှင်လုပ်ချင်ရာ စိတ်ကြိုက်လုပ်တယ်။ နှင်ဝါသနာနဲ့ နှင် လျှောက်လှမ်းတယ်။ နှင် တက်ချင်တဲ့ Model သင်တန်းတက်တယ်။ သင်တန်းပြီးတော့ Model Boy လုပ်တယ်။ Model Boy လုပ်တာ အောင်မြင်တော့ ငွီဒီယိုနဲ့ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်လုပ်တယ်။ နှင်နောက် အဆိုတော် လုပ်တယ်။ နှင်ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ ကျယ်ပြန့်လာအောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ခြေဆန့်ခဲ့တယ်။

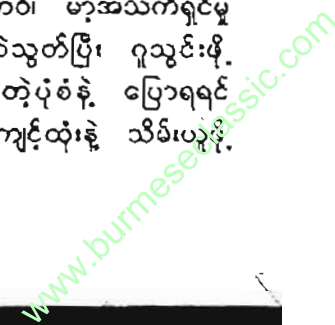
နှင်ဝါသနာ အခက်အလက်ဝေအောင် နှင် အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်းနဲ့ လုပ်ခဲ့တယ်။

မှာကိုတော့ နှင် ဘာလုပ်ခွင့် ပေးခဲ့လဲ။ နှင်ရဲ့ စိတ်မချဘူး။ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ တက္ကသိုလ်တက်တာတောင် Day တက်ခွင့် မပေးဘူး။ နှင်နဲ့အတူ Distance တက်ရတယ်။ နှင် အနားမှာနေရတယ်။ နှင်ကျွေးတာပဲ စားရတယ်။ နှင်ပျက်လုံး အောက်မှာ ငြိမ်ဝပ်နေရတယ်။ ဘယ်မှာလဲ၊ မှာဘဝရဲ့ လွတ်လပ်မှု၊ ဘယ်မှာလဲ မှာ ဝါသနာ၊ ကွန်ပျူတာသင်တန်းကိုတောင် မှာစိတ်နဲ့ မှာကိုယ် သင်ခွင့်မရတဲ့ဘဝ၊ မှာနေရာမှာ နှင်ခံစားကြည့်စမ်းပါ။ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ အမိန့်အောက်မှာ မှာဘဝကို သင်္ကြိုဟ် ခံရတာ ဘယ်မှာလဲ မာ ရှုခိုက်ခွင့်ရမယ့် အောက်ဆီဂျင် သန့်သန့်။

အခုတစ်ခါ နှင်ဆန္ဒအရ မေမေတို့ အစီအမံအရ မှာကို နှင်နဲ့ လက်ထပ်ပေးကြမယ်တဲ့။ နှင် စဉ်းစားကြည့်စမ်း မှာ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားခံစားချက်နဲ့ ဘဝရှင်သန်မှုမှာ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် မရှိရဘူးလား။ မရှိထိုက်ဘူးလား။ မရှိသင့်ဘူးလား။

မှာစကားလုံးတွေက သူ့နှလုံးသားကို တန့်န့် ယိုင်နဲ့ လာစေသည်။

“လက်ရှိ မှာဆီမှာ ဘာလုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ဘာခံစားပိုင်ခွင့်၊ ဘာရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်၊ သာမက၊ စောဒကတက်ပိုင်ခွင့်တောင်မရတဲ့ ဘဝပါ။ မှာနှလုံးသား၊ မှာအချစ်၊ မှာဘဝ၊ မှာအသက်ရှင်မှု အားလုံးကို အရှင်လတ်လတ် ခေါင်းထဲသွတ်ပြီး ဂူသွင်းဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ နှင်ကို မာ နားလည်တဲ့ပုံစံနဲ့ ပြောရရင် မောင်ပိုင်သိမ်းတဲ့လုပ်ရပ်၊ သက်ဦးဆံပိုင်ကျင့်ထုံးနဲ့ သိမ်းယူဖို့။

၂၀၈

ပိန်ကလေး

ကြိုးစားတာ၊ ရှင်းရဲ့လား၊ ရှင်းရဲ့လား”

စွပ်စွဲချက် ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ မှာစကားလုံးတွေကြောင့် သူ့မျက်ဝန်း မှေးမှိန်လာသည်။ သူ့အသိတရား ချာချာလည်လျက် သူ့နှုတ်ခမ်းပါးခြောက်ကာ သူ့နှလုံးသား အဆိပ်တက်လာသည်။ ထို့ပြင် သူ့အသိတရား ထူပိန်းပိန်းသည် သူ့ခံစားချက်ကို လှိုက်ဆူစေပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါကာ သူ့ခြေလှမ်းတွေက မှာရဲ့ စကားလုံးတွေနောက် တဖြည်းဖြည်းလွင့်မျောသွားတော့၏။ သေချာသည်က သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ အထူးသဖြင့် မာရှေ့မှာ ရပ်တည်နိုင်စွမ်း မရှိအောင် ရွှာသွပ်ကာ နောက်ကောက်လဲကျသွားတော့၏။ ထိုမျှမက

ထိုဖြစ်စဉ်သည် သူ့နှလုံးသားနဲ့ သူ့ရှင်သန်မှုကို အကြီးအကျယ်ခြောက်လှန့်နေစေသည်။ အထူးသဖြင့် မှာစကားလုံးတွေ ရပ်တန့်သွားစဉ် သူ့နောက်ဘက်မှ လက်ခုပ်သံကျယ် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုလက်ခုပ်သံသည် သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းပိတ်လှောင် ထိုးနှက်လာသည့် ဒိုက် စကားလုံးတွေ ပဲ့တင်ထပ် နေတော့၏။

“ဟေ့ မှော်၊ ဘာ ဟာ၊ ဟား။ မှာနှလုံးသားကို မင်းနားသောတဆင်ခွင့်ရပြီ မဟုတ်လား။ မင်းက မင်းကိုယ်မင်း ဟုတ်လှပြီအထင်နဲ့ မှာကို မှုပိုင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားတာ၊ ဒါပေမဲ့ မင်း လုပ်ခွင့် မရနိုင်ဘူးလေ၊ ဟေ့ မှော်၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား။ မသိရင်သိအောင် ဒီကောင် ပြောလိုက်မယ်။

အသက်ရှူနေတဲ့ ဘယ်မိန်းမ မဆို နှလုံးသားအတွက်၊ ဘဝအတွက်၊ လွတ်လပ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခွင့်၊ နှစ်ခြိုက်ရာကို ရွေးချယ်ခွင့် လိုချင်တယ်ကွ။ မင်းလက်နဲ့မင်း ဘယ်လိုပဲဆုပ်ကိုင်၊ မင်းအတွန့်ချည်နှောင်ပြီ။ မင်းအမိန့်နဲ့ သော့ခတ်ထားလို့ မရဘူးဆိုတာ မင်းသဘောပေါက်ပြီ၊ မဟုတ်လား။

ဗျူးစာပေ

တိရိစ္ဆာန်များသည်

မင်း ဒီထက်သဘောပေါက်အောင် ဒီကောင်ပြောလိုက်မယ်။ ဟေ့ နားထောင်၊ မင်း ဒီကနေထိ မှာဆီက မာ ရက်ရက်ရောရော ထိုးပေးတာ၊ မင်း ဘာတစ်ခုခုမှူးလို့လဲ၊ လက်တွေ့ ပြကြည့်စမ်း၊ ပြကြည့်စမ်း”

သရော်စော်ကားလွန်းသည့် ဒိုက်အသွင်သည် သူ့မျက်လုံး အိမ်ကို ပူလောင်စေ၍ သူ့လည်ချောင်းတွေကို ခြောက်သွေ့သွားစေသည်။ ထိုမျှမက သူ့အကြောတွေကို ထောင်ထစေ၍ သူ့ခံစားမှုတွေကို လွင့်ပျောက်သွားအောင် ဖန်တီးနိုင်သည့် ဆူနာမီလှိုင်းလိုကြီးနဲ့ တူတော့၏။

“မင်း မပြနိုင်ပေမယ့် ဒီကောင် လက်တွေ့ပြနိုင်တယ်”

ဒိုက် ဘောင်းဘီခါးကြိုးမှာ တွဲလောင်းချည်နှောင်ထားသည့် အရစ် နှစ်ခုကို သူ ရှေ့တိုးမြှူပြီး

“ဟောဒီမှာကြည့်၊ မှာကိုယ်စား ဒီကောင်ကို Kiss ပေးတဲ့ ဘိုမရုပ်၊ ဒီကောင်ကို နှစ်သိမ့်မှု ပေးနိုင်တဲ့ မွေးပွယုန်ရုပ်၊ ဒါတင်မကဘူး၊ မှာဆီကို စီးဆင်၊ နေတဲ့ ဒီကောင်နှလုံးသားစီးကြောင်းကို မှာကိုယ်တိုင် အသိအမှတ်ပြုလို့ ဒီကောင်ပေးတဲ့ ချစ်သကေတဖန်းစည်းကို မာ လက်ခံခဲ့တယ်။ မယုံရင် ဒီကောင်ရှေ့မှာ မာကိုမေးကြည့်၊ အဲဒီပန်းစည်းကို မင်းကိုယ်တိုင် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တယ်”

ဒိုက် သက်သေထူမှုတွေက သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်ဟီးသွားစေသည်။

“ဟေ့၊ မင်း ဘယ်လိုပဲ ဖျက်ဆီးဆီး၊ မာ ဒီကောင်ကို လက်ခံခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သက်သေက ဟောဒီ အရုပ်တွေပဲ၊ ဒီကောင်ထင်မကဘူး၊ ဟို ကင်းကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ကောင်ဆီက မာ ဘာတွေလက်ခံထားသလဲ သိရဲ့လား။ သိချင်ရင် မှာ အခန်းထဲ ပြေးဝင်ကြည့်လိုက်၊

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

ကင်းလက်ရာ ပန်းပုရုပ်အသေးစား တွေလိမ့်မယ်၊ ဟား ဟား။
မင်းက မင်းကိုယ်မင်း ဟုတ်လှပြီ အထင်နဲ့ မထွပ်တိုင်
တက်ပြတယ်။ အလံတိုင် စိုက်ပြတယ်။ အခု ဘာဖြစ်သွားသလဲ။
မင်း သရုပ်ဆောင်နေတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်းလောက်တောင်
ဖီလင်ရုံရဲ့လား။ ပြောစမ်းကွာ။

ဟေ့ ခုချိန်မှာ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို မင်း သဘော
ပေါက်ရင် မင်း ဘာဆက်လုပ်သင့်သလဲ စဉ်းစား။ စဉ်းစား။
မင်းစဉ်းစားမတတ်ရင် ဒီကောင် အားဖြည့် စဉ်းစားပေးလိုက်မယ်
ဟု အပေါ်ရွာသွန်းနေတဲ့ မင်းအတွဲ မင်းဆန္ဒ၊ မင်းကမိန့် အားလုံးကို
တံခါးပိတ်ပြီး ဂျပေလက်ခဲနဲ့မြည်အောင် သော့ခတ်လိုက်၊ သော့
ခတ်လိုက်ကွ၊ ဟ ဟား ဟား။”

အရပ်နှစ်ရပ်ကို သက်သေထူ အောင်ပွဲခံ ဟစ်ကြွေးလာသည့်
ဒိုက်အသံက သူ့နားစည်မှာ ရထားတစ်စင်း ခုတ်မောင်းသလို
တကျွန်းကျွန်းကြားရစဉ် သူ့ကိုယ်သူ လေဟာနယ်မှာ လွင့်မျောသလို
ခံစားလိုက်ရ၏။

ဟုတ်ရဲ့လား။ သူ့နောက်ကွယ်မှာ မာ ထွက်ပေါက်ရှာသတဲ့
လား။ သူတို့တွေရဲ့ ပိုးပန်းမှုကို ပျော်မွေ့သတဲ့လား။ ကင်းဆီက
ပန်းပုရုပ်လေးကို သိမ်းဆည်းထားသတဲ့လား။

သူ့ဘက်က ပြန်လည်ချေပနိုင်မယ့် စကားလုံးတွေ နှစ်မြှုပ်
သွားပြီး ဝိုင်းဝန်းကြည့်နေကြတဲ့ မျက်လုံးတွေအောက်မှာ
သူ့ခြေထောက်က တည်တဲ့မနေနိုင်ရှာ။ ထိုအခါ သူ့ခြေလှမ်းသည်
အားလုံးနဲ့ ဝေးရာဆီ လွင့်မျောလာခဲ့သည်။

ဒိုက်၏ ရယ်သံ၊ ကင်း၏ သရော်သောအကြည့်၊ မာ၏
မျက်ရည်များသည် သူ့ကို အကြိမ်ကြိမ် နှိပ်စက်နေတော့သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ မှော် ဘယ်သူနဲ့မှ ရင်မဆိုင်ရဲလောက်အောင်
အရှက်သည်းကာ သူ့ကိုယ်သူ အားပိတ်လှောင်နေတော့သည်။
အလုပ်ကိစ္စ မပြီးခင် တောင်ကြီးက ပေါက်ချလာသည့်သားဖြစ်သူကို
အိမ်စီ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။

“အန်တီစီရေ၊ မှော်ကို ဖျောင်းဖျေပါဦး။ မှော် ဘာဖြစ်မှန်း
သိဘူး။ မှော်ကြောင့် ရှုတင်ပျက်ရတယ်” လို့

ဒါရိုက်တာ လှမ်းတိုင်သည်။ သားက သားဝါသနာပါသည်
အလုပ်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မပျက်ကွက်ခဲ့။ ဇာနည် ပြောင်လဲက
အားတိအေးစက်ဖြစ်တာ မြင်ရစဉ် မိခင် ရင်မှာမချမ်းမြေ့။

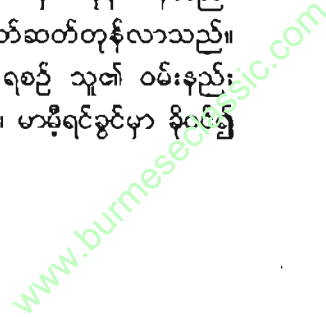
“သား၊ သား၊ မှော်၊ တံခါးဖွင့်ပါကွယ်၊ တံခါးဖွင့်ပါ”

မာမီ စိုးရိမ်သံကျယ်ကျယ်က သူ့နုလုံးသားမှာ မိုးရွာ
သွားစေသည်။ ခုတင်ပေါ်ဖြန့်ခင်းထားသည့် မှော် ဇာတ်ပုံတွေကို
မှိုက်ကြည့်နေသည့် သူ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ ယူကျုံးမရဖြစ်စေသည့်
မှော်ရည်စအစီအရီ ခိုတွဲလာသည်။

မာရယ်၊ ငါ့ကြောင့် မှော်ရင်မှာ ဒဏ်ရာနက်ကြီးဖြစ်ရမယ်
ဦး ငါ မထင်ခဲ့ဘူးဟာ။ တကယ် မထင်ခဲ့လို့ပါကွာ။

“သား တံခါးဖွင့်လေ၊ မာမီကို စိတ်ပူအောင် မလုပ်ပါနဲ့
ကွယ်၊ တံခါးဖွင့်ပါ”

မာမီ၏ စိုးရိမ်သံ တတွတ်တွတ်သည် သူ့ရင်ကို ပူလောင်
စေသည်။ မျက်ရည်ပူတွေကြောင့် သူ့မျက်ဝန်းအိမ် ဆူလာကာ
အဝါးလာသည်။ တံခါးဖွင့်သည့် သူ့လက်ချောင်းမှာ တုန်ခါနေသည်။
ရပ်နေသည့် သူ့ခြေထောက်များ တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။
အခန်းထဲဝင်လာသည့် မာမီရင်ခွင်ကို မြင်ရစဉ် သူ၏ ဝမ်းနည်း
ကြေကွဲမှုကို ကြိတ်မှိတ်မျှသိပ်မနေနိုင်တော့။ မာမီရင်ခွင်မှာ ခိုလှုံ

ရင်ထဲရှိသမျှ သွန်းချင်ကြွေးမိ၏။ သား ရှိက်သံ၊ သားငိုကြွေးသံ တို့သည် မိခင်ရင်ကို ဆူလောင်သွားစေသည်။

“သား၊ သား ဘာဖြစ်တာလဲကွယ်၊ မာမိကို ပြောစမ်းပါ။ ရှိက်ကွင်းမှာ အဆင်မပြေလို့လား၊ ဘယ်သူနဲ့ ဘာဖြစ်လဲ”

မာမိ၏ ကရုဏာမေးခွန်းတွေကို သူမဖြေ၊ ဖြေနိုင်တာ အင်အားမရှိပါ။

“မငိုပါနဲ့ကွယ်၊ သား ဘာဖြစ်လဲဆိုတာ မာမိကိုပြောမှတော့ တစ်ခါဘူးမှ ရှိက်ကြီးတင် ငိုကြွေးခဲ့ဖူးခြင်း မရှိသလို သားဖြစ်သူက အခု ဘာကြောင့် ငိုကြွေးနေရတာလဲ။ မာမိ စိတ်ကောက်လို့လား၊ ဟုတ်မှာပေါ့။

“သားရယ်၊ မာက လိမ္မာပါတယ်ကွယ်၊ မာစိတ်ကောက်ရင်လည်း ခဏပါပဲ၊ မာကြိုက်တတ်တဲ့ ဘဲတစ်ကောင် ကင်ကျွေးလို့ကရင် မာ စိတ်ကောက်ပြောမှာပါကွယ်။ သားကလည်း ကလေးလေး ငိုနေတာ၊ မရှက်ဘူးလားကွယ် နော်”

သူ့မျက်ရည်တွေကို ကြင်နာစွာသုပ်ပေးလာသည် မာလက်ရောင်းလေးများကို သူ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်၍

“မာမိ”

“ပြောလေ သား”

သူ့နှလုံးသားက ရုန်းကြွလာသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြေညာဖို့ သူ့လည်မျိုညှစ်ခံထားရသလို တစ်ဆုံးနေသည့် ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို မာမိတို့ကို ကြေညာရလိမ့်မယ်၊ မာ စိတ်ကောက်မှုအတွက် မာ လိုလမ်းတောင်တန်းတွေ ပြည့်ဖို့အတွက် သူ ကြေညာရလိမ့်မယ်ကွယ်။

“ပြောလေ သား ဘာပြောမလို့လဲ။ မာနဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို

မြန်မြန်စိစဉ်ပေးဖို့ ပြောချင်တာလား”

မာမိစကားအဆုံးတွင် သူ့ခေါင်းရမ်းမိသည်။ သူ့ဆန္ဒကို မာမိရင်မှာ ရှုပ်ထွေးစေသည်။

“သားရယ်၊ သား ဘာလို့ ဆူဝေနေတာလဲကွယ်၊ သား ဖြစ်ချင်တာကို မာမိ အားလုံးဖြည့်ဆည်းပေးပါမယ်ကွယ်၊ ဟောရမို့ မင်္ဂလာကိစ္စ အားလုံးပြီးပြီ၊ မာဖေဖေက နေ့စဉ်အပတ်ဆိုင် ဆောက်လားမှာလေ၊ မာဖေဖေရောက်ရင် ဖိတ်စာဝေရုံပဲ၊ မာမိ အားလုံး စိတ်ထားပါတယ်ကွယ်”

“မဟုတ်ဘူး မာမိ”

“ဟင် ဘာမဟုတ်တာလဲ”

“မာနဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို ပြောတာပါ”

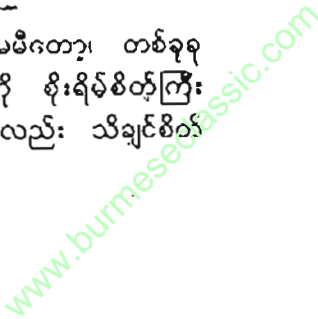
“ဟင်”

သူ အက်ကွဲစွာဆိုစဉ် မာမိမျက်ဝန်းစူးရှတောက်ပလာသည်။ မာမိမုန်သည် သားဖြစ်စဉ်ကို အံ့ဘနန်းဖြစ်ကာ

“ပြောပါ သားရယ်၊ မာမိ စိုးရိမ်လာပြီ”

“ပြောမှာပါ၊ သားရင်ထဲမှာ လှိုင်းထနေတယ်၊ ဒီကိစ္စက မာအတွက် အရေးကြီးတယ်၊ ဒါကြောင့် အန်တီသက်နဲ့ မာမိတို့ကို သား ကြေညာချင်တယ်။ သား ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အသိပေးချင်တယ် မာမိ။ ဒါကြောင့် အန်တီသက်ကို ခေါ်ပေးပါနော်၊ ခေါ်ပေးပါနော် မာမိ”

သူ့ခံစားချက်တွေကို မာမိ လိုက်မမီတော့ တစ်ခုခု လွဲချော်သွားမှာ၊ အစီအစဉ်ပျက်သွားမှာကို စိုးရိမ်စိတ်ကြီး စင်လာသလို သားဖြစ်သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်း သိချင်စိတ် ကြွလာ၏။

“အင်းပါကွယ်၊ မာမိ ခုပဲ ခေါ်ပေးပါ့မယ်”

မာမိ နားမလည်နိုင်အောင် ရှုပ်လှေ့သည် မျက်လုံးမှ
သွက်ကြည့်၍ အခန်းထဲက ထွက်သည်။ ထိုအခါ သူ့ ကြေကွဲမှု
မျိုးချစ် ခုတင်ပေါ် ပြန်ကျနေသည် မှာ ဓာတ်ပုံတွေကို စနစ်တကျ
စီကာ မှာခုတင်ခေါင်းရင်းမှာ တင်လိုက်သည်။ မှာအခန်းထဲက
မာနှင့်အပြိုင် ရယ်မောနေသည် သူနဲ့မာ ဓာတ်ပုံကို အတန်ကြာ
ငေးကြည့်ပြီး

မာရယ်၊ မာရဲ့ရယ်မောသံတွေ ကြားခွင့်ရဖို့အတွက်
ဘာမဆို ပေးဆပ်ချင်ပါတယ်ကွယ်၊ မာ ကျေနပ်မယ်ဆိုရင် ငါ့အဆုတ်
ငါ့အသား၊ ငါ့နှလုံးသား၊ ငါ့အချစ်၊ ငါ့ခံစားမှု အားလုံးကို
ဆီမီးအစုံအလင်ထွန်းညှိပြီး ပူဖော်ချင်ပါတယ်။ ပူဖော်ချင်ပါတယ်
ကွယ်၊ မာ့ရင်ကွဲသံဟာ ငါ့နှလုံးသားကို တန်ပြန်သက်ရောက်လာ
ရင်ကွဲသံပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ရင်ကွဲနေတာကို မာ့ကို မမြင်စေချင်ဘူး
မာရဲ့ ရင်ကွဲမှုကို ငါ့ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ချုပ်တည်းပေးပါ့မယ်ကွယ်
မာ စိတ်ချမ်းသာစေရမယ်။ မာ လွတ်လပ်စေရမယ်၊ ငါ ရင်ခွင်ထဲ
ဖွင့်ပေးပါ့မယ်။ မာ့ဆန္ဒအရ မာထွက်ပါ။ ငါ့ကျေနပ်ပါတယ် မာရယ်။

အရှိန်ပြင်းစွာ လှိုင့်ဆင်းလာတဲ့ မျက်ရည်စတွေကို
မသုတ်သင်မီ ကျပါစေလေ၊ လွတ်လပ်စွာ ကျဆင်းလိုတဲ့ မျက်ရည်
သူတားဆီးခြင်း မပြုတော့။

အခန်း (၁၆)

“သားနဲ့ မာတို့ မင်္ဂလာအစီအစဉ်ကို ဖျက်ပေးပါ”

“ဘာ”

“ဘာပြောတယ်”

သူ့ အတည်ငြိမ်ဆုံး ကြေညာလိုက်စဉ် မာမိနဲ့
အန်တီသက်တို့ လန့်ဖျပ်သွားတော့သည်။ မထင်မှတ်ထားသည့် မှော်
တောင်းဆိုချက်သည် သမီးရှင်ဘက်ကို စော်ကားသည်နှင့်
တူတော့သည်။ မှော်တောင်းဆိုချက်အရ မင်္ဂလာပွဲဖြစ်အောင် စီစဉ်
ခဲ့ရသည်။ အစစအရာရာ အဆင်သင့်ဖြစ်ကာမှ မှော်က ဖျက်ရန်
တောင်းဆိုလာစဉ် ဒေါ်သက်သက် မျက်နှာပေါ် ရွက်ရိပ်တွေ
စွန်းထင်းကာ တင်းမာလာသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဘာ၊ ဘာပြောလိုက်တယ် သား။ ပြန်ပြောစမ်း၊ မာမိ နားလည်အောင် ပြန်ပြောစမ်း”

မှော်၏ တောင်းဆိုမှုကို ဒေါ်စိစိ မယုံနိုင်လောက်အောင် ထိတ်လန့်သွားသည်။ မှော်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်၍ ဒေါ်စိစိ ထပ်ဆင့် မေးမိ၏။

မှော် တံတွေးမျိုးချ၍

“မင်္ဂလာပွဲကို ဖျက်ပေးပါ။ ဖျက်ပေးပါ မာမိ”

သူ့စကားလုံး အဆုံးသတ်တွင် မာမိ မျက်လုံးပြူးကာ နှုတ်ခမ်းလွှာ ပွင့်ဟသည်အထိ မှင်တက်မိသွားသည်။ အန်တီသက် နှုတ်ခမ်းပါး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာသည်။ သူ့ကို ဒေါသတွေ့ မကျေနပ်မှုတွေ ရောယှက်သည့် မျက်ဝန်းနှင့် စူးစိုက်ကြည့်လာပြီး

“မှော်၊ အန်တီသမီးသိက္ခာကို ရေခွေးလောင်းပြီး သတ်ချင်တာလား။ မှာဘဝကို အဖျားဆိတ်ပြီး အညွန့်တုံးအောင် လုပ်နေတာလား။ မဘုံရှင်သန်မှုကို အနက်ရောင်လိမ်းခြယ်ပေးချင် တာလား။ ပြောစမ်းပါ။ ပြောစမ်းပါ”

အန်တီသက်၏ လက်ညှိုးများသည် သူ့နှလုံးသားကို ထိုးသိလာသည့် သံချွန်တစ်ချောင်းနှင့် တူတော့၏။ သူ့နှလုံးသားထဲက ပွက်ထလာသည့် ပူလောင်မှုတွေ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးသို့ စီးပျောက်လာပြီး

“မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး”

သူ၏ငြင်းဆန်မှုကို မယုံကြည်သည့် မာမိမျက်နှာပေါ် ဒေါသရောင်ကြောစို့ နှိမြန်းလာသည်။ အန်တီသက်လို စကားလုံး တွေနှင့် စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ဘဲ အကြည့်စူးစူးနှင့် သူ့ကို ရင့်ရင့်သီးသီး စွပ်စွဲလာသည်။ ထိုပြင် သူ့ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် ပေါက်ကွဲလျက်

“တောက်”

မာမိလက်တစ်ဖက် မြောက်တင်သွားစဉ် သူ့ပါးပြင်တစ်ဖက် မီးရဲရဲနဲ့ ထိုးကင်လိုက်သလို ဖြန်းခနဲ ပူရှုသွားပြီး သူ့မျက်ဝန်းမှာ မီးပွင့်၍ သူ့အာရုံတစ်ခုလုံး လဲပြိုသွားတော့၏။ ဧည့်ခန်းကြမ်းပြင်ပေါ် ပုံရက်ကျနေသည့် မှော်ကို အန်တီသက် ကရုဏာသက်ဝင်ခြင်း မရှိသလို၊ မသတိသလို တစ်ချက်ကြည့်၍ လှည့်ထွက်စဉ်

“သက်”

အန်တီသက်ရှေ့ မာမိ ပိတ်ကာရပ်လိုက်ပြီး

“သက်သက်၊ သက်သက် သွားစရာ မလိုဘူး။ မမစီဟာ မမစီသားကို ချစ်သလို၊ သမီးမာရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ချစ်တယ်။ မမစီသားရဲ့ ဓိုက်မဲမှု၊ သစ်စိမ်းချိုးချိုးမှုကို မမစီက သားဘက်လိုက် ပြီးနောက်ဆုတ်လိုက်မယ်လို့ မထင်ပါနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မမစီဟာ တရားမျှတတဲ့ မိခင်ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒါကြောင့် သားရဲ့ ကြေညာချက်ကို မမစီ ပြန်ရုတ်သိမ်းတယ်။ ဒီကိစ္စကို သက်သက် ရင်ထဲက ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ မမစီ အစစအရာရာ တာဝန်ယူတယ်၊ ဟောဒီသားအတွက် မမစီ တာဝန်ယူတယ်၊ ကျေနပ်ပါနော်။ ဒီအကြောင်းကို သမီးမာကို အသိမပေးပါနဲ့။ မင်္ဂလာပွဲလုံးဝ မပျက် စေရဘူး။ စိတ်ချ။ နော် သက်သက်”

မမစီ လေးနက်စွာ ဆိုလာစဉ် အန်တီသက် ဒေါသတွေ ပြေလျော့လာပေမယ့် မာမိ၏ တစ်ဖက်သတ်စီရင်ချက်ကို သူ လက်မခံ နိုင်ပါ။

“မဟုတ်ဘူး၊ မာမိတို့ ထင်မြင်ချက် တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး”

သူ့ငြင်းဆန်မှုကို မာမိ ခပ်တင်းတင်း စူးစိုက်ကြည့်သည့် အကြည့်က သူ့ရင်မှာ အဆမတန် ကြမ်းရှုလာသည်။ ထိုပြင်

မာမိနှုတ်ခမ်းလွှာကြားမှာ အရှိန်အဟုန်နဲ့ လိုမ့်ထွက်လာသည် စကားလုံးများသည် သူ့ရင်ခွင်ကို ခြောက်သွေ့သွားစေ၏။

“ဒီမှာ သား၊ မာမိဟာ သားကို အတိုင်းအတာလွန်တဲ့ အထိ အလိုလိုက်ခဲ့တယ်။ မာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သားဖြစ်စဉ်ကို သားပြန်စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ မာ့ကို သားက ဇွတ်ခင်လို မာမိ လက်ခံခဲ့တယ်။ မာနဲ့ အနီးကပ်နေချင်လို့ ယောဒီခြံကို ဝယ်ခဲ့တယ်။ မာ့အရိပ်လို သားနေချင်လို့ မာ့မေမေက မာ့အနီးဆုံးမှာ သားကို နေခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ မာ့အခန်းကို စိတ်ကြိုက်ဝင်ထွက်ခွင့် ပေးခဲ့တယ်။ ဒါတွေဟာ သားဆန္ဒအတွက် မာမိနဲ့ မာ့မေမေတို့ရဲ့ အတိုင်းအတာ လိုက်လျောမှုတွေလေး ဘာကြောင့် မာမိတို့ လိုက်လျောရတယ်လို့ ထင်သလဲ၊ သား ဖြေကြည့်စမ်း”

မာမိစကားလုံးတွေကို သူ့နားမလည်နိုင်အောင် ငေးကြည့် မိ၏။ မာမိ မေးသားလေး ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခါသွားပြီး

“သား မဖြေရင်၊ မာမိ ဖြေပေးမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကလေးဘဝရဲ့ ဖြူစင်မှုကို မာမိတို့ အရောင်မဆိုးချင်လို့၊ သားစိတ်မှာ အနာတရ မဖြစ်စေချင်လို့၊ တစ်အူတုံဆင်၊ မောင်နှမလို ချစ်ခင်ကြပါစေလို့ ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်ပြုခဲ့တာ။ အရင်းဆုံး ပြောရရင် သားဆန္ဒကို ရှေ့တန်းတင်လို့ ခွင့်ပြုခဲ့တာ သား။ ဒါပေမဲ့

မာမိတို့ မိဘတွေရဲ့ကျေနပ်လိုက်လျောမှုအတွက် သားနဲ့ မာ စိတ်ဆန္ဒ သဘောထားအားလုံးကို မာမိတို့ မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်ပြီး ထိန်းကျောင်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မာမိတို့ရဲ့ ထိန်းကျောင်းမှု ဘောင်ထဲက စတင်ဖွဲ့ထွက်ခဲ့တာ ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း”

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးရှိ မွေးညှင်းကလေးများ ဖြန့်ခနဲ

ထောင်ကြွလာသည်။ မာမိ မျက်နှာပေးဝင့်၍

“သား မပြောနိုင်ရင်၊ မပြောချင်ရင်၊ မပြောတတ်ရင် မာမိပဲ ပြောရလိမ့်မယ် သား။ သား မုတ်မိလား၊ ဆယ်တန်းနှစ်မှာ သားဆန္ဒနဲ့ မာနဲ့ ခပ်ခွာခွာ နေတာလေ၊ အဲဒီအချိန်ကတည်းက သားရင်ထဲမှာ ခံစားချက်တစ်ခု ရောက်နေပြီဆိုတာ သိလို့၊ မာမိ ဘာပြောခဲ့သလဲ၊ မုတ်မိရဲ့လား”

သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေနဲ့ မာမိစွပ်စွဲချက်တွေက ဘယ်လို ပတ်သက်နေလဲ ကံကြမ္မာ၊ သူ့ဘာကိုမှ မခွဲခြားနိုင်တော့၊ ပါးပြင်ပေါ် ဒလဟောကျဆင်းလာသည် သူ့မျက်ရည်တွေကို မျက်တောင်နဲ့ ပုတ်ခတ်ပြီး အရှိန်ပြင်းစွာစီးကျလာသည်ရေတံခွန်လို ဖြာကျလာ သည် မာမိစကားလုံးတွေကို ငေးကြည့်မိသည်။

“သားဟာ မာ့အပေါ်မှာ အဖြူရောင်မဟုတ်တဲ့ အရောင် တစ်မျိုးစွန်းထင်းလာပြီ၊ အဲဒီအတွက် သားနဲ့ မာ့ကို ငယ်ငယ်ကလို ထားလို့ မသင့်တော်ဘူး။ ဒါကြောင့် မာမိ ဒီခြံကိုရောင်းပြီး မာတို့နဲ့ ဝေးရာမှာနေဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် သားနဲ့ မာ့ကို သီးခြားစိတ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးတာ။ အဲဒီတော့မှ သား ဝန်ခံတယ်လေ၊ သား မာ့ကို ချစ်နေတယ်၊ မခွဲနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သားဘဝအတွက် မာ့ကို ရွေးချယ်ပါရစေလို့ မာမိမိမှာ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းဆိုခဲ့တယ်။ သားရဲ့ တောင်းဆိုမှုအတွက် မာမိဘနစ်ပါးဆီမှာ မာမိ အရေးဆို ခဲ့တယ်။

အဲဒီတော့ မာ့ မိဘနှစ်ပါး သားကို ငြင်းခဲ့တယ်လေ၊ အဲဒီတော့ သား ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ၊ မာ့မေဖေ ခြေထောက်ကိုဖက်ပြီး သား ထပ်ဆင့်တောင်းဆိုလို့ မာမိက သားအတွက် အာမခံလို့ မာ့မေဖေ သားကို လက်ခံခဲ့တယ်။ သားကို မာနဲ့ အနီးကပ်

နေခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ သားအပါးမှာ နှမ်းတစ်ထောက်မကွာ မှာကို နေစေခဲ့တယ်။ အဲဒီအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်အမြင်မှာ မာဟာ သားရဲ့ မူပိုင် အရပ်တစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်လေ။

မာ့ကို လက်ထပ်ပါရစေလို သားတောင်းဆိုလာတော့ မာမိတို့ လူကြီးချင်း စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ချက်ချင်းစီစဉ်ပေးခဲ့တယ်။ သား ဆန္ဒအတွက် မာမိတို့ အဖက်ဖက်က လိုက်လျောပေးခဲ့တာကို အခု ဖျက်သိမ်းပေးပါလို့ သားတောင်းဆိုလာတာ မာမိ သိပ်အံ့ဩတယ် သား။ ဘာလဲ သား သိပ်အောင်မြင်နေတယ်ဆိုပြီး ဘဝင်မြင့်သွား တာလား။ မှာထက်သာတဲ့ မိန်းမ တွေသွားလို့လား။

“မဟုတ်ဘူး။”

မာမိ၏ အပြင်းစားစွပ်စွဲမှုကို သူ အာခေါင်ကွဲမတတ် အော်ဟစ်ငြင်းဆန်မိ၏။ မာမိ ဖျက်ဝန်းစူးစူး သူထံ နစ်ခနဲ စိုက်ဝင်လာပြီး

“ဘာကို မဟုတ်တာလဲ သား။ ဘာက မဟုတ်တာလဲ၊ ဒီမှာ သား။ သားဟာ ဘယ်လောက်ပဲ အောင်မြင်မှုတွေရရ၊ ဘယ်လောက်ပဲ နာမည်ကြီးကြီး မာမိတို့အမြင်အောက်မှာ သားဟာ ခပ်ရိုးရိုးသားပဲ။ သားကိုယ်တိုင် စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်ပြီး အမိအရ ဆုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ပန်းတစ်ဖွင့်ကို ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ မာမိ လွှတ်ချခွင့် ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ မာမိအမိန့်”

မာမိအမိန့်သည် သူ့နလုံးသားကို ဆတ်တောက်စွာ ဖြတ်တောက်မည့် ဓားသွားနှင့် တူကြောင်း သိရစဉ် သူ့နလုံးသား ကြေကွဲလာပြီး

“မဟုတ်ဘူးမာမိ၊ သား လွှတ်ချဖို့ ကြိုးစားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ မာ့ကို သား လက်လွှတ်အဆုံးရှုံး မခံနိုင်ဘူး။

သား ဘယ်လောက် အောင်မြင်နေပစေ၊ မှာထက်သာတဲ့မိန်းမတွေ ဘယ်လောက်ပဲ များနေပစေ၊ သား စိတ်မဝင်စားဘူး မာမိ၊ မာဟာ သားအတွက်၊ သားဘဝအတွက်၊ သားနလုံးသားအတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ မိုးကောင်းကင်ပါ မာမိ၊ သား နလုံးသားကို ယုံကြည် ပေးပါ။ ယုံကြည်ပေးပါ။ မာမိထင်သလို မဟုတ်ရပါဘူး။ မဟုတ်ရ ပါဘူး”

မာမိ ရိုက်ချက်ကြောင့် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျနေသည့် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မတ်နိုင်သည့် အင်အားမရှိအောင် မာမိ စကားလုံးတွေက ပြင်းထန်လွန်းခဲ့သည်။ ထိုစကားလုံးအတွက် အန်တီသက်ရှေ့ ဒူးထောက်ရင် သူ အယူခံဝင်မိ၏။

“အန်တီသက် သားကိုယုံကြည်ပေးပါ။ မှာအတွက် သား ဒူးထောက်တောင်းဆိုတာကို အသိမှတ်ပြုပေးပါ အန်တီသက်ရယ်၊ အသိမှတ်ပြုပါ”

မာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သားတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်ရသည့် မှာ့ ကြေကွဲမှုကို နားလည်မှု ပေးလိုက်ချင်ပါသည်။

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ မာနဲ့လက်ထပ်မယ့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်ချင်တာလဲကွယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖျက်ချင်တာလဲ”

ဒီဖြစ်စဉ်ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ မာရယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ထိုနေ့က ဖြစ်စဉ်ကို ရေစီးသန်တဲ့ချောင်းထဲ သွန်ပစ်မျောချလိုက် ချင်တယ်။

“ပြောလေ၊ ဘာကြောင့်ဖျက်ချင်တာလဲ၊ သားဘက်က ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက်ရှိရင် တင်ပြပါ”

မာမိ တောင်းဆိုလာစဉ် သူ အသက်အောင့်၍

“မာ့ကြောင့်ပါ မာမိ၊ မာ့ ခံစားချက်ကြောင့်ပါ”

“ဟင် မာကြောင့်၊ သမီးမာကြောင့် ဟုတ်လား။”

အန်တီသက် မျက်နှာပေါ် မာအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေ ပျံ့ထွက်လာပြီ။

“မာ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ပြောပါ သားရယ်။”

သူ့ကို အန်တီသက် ချော့ဟော့ဆိုလာစဉ် သူ ပို၍ ဝမ်းနည်းလာသည်။ သူ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်ရည်ကြည်ဥတွေ ခိုတွဲလာသည်။ နှုတ်ခမ်းပါး တုန်ခါလာသည်။ သူ့မေးကြောများ တင်းလာသည်။ မာစကားလုံးတွေက ချော်ရည်ပူတွေလို သူ့အာရုံထဲ လိုမ့်ဝင်စီးပျော့လာသည်။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မာမိတို့ ယုံကြည်လက်ခံလာဖို့ သူ့ကြေညာချက်ကို အကြောင်းပြ ဖြေရှင်းရမှာပေါ့။

မာရေ၊ မာ စိတ်ချမ်းသာဖို့၊ မာ လွတ်လပ်ဖို့ ငါ လိုက်လျော့ရထော့မှာပါကွယ်။ သူ့နှလုံးသားထဲက တွန်းကန်ကြွတက်လာသည့် ခံစားချက် အစိုင်အခဲတွေကို ဖျစ်ညှစ်မောက်ထုတ်ရတော့မည်။ သူ့ကြေကွဲမှုကို ဖိသိပ်ပါမျှဖြိုး

“ဒီလိုပါ မာမိ၊ သားဆန္ဒဟာ မာအတွက် ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သား ထင်ခဲ့တယ်။ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မာကို သား ပိုင်ဆိုင်ချင်ခဲ့တယ်။ သားဘဝထဲကို ဆွဲသွင်းဖို့ သားကြိုးစားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မာမိ၊ သားနှလုံးသားနဲ့ မာ နှလုံးသားကို ညီမျှခြင်းချလိုမရမှန်း ဟိုနေ့ကမှ သားသိလိုက်ရတယ်။”

ဝုန်းခနဲပြိုကျလာသည့် သူ့မျက်ရည်ကို သူမသုတ်မိ။

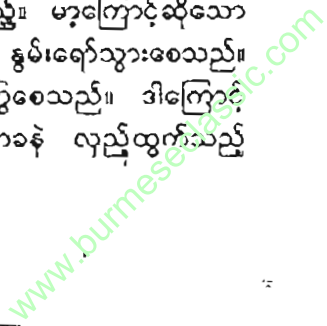
“မာမှာ အံ့နှစ်နှစ်အလလ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ သောကတွေဟာ မြို့နေတဲ့ နီးကောင်တစ်လုံးလို ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲပြီး ချော်ရည်ပူတွေ စီးကျလာခဲ့တယ် မာမိ၊ အဲဒီအတွက် သား

ဘယ်လိုလုပ် မာကို လက်ထပ်ဝံ့တော့မလဲ မာမိ၊ မာမျက်ရည်တွေကို သား လစ်လျူမရှုရက်ဘူး။ မာရင်ခုန်သံကို သား နားမဆင်ရက်ဘူး။ သားကြောင့် မာရင်ခွင့်ကို မခန်းခြောက်စေချင်ဘူး။”

သူ့ရင်ခုန်သံသည် အစ်ဆိုးပြတ်တောက် တိမ်ဝင်ပြီးနောက် ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ခုန်ရုန်းထွက်လာပြန်သည်။

“မာ ခံစားမိသလို၊ သားဟာ မာဘဝကို ထွက်ပေါက်မဲ့အောင် မပိတ်ဆို့ချင်ပါဘူး။ မာရှင်သန်မှုကို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ဆွဲမချည်ချင်ဘူး။ မာအသိတရားကို လှောင်အိမ်ထဲ မထည့်ချင်ဘူး။ မာနှလုံးသားကို သောင်မကန့်ချင်ဘူး။ မာချစ်ခြင်းကို အကျဉ်းမရချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် မာစိတ်ကြိုက် နေခွင့်၊ စားခွင့်၊ ရှင်သန်ခွင့်၊ လှုပ်ရှားခွင့် ရစေမယ့် တောင်ပံတစ်စုံ တပ်ဆင်ပေးချင်တယ်။ အဲဒီတောင်ပံနဲ့ လွင်ပြင်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ သစ်တောသစ်အုပ်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ ပန်းဥယျာဉ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ မာ ပျံသန်းလိုတဲ့နေရာမှာ မာစိတ်၊ မာဆန္ဒ၊ မာနှလုံးသားနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျံသန်းခွင့် ပေးလိုက်ချင်တယ်။ အဲဒါ သားရင်ထဲက သစ္စာ၊ သားရင်ထဲက ဆန္ဒပဲ။ ဒါကြောင့် သားနောက်ဆုတ်ချင်တာ၊ မာဆန္ဒအတွက်ပါ မာမိရယ်၊ သားကိုနားလည်ပေးပါ။ အန်တီသက် နားလည်ပေးပါ။”

သားဆန္ဒ အမှန်ကို သိရစဉ် မိခင်ဖြစ်သူ၏ နှလုံးသားမှာ ထိခိုက်ဝမ်းနည်းလာသည်။ သားဖြစ်သူကို ကရုဏာသက်စွာကြည့်၍ သားရွှေမှာ ဖြည်းညင်းစွာ ထိုင်ချပြီး သားပါးပြင်မှ မျက်ရည်စတွေကို ကြင်နာစွာ ပွတ်သုတ်ပေးမိသည့်။ မာကြောင့်ဆိုသော အကြောင်းပြချက်သည် မာမိခင်ရင်ကို နှမ်းရော်သွားစေသည်။ သမီးဖြစ်သူအပေါ် ဒေါသတွေ ပေါ်ကြစေသည်။ ဒါကြောင့် ဒေါသခြေလှမ်းတွေနှင့် မော့ရှေ့က ချာခနဲ လှည့်ထွက်သည်။

အန်တီသက် လက်ချောင်းလေးကို သူ့ဆွဲကိုင်ပြီး

“အန်တီသက်ရယ်၊ မှာကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့၊ မှာကို မဆူပါနဲ့၊ မှာနှလုံးသား ခံစားမှုကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးပါ။ ဘယ်သူ့ရဲ့ ဖိအားပေးမှုကြောင့်မှ မှာချစ်ခြင်းကို အပြောင်းအလဲ မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ အန်တီသက်၊ မှာစိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်ခံစားပါစေ၊ ကင်းကို ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒိုက်ကို ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြား ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ်၊ သား လက်ခံပါတယ်။

မှာကို ဟိုငယ်ငယ်ကလို အဖြူရောင်ချစ်ခြင်းမျိုးနဲ့ သားချစ်နေမှာပါ။ မှာဆန္ဒကို အခုလို ဖွင့်ထုတ်လိုက်လို့ သား သိခွင့်ရတာ သား ကျေနပ်တယ်။ မှာဆန္ဒကို မသိဘဲ သားလက်ထပ်လိုက်ရင် မာ ပိုပြီးခံစားနေရလိမ့်မယ်လေ၊ မာ ကြေကွဲနေရင် သားလည်း ကြေကွဲနေမယ်၊ အခုဆို မာ ပျော်နေမယ်၊ မာပျော်ရင် သားလည်း ပျော်နေမှာပါ။ မှာဆန္ဒသာလျှင် သားရဲ့နှလုံးသားပါ အန်တီ၊ ဒါကြောင့် မှာကို ဖိအားမပေးပါနဲ့နော်၊ ဖိအားမပေးပါနဲ့၊ မဆူပါနဲ့၊ သားတောင်းပန်ပါတယ်၊ တောင်းပန်ပါတယ်”

မှာအတွက် အကြိမ်ကြိမ်အသံနားခံနေသည့် မှော်ဆန္ဒအတွက် ယူကြံ့မရ ဝမ်းနည်းကာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ မှာအပေါ် မှော်လောက် နားလည်ပေးနိုင်မည်သူ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိနိုင်လိမ့်မည်မထင်။ အန်တီသက် လက်ဖဝါးအစုံက သူ့လက်အစုံကို အားပေးနှစ်သိမ့်စွာ ဆုပ်ကိုင်လာစဉ်

“မှာကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့နော် အန်တီ၊ မှာကို နားလည်ပေးပါ။ အန်ကယ်လာရင်လည်း သား ရှင်းပြမှာပါ”

အန်တီသက် ပုံရိပ်လေး လွင့်ပျောက်သွားစဉ် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ဖွန်ကျပ်သမျှကို မာမို့ရင်ခွင်မှာ ခေါင်းချလျက် မောက်ထုတ်

ငိုကြွေးမိတော့၏။

“သားရယ်၊ သားအတွက် မာမို့ရင်မှာ မချမ်းမြေ့လိုက်တာ ကွယ်၊ မချမ်းမြေ့လိုက်တာ”

မှော် ပါးပြင်ထက်က ရဲတွတ်နေသည့် လက်ဖဝါးရာကို ကြည့်၍ မာမို့မုက်ဝန်းအိမ်မှ မျက်ရည်တစ်စ လှိုင့်ဆင်းလာတော့သည်။ မာရေ၊ မာ ရယ်မောနေရင်၊ ငါ မျက်ရည်ကျနေပေမယ့် ရယ်မောနိုင်အောင် ကြိုးစားဝါ့မယ်ကွယ်၊ အဲဒါ ငါ့ရင်ခွင်ထဲက သစ္စာပါ မာရယ်။

ညည်းကို အစကတည်းက မေမေ ကြိုတင်ပြောထားတယ်။ ဘယ်သူ
နဲ့မှ မပတ်သက်နဲ့၊ ဇာတ်လမ်းတွေဖြစ်၊ ခုတော့ ညည်းကြောင့်
မှော်ကို ဘယ်လောက် သနားဖို့ကောင်းသလဲ၊ မှော်မာမိကို
ဘယ်လောက်အားနာဖို့ ကောင်းသလဲ”

လက်စသတ်တော့ မှော် သံယောင်ကို၊ မှော်သံယောင်ကို
မာ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး။ မာဆန္ဒကို ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ မာ
ဝဲ့ညွှာနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မေမေ သိဖို့ လိုအပ်သည်။ မာ
ဝန်းခနဲ ထရပ်လိုက်ပြီး

“အို မာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားတာ မာ
သည်မခံနိုင်တော့ဘူး မေမေ”

“ဟင်၊ ဒီလိုပြောရက်တယ် ဟုတ်လား ပီမာ”

မေမေ ရင်ဘတ်ဖိ၍ အံ့သြစွာဆိုစဉ် မာ ကိုယ်လုံးလေးကို
မတ်လိုက်ပြီး

“ပြောရမှာပဲ၊ မာ လွတ်လပ်ချင်တယ်၊ မှော်နာခေါင်းနဲ့
အသက်မရှုချင်ဘူး မေမေ”

“မိမာ”

ဒေါသတကြီး မေမေအော်သံကြောင့် မာ နှုတ်ခမ်းလွှာ
တင်းခနဲစေ့ပိတ်ကာ မာ ဦးခေါင်းရမ်းခါလိုက်သည်။

မှော်ကြောင့် မာနှလုံးသား အကြိမ်ကြိမ် စတေးခံခဲ့ရသည်။
ဒါကို မစာနာတဲ့ မေမေကို အံ့သြမဆုံးဖြစ်ရသည်။ ထိုမျှမက

“ဒီမှာ မိမာ၊ ညည်း ဒီနေ့ကစပြီး အာအကြောင်းကြောင့်မှ
ခြံအပြင်ထွက်စရာ မလိုဘူး။ အဲဒါ မေမေ အမိန့်”

“ဟင်”

ရုတ်ချည်းချလိုက်သည့် မေမေအမိန့်သံက မာ တစ်ကိုယ်

အခန်း (၁၅)

“မိမာ”

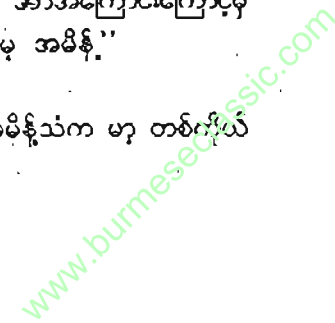
မေမေအသံက မိုးခြိမ်းသံလို ဟိန်း၍ပေါ်ထွက်လာသည်။
မာ တစ်သက်မှာ ဒီလောက် ကျယ်လောင်သည့် မေမေအသံကို
တစ်ခါမှ မကြားဘူးပါ။ မေမေအသံက တစ်စုံတစ်ရာအတွက်
မကျေနပ်မှုတွေ တိုးကြွနေသည်။

“မိမာ၊ ညည်း သိပ်ခိုက်တယ်”

မာ မျက်ဝန်းကို စူးစိုက်ကြည့်၍ မေမေဆိုစဉ် မာ
နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ပြီး

“ဘာကိုလဲ မေမေ”

“ဘာရမလဲ၊ ညည်းအခုမှ မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့”

လုံးကို တုန်ခါသွားစေသည်။ ထိုအခါ မာနလုံးသား တဆတ်ဆတ် တုန်ကာ မာ ဖျက်ဝန်းစိုလက်၍ ဝမ်းနည်းမျက်ရည်တွေ တရစပ် ယိုစီးကျလာပြီး

“မေမေ မတရားဘူး။ လုံးဝ မတရားဘူး။ မာစိတ်တိုင်းက မာခံစားခွင့် မရရင် မေမေတို့ အစီအစဉ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့ မဆင်မာ ဖျက်မယ်။ မဂ်လားပွဲမှာ မှော်ဟာ မာ့ကို အတင်းအကျပ် သိမ်းပိုက်တာလို့ မာ ကြေညာမယ်၊ တစ်လောကလုံးသိအောင် မာ ကြေညာမယ်”

“ဟင်”

သမီးဖြစ်သူ၏ ဇွတ်တိုက်မှုကို ဒေါသက်သက် ထိတ်လန့် သွားပြီး

“ညည်း၊ ရူးနေလား၊ ရူးနေလား မိမာ”

“ဟုတ်တယ် မေမေ၊ မာ ရူးနေတယ်၊ မာ လှောင်ပိတ် ခံရတဲ့ ဒဏ်တွေကြောင့် ရူးနေပြီ၊ မေမေတို့ ဇွတ်စီစဉ်ရင် မာလည်း ဇွတ်ကြေညာမယ်၊ ကြေညာမယ်”

“မိဘဆန္ဒကို နားလည်မှု မရှိတဲ့ သမီးပိုက်”

ဒေါသက်သက် ဒေါသတွေ ဝန်းခနဲပြိုကျကာ မာ့ပါးပြင်က တအားလွှဲရိုက်လိုက်၏။

“သက်သက် မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့”

မေမေလက်ကို အန်တီစီ ကမန်းကတန်း ဆွဲထားတဲ့ မာနလုံးသားမှာ အထိခိုက်ဆုံး ကြေကွဲကာ ငိုကြွေးမိတော့မိ မှော်ကြောင့် မာ့ကို မေမေ အမိန့်တွေနဲ့ နှိပ်စက်နေတာလား ဖေဖေရယ်၊ မာ့ဖြစ်စဉ်ကို လာကြည့်လှည့်တော့ ဟီး ဟီး ဟီး။

ထိုနေ့မှစ၍ မှော်အရိပ်ကို မာ မမြင်ရတော့။

ကောင်းတယ်။ နင့်ကို မမြင်ရတာ မာ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ မေမေအမိန့်အတိုင်း ခြံပြင်ထွက်လို့ မရပေမယ့် မာ့အခန်းထဲမှာ မာ လွတ်လပ်စွာ နေလို့ရတယ်။ မာ့အခန်းထဲမှာ နင်ကိုယ်တိုင် ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နင့်ဓာတ်ပုံတွေ၊ နင်နဲ့မာ တွဲရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံ တွေကို မာ မမြင်ချင်ဘူး။ မာ့ဆန္ဒအတိုင်း ဓာတ်ပုံတွေ ဖြုတ်ချပြီး ခုတ်အောက်မှာ ပုံထားလိုက်သည်။

ကဲ နင် ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ။

မေမေ ခြံသော့ခတ်ပြီး အန်တီစီထံ သွားစဉ် မာ နှုတ်ခန်းထဲက ထွက်လို့ရတယ်လေ။ မာ တိုက်အပြင်ထွက်ဖို့ကြည့်တော့ နည်းစနစ်တံခါးပါ သော့ခတ်သွားသည် မေမေကို မာ ပွစိပွစိ ဆွဲခွတ်မိသည်။ ထိုစဉ် ဖုန်းမြည်လာသည်။ ဖုန်းမြည်သံက မာ့အတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခု မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ နင်ထင်သလားမှော်၊ မာ အားရ ဝမ်းသာဖြစ်လျက် ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“မာ၊ ကျွန်တော်ပါ”

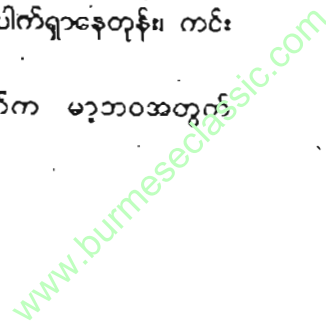
“အို၊ ကင်း”

မာ့ရင်မှာ ဝမ်းသာမဆုံးတော့။

“ဟုတ်တယ် မာ၊ မာ့ကို သတိရလို့၊ မာတို့ခြံဘက် ထာခဲ့တာ၊ ခြံသော့ခတ်တာတွေလို့ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ် ကင်း၊ မာ့ကို မေမေ သော့ခတ်လှောင်ထား တာလေ၊ မာ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး။ ထွက်ပေါက်ရှာနေတုန်း၊ ကင်း ဖုန်းဆက်လာလို့ မာ ပျော်သွားတယ်”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ကျွန်တော်က မာ့ဘဝအတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခုပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ကင်းက မာ့ဘဝရဲ့ ထွက်ပေါက်ပဲ”
“မာ့ဘဝအတွက်၊ ရာသက်ပန် ထွက်ပေါက်တစ်ခု မလိုချင်ဘူးလား”

“အို၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ကင်းရယ်။ သိပ်လိုချင်တာပေါ့၊ အခုအချိန်မှာလေ မာ့ အလိုချင်ဆုံး ဆုလောက်ကလွတ်လပ်တဲ့ ထွက်ပေါက်တစ်ခုရဖို့ပဲ၊ သိလား။”

“အဲဒါဆို ကျွန်တော် ပေးမယ်လေ”

ကင်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဆိုစဉ်၊ မာ့ အားတက်သွားပြီး

“ဘယ်လိုပေးမှာလဲ”

“ကျွန်တော့် ချစ်ခြင်း နဲ့လေ”

ချစ်ခြင်း တဲ့။

မာ့နလုံးသားဆီကို ‘ချစ်ခြင်း’ ဆိုတဲ့စကားလုံး၊ စတင်လိုမိသွင်းခဲ့တဲ့သူက မှော်လေ။ အဲဒီချစ်ခြင်းကြောင့် မာ့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်ခဲ့ရတာ၊ ထိုစိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုကြောင့် မာ့ရင်မှာ ညှိုးနွမ်းသွားသည်။

“ဗုဒ္ဓကယ်ပြောတာ မာ့၊ မာ့ဘဝရဲ့ ထွက်ပေါက်ဟာ ကျွန်တော့်အချစ်ပါ မာ့၊ ကျွန်တော့်အချစ်နဲ့ ထုဆစ်ထားတဲ့ နလုံးသားဟာ မာ့ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ရောက်နိုင်ဖို့ တံခါးအသင့်ဖွင့်ထားတယ်ဆိုတာ မာ့ ယုံကြည်ပေးပါ။ မာ့ ဆန္ဒရှိတယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေး ဝင်လာပါ။ မာ့ ဝင်လာမယ် မဟုတ်လား”

ကင်း တရုတ်ဆိုစဉ် မာ့ တစ်ခုခုပြန်ပြောနိုင်စွမ်း မရှိတော့

“မာ့ ကျွန်တော်ပြောတာ ကြားရဲ့လား”

“ကြား၊ ကြားပါတယ်၊ ခုလောလောဆယ်တော့ မာ့ကို ဖိအားမပေးပါနဲ့နော်၊ နော် ကင်း၊ မာ့ကို နားလည်ပေးပါ”

မာ့ ခပ်လေးလေးပင်ပင် ဆိုလိုက်မိသည်။ ကင်း၊ မသိမသာ သက်ပြင်းချပြီး

“အင်း၊ မာ့စားချက်ကို ကျွန်တော် အပြည့်အဝ နားလည်ပေးပြီးသားပါ။ ကျွန်တော့်ဘက်က အချိန်မရွေး အသင့်ကြိုဆိုတယ်ဆိုတာ မာ့ကို ရင်ဖွင့်ထားတာပါ”

“အဲဒီအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး၊ မာ့ရယ်၊ ဒါနဲ့မာ့ မှော်အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ”

“အဲဒီနေ့ကတည်းကစပြီး မှော်မျက်နှာကို မမြင်ရဘူး”

မာ့ အသံအနည်းငယ်တုန်ခါလာသည်ကို ကင်း သတိပြုမိတာကြောင့်

“မာ့ ဝမ်းနည်းနေလားဟင်”

“အို၊ မနည်းပေါင်၊ မှော်ကို မမြင်ရတော့ မာ့ စိတ်လွတ်လပ်တယ်၊ ပျော်တယ်”

မှော်အပေါ် အာရုံရှိမနေသည့် မာ့ အသံဆတ်ဆတ်ကြောင့် ကင်း လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားပြီး

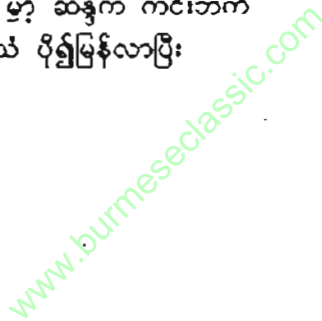
“ဒါနဲ့ ဒိုက်ကော”

“အို၊ ဒိုက်ဆိုတဲ့ အကောင်က ဆားထိတဲ့ ငါးပြေမ လှိုတဖျပ်ဖျပ်ခုန်နေတာ မျက်စိနောက်လွန်းလို့ မမြင်ရလေ ကောင်းလေပဲ”

ကင်း ပို၍ ဝမ်းသာသွားသည်။ မာ့ ဆန္ဒက ကင်းဘက် အလေးသာမှန်း သိရတော့ ကင်းရင်ခုန်သံ ပို၍မြန်လာပြီး

“မာ့”

“ပြော”

“မာ့ရင်ခွင်က ချစ်သူက ဘယ်သူဖြစ်နိုင်လဲ ဟင်”

“တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့”

“အဲဒီ တစ်ယောက်ယောက်က”

“မာ့နလုံးသားက ထုတ်ပြန်ကြေညာတဲ့အခါ သိရမှာပေါ့၊ ခုလောလောဆယ် ကြေညာဖို့ အဆင်သင့် မဖြစ်သေးဘူး။ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ကင်းကို အရင်ဆုံး အသိပေးမယ်လေ”

‘အိုကေ၊ ဒါနဲ့မာ၊ မာ့ပုံတူပန်းပုထုဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ၊ မာ လာခဲ့ပါလား’

“အင်း မာ ကြိုးစားကြည့်မယ်လေ၊ မာ လာမှ စ၊ ထုလို့ မရဘူးလား”

“ရတာပေါ့ မာ၊ မာ့အရှေ့မှာ စ၊ ထုမယ်လေ၊ ဒီတော့ မာ့ ဟန်အတိုင်း သက်ဝင်တဲ့ပုံတူရုပ်ထု ဖြစ်လာမယ်”

“တကယ်”

“တကယ်ပါ”

“အဲဒါဆို မာ ကြိုးစားကြည့်မယ်၊ ဒါဘဲနော်”

“အင်း”

“မာ ဖုန်းချလိုက်မယ်”

“အိုကေ၊ ဘိုင်း”

“ဘိုင်း”

မာ ကျေကျေနပ်နပ် ဖုန်းချလိုက်သည်။ မေမေပိတ်ထားတဲ့တံခါးတွေကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ထွက်ခွင့်ရဖို့ တာရှုလာသည်။ ဒီသော့တွေကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖွင့်ထွက်လို့ ရမလဲ၊ အပြေးအလွှား စဉ်းစားရင်း မေမေအိပ်ခန်းထဲဝင်၍ သော့အပိုတစ်စုံကို ရှာဖွေမိသည်။ မေမေအဝတ်စီရိုထဲမှ အိမ်သော့ပို တစ်စုံတွေ့ရစဉ် မာ

ထ၊ ကမတတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရသည်။

တောဒီသော့တွဲက မာ့ရဲ့ ပထမဦးဆုံး ထွက်ပေါက်ပေါ့၊

ခုချိန်မှာ မာ့လောက် ပျော်မည်သူ ရှိမည်မထင်တော့။

မေမေ ရယ်။

မေမေ အမိနဲ့ သော့ခတ်ပိတ်လှောင်မှုက မာ့ကို ချုပ်ကိုင်နိုင်မယ် ထင်လို့လား ဟွန်း။

မာ ခြံသော့ဖွင့်လိုက်စဉ် ခြံဝမှာ ထိုးရပ်လာသည့် တက္ကစီ တစ်စီးကြောင့် မာ လန့်ဖြုန်သွားသည်။ မေမေ ပြန်လာပြီ အထင်နဲ့ မာ ကြောက်လန့်ပြီး ရွက်လှပန်းခြံနောက် ပြေးဝင်ပုန်းအောင်းမိသည်။ မာ ခိုးထွက်ဖို့ ကြံစည်မှ မေမေနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုးတဲ့ အဖြစ်ကြောင့် မာ့တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ မေမေ စစ်ရင် ဘယ်လိုအကြောင်းပြရမုန်း မတွေးတတ်တော့။

“သမီး၊ သမီးလေး မာ”

“ဟင်”

ထိုခေါ်သံကြောင့် မာ အံ့သြသွားကာ မာ သွေးကြောမျှင်လေးများ ရုန်းကြွလာသည်။ ဖေဖေ အသံခုန်း သိလိုက်စဉ် မာ့ရင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ ပျော်၍ ပုန်းနေရာမှ ပြေးထွက်ပြီး

“ဖေဖေ၊ ဖေဖေရယ်”

မာ့ကို မေမေထက်ပိုပြီး နားလည်စွာ ချစ်တတ်သော ဖေဖေကို တွေ့ရစဉ် မာ့ရင်မှာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာခြင်းတွေနှင့်အတူ ဖေဖေရင်ခွင်ထဲ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ပြေးဝင်မိတော့၏။ ဖေဖေ မာ့ကို အားရဝမ်းသာ ပွေ့ချီလိုက်ပြီး

“သမီးရယ်၊ ဖေဖေလာတာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ပြေးပုန်းရတာလဲကွယ်”

ဖေဖေ၏ ကရုဏာသက်ဝင်သော စကားလုံးသည် မှာရင်ကို ဝမ်းနည်းသွားစေသည်။ မှာမျက်ဝန်းအိမ်မှ ဝမ်းနည်းမျက်ရည်တွေ ယိုကျလာပြီး

“ဖေဖေ မတရားဘူး ဖေဖေ၊ သမီးကို သော့ခတ်လှောင် ထားတယ်၊ သမီးကို ချုပ်ချယ်ထားတယ်၊ သမီးဆန္ဒ မပါဘဲ ဇွတ် စီစဉ်နေကြတယ်။ ဖေဖေ သမီးကို ကယ်ပါနော်၊ ကယ်ပါ၊ ဟီး အီး အီး”

ဝမ်းနည်းရှိုက်ငင်စွာ ငိုကြွေးနေသည့် သမီးဖြစ်သူအတွက် ဦးကိုကို ခမျာ ခရီးရောက်မဆိုက် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ သမီး၏ မျက်ရည်က ဦးကိုကို ရင်မှာ မချမ်းမြေ့လှ။ သမီးဆန္ဒကို လျစ်လျူရှုချင်သည့် သက်သက် အမိန့်ကို ဦးကိုကို အသိအမှတ် မပြုနိုင်အောင် ခံပြင်းလာသည်။ ဖခင်ရင်ခွင်မှာ အားကိုးတကြီး တွယ်ကပ်နေသည့် သမီးကို ကြင်နာစွာကြည့်၍ သမီးပါးပြင်ထက်မှ မျက်ရည်စတွေကို ယုယချစ်ခင်စွာ ပွတ်သုတ်ပေးရင်၊

“သမီးရယ်၊ ဖေဖေ ရှိတယ်လေ၊ သမီးဘက်က ဖေဖေ ရှိတယ်လေ၊ ဘာလို့ ဝမ်းနည်းရတာလဲ၊ ဘာလို့ ငိုရတာလဲ”

“ဟီး ဟီး။ ဖေဖေ အတွဲကြီးတယ်၊ ဖေဖေကို ဖုန်းဆက်ခွင့်လည်း မပေးဘူး။ ဘာ အခွင့်အရေးမှ မပေးဘူး ဖေဖေရဲ့”

“အို။ အခု ဖေဖေရောက်ပြီလေ၊ သမီး ဝမ်းမနည်းနဲ့၊ သမီးမေမေကို ဖေဖေထိန်းနိုင်ပါတယ်ကွယ်၊ အခု မေမေကော”

“သမီးကို သော့ခတ်ပိတ်ထားပြီး အန်တီစီဆီသွားတယ်၊ အန်တီစီနဲ့ မေမေက တစ်ကြိတ်တည်း၊ တစ်ညတည်း ဖေဖေရဲ့”

“ဘယ်သူ့ညာဏ်မှ ဖေဖေ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဖေဖေ ဂရုမစိုက်တာ

ဟောဒီက ဖေဖေသမီး သမီးလေး မှာဆန္ဒကလွဲရင် ဖေဖေ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ဘူး။ နားလည်လား၊ သမီးရယ်”

ဖေဖေ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ဆိုစဉ် မှာရင်မှာ တလှိုက်လှိုက် ဝမ်းသာသွားသည်။ အေးမြကြည်စင်စွာ မှာကို အတိုင်အဆမရှိ ချစ်ခင်အလိုလိုက်သော ဖေဖေမျက်နှာဝင်းကို မာ အားကိုး တကြီးကြည့်မိပြီး

“တကယ်လား ဖေဖေ”

“တကယ်ပေါ့၊ ကဲ သမီးမေမေကို အကြောင်းကြားလိုက် ဖေဖေ ရောက်နေပြီလို့”

“ဟင်အင်း”

မာ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်ပြီး

“ဖေဖေနဲ့ မာ မတည့်ဘူး၊ ဖေဖေဘာသာ တည့်”

နွဲ့ဆိုးဆိုးနေသည့် သမီးဖြစ်သူကို ဦးကိုကို ချစ်မဝနိုင်စွာ ကြည့်ပြီး

“အင်း၊ သမီးကလည်းကွယ်၊ သမီးမေမေကို ဖေဖေ အမိန့်ပေးနိုင်ပါတယ်”

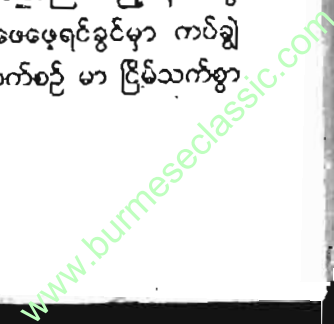
“အဲဒါဆို ဖေဖေဘာသာ ဖုန်းဆက်ခေါ်လေ”

ဦးကိုကို က ပြုံး၍

“အမိန့်အတိုင်းပါ သမီးရယ်၊ သမီးအမိန့်အတိုင်းပါတဲ့ဗျာ”

“ဒါမှ မှာ ဖေဖေ”

မှာရင်မှာ အတိုင်းမသိကြည့်နူးသွားသည်။ ဝည့်ခန်းစားပွဲ ပေါ်က ဖုန်းခွက်ကို မာ လှမ်းယူပေး၍ ဖေဖေရင်ခွင်မှာ ကပ်ချဲ နေလိုက်သည်။ ဖေဖေက မေမေကို ဖုန်းဆက်စဉ် မာ ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်မိသည်။

“မမစီရေ သက်သက်နဲ့ ပြောမလို့”

“ဟေ့ ဦးကို၊ ဘယ်က ဆက်တာလဲ”

“ကျွန်တော် ပြန်ရောက်နေပြီ မမစီ”

“အို၊ ဝမ်းသာစရာပေါ့၊ ဟေ့ သက်သက်၊ ဒီမှာ သက်မောင်တော်” ဟဲ့ ခု

ဒေါ်သက် ဖေဖေ သမီးအတွက် သတို့သမီးဂါဝန်ကို အိုင်နာနဲ့အတူ စိန်ပွင့်ကပ်ရန်ပြင်ဆင်နေချိန် မမစီ ဝမ်းခေါ်သံကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ အပြေးလေး ဖုန်းလာကိုင်သည်။

“ကိုကိုလား”

“ဟေ့ သက်၊ ကို ပြန်ရောက်နေပြီကွ”

“ဟင် ဘယ်တုန်းကရောက်တာ”

“အခုပဲ”

“ကို ပြောတော့၊ နောက်အပတ်မှ လာမယ်ဆို”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အခြေအနေပေးလို့ တစ်ပတ်စောထွက်ခဲ့ရတာ”

“ဒါဆိုလည်း အကြောင်းကြားပေါ့၊ သက် လာကြိုမှာပေါ့

ကို”

ဦးကိုကို ခေါင်းအသာရမ်းကာ သမီးလေးကို ဝှေ့ဖက်လျက်

“နိုး၊ နိုး အကြောင်းကြားလိုက်ရင် သမီး မှာဆန္ဒကို

မသိနိုင်သလို သက်တို့ ပူးပေါင်းအစီအစဉ်ကို သိခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါကြောင့် အကြောင်းမကြားဘဲ လာခဲ့တာ”

“ဪ ကိုက သမီးဆိုဘက်က ရှေ့နေလိုက်ဖို့ လာတာ

ပေါ့၊ ကိုသမီး ဘာတွေ ကုန်းဖျားပြီးပြီလဲ”

“သမီးက အမှန်တွေ ပြောတာပါကွယ်”

“အိုး သမီးစကားကို အတည်ယူလို့ မဖြစ်ဘူး ကို”

“ကဲ ဒီကိစ္စ နောက်မှ ဆွေးနွေးမယ်၊ သက်ကို မြင်ချင် တယ်ကွာ၊ မြန်မြန်လာခဲ့ပါ”

ဒေါ်သက်သက် ဘဝင်မကျနိုင်တော့။

“လာမယ်၊ အခု လာမယ်”

အလိုမကျစွာ ဒေါ်သက်သက် ဖုန်းချလိုက်သည်။ မမစီ

ပြုံး၍

“ကဲ မြန်မြန်သွားလိုက်ပါကွယ်၊ မောင်သောင်းရေ၊ ဒီမှာ အနိတိသက်ကို လိုက်ပို့လိုက်ပါကွယ်”

ထို့နောက် မမစီကားနဲ့ ဒေါ်သက်သက် ရောက်လာခဲ့သည်။

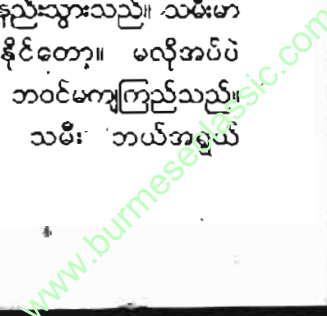
သမီးနဲ့ ခင်ပွန်းအပေါ် ဘဝင်မကျနိုင်သည့် ဒေါ်သက်သက် ပို၍ ဘဝင်မကျသည့် မြင်ကွင်းကို ဧည့်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်ဝင်ချင်း မြင်ရတော့သည်။

ဟင် ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း။ သမီးမာက ဖခင်ကိုယ်ပေါ်မှာ ကလေးတစ်ယောက်လို တွယ်ကပ်ပြီး တတွတ်တွတ် ချွဲနေလိုက်တာ၊ ဖခင်ကလည်း တပြုံးပြုံးနဲ့ နားထောင်နေလိုက်တာ၊ အဖြစ်သည်း နေတဲ့သမီးအပေါ် ဘဝင်မကျနိုင်တော့။

“ဟဲ့ ဟဲ့ သမီးမာ၊ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ညည်းကိုယ်ညည်း၊ ဟလေးပေါက်စလေး ထင်နေလား၊ ဖအေကိုယ်ပေါ်က ဆင်းစမ်း၊ အခုချက်ချင်း ဆင်းစမ်း”

မေမေပြုစုသံကြောင့် မာ ပို၍ ဝမ်းနည်းသွားသည်။ သမီးမာ ဝမ်းနည်းတာကို ဦးကိုကို မကြည့်ရင်နိုင်တော့။ မလိုအပ်ပဲ မျက်နှာတင်းပြီးမာနမဲနေသည့် ဇနီးသည်ကို ဘဝင်မကျကြည့်သည်။

“အို၊ သက်သက်ကလည်းကွာ၊ သမီး ဘယ်အရွယ်

ရောက်ရောက်၊ သမီးဟာ ကလေးပီစိလေးပါပဲ၊ သမီးနေချင်သလို နေပါစေ"

မာ့ကို မေမေ မျက်စောင်းခဲကြည့်ပြီး
"ညည်းအဖေနဲ့ အကာအကွယ် မယူနဲ့ ပီမာ"

ဖေဖေကိုယ်ပေါ်မှ မာ့ကို ဆွဲထုတ်ဟန်ပြင်ပြီး
ခင်ပွန်းသည်ကို ဒေါသက်သက် မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

သမီးဖြစ်သူ၏ အချွဲသည်မူကို ဒေါသက်သက် သည်းမခံ
ချင်လောက်အောင် ဖြစ်တာကြောင့်

"ညည်း၊ သတိထား" ဟုဆို၍

သမီးတင်ပါးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲလိမ်လိုက်စဉ် မာကလည်း
ငိုချင်ရဲ့ လက်တိုဖြစ်နေတာနှင့်

"ဟီး ဟီး၊ သမီးကို နှိပ်စက်တယ် ဖေဖေ"

ဟု အကဲပို တိုင်တန်းလိုက်တော့၏။ ထိုအခါ ဦးကိုကို
ရင်မှာ မချမ်းမြေ့နိုင်တော့ဘဲ၊

"သက်သက်ရယ် ကိုရှေ့မှာတောင် ဒီလောက် နှိပ်စက်နေရင်
ကိုနောက်ကွယ်မှာ သက် သက်လောက်တောင် ဆိုးဝါးနေသလဲကွယ်
ကိုတို့မှာ ဒီသမီး တစ်ယောက်တည်း ရှိတယ်ကွယ်၊ သမီးမျက်ရည်
ကျနေရင် ကို စိတ်မချမ်းသာဘူး၊ ကို စိတ်မချမ်းသာရင် သက်လည်း
စိတ်ချမ်းသာရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သက် စိတ်ကို လျော့ပါ
နေနဲ့ သက်"

ဒေါသက်သက် ခင်ပွန်းသည်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ကြည့်၍
မီးဖိုခန်းဘက် လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ မေမေကို အရေးဆိုနိုင်သည့်
ဖေဖေပါဝါကြောင့် မာ လက်မထောင်လိုက်ပြီး

"ဒါမှ မာ့ ဖေဖေ၊ ဒါကြောင့် မေမေထက် ဖေဖေကို

ပိုချစ်ရတာ"

မာ နှစ်နှစ်ကာကာ ဆိုပြီး ဖေဖေနဖူးလေးကို အားရပါးရ
မွှေးလိုက်မိသည်။ ဖေဖေက မာ့ဆံပင်ပျော့ နွဲ့နွဲ့လေးကို ကြင်နာစွာ
ပွတ်သပ်ပေးရင်း

"ခုချိန်ကစပြီး သမီးလေးကို ဖေဖေ ကယ်တင်မှာပါကွယ်၊
သမီး ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေရမယ်၊ စိတ်ချနေနဲ့ သမီး"

ဖေဖေဟာ မာ့လွတ်လပ်ခွင့်ကို ဖောက်လုပ်ပေးသည့်
အကြင်နာပိုင်ရှင်လေး

အိုး မာ ပျော်လိုက်တာကွယ်။

www.burmeseclassic.com

မေမေ ကန့်ကွက်စဉ် ဖေဖေနောက်မှာ ကွယ်နေသည် မဟာ နှုတ်ခမ်းပူလိုက်သည်။ ဖေဖေက မှာကို ကြင်နာစွာပြုံးကြည့်၍ မှာကို ထွေးပိုက်လိုက်သည်။ ထိုနောက် မေမေ့ကို အတည်ငြိမ်ဆုံး စိုက်ကြည့်ပြီး

“ဒါ ကို အမိန့်”

ဖေဖေ ဒိုင်းခနဲ ဆိုလိုက်စဉ်၊ မေမေ့မျက်နှာပြင် မယုံနိုင် လောက်အောင် လန့်လှူးသွားသည်။

“သက်၊ ဓောဒက မတက်ပါနဲ့၊ ကိုအမိန့်ကို သက် မဆန့်ကျင်နဲ့”

မာဘက်က အပြည့်အဝ အားပေးထောက်ခံမှုဖြင့် ဖေဖေ ပြင်ထန်စွာဆိုစဉ် မေမေ့မျက်ဝန်းအစုံ ဖြူလက်ငြိမ်ဝပ်သွားသည်။ ဖေဖေ့ကို မင်တက်မိစွာကြည့်၍ တစ်စုံတစ်ခု ပြောဟန်ပြင်စဉ်

လက်ညှိုးကလေးထောင်ကာ ခါရမ်းပြရင်း မေမေ့ရဲ့ မကျေနပ်မှုတွေကို ဖေဖေ အပီအပြင် ပယ်ချလိုက်တော့သည်။ ဖေဖေအမိန့်ကို မလွန်ဆန်ဝံ့သည် မေမေ၏ ဒေါသပစ်မှတ်သည် မှာအပေါ်သို့ ဦးတည်လာသည်။ ထိုစဉ် တယ်လီဖုန်းမြည်လာသော ကြောင့် မေမေ တယ်လီဖုန်း ဆုတ်ခနဲ ကိုင်သည်။ မေမေ့ထက် ဖေဖေ ဦးစွာ ကိုင်ပြီးသားဖြစ်သွားစဉ် မေမေ ပို၍ မကျေနပ်ဖြစ်၍ ဝေဝေ ပါးသားလေးတွေ ဖျစ်ဖျစ်တုန်လာသည် ကို ကြည့်ရင်း မာ ကြိုတ်၍ ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ဟဲ့လို”

ဖုန်းထဲက အသက်ကြီးကြီးယောက်ျားအသံကြားရစဉ် ကင်း အံ့သွားသည်။ မာတို့ ဖုန်းကိုင်တာ ဘယ်သူပါလိမ့်။

“ပြောပါ”

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၁၀)

“သက်သက် ဒီနေ့ကစပြီး သမီးမာ လွတ်လပ်သလို နေပါစေ၊ သော့ဆတ်ပိတ်လှောင်တာ၊ ဟန့်တားတာ လုံးဝ မလုပ်မိ ပါစေနဲ့”

ဖေဖေ၏ တင်းပြတ်သည့် ကြေညာချက်သည် မာရင်ကို အကြိမ်ကြိမ် ဝမ်းမြောက်သွားစေ၏။ မေမေက မာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ရင်ဘတ်ဖိသည်အထိ အံ့သြထိတ်လန့်လာပြီး

“ကို ရူးနေသလား။ ကိုသမီးကို ဒီလိုလွတ်ထားရင် မြင်းကို ချိုတပ်ပေးသလို ကောင်းကင်ကို ထိုးဖောက်လိုက်မယ်လေ၊ ကို ဘယ်လိုအမြင်မျိုးနဲ့ ကြေညာတာလဲ၊ သက် လက်မခံဘူး၊ လုံးဝလက်မခံဘူး”

ဗျူးစာပေ

“ကျွန်တော် ကင်းကမ္ဘာပါ။ မာနဲ့ ပြောချင်လို့”

သက် ပြောထားလို့ ကင်း အကြောင်းသိထားတာကြောင့် ဦးကိုကို မသိမသာ သက်မချ၍ ဆိုလိုက်သည်။ ကင်းက သိပုံမရ။

“အန်ကယ်လ်က”

“မာ့ ဖေဖေ ပါကွာ၊ မာနဲ့ပြောပါ၊ အန်ကယ်လ်ခွင့်ပြုပါ တယ်ကွာ”

ကင်း မုန်းသိရတော့ မာ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသည်။ မေမေ ဒေါသက မာ့လက်ထဲ ဖေဖေကမ်းပေးလာတဲ့ဖုန်းကို ဆွဲလှ လိုက်ချင်ပေမယ့် ဖေဖေကြောင့် ဆွဲလှမရ။ ကင်းနဲ့ မာ့ကို လွတ်လပ်စွာစကားပြောခွင့် ပေးသည့် ဖေဖေကို မာ အရမ်းပဲ လေးစားချစ်ခင်သွားသည်။ မာ ဖုန်းပြောတော့ ဖေဖေက ကျေနပ်စွာ ပြုံးကြည့်၍ မေမေဒေါသကို ကာကွယ်ပေးတော့၏။

“ဟေ့ ကင်း၊ ပြောလေ”

“မာ့ဖေဖေ အရမ်းလေးစားဖို့ ကောင်းတယ်ဗျာ”

“ဖေဖေက မာ့ကို ချစ်တယ်လေ၊ မာ့ဆန္ဒကို ဖေဖေ မချုပ်ချယ်ဘူး။ သိလား။ ကဲ ပြော၊ အခုဖုန်းဆက်တာက”

“မာ လာမယ်ဆို၊ ဒီမှာ ပန်းပုထုဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ မာ ရောက်မလာသေးလို့ အရဲစွန့်ပြီး ဖုန်းဆက်လိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ်၊ မာ ထွက်ပေါက်ရှာတွေ့တုန်း ဖေဖေ ဂျောက်လာတာနဲ့ မေ့သွားတာ။ ကင်းရယ် စိတ်ချ၊ မာ လာပါမယ်”

“အိုကေ”

“ဒါပဲနော်၊ မာ့ ဖုန်းချလိုက်မယ်”

မာ ခပ်မြူးမြူးလေး ဖုန်းချလိုက်ပြီး

“ဖေဖေ”

“ပြော သမီး”

“ကင်း လာကြိုရင် မာ လိုက်သွားမယ်နော်၊ ကင်းက မာ့ပုံတူ ပန်းပုရုပ်လေး ပေးမှာလေ”

မာ အသိပေးလိုက်စဉ် ဖေဖေ မြူးလျက်

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ကင်း ပန်းပုထုတာ သိပ်တော်တာပဲ။

ပုံစံငယ်လေးထုထားတာ အရမ်းတူတာပဲ သိလား။ မယုံရင် ဖေဖေ ကြည့်လေ”

မာ ဆို၍ ဖေဖေကိုယ်ပေါ်ကဆင်းကာ မေမေရှေ့က ဟန်ကြောကြော ဖြတ်လျှောက်၍ အခန်းထဲဝင်သည်။ မာခေါင်းရင်းက ပန်းပုရုပ်လေးယူ၍ ဖေဖေကို ပြလိုက်စဉ်၊ ဖေဖေမျက်နှာပေါ် အံ့ဩရိပ်တွေ လှိုက်တက်လာသည်။ ထိုနောက် မာ့ရုပ်ပုံလေးကို ဖေဖေ မျက်ခုံးတွန့်သည်အထိ သဘောကျစွာ ကြည့်ပြီး

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ သမီးရယ်၊ အရမ်းတူတာပဲ၊ ကင်း

သိပ်တော်တယ်၊ ကင်းကိုပြောလိုက်။ ဖေဖေက အရမ်းကျေးဇူးတင် ပါတယ်လို့၊ နောက်ပြီး ပန်းပုရုပ်အကြီးစားကိုလည်း အသက်အဝင်ဆုံး ဖြစ်အောင် ထုပေးပါလို့ နော်၊ အဲဒီ ပန်းပုရုပ် ထုပြီးသွားရင် ကင်းကို ဖေဖေ ဂုဏ်ပြုပွဲလေးနဲ့ ဧည့်ခံပါမယ်ကွယ်”

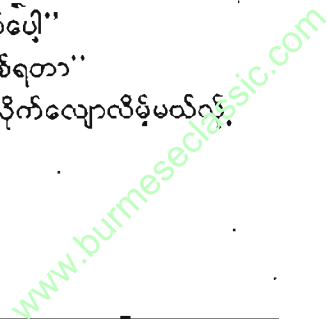
ဖေဖေ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဆိုစဉ် မာ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရပြီး

“ဟင် ဖေဖေ၊ တကယ်ပြောတာ”

“တကယ်ပေါ့ သမီးရယ်၊ တကယ်ပေါ့”

“အိုး၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေကို ချစ်ရတာ”

မာ့ကို ဖေဖေ ဒီလောက်ထိ လိုက်လျောလိမ့်မယ်လို့

မထင်မိ၊ ဖေဖေရဲ့ လိုက်လျောမှုကြောင့် မာ ရင်မှာ ဖော်မပြတတ်
အောင် မြူးတူးသွား၏။ မာ၏ မြူးတူးမှုကို ဖေဖေ ကျေနပ်စွာ
ကြည့်၍

“ကဲ သမီး၊ ကင်းဆီသွားမယ်ဆို၊ သမီးပြင်ဆင်စရာ
ရှိတာကို ပြင်ဆင်လေ”

အလိုက်သိသိဆိုလာသည့် ဖေဖေကို ခေါင်းညှိတ်ပြ၍ မာ
အခန်းထဲ ပြေးဝင်ခဲ့သည်။ ခင်ပွန်းသည်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ဒေါသက်သက်
သက်ပြင်းအကြိမ်ကြိမ်ချကာ 'တစ်ခုခု . ချေပခွင့် ရအောင်
ကြိုးစားပေမယ့် ခင်ပွန်းသည်က တားဆီးပိတ်ပင်သည့်အခါ ဒေါသ
တဖွားဖွားထပြီး ခင်ပွန်းသည်ကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်၊ ကြောခိုင်း၊
လိုက်နှင့် ပျာယာခတ်နေတော့၏။ ဦးကိုကို ဇနီးသည်ကို
ဘာတစ်ခွန်းမှာ စွက်ဖက်ခွင့်မပေးဘဲ သမီးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကိုသာ
စိတ်ဝင်တစား စောင့်ကြည့်နေသည်။

အနီရဲရဲ ဖက်ရှင်လှလှ ဆင်မြန်းပြီး အခန်းထဲမှ
ပြေးထွက်လာသည့် သမီးကို ဦးကိုကို ချစ်မဝနိုင်အောင် မေတ္တာတွေ
ဝေဆာလာသည်။ ချစ်စရာကောင်းလွန်းသည့် သမီးကို သက်မို့လို့
အမိန့်တွေဒေါသတွေနဲ့ ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားတာ ဘဝင်မကျနိုင်အောင်
ထိခိုက်နေမိသည်။ ထိုစဉ်

“ဟိုင်း မာ၊ အရမ်းလှတယ်ကွာ၊ ဟာ လှတယ်ကွာ ဒီကောင်
မြင်သမျှ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ မာ အလှဆုံးပါကွာ၊ မာ့အလှ
ကြောင့် ဒီကောင် ရင်ခွင် လှိုင်းလုံးကြီးတွေကြွရတာ အရသာ
ရှိလိုက်တာ။ ဟာ ဟား”

အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ညှော်ခန်းထဲ ရဲရဲတင်းတင်းဝင်ရောက်
လာသည့် ဒိုက်ကို ဦးကိုကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်မိ၏။ ဒိုက်က

ဗျူးစာပေ

မာတစ်ယောက်သာ မြင်ဟန်တူသည်။ ညှော်ခန်းထောင့်တွင် ထိုင်နေ
သည့် ဖေဖေကို မြင်ဟန်မတူ။ ဖေဖေအနားတွင် ဒေါသနှင့်
ထိုင်နေသည့် မေမေမျက်နှာကို တွေ့ပုံမပေါ်၊ ဒိုက် ပင်ကိုယ်စတိုင်
အတိုင်း မြောက်ကြွကြွနဲ့ လက်ကလေးဆ.ကာ၊ ဆ.ကာ ဆိုလာသည့်
ဒိုက်ကို 'မာဒေါသထွက်ချင်၏။ ဒီဒိုက်ကောင်ကြောင့် မာ ထွက်ခွင့်
မရမှာ စိုးရိမ်လာပြီး

“ဒိုက် ဘာလုပ်ဖို့ လာတာလဲ”

“အို ချစ်စွာသော မာ ကို အလွမ်းပြေ လာကြည့်
တာပါကွာ”

ဒိုက်၏ ဟန်ရေးပြဆိုမှုကို မာ မျက်စောင်းခဲလိုက်ပေမယ့်
ဖေဖေက သဘောကျသလို ကြည့်ပြီး

“မောင်ရင်က”

ဖေဖေအသံ ရုတ်တရက်ထွက်လာတော့ ဒိုက်ကြောင်သွား
သည်။ ဖေဖေဘက်ကို ဒိုက် ကိုယ်တစ်ပတ်လှည့်၍ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး

“အန်ကယ်လ်က”

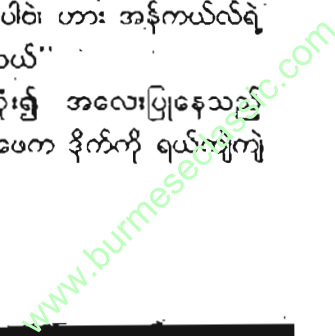
“မာ့ ဖေဖေ”

ဖေဖေ ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုစဉ် ဒိုက်မြောက်ခနဲ ကိုယ်ကို လှုပ်ခါကာ
ဖေဖေရှေ့ ညွတ်တွဲတွဲရပ်လိုက်ပြီး

“ဟား၊ အန်ကယ်လ်က အရမ်းခန့်၊ အရမ်းချောတာပဲ၊
မာ့ဖေဖေလို့ မထင်ရဘူး၊ မာ့ အစ်ကိုလို ပါပဲ၊ ဟား အန်ကယ်လ်ရဲ့
နပျိုမှုကို လေးစားတယ်ဗျာ၊ လေးစားတယ်”

ဖေဖေကို ရင်းရင်းနီးနီးဝင်လုံး၍ အလေးပြုနေသည့်
ဒိုက်ကြောင့် မာ စိတ်ရှုပ်လာသည်။ ဖေဖေက ဒိုက်ကို ရယ်ကျဲကျဲ
ကြည့်ပြီး

ဗျူးစာပေ

“မောင်ရင့်ကို အန်ကယ်လ် သဘောကျတယ်ကွာ၊ ခေတ်လူငယ်ဆိုတာ ခုလို တက်ကြွဖျတ်လတ်နေရတယ်ကွ”

“ဟား။ အန်ကယ်လ် အမြင်မြင့်သဗျာ၊ အန်ကယ်လ်ကို ပိုပြီးလေးစားသွားပြီး လေးစားရုံမက တစ်ဆယ်ထိ စားသဗျာ”

“ဒါနဲ့ မောင်ရင့်နာမည်က”

“ဒီအီးအေအိုင်တီ ဒိုက်၊ ဒီအီးအေအိုင်တီ ဒိုက်၊ ဒိုက် ဒိုက်”

ဒိုက် အသွင်ကြောင့် ဖေဖေ မျက်စိနောက်လာသည်။ ဖေဖေကြောင့် ပြောခွင့်မရ၊ တားခွင့်မရတော့ စိတ်ညစ်ပြီးမေဖေ အတွင်းခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ကောင်းတယ်၊ ဖေဖေ မရှိတာ ပို ကောင်းတယ်၊ ဖေဖေက ဒိုက်နာမည် ရွတ်ပြသည်ကို သဘောကျပြီး

“အင်း ထူးခြားတဲ့နာမည်ပဲ၊ ဒါနဲ့ မောင်ဒိုက် အလှရင်ကိစ္စက”

ဒိုက် ဆံပင်တစ်ချက်သ၍ ဖေဖေကို အရိုအသေပြုပြီး

“မာ သော့ခတ်လှောင်ပိတ်ခဲနေရတယ်ကြားလို့ ကူကယ်ဖို့ လာခဲ့တာ”

“အဲဒီအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့၊ အန်ကယ်လ်ရောက်လာပြီလေ မင်းတို့အနိတ်သုက် အမိန့်တွေကို ရိုက်ချိုးလိုက်ပြီ”

“ဟာ ကောင်းတယ်ဗျာ၊ ဒါဆို မာ လွတ်လပ်ပြီပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ မာ့ကို အန်ကယ်လ် လွတ်လပ်စေပေးလိုက်ပြီ”

“ဒါဆို မာနဲ့ စကားပြောချင်တယ်၊ အန်ကယ်လ် ခွင့်ပြုပါ Please အန်ကယ်လ်”

ဒိုက် လက်ပန်းပေါင်းခတ်၍ တောင်းဆိုစဉ်

ဖေဖေ ခေါင်းညိတ်ပြီး

“အင်း ခွင့်ပြုပါတယ်၊ ပြော ကြိုက်သလောက်ပြော၊ သမီးနားထောင်နိုင်သလောက် ပြော”

“Oh ... Yes”

ဒိုက်တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်ကြွကာ မာ့အပါ၊ လှည့်လာပြီး

“ချစ်စွာသော မာ၊ အန်ကယ်လ် ခွင့်ပြုတယ်တဲ့”

မာ့ အပါးကပ်လာသည် ဒိုက်ကို မာ အသာရှောင်၍

“အင်းပါ၊ မာ ခုလောလောဆယ် သွားစရာရှိလို့”

“သွားလေ။ ဒီကောင် ကိုယ်ရံတော် ခိုလ်ချုပ် လုပ်ပါမယ်ကွာ၊ ဘယ်သွားမလဲပြော၊ ဒီကောင် လိုက်ပို့မယ်၊ ကားပါလာတယ်”

မာ ခေါင်းကုတ်တော့ ဖေဖေ ပြုံးကြည့်၍

“သမီး ကင်းဆီသွားမယ်ဆို၊ ဒိုက်ကို အဖော်ခေါ်သွားပေါ့”

ဖေဖေ ဆိုစဉ် မာ နှုတ်ခမ်းစုမိသည်။ ဒိုက်က

သဘောကျသွားပြီး

“ဟာ ဟား။ ကင်းဆီသွားဖို့လား။ ဒီကောင် စောင့်ရှောက်

ပို့မယ်၊ ချစ်သောမာ၊ လာပါ၊ လာပါ၊ မာ”

“ကဲ သမီး။ လိုက်သွားလေ”

ဖေဖေ ထပ်ဆင့်ဆိုစဉ် မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။

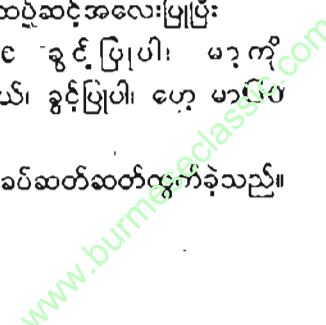
ဖေဖေ ခွင့်ပြုတော့ ဖေဖေကို ဒိုက် ထည့်ဆင့်အလေးပြုပြီး

“အန်ကယ်လ် Please ခွင့်ပြုပါ၊ မာ့ကို

ကင်းဖိုမသန်းအောင်စောင့်ရှောက်ပါမယ်၊ ခွင့်ပြုပါ၊ ဟေ့ မာ့ပီပီ

နဲ့၊ Go ကြနီ”

မာ ခြေဆောင်၍ ဒိုက်ရှေ့မှ ခပ်ဆတ်ဆတ်လှက်ခဲ့သည်။

ဟု ပုံစံကို ဖေဖေ သဘောကျစွာ ကြည့်သည်။ ဒိုက်မောင်းတဲ့ ကားပေါ် ပါသွားသည့် မှာကို ဖေဖေ လက်ပြန်ဆက်သေးသည့် အလိုက်မသိ ဒိုက်နဲ့ထည့်ပေးသည့် ဖေဖေကို မာ စိတ်ကောက်ချင် မိသည်။ ကင်းနဲ့ တွေ့ခွင့် ရမှာမို့သာ ဒိုက်ခေါ်ဆောင်ရာနောက် ပါခဲ့ရတာ မာ ဘဝင်ကျလှသည် မဟုတ်။ ဒိုက်ကတော့ ကားမောင်းရင်း လေချွန်ကာ

“မာဖေဖေကို ဒီကောင် အရမ်းသဘောကျတယ်ကွာ ဒီကောင်ခံစားချက်ကို နားလည်ပေးတဲ့ မာဖေဖေ သက်တော်ရာကော် ရှည်ပါစေ၊ ရှည်ပါစေ” တဲ့။

ဒိုက်ကိုကြည့်၍ မာ သက်ပြင်းချမိသည်။ ကင်းနဲ့တွေ့ဆုံမှုမှာ ဒိုက် ဘယ်လို ဆားနယ်မလဲဆိုတာ တွေးရင်း မာ စိတ်အာရုံ ထူပိန်းလာသည်။

“မာ အရမ်းစိတ်ရှုပ်တာပဲ၊ သိလား။”

မာကို အသင့်ကြိုနေသည့် ကင်းကို တွေ့သည်နှင့် မာ ငြီးတွားလိုက်သည်။ ကင်း၊ မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပြီး

“ဘာဖြစ်လို့”

“မာ လာခါနီး ဒိုက်ရောက်လာလို့ပေါ့၊ ဖေဖေက အလိုက် မသိ ဒိုက်ကို အဖော်ထည့်လိုက်တယ်လေ”

မာ တိုးတိုးညည်းတွားသည်ကို ဒိုက် ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်တာကြောင့်

“ဟာ မာ၊ ဒီကောင်ကြောင့် စိတ်ရှုပ်ရတယ်ဆိုရင် ဒီကောင် ဖြေဆေး ပေးပါမယ်။ လာပါ။ မာ အာရုံရှင်းသွားအောင် တစ်နေ့ ရာရာမှာ အုပ်နန်းဖြေကြတာပေါ့။ လာပါ။ ကားပေါ်ပြန်တက်ပါ”

ဒိုက်အဆိုကြောင့် မာ ပို၍ စိတ်ရှုပ်ရ၏။ ကင်း တစ်ချက်

တွေဝေသွားသည်။ ထို့နောက် ဒိုက်ကို ခပ်စောင်းစောင်းကြည့်ပြီး “ဒါနဲ့ ဒိုက်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် အပေးအယူတစ်ခု လုပ်ကြ ရအောင်”

ကင်း ဆိုစဉ်၊ ဒိုက်မျက်နှာလေး ဆ.ကာ၊ ဆ.ကာ ကင်းကို ဝေပိုက်ကြည့်ပြီး

“ဟာ တယ်ဆိုတဲ့ ကဗျာပါလား၊ မင်းနဲ့ကိုယ်က ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်လို ကုန်ပစ္စည်းနဲ့ ငွေကြေးအလဲအလှယ်လုပ်တမ်း ကစား နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဟေ့ ကင်း၊ မင်း Brain ကို ဆီဆွတ်ပြီး ပြောင်လက်အောင် သန့်စင်လိုက်စမ်းပါ။ ဟာ ဟား”

ဒိုက် ဘာသာစကားကို၊ ကင်း အနည်းငယ်တင်းသွားပြီး

“ဟေ့ ဒိုက်၊ ကိုယ့်ကို ပိုစိတ်ဖန်ဆန်ဆန် လာမကောနဲ့၊ မာက မင်းကြောင့် စိတ်ရှုပ်နေတယ်”

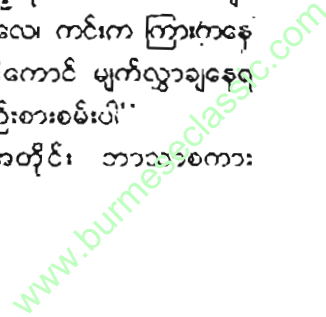
“ဒီကောင် သိတယ်၊ ဟေ့ သိတယ်၊ သိလို့ မာ အာရုံ ရှင်းအောင် တစ်နေရာရာခေါ်သွားပြီး အပန်းဖြေပေးဖို့၊ ဒီကောင် ပင့်ခေါ်တာ၊ နားလည်လား၊ နားလည်လား ကင်းဆိုတဲ့ ယောက်ျား”

စိတ်ရှုပ်ရတဲ့အထဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုက်ကြက်လို ခွပ်နေတော့ မာ ပို၍ စိတ်ရှုပ်လာသည်။

“နင်တို့၊ ဒီလိုခွပ်နေကြရင် မာ ပြန်မယ်”

“ဟာ မာ၊ ပြောရက်လိုက်တာ၊ ဒီကောင်ကို မာဖေဖေ ယုံလို့ အဖော်ထည့်ပေးလိုက်တာလေ၊ မာ့ကို ဒီကောင် စိတ်ပျက် အောင် စောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန်ရှိတယ်လေ၊ ကင်းက ကြားကနေ အချဉ်ရည်လောင်းဖို့၊ ကြိုးစားနေတာ၊ ဒီကောင် မျက်လွှာချနေရ မလား။ စဉ်းစားစမ်းပါ မာလေးရယ်၊ စဉ်းစားစမ်းပါ”

ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင် သူဖိလင်အတိုင်း ဘာသာစကား

အသစ်တွေ ရွတ်ရမယ်ဆိုရင် ရေကုန်ရေခန်း၊ ရွတ်နေမယ့်ကောင်
"ကံ မင်းကြောင့် ကျပ်တယ်ကွာ"
ကင်း အလိုမကျစွာ ရေရွတ်စဉ် မာ စိတ်ပျက်စွာ သက်ပြင်း
ချ၍ နှစ်ယောက်စလုံးရှေ့က လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။
"မာ"

ကင်း၏ ဟန့်တားသံနှင့်အတူ
"ဟိုင်း မာ၊ ဒီလို ဒုခွတ်တိုက် မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ကွာ၊ မာ
ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ပြော၊ ဒီကောင် နာခံပါ့မယ်၊ နာခံပါ့မယ်"
မာ့ရှေ့ ခေါင်းငုံ့လာသည့် ဒိုက်ကို ကရုဏာသက်မိသလို
မာ့ကို အသနားခံတဲ့ မျက်ဝန်းနဲ့ ဒိုက်ကြည့်နေသည့် ကင်းကိုလည်း
မာ စာနာမိတာကြောင့်

"ကင်းနဲ့ ဒိုက်ကြောင့် မာ စိတ်မရှုပ်ချင်ဘူး။ မာ အာရုံ
ကြည်ချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် နင်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် စကားလုံးတွေနဲ့ ခြေထိုးခံဖို့ မကြိုးစားနဲ့"
"အိုကေ"
"အင်း"

မာ အဆိုကို ကင်းတို့နှစ်ယောက်လုံး သဘောကျစွာ
ခေါင်းညိတ်ကြသည်။ မာ သက်မချ၍
"အဲဒါဆို နင်တို့နှစ်ယောက် ညီညွတ်ကြောင်း သက်သေ
ဖြရမယ်"

"ဟ ဟား၊ မြင့်ပါ့တယ်။ ပြင့်ပါတယ်"
ဒိုက် ခပ်သွက်သွက်ဆိုပေမယ့် ကင်း ငြိမ်သက်နေ
တာကြောင့်
"ကင်းရော ပြင့်လား"

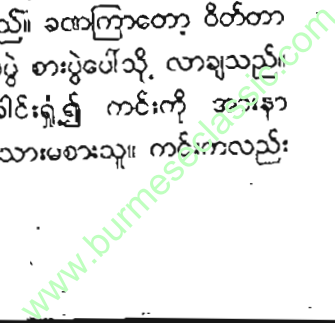
မာ မျက်လုံးပင့်၍ မေးစဉ် ကင်း သက်ပြင်းညင်ညင်သာသာ

ချပြီး
"မာက သက်သေပြစေချင်ရင် သက်သေပြပါ့မယ်"
"အိုကေ၊ ဒါဆို တစ်နေရာရာ သွားစို့"
မာ တောင်းဆိုစဉ် နှစ်ယောက်စလုံး ခေါင်းညိတ်ကြသည်။
"ကံ ကားပေါ်တက်"
ဒိုက် ဆိုစဉ်၊ မာနဲ့ကင်း ကားနောက်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်။

မာက သက်သေပြဆိုစဉ်၊ ဒိုက်ဆိုတဲ့ကောင်က သက်သေ
ပြဖို့ဝန်မလေးဘူး။ မာ့ကို သက်သေပြနိုင်ဖို့ လူရှင်းသည့် ပန်းရနဲ့
စားသောက်ဆိုင်ကို ဒိုက်ရွေးချယ်လိုက်သည်။ ပန်းရနဲ့ စားသောက်
ပိုင်းမှာ ထိုင်မိသည်နှင့်

"ကံ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ညီညွတ်ကြောင်း သက်သေပြမလဲ"
မာ မေးစဉ်၊ ဒိုက်တို့နှစ်ယောက် တစ်စုံတစ်ရာကို
တွေ့တော့ကြ၏။ ထိုနောက် ဒိုက် အတွေးကောင်းရဟန်နှင့်
"အိုကေ၊ ဒီကောင် အထူးခြားဆုံးသက်သေပြနည်း
တီထွင်လိုက်မယ်၊ အိုကေ၊ ခဏစောင့်"

ဟု ဆို၍ ဒိုက်က မာတို့ စားပွဲပိုင်းမှ ထသွားသည်။
ဝိတ်တာကောင်လေးကို ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ဒိုက်ခေါ်ဆောင်သွားပြီး
တိုးတိုးကြိတ်၍ တစ်စုံတစ်ရာမှာသည်။ မာ၍ လေချွန်ပြီး ပြုံးမြဲမြဲ
နှင့် မာတို့စားပွဲပိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ ဝိတ်တာ
ရောက်လာပြီး ဝက်သားကင် ပွဲကြီးတစ်ပွဲ စားပွဲပေါ်သို့ လာချသည်။
အကင်ပွဲကြီးကိုမြင်တော့ မာ နာခေါင်းရှုံ့၍ ကင်းကို အားနာ
သလိုကြည့်လိုက်သည်။ ကင်းက ဝက်သားမစားသူ။ ကင်းကလည်း

၂၅၂

မိန်းကလေး

ဒိုက်အတွေးကို ချက်ချင်းသဘောပေါက်၍ ဝိတ်တာကိုခေါ်ပြီး တိုးတိုး လှမ်းမှာလိုက်သည်။ ကင်းအတွေးနှင့်ကင်း ရွှင်လန်းကာ စားပွဲခုံကို လက်ကလေးနှင့်ခေါက်၍ ဒိုက်ကို မခံသာအောင် ပြုမူလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်အသွင်ကို မာ သဘောမပေါက်ဘဲ ယောင်လည်လည် ကြည့်မိသည်။ ဝိတ်တာက ငံပြာရည်တစ်ပန်းကန် လာချစဉ် ဒိုက် မျက်နှာ အကြိမ်ကြိမ် တွန့်ကြုတ်သွားသည်။ အခုမှ မာ သဘော ပေါက်တော့သည်။

“ဒိုက်က ဝက်သားကြိုက်တယ်၊ ငံပြာရည်မှန်းတယ်၊ ကင်းက ဒိုက်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်။ အဲဒီတော့”

မာ သားလှီးစား ကိုင်လိုက်သည်။ အသားကင်ကို ခက်ရင်း နှင့်ထိုး၍ အသားတစ်တုံး လှီးသည်။ အသားတုံးကို အလယ်တည့် တည့်မှ ခက်ရင်းနှင့်ထိုးလိုက်သည်။ ထိုနောက် အသားတုံးကို ငံပြာရည် ခွက်ထဲ နှစ်လိုက်ပြီး

“ကဲ ညီညွတ်ကြောင်း ဒီအသားတုံး တစ်ကိုက်စီ စားပြ ပေတော့”

မာ စီရင်ချက်ချလိုက်စဉ် ဒိုက်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး မငြင်း သာတော့၊ ကြိတ်မှိတ်၍ တစ်ယောက်တစ်ကိုက် စားကြတော့၏။

“ဒီလိုမှပေါ့ ကင်းတို့ညီညွတ်မှ မာ စိတ်ရှင်းမယ်လေ”

“အိုကေ၊ မာ ဒီထက် စိတ်ရှင်းအောင် ဒီကောင် ကြေညာ စရာရှိတယ်”

ဒိုက် အသားတုံးဝါးရင် အားရပါးရဆိုစဉ် မာ နဲ့ ကင်း မျက်နှာကလေး လှုပ်ခတ်သွားသည်။

“မင်းက ဘာအကြောင်း ကြေညာမှာလဲ”

ကင်း သိချင်စိတ်ကြွကာ ဖျပ်ခနဲ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“မှော် သတင်း၊ မှော်ရဲ့ အသစ်စက်စက် အန်အီးဒဘလူ နယူး။ New လေ”

ဒိုက် အားတက်သရော ဆိုစဉ်၊ မာ မျက်ဝန်းအရောင် တောက်သွားပြီ။

“ဘာ၊ မှော်သတင်း၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ မာ ဝမ်းသာရမဲ့သတင်း၊ မာ တင်မက ဒီကောင် နှစ်ကောင်အတွက်လည်း ဝမ်းသာစရာသတင်း”

“ဟုတ်လား၊ ဆိုစမ်းပါဦး”

ကင်း စိတ်ဝင်တစား ဆိုလာသည်။ မှော်သတင်းဆိုသည် အတွက် မာ အာရုံမှာ တွေ့ဝေလာသည်။ ဘာသတင်းပါလိမ့်။

မာတို့ကို ဝမ်းသာစေမယ့် ဘယ်လိုသတင်းပါလိမ့်၊ ဒိုက် ခါးကြား ထဲက ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ် ဖြန့်ခင်း ခဲ့ပြသည်။

“ဒီမှာလေ၊ ဒီကောင် ရွတ်ပြမယ်၊ နားထောင်”

ဂျာနယ်ခေါင်းကြီးသတင်းကို ဒိုက်ထောက်ပြ၍ ဆိုစဉ် မာ့ရင်မှာ လှိုင်းထလာသည်။

မှော်ရယ်၊ မာ့ကို ဝမ်းသာစေမယ့် သတင်းတဲ့လား။

“ယနေ့ နိုင်ငံကျော်၊ မော်ဒန်၊ သရုပ်ဆောင်၊ အဆိုတော်

မှော်က နှလုံးသားအတွက် ချစ်သူရွေးရာမှာ မှော်ကိုယ်တိုင်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို ရွေးချယ်တော့မှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ မှော်ကိုချစ်တဲ့

မိန်းကလေးတစ်ဦးကိုသာ မှော်က ရွေးချယ်မှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသတင်းအပြည့်အစုံကို နောက်အပတ်မှာ ဖော်ပြမှာဖြစ်ပါကြောင်း

တဲ့၊ ကဲ ဘယ်လောက်ဝမ်းသာစရာ သတင်းလဲ၊ ဟ ဟား ဟုတ်တယ်နော် မာ”

www.burmeseclassic.com

ထိုသတင်းက မာ ဝမ်းသာရမယ့် သတင်းလား၊ ဒိုက်ရယ်၊ မာ့ကိုပယ်ချပြီး မှော်က တခြားတစ်ယောက်ရဲ့ချစ်ခြင်းကို လက်ခံမှာတဲ့လား။

မှော်သတင်းက မာ့အတွက် သံရည်ပူတွေ လှိမ့်လာသလိုပဲ ဆိုတာ မရိပ်မိလိုလား၊ ဒိုက်ရယ်။ ထိုအခါ မာ့နုလုံးသားဟာ ရေခွေးဖျောခံရတဲ့ ရွက်နုလို မှိန်ဖျော့ခွမ်းရော်ကာ မာ့ရင်ခုန်သံ ခြောက်ခန်းသွားစေတော့၏။ မာ့ကို မှန်တစ်ချပ်လို ကြည့်နေတဲ့ ကင်းက ညှိုးလျသွားသည့် မာ့မျက်နှာကို ကရုဏာသက်စွာ ငေးကြည့်၍

“မာ၊ မာ ဝမ်းမသာဘူးလား၊ မှော် အချုပ်အနှောင်နဲ့ လွတ်ကင်းခွင့် ရစေမယ့် ဒီသတင်းက မာ့ကို ပျော်ရွှင်မှု မပေးနိုင် ဘူးလား။”

“ဟ မာ၊ ဒါဝမ်းနည်းစရာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ မာ့အတွက်၊ မာ့ နုလုံးသားအတွက် အောင်ပွဲခံနိုင်မယ့် သတင်းလေး၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင် သတင်းကောင်းပါ၊ ရတာပါကွယ်၊ မာ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့၊ မာ ဝမ်းနည်းရင် ဒီကောင်ရင်ခွင်မှာ တပေါင်းလ သစ်ရွက်တွေ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေသလို ရင်ခုန်သံတွေ ကြွေရတယ်ကွယ်”

ဒိုက်နဲ့ ကင်း အားကူဖေးမလေး မာ့နုလုံးသားမှာ အားငယ် ခွမ်းဖျော့သလို ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ မာ ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထမိ၏။

“အိုး မာ၊ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

“မာ၊ မာ့ တစ်ယောက်တည်း ငြိမ်သက်နေချင်တယ်၊ ခွင့်ပြုပါနော်၊ မာ့ကို နွားလည်ပေးပါနော် နော်”

“မာ အသနားခံသလို တောင်းဆိုမိစဉ် ဒိုက်တို့ မာ့ကို

မာ့မလည်သည့် မျက်ဝန်းနှင့် ပြိုင်တူစိုက်ကြည့်လာသည်။ ထိုနောက် မာ ခြေလှမ်းကျဲနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့မှာ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့သည်။

မာ့အာရုံ၊ မာ့နုလုံးသားမှာ စွဲနစ်နေသည်က

“မှော်ကိုယ်တိုင်ချစ်နေသည့်မိန်းကလေးကို ရွေးချယ်တော့မှာ မဟုတ်ကြောင်း” ဆိုသည်

ထိုသတင်းသည် မာ့တစ်ကိုယ်လုံးသို့ အဆိပ်တွေလို ပျံ့နှံ့ ချေမှုတ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိနိုင်မှာလဲကွယ်။

ဆိုရင် ညီမလေးနဲ့ တစ်စက္ကန့်၊ တစ်မိနစ်မှ မခွဲနိုင်လို့ ကျောင်း
မနေဘူးလေ။ သူ့ညီမလေး မူကြိုတန်းတက်တဲ့ အရွယ်ရောက်မှ
သားလည်း သူ့ညီမလေးနဲ့အတူ မူကြိုနေခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သားနဲ့သမီး
စတုတ္ထတန်းတက်မယ်နစ်မှာ သမီးလေး သွေးလွန်တုပ်ကွေးရောဂါနဲ့
ဆုံးရှုတယ်”

အန်တီစီ မျက်ဝန်းမှ ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် မျက်ရည်တစ်စ
လိမ့်ကျလာသည်ကို မာ ငေးကြည့်နေဆဲ

“သမီးလေး ဆုံးတော့လေ သားဟာ ညီမလေးဆုံးတာကို
လက်မခံနိုင်အောင်ဖြစ်သွားတယ်။ မမစိတို့ ဘယ်လိုမှ ဖျောင်းဖျ
နစ်သိမ့်ပေးလို့မရ ဖြစ်လာတယ်။ သားညီမလေးက သားကို
နောက်နေတာတဲ့ သားဆီ ညီမလေးပြန်လာမှာတဲ့လေ ညီမလေးက
တူတူပုန်းတမ်းကစားတာ ဝါသနာပါလို့ ခဏပုန်းနေတာတဲ့လေ၊
အဲဒီစိတ်နဲ့ သားခပ်ကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေတာ၊ မမစိတို့
ဆေးကောင်းနဲ့ ကုပေးမယ့် သားရဲစွဲလမ်းစိတ်က မပျောက်ဘူးကွယ်”

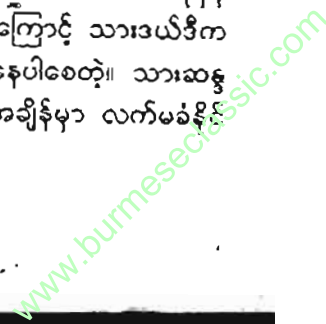
ဒီလိုနဲ့ သား ပဉ္စမတန်း ကျောင်းစတက်တော့
သားညီမလေးနဲ့ နာမည်တူနေတဲ့ မာနဲ့ ကြုံရတော့ သားရင်ထဲမှာ
သူ့ညီမလေးပဲလို့ ပုံသေစွဲမှတ်လိုက်ပြီး မာလေးကို အတင်းအကျပ်
ခင်ခဲ့တာလေ၊ မှတ်မိသေးတယ် မာ့ကို ပထမဦးဆုံး သားတွေတဲ့နေ့
ကျောင်းကပြန်လာတော့ မာမိက သားပြောတာ မယုံဘူး မဟုတ်
လားတဲ့။ အခု ညီမလေးကို ကျောင်းမှာတွေ့ရတယ်တဲ့လေ၊ အဲဒီ
နေ့ကတည်းက သားစိတ်က ပုံမှန်ဖြစ်လာခဲ့တယ်၊ သားစိတ် ပုံမှန်
ဖြစ်လာတော့ မမစိတို့ ဝမ်းသာရတယ်၊ ဒါကြောင့် သားဒယ်ဒီက
စိစီရေ၊ သားနဲ့ မာ့ကို မောင်နှမတွေလို နေပါစေတဲ့။ သားဆန္ဒ
မှန်သမျှကို လိုက်လျောပေးပါတဲ့၊ ငယ်တဲ့အချိန်မှာ လက်မခံနိုင်

အခန်း (၁၉)

“ဟင်”

ညော်ခန်းတွင်းမှ ပျံ့ထွက်လာသည် အန်တီစီ စကားသံ
ကြောင့် မာ ခြေလှမ်းတန်လွှားသည်။ မာ့ကိုယ်ကို နံရံမှာ ကပ်မိခဲ့
နားစွင့်လိုက်သည်။ အန်တီစီ အသံ အက်ရှုရှုပေါ်လိုမိထွက်
လာသည်က

“တကယ်တော့ သားက မာလေးကို သားညီမလေးကိုယ်စား
သည်းသည်းလှုပ်ချစ်ရှာတာပါ ဦးကိုရယ်၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မမစိ
သမီးနာမည်နဲ့ တူနေတဲ့ မာ့ကို သူ့ညီမလေး အမှတ်နဲ့ ပိုင်ဆိုင်
လိုလာတယ်။ သားမှာ ရှားရှားပါးပါးရှိတဲ့ သူ့ညီမလေးကို အင်မတန်
ချစ်ခင်စွဲလမ်းရှာတယ်၊ သူ့ညီမလေးကို ဘယ်လောက်ချစ်ရှာသလဲ

ပေမယ့် အချိန်တန် အရွယ်ရောက်ရင်တော့ သားညီမလေး တကယ် ဆုံးပါးသွားတာကို သားလက်ခံလာမှာပါတဲ့”

အန်တီစီ အသံတိမ်တိမ်သည် မာ့ရင်ကို အစ်ဆို့သွား စေသည်။

“ကလေးတွေရဲ့စိတ်ကို အနာတရမဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ဆိုတာကြောင့် မမစီက သားဆန္ဒကို လိုက်လျောပေးခဲ့တာ၊ ဒီက သက်သက်နဲ့ ဦးကိုကို တို့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သက်သက်ရယ် ငယ်ရွယ်တဲ့စိတ်နဲ့ အရွယ်ရောက်တဲ့စိတ်ဟာ ဘယ်လိုမှ တစ်ထပ်တည်း မကျနိုင်ဘူးလေ။ သားက သူညီမလေး ထက် ပိုလွန်တဲ့ချစ်ခြင်းမျိုးနဲ့ မာ့ကို ချစ်ခင်လာခဲ့တယ်။ ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်လိုခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးမာက သားရင်ခွင်ထဲမှာ မပျော်ရွှင် ဖြစ်ရတယ်။ သားကလည်း သမီးမာ ပျော်တာကိုပဲ မြင်ချင်လို့ နောက်ဆုတ်တာပါကွယ်။ သမီးကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့၊ ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါဖြစ်ဖြစ် မာ့ကို မမစီ ချစ်နေမယ်။ သမီးလေးလို မြတ်နိုး နေမယ်ဆိုတာ ယုံပါကွယ်နော်၊ သမီးမာရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို မပိတ်ဆို့ ပါနဲ့နော်၊ နော် သက်သက်”

မေမေ့ကို ဖျောင်းဖျံ နှစ်သိမ့်နေသည့် အန်တီစီခံစားချက် များသည် မာ့နလုံးသားကို စူးရှနာမျက်လာစေသည်။ မှော်က မာ့ကို သူညီမလေးလို ချစ်ခဲ့တာလား။ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မာ့ကို အသိမပေးရတာလဲ။ မှော် ဘာလို့ မပြောပြတာလဲ၊ အခုမှ ဘာလို့ အန်တီစီ လာပြောရတာလဲ။

အို ဒီအကြောင်းတွေ မာ ဆက်ပြီးမကြားချင်တော့ဘူး။ မာ တမင်တကာ ခြေသံကျယ်ကျယ်မြည်အောင် တံရှပ်ရှပ်နင်း ညှော်ခန်းထဲ နှာမ်းဝင်လိုက်သည်။

“ဟော သမီးမာ ပြန်လာပြီလား။ လာ သမီး။ သမီး ရောက်တာနဲ့ အတော်ပဲ”

ဖေဖေက မာ့ကို ကလေးလေးလို ပွေ့ချီ၍ ဖေဖေဘေးမှာ ထိုင်စေသည်။ ထိုနောက် မာ၏ မှန်တေတေမျက်နှာကို ကရုဏာ သက်စွာကြည့်၍

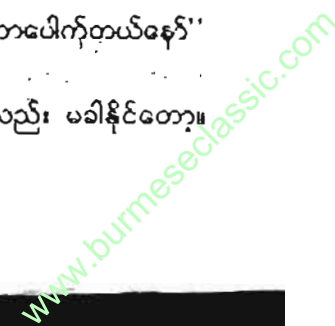
“သမီး သမီး ဆန္ဒကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားတဲ့အကြောင်း အန်တီစီကို ဖေဖေ အသိပေးလိုက်ပြီ၊ သမီးစိတ်မကောင်း မဖြစ်နဲ့တော့နော်။

သမီးကို နောက်ထပ်အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေးဦးမယ်၊ သမီး ဘဝအတွက်၊ သမီးရင်ခုန်မှုအတွက် အေးတိအေးစက်ပြောတတ်တဲ့ ကလေး ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကိုပဲရွေးရွေး၊ မျက်စိရွှံ့ပုံလောက်အောင် ပြုတ်တတ်တဲ့ ဒိုက်ကိုပဲ ရွေးရွေး၊ တခြားဘယ်သူ့ကိုပဲရွေးရွေး ဖေဖေ ရှင်ပြုတယ်နော်၊ သမီးနောက်ထပ် ရွေးချယ်ဖို့ လိုအပ်သေးတယ် မရှိရင် ဖေဖေသူငယ်ချင်းတွေရဲ့ သားတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးမယ်။ သမီးလိုချင်တဲ့ ပုံစံနဲ့ စိတ်ကြိုက်လက်ရွေးစင် ရွေးချယ်နိုင်ဖို့ ဖေဖေ စဉ်းပေးမယ်နော်၊ ဖေဖေသမီး ဘာမှ အားမငယ်နဲ့နော်”

ဖေဖေ တတွတ်တွတ်ဆို၍ လမ်းပေါက်ဖွင့် ပေးစဉ် မာ့ရင်သည် ကြပ်ခဲ၍ လှုပ်ရမ်းသွား၏။

ဖေဖေရယ်၊ ဖေဖေဖွင့် ပေးတဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ဟာ မာ့နလုံးသားမှာ လစ်ဟာသလို ခံစားရတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ မရိပ်မိ တာလားကွယ်။

“နော် သမီး။ ဖေဖေပြောတာ သဘောပေါက်တယ်နော်” ဖေဖေ ထပ်ဆင့်ဆိုစဉ် မာ ခေါင်းမညီတ်နိုင်သလို၊ ခေါင်းလည်း မခါနိုင်တော့။

ထို့နောက် ဖေဖေဘေးက ဆုတ်ခနဲ ထ၍ မာ အခန်းထဲ တန်းဝင်ပြီး တံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပိတ်လိုက်မိသည်။ မာ့နုလုံးသား ခါရမ်းသွားအောင် ခုတင်အောက်မှာ စုပြုံထားသည့် မှော်နုမှာ တွဲရိုက် ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ဆွဲယူ၍ မှော်ကို စူးစိုက်ကြည့်မိသည်။ ထိုအခါ မွန်းကြပ်မှုကြောင့် မာ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်ရည် ကြည်တွေ စုဝေးလာသည်။ မှော် ဓာတ်ပုံလေးကို မာ့ရင်မှာ ပိုက်တဲ့ မာ့မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းလွင့်ကျလာသည်။ ဘာကြောင့် မာ မျက်ရည်ကျရတာလဲ၊ မာ မဆန်းစစ်တော့ဘူး မှော်ရယ်။

ခုချိန်မှာ မာ့နုလုံးသားက တစ်စုံတစ်ရာကို တောင့်တမိ၍ ထိုတောင့်တမိတ်နှင့် မာ့ခြေလှမ်းက မှော်အခန်းရှေ့ ရပ်မိသည်။ တံခါးအသားတွန်း၍ မှော်အခန်းထဲ ဝင်လိုက်စဉ် မာ့နုလုံးသားသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် တစ်စုံတစ်ရာထဲ နစ်ပျောသလို ခံစားမိသည်။ မှော်အခန်းထဲမှာ မှော်၏အငွေ့အသက်တွေက မာ့အာရုံကို ရစ်သိုင်း လာသည်။ အထူးသဖြင့် မာ့လက်ထဲ တိတ်တဆိတ်ထည့်ပေးခဲ့သည့် ပန်းတစ်ပွင့်နှင့် ကဗျာလေးကိုမြင်ရစဉ် မာ့နုလုံးသားမှာ ရင်ခုန်သံ တွေ တိုးကြွလာသည်။ ထိုပန်းပွင့်ခြောက်လေးကို မာ တယုတယ ကောက်ယူမိသည်။ ရက်တွေ့ကြွညောင်းခဲ့လို ပန်းပွင့်လေးတွေက ညှိုးနွမ်းကာ ပွင့်ဖတ်တချို့ ကြွေလွင့်ကျသွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ကဗျာ စာသားက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မာ့နုလုံးသားထဲ စီးပျောလာသည်။ ထိုအခါ မှော်ပုံရိပ် ထင်လာသည်။ ထိုပုံရိပ်လေးက မှော်အဖြစ် ပီပြင်လာသည်။ မာ့ လက်ဖဝါးနုနုလေးကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်ပြီး

“တကယ့်ချစ်တယ် မာရာ”

မှော်စကားလုံးလေးများ မာ့နုလုံးသားထဲ လိုနိုဝင်လာသည်။ ထိုပြင် မှော်အကြည့်တွေက တဖိတ်ဖိတ်တောက်ကာ လင်းခနဲ

လက်ခနဲ ဝင်းပလာသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မှော်၏အကြင်နာ လက်ချောင်းများက မာ့မျက်နှာပေါ် ဝဲကျနေသည့် ဆံနုလေးများကို အသာဖယ်သံလာသည်။ မာ့နှုတ်ခမ်းပါ။ မာ့ပါးပြင်၊ မာ့မျက်ဝန်းကို မှော် ခပ်စူးစူးလေး စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် မာ့ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ပြီး

“မာ့ကိုချစ်တယ်၊ သိပ်ချစ်တယ် မာရယ်” တဲ့။

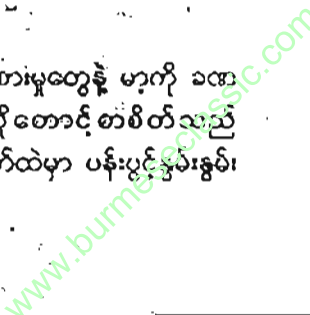
မှော်ရင်ဖွင့်သံက မာ့နုလုံးသားထဲ စိမ့်ဝင်လာသည်။ မာ့ပခုံး နှစ်ဘက်ကို ဖြည်းညှင်းစွာ ဆွဲယူ၍ မှော်ရင်ခွင်မှာ ထွေးပိုက်လိုက်စဉ် မာ အရာအားလုံးကို မေ့လျော့သွားလောက်အောင် ယစ်ပျားသွား တော့၏။

ထိုစဉ်

ဝုန်းခနဲ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအသံကျယ်သည် မာ၏ ယစ်မှုမူကို ဝါးမျှိုလိုက်သည့် ဘီလူးသဘက်နှင့် တူတော့သည်။ မာ လန့်ဖျပ်၍ အသိဝင်လာစဉ် မာ့အပါးမှာ မှော်လည်းမရှိ။ မှော်စကားလုံးတွေလည်း မရှိ။ ထိုအသံက အခန်းတံခါးကို ချစ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲဖွင့်လိုက်သည့် မေမေလက်သံ။ ထိုနောက် မာ့ကို အပြစ်ဖွဲ့သလို ပြူးကြည့်သည် မေမေအကြည့်။ မာ့ခံစားချက်ကို နားလည်မှု မပေးနိုင်သည့် မေမေ အမူအရာ၊ မာ့ ရင်ခုန်သံကို အသိအမှတ်မပြုသော မေမေခြေလှမ်းတွေ နောက်လှည့်ထွက်လွှား စဉ် မာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ဖြစ်လာသည်။

မှော် ရယ်။

နင်းရင်ခုန်သံတွေ၊ နင်းနုလုံးသားခံစားမှုတွေနဲ့ မာ့ကို ခဏ ဖြစ်ဖြစ် ထွေးပိုက်လှည့်ပါကွယ်၊ ထိုစောင့်စာမိတ်သည် မာ့နုလုံးသားမှာ ပျံ့ထွက်လာသည်။ မာ့လက်ထဲမှာ ပန်းပွင့်နွမ်းနွမ်း၊

လေးနှင့် ကဗျာလေးသည် မှာခံစားမှုကို အားဖြည့်ပေးသည် ဆေးတစ်ခွက်နှင့် တူလာသည်။ ထို့ကြောင့် ကဗျာလေးကို မှာပွေ့ပိုက်မိသည်။ ထိုကဗျာ မှော်ကို ရွတ်ခိုင်းချင်လာသည်။ မှော်ရင်ခုန်သံနှင့်အတူ နားသောတ ဆင်ချင်စိတ် မှာရင်မှာ ကြီးစိုးလာသည်အခါ မှာခြေလှမ်းက မှော်တို့တိုက်ဆီ ဦးတည်လာခဲ့သည်။ မှော်အခန်းရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ ခြေလှမ်းဟန်ပြင်စဉ် အခန်းထဲမှ ပျံထွက်လာသည့် အန်တီစီ ကော်သံတွေက မှာခြေလှမ်း တန်သွားစေသည်။

“စီစီတို့ အစီအစဉ်မပျက်အောင် အဲဒီနေ့မှာ သားက မက်လာဆောင်ချင်သတဲ့”

“ဟေ့ သားက ဘယ်သူနဲ့ ဆောင်မှာလဲ”

မှော်ဒယ်ဒီ၏ အံ့ဩသံ၊ မှော်မာမီ၏ သက်ပြင်းချသံ၊ အကျယ်ကြီးပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုအခါ မာ အသက်မရှူရဲတော့ မာနဲ့ ဇွတ်ဆောင်မယ်လို့ ပြောရင်တော့ မှာလောက်ပျော်မည်သူ ရှိလိမ့်မယ်မထင်တော့။ ဟုတ်ရဲ့လား။ မှာ အတွေးမှန်ရဲ့လား။ မာ အာရုံစူးစိုက် နှားခွင့်မိစဉ် အန်တီစီ သက်ပြင်းချပြီး

“သားတို့ အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းကပြောတော့ သားကို အစစ အရာရာ ဂရုတစိုက်နဲ့ နားလည်ဖော်မတတ်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ နာမည်က ‘လရိပ်ရိပ်’တဲ့။ မော်ဒယ်မိန်းကလေး ပဲ။ အဲဒီမိန်းကလေးနဲ့လို့ ပြောတာပဲ”

အန်တီစီ ဆူသံသည် မှာနလုံးသားကို ဆွဲပစ်ခံရသလို ဖြစ်စေတော့သည်။ ဟုတ်ရဲ့လား မှော်ရယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား။

“အဲဒီတော့ စီစီ သဘောက”

“ဘာတုတ်နိုင်မှာလဲ၊ သား တောင်းဆိုမှုကို လက်ခံရမှာ

ပေါ့၊ မနေ့ကတောင် ‘လရိပ်ရိပ်’ နဲ့အတူ သမီးလေးအုတ်ဂူဆီ သား သွားခဲ့တယ်တဲ့လေ”

အန်တီစီ အသံက လှိုက်တုန်နေသည်မှာ မှာအာရုံတစ်ခုလုံး ကျိုက်ကျိုက်ဆူလာ၏။

အန်ကယ် သက်ပြင်းချသံနောက်မှာ

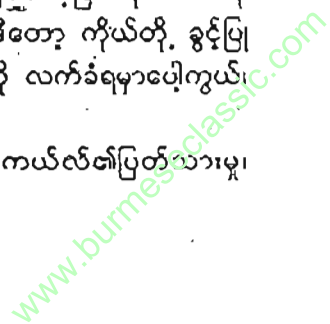
“ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ စီစီရယ်၊ ကိုယ်တို့လည်း ကိုယ်တို့သမီး လေးကိုယ်စား မှာကိုပဲ သမီးအဖြစ်၊ ချွေးမအဖြစ် လိုချင်ပါတယ် ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ မာ လက်မခံတော့ သားရဲ့ရွေးချယ်မှုကို အသိမှတ် ပြုပေးရမှာပေါ့။ သား စိတ်ကျေနပ်အောင် သားတောင်းဆိုမှုကို ကိုယ်လည်း ခွင့်ပြုပါတယ်ကွယ်”

“ဒါဆို သားရွေးချယ်မှုကို ကိုကို လက်ခံတယ်ပေါ့၊ ခွင့်ပြု တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ဟင်”

ဒေါ်စီစီ တအံ့တကြုတ်သွားစဉ် အန်ကယ် ဦးခေါင်း အသာ ဆတ်၍

“ခွင့်ပြုရမှာပေါ့ စီစီရယ်၊ မှဆိုရင် သားက ဘာမှ နားမလည်တဲ့ ကလေးပေါက်စလေး မဟုတ်တော့ဘူး။ အရာရာကို နားလည်လက်ခံနိုင်တဲ့ အရွယ် ရောက်လာပြီ။ သမီးလေး၊ သားညီမလေး ဆုံးသွားတာကို လက်ခံတတ်ပြီ။ မှာကိုလည်း လွတ်လပ်ခွင့် ပေးတတ်လာပြီ။ ဘဝရဲ့လိုအပ်ချက်ကိုလည်း နားလည်လာပြီ။ ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တာကို ရွေးချယ်လိုတတ်တဲ့သူ ဖြစ်လာပြီလေ။ ဒီတော့ ကိုယ်တို့ ခွင့်ပြု ရမှာပေါ့။ သားရွေးချယ်တဲ့ ‘လရိပ်ရိပ်’ကို လက်ခံရမှာပေါ့ကွယ်။ လက်ခံရမှာပေါ့”

မှော် ရွေးချယ်မှုသည် အန်ကယ်လ်၏ပြတ်သားမှု၊

အန်တီစီ၏ ထက်ခံမှုဖြစ်ကြောင်းသိရစဉ် မှာနလုံးသား ခိုက်ခိုက်တုန်
ကြေကွဲသွားတော့၏။ မာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည့် ပန်းပွင့်ခွမ်းခွမ်း
လေးနှင့် ကဗျာလေးသည် မှာလက်တွင်းမှ လွတ်ကျသွားတော့၏။
မှာရင်ခွင်မှာ စုစည်းရသည့် ကြေကွဲမှုတွေ အချိန်အဟုန်ပြင်းစွာ
လှိုက်တက်လာသည့်အခါ မှာနလုံးသားမှ ရှိုက်သံကြီး လှုံ့ထွက်
လာတော့၏။

“ဟင်”

ရှိုက်သံကျယ်ကျယ်ကြောင့် အန်တီစီနဲ့ အန်ကယ်
အခန်းထဲက ကမန်းကတန်း ပြေးထွက်လာသည်။ လှေကားရင်းကို
မှီ၍ ကြိတ်ငိုနေသည့် မှာကို ရုတ်တရက်တွေ့ရစဉ် မှာအတွက်
စိုးရိမ်ပြီး

“အို သမီးမာ၊ ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲကွယ်၊
ဘာဖြစ်လို့ ငိုရတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ငိုရတာလဲ သမီးရယ်”

အန်တီစီ မှာမျက်ရည်စတွေကို တယုတယ သုတ်ပေးစဉ်
အန်ကယ်လ်က မှာဆံနွယ်ပျော့စင်းစင်းကို ကြင်နာစွာပွတ်သပ်၍

“သမီးရှယ် သား ဘယ်သူ့ကို ရွေးချယ်ပါစေ၊ အန်ကယ်လ်
တို့က မှာကို သမီးရင်းလို လက်ခံထားပါတယ်ကွယ်။ ‘လရိပ်ရိပ်’
က အန်ကယ်လ်တို့ ချွေးမ၊ ဒါပေမဲ့ မာက အန်ကယ်လ်တို့
သမီးပါကွယ် နော်၊ ဟောဒီတိုက်ကြီးမှာ သမီးမာ အရင်လို
ဝင်ထွက်လို့ရတယ်။ သမီးမာကို အပိုင်စားပေးထားတဲ့ အခန်းမှာ
သမီးနေလို့ရတယ်၊ ပုစိန်နာမည်နဲ့ လှုံ့ထားပေးတဲ့ ရွှေဆိုင်ခွဲ
တစ်ဆိုင်ကို သမီးမာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိတယ်။ အိုး အရှင်၊ ဆုံး
ပြောရရင် အန်ကယ်လ်တို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားလုံးဟာ
သားနဲ့သမီး၊ အညီအမျှ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိအောင် အန်ကယ်လ်တို့ စီစဉ်

ထားပါတယ်ကွယ်။ မာဟာ အန်ကယ်လ်တို့ရဲ့ သမီးအရင်းပါကွယ်၊
နော် သမီး”

“ဟုတ်ပါတယ် မာရယ်၊ မာဟာ အန်တီစီတို့ရဲ့ တစ်ဦး
တည်းသော သမီးပါနော်၊ သမီးလောက် လရိပ်ကို အန်တီစီ
ချစ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံပါကွယ်၊ ယုံပါ”

အန်ကယ်လ်နဲ့ အန်တီစီ၏ ချောမော့သော စကားလုံးများ
သည် မှာနလုံးသားကို ဝိတ်လှောင် ဒဏ်ခတ်သည်နှင့်တူတော့သည်။
ဒီဒဏ်တွေကို မာ မခံစားနိုင်တော့ပြီ၊ မာ မခံစားနိုင်တော့ပြီ၊
မှာကို ထွေးဖက်ထားသည့် အန်ကယ်လ်နဲ့ အန်တီ ရင်ခွင်မှ မာ
ရုန်းထွက်မိသည်။

ခွင့်လွှတ်ပါ၊ မှာရဲ့ ဖိုက်မဲမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါ။

ခုချိန်မှ မာ တစ်ယောက်တည်း မှာ မိုးကောင်းကင်ကြီး
အက်ကွဲအောင် ငိုပါရစေ၊ ငိုပါရစေတော့။

အခန်း (၂၀)

“မာရယ်၊ နှင်းအိက မာအရမ်းပျော်သွားမယ်လို့ ထင်တာ မာ အခုလိုကြောက်ရတာ မြင်ရတော့ နှင်းအိ စိတ်မကောင်းလိုက် တာကွယ်၊ မာ ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ မှော်နဲ့ တွေ့ချင်သလား၊ နှင်းအိ မှော်ကို ခေါ်ပေးမယ်လေ နော် သူငယ်ချင်း”

နှင်းအိက ကရုဏာသက်စွာ မှာကို ဂရုတစိုက်ဆိုလာသည်။ မှာပါးပြင်ပေါ်က မျက်ရည်စတွေ ပွတ်သုတ်၍ မာ ဦးခေါင်းအသာ ရမ်းကာ မှာနှလုံးသားထဲက ကြေကွဲမှုတွေကို အတင်းအကျပ် မျိုချလိုက်ပြီး

“ရယ်တယ်ဟာ၊ မာ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်။ မာက မှာစိတ် ကြိုက် ရွေးချယ်ခွင့်ရသလို၊ မှော်လည်း စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ချင်မှာ

ပေါ့၊ မာ တားပိုင်ခွင့်မရှိသလို၊ ကန့်ကွက်ပိုင်ခွင့်လည်း မရှိဘူးဟာ”

“ဒါပေမဲ့ မှော်နှလုံးသား အစစ်အမှန်နဲ့ ရွေးချယ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ နှင်းအိ ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် မှော်ကို ထိပ်တိုက် တွေ့ပြီး မေးကြည့်မယ်လေ”

နှင်းအိ ထင်မြင်ချက်ပေးစဉ် မာ ခေါင်းတွင်တွင်ရမ်းမိသည်။ မှာကို နှင်းအိ တွေ့ဝေစွာ စိုက်ကြည့်ပြီး

“မာ ခံစားချက်တွေ လွဲနေပြီလို့ နှင်းအိ ထင်တယ်”

မာ သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ချ၍

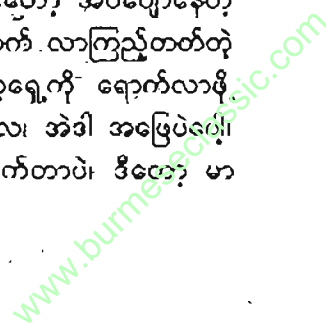
“နှင်းအိ ထင်လို့ပါ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မာ၊ နှင်းအိ အထင်ကိုပြောရရင် ဒီအချိန်မှာ လရိပ်ရိပ် က မှော်ကို အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ လိုက်လျောလို့ လို့ နှင်းအိထင်တယ်။ ဒါကြောင့် မှော်နဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ မေးချင်တယ်၊ အဲဒီတော့မှ အဖြေမှန် ပေါ်မယ်လေ”

“ဟင်အင်။ အဖြေမှန်က မှော်နဲ့တွေ့ပြီး မေးခွန်းထုတ်မှ ပေါ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ မှော် လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်ပြီး အဖြေထုတ် လို့ရတယ် နှင်းအိရယ်”

“ဘယ်လို၊ မှော်လှုပ်ရှားမှု”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ နှင်းအိ စဉ်းစားကြည့်ပါကွယ်၊ ဘာ အကြောင်းကြောင့်မှ မှော်ဟာ မှာကို လျှစ်လျူရှုခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ မှာကို အနားမှာခေါ်ထားတယ်၊ ညအိပ်ရင်တော့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မှာကို စိတ်မချလို တစ်ည သုံးခေါက်လောက် လာကြည့်တတ်တဲ့ မှော်က အခု အခု အဲဒီကတည်းက မှာရှေ့ကို ရောက်လာဖို့ မပြောနဲ့၊ မာနဲ့ ဝေးရာမှာ ရှောင်နေတာလေ၊ အဲဒါ အဖြေပဲလို့၊ ပိုပြီးသေချာတာက လရိပ်ရိပ် ကို ရွေးလိုက်တာပဲ၊ ဒီတော့ မာ

၂၆၈ ◊

သိန်းကလေး

ဘာကိုမှ ဆန်းစစ်ပြီးအဖြေထုတ်နေဖို့ မလိုဘူး။ ဒါကြောင့် မှော်နဲ့ ချက်နာချင်းဆိုင်ဖို့ မလိုအပ်တော့တာပေါ့ နှင်းအိရယ်”

စိတ်ပျက်အားလျော့နေသည့် မှော်ကို နှင်းအိ ငေးကြည့်မိသည်။ မာနဲ့ နှင်းအိ အတွေးကိုယ်စီနှင့် အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားတော့၏။ မာက မှော် ဓာတ်ပုံလေးကို ခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲလိုက်သည်။ နှင်းအိက တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားမိဟန်နှင့်

“ဒါမှမဟုတ် မှော်က မှော်စိတ်နဲ့ မှော်နုလုံးသားကို စမ်းသပ်ချင်လို့ ခုလိုကြေညာတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

နှင်းအိ အတွေးအတိုင်း မာ ယုံကြည်ချင်ပါတယ်ကွယ်။ နှင်းအိကို မာ တွေ့ဝေစွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

“ဘယ်လိုလဲ၊ မှော်ကြေညာချက်က မှော်ကို စမ်းသပ်မှု တစ်ရပ် ဖြစ်မနေနိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူအာမခံနိုင်မလဲ၊ ဟုတ်မဟုတ် သိရအောင် မှော်ခြေရာကို ကောက်ကြည့်ဖို့ လိုအပ်တယ် မာ”

နှင်းအိ ဖျပ်ခနဲဆိုစဉ် မာ ဦးခေါင်းရမ်းမိသည်။ မာ ဦးခေါင်းရမ်းတာကို နှင်းအိ ဘဝင်မကျဘဲ

“မာ ခုလို ‘အခန်းအောင်းနေတာထက်စာရင် မှော်ခြေရာ ကောက်တာက အကျိုးရှိလိမ့်မယ်လေ’

“ဒါပေမဲ့ မှော် ကြေညာချက် အတည်ဆိုတာ၊ ပိုမေ့ချာ ကြောင်းသိရရင် မာ ဒီထက်ပိုပြီး ဝမ်းနည်းရမှာဟာ”

“မာရယ်၊ ဝေဒနာတစ်ရပ်ဟာ လှောင်ပိတ် မွန်းကျပ်နေ တာထက် ဟင်းလင်းပွင့် ခံစားရတာက ပိုပြီးခံစားပျော်ပါတယ်၊ လာပါ၊ လာပါ မာရယ်၊ မာအာနာမှာ နှင်းအိ ရှိပါတယ်။ မာနဲ့ ထပ်တူ နှင်းအိ ခံစားပေးမှာပါဟာ လာပါ”

နှင်းအိ အတင်းအကျပ်ဆွဲခေါ်သွားစဉ် မာ ငြင်းပယ်ခွင့်

ဗျူးစာပေ

မရတော့။ မာနဲ့ နှင်းအိ ညှဉ်းခန်းကို ဖြတ်ထွက်တော့ ဖေဖေ မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပြီး

“ဟော သမီး၊ နှင်းအိနဲ့ အပြင်ထွက်မလိုလား”
ဖေဖေ မေးစဉ် မာ ခေါင်းအသာညှိတ်လိုက်သည်။

“သွားပါကွယ်၊ ဒါနဲ့ သမီးနှင်းအိရေ မာက နှင်းအိနဲ့ သင်တန်းတွေ တက်ချင်တယ်ဆိုလို့ မာမေမေကို ပူဆားဖူးတယ် လေ၊ အဲဒီအတွက် အန်ကယ်လ် ခွင့်ပြုတယ်ကွယ်၊ သမီးမာ တက်ချင်တဲ့သင်တန်းကို နှင်းအိလည်း အဖော်လိုက်တက်ပေးပါ နော်”

ဖေဖေ လိုက်လိုက်လျော့လျော့ ဆိုစဉ် မာ သက်ပြင်းကိစ္စတိ ချလိုက်သည်။ နှင်းအိ မလုံမလဲ ဦးခေါင်းညှိတ်၍

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်လ်”

“သမီးမာ တက်ချင်တဲ့သင်တန်း တက်နော်၊ ဖေဖေ ခွင့်ပြုပါတယ်၊ သမီးလေးရယ်၊ အခု အပြင်ထွက်ရင် ဘယ်သင်တန်း တက်ချင်စိတ်ရှိလဲ၊ လေ့လာကြည့်ပါနော် သမီး မာ”

ဓာတ်ပုံကို ချစ်စနိုးဖွဲ့၍ ဖေဖေဆိုလာစဉ် မာ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသလိုလို ဖြစ်လာသည်။ နှင်းအိ ရိပ်မိတာကြောင့်

“အန်ကယ်လ် နှင်းအိတို့ သွားဦးမယ်နော်”

“သွားပါကွယ်။ သွားပါ”

ဖေဖေ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ခွင့်ပြုသည်နှင့် မာလက်ကိုဆွဲ၍ နှင်းအိ ခပ်လောလောထွက်ခဲ့သည်။

မှော် ရယ်။

မှော်ခြေရာက မှော်ကို စမ်းသပ်တဲ့ သဘောလားကွယ်၊ မာ သိပါရစေ။

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

မောင်ကို တောင့်တစိတ်နှင့် မှော်ခြေလှမ်းကို လိုက်ကောက်ရတဲ့ ဖြစ်စဉ်က မာ့နုလုံ၊ သားကို နုတ်နုတ်စင်၊ သလိုနာမျက်ရတော့သည်။

မောင်ရယ်၊ မာ မဟုတ်တဲ့ မိန်းကလေးကို နင် တကယ်ပဲ ရင်ခုန်သွားပြီလားကွယ်၊ 'လရိပ်ရိပ်' ဆိုတဲ့ မော်ဒယ်ချောချောလေးနဲ့တွဲလို့ ပြုံးပျော်နိုင်လွန်းတယ်ကွယ်၊ ပြုံးရုံတင်မက မာ့အတွက် မင်္ဂလာဂါဝန်ချုပ်ပေးမည့် ဒီဇိုင်နာဆီမှာ မာ့အစား လရိပ်ကို မင်္ဂလာဂါဝန်ချုပ်ဖို့ အပ်ပေးတဲ့ မှော်မျက်နှာပေါ် မြူးတူးရိပ်တွေ လှိုက်တက်နေတာ မာ မြင်နေရတယ်။ လရိပ် အတွက် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းတွေကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဝယ်ပေးလိုက်တာ လရိပ် က သယ်လို့မနိုင်လို့ ကိုတာကြီးက ဝိုင်းသယ်ပေးရသည်အထိလေ၊ ဒါတင်မက လရိပ် ကလည်း မှော်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် အလိုလိုက်လွန်းတာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်း၏။

မောင် တစ်ခွန်မပြာလိုက်ရင် လရိပ် က စောဒက မထက်သလို မာ့လို ဘုဆတ်ဆတ် တုံ့ပြန်လေ့မရှိရုံမက ပြုံးပြုံးလေး ခေါင်းညိတ်နာခံခြင်းနှင့် မှော်ဆန္ဒကို လိုက်လျောတတ်တယ်လေ။ စားသောက်ဆိုင်မှာ ထိုင်စဉ် 'လရိပ်' က မှော်ကို တယုတယ ခွဲကျွေးသည်အခါ မှော်ကလည်း ကျေကျေနပ်နပ် စားတတ်သည်။ မှော် နှုတ်ခမ်းပါးမှာ ပေကျဲနေသည့် ဆီတွေကို 'လရိပ်' က တစ်ရှူးနဲ့ သုတ်ပေးတဲ့အခါ မှော်က ကျေနပ်နေတတ်သည်။

နောက်ပြီး မှော် ရှုတင်နားတဲ့အချိန်မှာ မှော်ကို အမောပြု အအေးတစ်ခွက်ကို အလိုကိုသိသိ ကမ်းပေးတတ်သည်။ မောပန်းနေတတ်တဲ့ မှော်ကို ယပ်တောင်လေး တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း 'လရိပ်' က ပြုရတတ်သည်။ မှော် မော်ဒယ်ရိုးလျှောက်တဲ့အခါ မှော်

အဝတ်လဲတာကအစ 'လရိပ်' ဂရုတစိုက် လိုက်လုပ်တတ်သည်။ စီးရီးအတွက် အသံသွင်းနေစဉ် 'လရိပ်' က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ထိုင်စောင့်နေတတ်တယ်လေ။

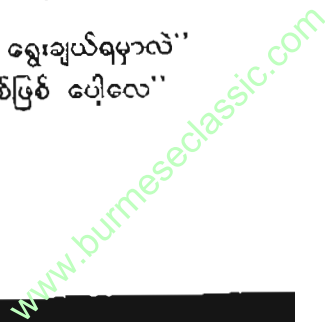
အင်းပေါ့ မာက မှော်အတွက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ သောက်ရေတစ်ခွက်တောင် ခပ်လိုက်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ မှော် အနားမှာ ထိုင်ဆို သစ်ငုတ်လို့ ထိုင်နေတတ်တဲ့ မာ့ကို မှော် ရင်မခုန်တာ မဆန်းကျယ်ပါဘူးလေ၊ မှော်ခြေလှမ်းတွေက မာ့နုလုံ၊ သားကို ငြောင်းဆန်သွားရုံမက မာ့ကိုယ်က နာတာရှည် လူမမာလို့ အားအင်ဖျော့တော့သွားစေသည်။ မာဟာ ရေခန်း အလောင်းခံရသည် ပန်းတစ်ပွင့်လို ညှိုးရော်ခွမ်းလျော့စေသည်။

"မှော်အစစ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား။ နင်းအိ မယုံနိုင်လောက် အောင်ပါပဲကွယ်၊ မှော်ရွေးချယ်မှုကို နင်းအိ မယုံချင်ပါဘူး။" နင်းအိ အံ့ဩတုန်ယင်စွာ ပြောလာစဉ် "ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ"

မာ ပါးပြင်ထက် မျက်ရည်စတွေကို ပွတ်သုတ်ရင်း အက်ကွဲစွာ ဖိဆိုမိသည့်အခါ နင်းအိ မာ့ကို အားပေးနှစ်သိမ့်သလို ကြည့်ပြီး

"မာ၊ မာ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ဟာ၊ မာလည်း တစ်စုံ တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်လိုက်ပါကွယ် နော်၊ ရွေးချယ်လိုက်ပါ" "မာ ရွေးချယ်ရမယ်၊ ဟုတ်လား" "ဒါပေါ့၊ မှော် ရွေးချယ်နိုင်သလို မာလည်း ရွေးချယ်နိုင် ရမယ်လေ"

"ဟင်အင်း၊ မာက ဘယ်သူ့ကို ရွေးချယ်ရမှာလဲ" "ဒိုက်ကို ဖြစ်ဖြစ်၊ ကင်းကို ဖြစ်ဖြစ် ပေါ့လေ"

နှင်းအိ အကြံပေးချက်နောက်မှာ မာ နှလုံးသွား ပွက်ခါသွား၏။

“အိုး ချစ်သူရွေးတာက နှလုံးသွားက တောင့်တမှု ရွေးချယ်လို့ ရမှာလေ၊ အခု လောလောဆယ် မာ့ရင်ခွင်မှာ မာ ချစ်ရတဲ့သူဟာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲဆိုတာ မာ့နှလုံးသွားကို မာ့ကိုယ်တိုင် အဖြေမထုတ်ဝံ့တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အဖြစ်သင့်ဆုံးကို မာ ဆုံးဖြတ် ရလိမ့်မယ် နှင်းအိရယ်၊ မာ ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်”

နှင်းအိ သက်ပြင်းချ၍ မာ့ကို ဝေးကြည့်မိသည်။ မာ့ မျက်ဝန်းအစုံက ရီဝေစွာ တစ်စုံတစ်ရာ၌ ယစ်မူးနေမိသည်။ မာ့ နှလုံးသွားက ယုံစိမ့်နေသည့် အချစ်တွေက တစ်နေရာဆီ စီးပျော သွားပြီး မာ့ရင်ခွင်ထဲက တောင်ပံတစ်ခုငှားပြီး ရင်ခွင်တစ်ခု ဆီသို့ ပျံ့ပြေးလေတော့သည်။

“ဒါဆို အခုလောလောဆယ် မာ ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ ဘယ်လိုခံစားချင်လဲ ပြောလေ”

“မာလေ၊ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုကို တောင့်တမိတယ် ကွယ်”

“ဘာကိုလဲ မာ၊ မဖြစ်နိုင်တဲ့အရာဆိုတာ ဘာလဲဟင်”
မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလျက် မာ ထုတ်ဖော်မဝံ့တော့။

“မာ ရယ်”

နှင်းအိ မချင့်မရဲ ရေခွတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆို နှင်းအိတို့ သင်တန်းတစ်ခုခု တက်ကြရအောင် လား။ မာ ခံစားချက်စေ့ အနည်ထိုင်သွားအောင် တစ်ဖက်ဖက်ကို အာရုံနှစ်လိုက်တဲ့သဘောနဲ့လေ။ နှင်းအိ ကွန်ပျူတာ ဒီဂီဝင်းဆွဲတဲ့ သင်တန်းတက်မလို့ အစီစဉ် ရှိတယ်။ နှင်းအိနဲ့အတူ မာ တက်ကြည့်

ပါလားနော် သူငယ်ချင်း”

နှင်းအိ ဖေးမစွာဆိုစဉ် မာ ခေါင်းရစ်လိုက်သည်။ ခုချိန် မာ့ ရင်မှာ ဝုန်းခနဲပေါ်ကြွလာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံပေးပါလို့ မာ တောင်းဆိုချင်ပါတယ်။ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံပေးဖို့ မာ ရင်ဖွင့်ရမှာပေါ့။ ဟုတ်တယ်။ မာ ပြတ်ပြတ်သားသား ရင်ဖွင့်ရမယ်။

“ဘာ ဘာပြောတယ်”

မာ စကားအဆုံးတွင် မေမေ အသံစူးစူး ပျံ့ထွက်လာသည်။ မာ နှုတ်ခမ်းစု၍ ဖေဖေအနားမှာ ဝပ်နေလိုက်သည်။

“ဘာပြောတယ်၊ ပြန်ပြောစမ်း မိမာ”

မာ့အနားမှာ ဖေဖေက အားပေးပြုံးလေးနှင့် ရှိနေတာကြောင့် မေမေကို မာ အရင်ကလောက် မကြောက်ပါ။

“မာ ဖေဖေနဲ့ နိုင်ငံခြား လိုက်သွားမလို့”

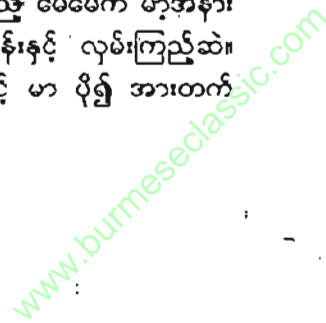
“မသွားရဘူး”

“မာ သွားမှာပဲ၊ မေမေ ခွင့်မပြုလည်း မာ သွားမှာပဲ”

မာ ခပ်ရဲရဲဆိုစဉ် မေမေဒေါသမျက်ဝန်း ရဲရဲတောက်ပြီး မာ့ရှေ့ရောက်လာသည်။ ဖေဖေရင်ခွင်ထဲက မာ့ကို ဒေါသလက်ကြီးနဲ့ ဆွဲယူဖို့ ပြင်စဉ် ဖေဖေလက်တစ်ဘက်နှင့် ဟန့်တား၍

“သက်သက်ရယ် နေရာတကာမှာ ဒေါသရွေ့မထားပါနဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေး ပျောင်းပျော့ဆွေးနွေးရင်လည်း ရသားနဲ့ကွယ်”

ဖေဖေကို တွန်းလှန်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် မေမေက မာ့အနား ရောက်မလာပေမယ့် မာ့ကို ဒေါသမျက်ဝန်းနှင့် လှမ်းကြည့်ဆဲ။ ဖေဖေက မာ့ဘက်က ရပ်တည်တာကြောင့် မာ ပို၍ အားတက် လာသည်။

"ဒါပဲနော် ဖေဖေ မှာကို ခေါ်သွားရမယ်"
"အင်းပါကွယ် သမီးလိုက်ချင်ရင် ဖေဖေ ခေါ်သွားပါ့မယ်"
"ဒါဆို အမြန်ဆုံး သွားကြမယ် ဖေဖေ"
"သွားကြတာပေါ့ကွယ်"

ဖေဖေ လိုက်လျောစဉ် မှာရင်မှာ ကြည့်နူးသွားပေမယ့် မေမေက ဆတ်ဆတ်ထိပခံ ဒေါသတွေထလျက်

"မဖြစ်ဘူး ကို၊ မဖြစ်ဘူး။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့ သမီး ထွက်သွားရင် မမစိတို့ ဘယ်လိုမြင်မလဲ၊ သမီး ဆန္ဒတစ်ခုတည်း ကြောင့် သက်တို့ လူကြီးချင်း မျက်နှာမပျက်ချင်ဘူး"

မေမေ မမမရပ်နိုင်အောင် ဒေါသဖွဲ့တည်လျက် ပြောစဉ် ဖေဖေ သက်မချပြီး

"ဘာ ပျက်စရာရှိလဲ သက်ရယ်၊ ကိုကလည်း ကိုသမီး ဆန္ဒကို လိုက်လျောသလို သူတို့သားရဲ့ ရွေးချယ်မှုကို လိုက်လျော တာပဲကွာ"

"မဟုတ်ဘူး၊ သက်ပြောနေတာ အဲဒီအတွက် မဟုတ်ဘူး ကို ပြန်လာတာ မှော်နဲ့ သမီးမာ မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် လာခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ အခု သမီးဆန္ဒ မပါဘဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါကို သက် လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မမစိက မှော်နဲ့ လရိပ်တို့ မင်္ဂလာဆောင်မှာကို သက်တို့မိဘ အနေနဲ့ ကျေနပ်ပေးစေချင်ပါတယ်တဲ့"

မေမေ မျက်နှာ စူးစူးကို ဖေဖေ ဘဝင်မကျစွာကြည့်ပြီး

"ဟ ကိုတို့ မတော့နပ်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကို တကယ်ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် မှော်"

မင်္ဂလာပွဲ တက်ရောက်အားပေးရမယ်၊ ဒါမှ မမစိတို့ ယုံကြည်နိုင်မယ်လေ"

မေမေ ပျပ်ခနဲဆိုစဉ် ဖေဖေ တစ်ချက်တွေဝေလျက် မှာကို ကြည့်လာသည်။

"ကို သမီး ဆန္ဒကို အစွမ်းကုန်လိုက်လျောပြီး နိုင်ငံခြား ခေါ်သွားမယ်ဆိုရင်လည်း သက် မတာဝန်တော့ပါဘူး။ ခေါ်သွားပါ။ ဒါပေမဲ့ မမစိ ကျေနပ်အောင်၊ သက်တို့နဲ့ မမစိတို့ နောင်တစ်ချိန် အထိ လူကြီးချင်း အခင်မင် မပျက်ရအောင် မှော် မင်္ဂလာပွဲ ပြီးမှ သွားပါကွယ် နော် ကို၊ မှော် မင်္ဂလာပွဲ အသိအမှတ် ပြုပေးလိုက်ပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခင်မင်လာတဲ့ မမစိတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမှုကို တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ တုံ့ပြန်ပေးပါနော်။ မှော် မင်္ဂလာပွဲ ပြီးမှ သွားပါကွယ်"

မေမေ လေသံပျော့လေးနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းဆိုလာစဉ် ဖေဖေ သက်ပြင်းချ၍

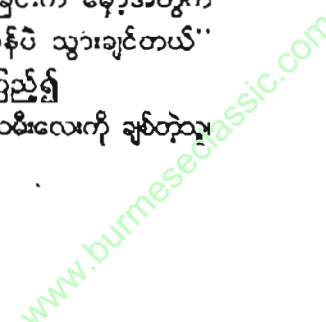
"သက် သဘောပါကွယ်၊ ကဲပါ သမီး၊ မှော် မင်္ဂလာပွဲ ပြီးတာနဲ့ ဖေဖေတို့ သွားကြတာပေါ့နော်"

"ဟင်အင်း"

ဖေဖေ ရင်ခွင်ထဲမှ မာ ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်ပြီး

"ဟင်အင်း၊ မှော်မင်္ဂလာဆောင်က မာတို့ မရှိရင် ပျက်သွား နိုင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ မာတို့ ရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းက မှော်အတွက် အရေးမကြီးဘူး ဖေဖေ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် မနက်ဖြန်ပဲ သွားချင်တယ်" မာရဲ့ ပြင်းထန်မှုကို ဖေဖေ ငေးကြည့်၍

"သမီးရယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မှော်က သမီးလေးကို ချစ်တဲ့သူ၊ သမီးကို ဂရုစိုက်တဲ့သူလေ"

“အိုး၊ ဘာချစ်တာလဲ၊ ဘာဂရစိုက်တာလဲ၊ မှာကို ချစ်တဲ့သူက သူ့ရဲ့ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေအတွက် ဖိလင်သွပ်သွင်းဖို့ အသုံးချမတဲ့လား ဖေဖေ”

မာနလုံးသားထဲက လျှံကျလာသည့် ခံစားချက်တွေကို မာ ဒလဟော သွန်ချမိသည်။

“မှော်က မှော်ရဲ့အောင်မြင်မှုအတွက် မာ့ရင်ခွန်သံကို ခုတုံး လုပ်ခဲ့တယ်၊ သူ့ဘဝလိုအပ်ချက်အတွက် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်အောင် ခုတုံးလုပ်ခဲ့တယ်၊ မာနလုံးသားက ချစ်ခြင်းကို ထမင်းစား ရေသောက် သဘောနဲ့ အလွယ်တကူ နှိုင်းသူဖို့ကြိုးစားခဲ့တယ်၊ မာ့ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့၊ မိဘတွေရဲ့ လိုက်လျောမှုနဲ့ အနားသတ်ဖို့ တာစုခဲ့တယ်”

ကြေကွဲမှုတွေ ယိုဖိတ်ကျလာသည့် သမီးဖြစ်သူကို ဦးကိုကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း ငေးကြည့်မိသည်။

“မာ့ကို အရေးတယူတောင်းဆိုတာမျိုး မရှိသလို၊ မာ့ အချစ်ကို အလေးအနက်ရင်ဖွင့်ခဲ့တာမျိုး မရှိယုံမက၊ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စတောင် မာ့ကို နာသိမပေးခဲ့ဘူးလေ၊ ဘယ်မှာလဲ မာ့ကို ဂရုစိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ခံမှတ်ရဲ့ အပြုအမူ၊ ဖေဖေ ရှာဖွေကြည့်စမ်းပါ၊ မာ့ဘက်က မေမေ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ”

သမီးဖြစ်သူ၏ ရင်ဖွင့်သံကို ကြားရစဉ် မိခင်လုပ်သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ မာနလုံးသားမှ ငြိုကျလာသည့် ကြေကွဲမှု သံစဉ်တွေက အချိန်ဟုန်ကြီးစွာ စီးပျောလာသည်ကို မိဘနှစ်ပါး ငေးမောသွားစေသည်။ အက်ရှင် တုန်ခါနေသည့် သမီးအသံကို စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ အဆက်မပြတ် ကြားရတော့၏။ မာ့မျက်ရည်စတွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်သုတ်ပြီး

“သူ မာ့ကို တကယ့်ကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းချစ်ခဲ့ရုံမှန်ရင် မာ့ရှေ့ကို ရောက်လာရမယ်၊ မာ့ဆီမှာ အနူးအညွတ်တောင်းဆို လာရမယ်လေ၊ မာ့ဆန္ဒကို သူ မေးမြန်းရမယ်လေ၊ သူ ဘယ်မှာ မေးမြန်းခဲ့လို့လဲ၊ အဲဒီနေ့ကတည်းက သူ မာ့ရှေ့ရောက်မလာတာ ခုချိန်ထိပဲ မေမေ”

ဦးကိုကိုနဲ့ ဒေါ်သက်သက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်၍ သက်မချလိုက်သည်။ သမီးလေးရဲ့ ဝေဒနာတွေ ဖွာကျ နေဆဲ။

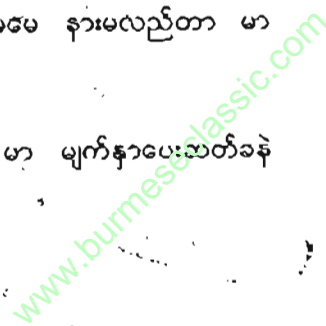
“သူ ဘာကြောင့် ရောက်မလာသလဲဆိုတာ ရှင်းနေတယ် လေ၊ ‘လရိပ်ရိပ်’နဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပြီး နေရာတကာမှာ ကိန္နရာ ကိန္နရီလို တွဲနေတာလေ၊ ‘လရိပ်’နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ ‘လရိပ်’ကို ဂါဝန်လိုက်အပ်ပေးရ၊ ကြည်နူးမြူးနေတာ မာ့ရှိတယ်လို့တောင် မထင်တော့ဘူးလေ၊ ပြီးတော့ ဖေဖေ ရောက်လာတာသိလျက် ဖေဖေကို လာပြီး နှုတ်ဆက်သလား၊ နှုတ်ဆက်သလား ဖေဖေ”

ဖေဖေ သင်ပြင်းချ၍ သမီးဖြစ်သူကို ရင်ခွင်မှာ ပွေ့၍ သမီးပါးပြင်ထက်က မျက်ရည်စတွေကို ကြင်နာစွာ ပွတ်သုတ်ပေး သည်။ သမီးလေးရဲ့ ကြေကွဲမှုကို ဦးကိုကို နားမဆင်ရက်တော့။

“သမီးရယ်၊ သမီးခံစားချက်တွေကို ဖေဖေ နားလည် ပါတယ်ကွယ်”

“ဖေဖေ နားလည်သလို မေမေ နားမလည်တာ မာ ဝမ်းနည်းရဆုံးပါ ဖေဖေ”

“ဒါပေမဲ့ သမီးရယ်”
မေမေ တစ်ခွန်းဆိုလာစဉ် မာ မျက်နှာပေးဆတ်ခနဲ

ခါလိုက်ပြီး

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့မေမေ၊ ဒိုက်တိုက်ခွကြောင့် မှာကို သူမုန်းချင်မုန်းပါစေ၊ ပယ်ချချင်ပယ်ပါစေ၊ ဘယ်သူ့ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရွေးချယ်ပါစေ၊ မာ စောဒကတက်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ ကိုတော့ သူ ဂရုစိုက်သင့်တယ်၊ လာတွေ့သင့်တယ်လေ၊ မာ သူ့မိဘကို မာ့မိဘလို မာ သဘောထားတယ်၊ သူက ဖေဖေတို့ကို သူ့မိဘလို သဘောမထားထာ ထင်ရှားတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်ဖေဖေ အတွေ့မခံတာ၊ ဖေဖေကို လာပြီး နှုတ်မဆက်တာပေါ့၊

ဒါပေါ့လေ၊ ခုချိန်မှာ သူက တိုင်းသိပြည်သိ အောင်မြင် နေတဲ့သူ၊ မာတို့လို အောင်မြင်မှုမရှိတဲ့ ခပ်ရိုးရိုး မိသားစုရလို ဘာကြောင့်အရေးစိုက်ဖို့ လိုအပ်တော့မလဲ၊ မာဘဝ တစ်ခုလုံးကို နင်းပြီး အောင်မြင်မှုပန်းပွင့် အောင်သူလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီဆိုတော့ မာရယ် မာတို့မိသားစုရယ်ကို ဂရုစိုက်ဖို့ မလိုတော့ဘူးလေ"

"တော်ပါတော့ သမီးရယ်၊ တော်ပါတော့"

မေမေ ဝမ်းနည်းသောအသံနှင့် ဟန့်တားလာစဉ် ဖေဖေ သက်ပြင်းချ၍ ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။ မာကတော့ မာ့ရင်ထဲ ရှိသူမျှကို ဖောက်ထုတ်ပစ်ရမယ်လေ။

"ဖေဖေကို အလေးအနက်မထားတဲ့သူ၊ ဖေဖေကို လာ မနှုတ်ဆက်တဲ့သူကို ဖေဖေက ပြန်ပြီးလိုက်လျောစရာ မလိုဘူး။ သူမာလာပွဲကိုလည်း ဖေဖေတက်စရာ မလိုဘူး။ ဒါကြောင့် သူ မာလာဆောင်တဲ့နေ့ကို ဖေဖေနဲ့ မာ လေယာဉ်ပေါ် တက်ကြမယ်နော် ဖေဖေ အဲဒီနေ့ကို သွားဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးပါနော်"

ကြေကွဲမှုတွေ ကိန်းဝပ်နေသည့် သမီးဆန္ဒကို ဦးကိုကို လုံးဝလျစ်လျူ မရှုရက်တော့၊ သမီးလေးကို မြတ်နိုးကြင်နာစွာ

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကိုပဲ ထာဝရခံစားဖို့အတွက် ရင်ခွန်သံထုတ်လုပ်နိုင်မယ်၊ အစားထိုးချင်လို့ ထွက်ပေါက်တစ်ခု ဖွင့်လှစ်မယ့်သဘောနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရွေးချယ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ မှာရင်ခွင်ထဲက သစ္စာပဲ”

“ဒါဆို မှာရင်ခွင်ထဲက တစ်ယောက်သောသူဟာ ဘယ်သူလဲ၊ နှင်းအိ သိခွင့်မရှိဘူးလားဟင်”

“မှာရင်ခွင်ထဲက တစ်ယောက်သောသူ ဟုတ်ရဲ့လား၊ အဲဒီ တစ်ယောက်က ဘယ်သူဆိုတာ မာ ထုတ်ဖော်ရမတဲလား၊ ဟင်အင်း မာ မထုတ်ဖော်ပါရစေနဲ့ကွယ်၊ မထုတ်ဖော်ပါရစေနဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နှင်းအိကို မယုံလို့ မပြောတာလားဟင်”

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ”

“ဒါဆို ဘယ်သူလဲ”

“မာ မသိဘူးဟာ”

မာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ငြင်းလိုက်လျှင် နှင်းအိ ကရုဏာ သက်စွာ မှာ့ကို ငေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟေ့ မာ မသိတာကို ဒီကောင်ပြောတတ်တယ်၊ အဖြေ ပေးတတ်တယ်ဆိုရင် ဟေ့ ချစ်သောမာ ယုံမယ်မဟုတ်လား’

ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသည့် ဒိုက်အသံကြောင့် မာတို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။ နှင်းအိက ဒိုက်စတိုင်ကိုကြည့်၍ စိတ်ရှုတ်စွာ ပြီးခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။ အဖြူနဲ့ အမည်း အစင်းကြားပါသည် ဖက်ရှင်ကို ထက်အောက်ဆင်တူဝတ်ထားသည့် ဒိုက်စတိုင်က စိတ်နောက်နေသည့် မြင်းကြားတစ်ကောင်နှင့် တူတော့၏။

“ဘယ်က ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ ဒိုက်ရယ်”

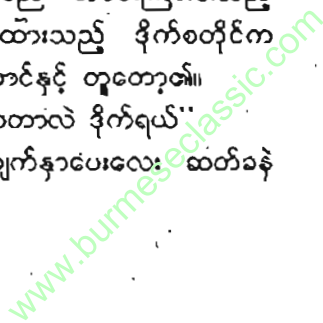
မာ စိတ်ရှုပ်စွာဆိုစဉ် ဒိုက်မျက်နှာပေးလေး ထတ်ခနဲ

အခန်း (၅၅)

“မာ တကယ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား မာ”
နှင်းအိ မယုံထလိုလိုမေးစဉ်၊ မာ ပြီးခေါင်းယိမ်းညွတ် သွားသည်။

“မာရယ် နှင်းအိတော့ ဘာကိုမှ လက်မခံနိုင်သလို ဖြစ်ရတယ်ဟာ၊ တကယ်ဆို မှော့လိုပဲ မာ ရွေးချယ်ဖို့ကောင်းတယ်”
တစ်စုံတစ်ရာကို မနှစ်ခြိုသော မာ နှာခေါင်းလေး တွန့်ရှုံ့သွားပြီး

“ရွေးချယ်တယ်ဆိုတာ အလေးအနက်ခံစားတတ်သူတွေရဲ့ စိတ်ထွက်ပေါက်ရယူမှု တစ်ခုပါ၊ မှာရင်ခွင်၊ မှာနှလုံးသား၊ မှာ ခံစားမှုကို လက်ခံနိုင်တဲ့ ချစ်သူက တစ်ယောက်ပဲဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒီ

ဆတ်ခနဲ ခါ၍

“ဒဒိ မေးရက်လိုက်တာ ချစ်တဲ့မာရယ်၊ ဒီကောင်က မာရန့်ကို ရှုမှိုက်ချင်တဲ့ကောင်၊ မာ အရိပ်ကို ငေးကြည့်ချင်တဲ့ကောင်၊ မာ နှလုံးခုန်သံကို နားစွင့်ချင်တဲ့ကောင်ပါကွယ်၊ ဒါကြောင့် မာရင်ခွင်ထဲမှာ ဘယ်သူရှိလဲဆိုတာ ဒီကောင် ကြေညာနိုင်တယ်ဆိုရင် ဟေ့၊ မာလေး ယုံမလားကွယ်”

“ယုံချင်ပါတယ် ဒိုက်ရယ်၊ ကြေညာကြည့်လေး မာရင်ခွင်ထဲကအဖြေနဲ့ တိုက်စစ်လိုရတာပေါ့၊ ကြေညာမာယ်”

နင်းအိက ခနဲသလိုဆိုစဉ် ဒိုက် ပန်းလေးပင့်၍ အကြိမ်ကြိမ် ပြုံးသည်။ ထိုနောက် မာ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ပြုံးကြည့်၍

“ဘယ်သူဖြစ်ရမလဲ ဟောဒီက စတိုက်ကျကျ မလိုင်ထနေတဲ့ လူချောလေး ဒိုက်ဒိုက် ပေါ့ကွယ်၊ ဟုတ်တယ်နော် မာ ဟုတ်တယ်နော်”

ဒိုက်ကိုယ်ဒိုက် အပိုင်တွက်ထားသည့်အဖြေကို ထုတ်ဖော် ကြေညာလိုက်သည့် ဒိုက်အတွက် မာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

“ဟေ့၊ မာလေး။” ဟုတ်တယ်နော်၊ ဒိုက် Plus မာ equal to true love ဟုတ်တယ်နော် မာ၊ ဒီကောင်အဖြေ ထုတ်တာ မှန်တယ် မဟုတ်လား၊ မှန်တယ်ဆို tick ပေးလိုက်စမ်းပါ မာရယ်၊ ဒီကောင် မိုးကောင်းကင် ပျော်ရွှင်ချင်တယ်၊ မြူးတူးချင်တယ်၊ ခုန်ပေါက်ပြီး ကျွမ်းထိုးလိုက်ချင်ပါတယ်ကွယ်၊ မာ ဒီကောင်ရင်ခွင်ထဲ ဝင်မယ်မဟုတ်လား။ မာ Come ဒီကောင် ရင်ဖွင့်ထားပါတယ်၊ Come on”

မာ့ရှေ့ ဆန့်ဆန့်ရပ်၍ လက်နှစ်ဘက်ကိုဆန့်ကာ ရင်ခွင်တံခါးဖွင့်၍ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ မာဝင်ရောက်လာလျှင် ဒီကောင်

လက်နှစ်ဘက်နှင့် အသာထွေးဖက်ရန် အသင့်ရှိနေတော့၏။

ဒိုက်၏ အရူးအမူး ချစ်ခွင့်တောင်းခံမှုကို မာ စာနာမိတာကြောင့်

“ဒိုက်”

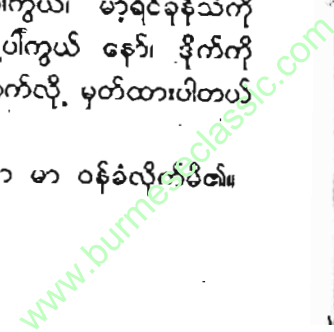
မာ အသံတိမ်တိမ်လေးနှင့် ညင်ညင်သာသာ ခေါ်လိုက်မိသည်။ ဒီကောင်ရင်ခွင်ထဲ မာ ကိုယ်လုံးလေး ရောက်မလာပဲ မာ့အသံ၊ မာ့ခေါ်သံ ရိုက်ခတ်လာသည်အခါ ဒိုက် မျက်လုံးလေး ဖွင့်ဟလာသည်။ ပွင့်လာသည့် ဒိုက်မျက်ဝန်းလေး အရောင်တစ်မျိုးပြောင်လဲကာ မာ့ကို အတန်ကြာငေးစိုက်ကြည့်လာသည်။

“ဒိုက်ရယ်”

မာ့ အသံတိမ်တိမ်လေး ထပ်မံပေါ်ထွက်လာစဉ်၊ ဒိုက် တစ်ကိုယ်လုံး ငြိမ်သက်ကာ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ဖြစ်သွားသည်။ စက္ကန့်နှင့်အမျှ လှုပ်ရှားကာ သွက်သက်ဖျတ်လတ်နေသည့် ဒိုက်ကတော့ ငြိမ်သက်လျက်။ ငြိမ်သက်သွားသည့် ဒိုက်ကို ကြည့်ရသည်မှာ မာရင်ထဲ မချမ်းမြေ့လှ၊ သေချာတာက တစ်စုံတစ်ရာကို သဘောပေါက်သွားဟန်တူသည့် ဒိုက်သည် ဆယ်မိနစ်လောက် ငြိမ်သက်သွားပြီးမှာ ဆတ်ခနဲ သူ့ကိုယ်ကိုခါလျှက် မာ့ကို ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းစေစဉ်

“ဒိုက် မာ့ကို နားလည်ပေးပါကွယ်၊ မာရင်ခုန်သံကို မာကိုယ်တိုင် မှတ်ကျောက်မတင်ချင်လို့ပါကွယ် နော်၊ ဒိုက်ကို မာခင်ပါတယ်၊ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို့ မှတ်ထားပါတယ်ကွယ်”

ဒိုက်ရှေ့ ပိတ်ရပ်၍ ဝမ်းနည်းစွာ မာ ဝန်ခံလိုက်မိ၏။

ထိုအခါ ဒိုက်မျက်နှာ တည်တံ့ကာ ဒိုက်မျက်ဝန်းက အရည်ကြည်လဲတဲ့ အကြည့်တစ်ချက် လင်းလက်တောက်ပလာသည်။ ထိုပြင် ဒိုက် နှုတ်ခမ်းပါးလေး ဖွင့်ဟလာပြီး

“ဒီကောင် သဘောပေါက်ပါပြီ မာလေးရယ်၊ ဒီကောင် သဘောပေါက်ပါပြီ၊ ဒီကောင်က မာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် နေချင်ခဲ့တယ်၊ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် နေခွင့်မရရင် နှမ်းတစ်ထောက်အကွာမှာ နေချင်တယ်၊ နှမ်းတစ်ထောက်အကွာမှာ နေလို့ မရရင် တစ်ထွာအကွာ၊ တစ်လံအကွာ၊ အို ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကမ္ဘာကြီးခြားရမယ်လို့ စီရင်မယ်ဆိုလည်း ကျေကျေနပ်နပ် နေမယ့်ကောင်ပါ၊ မာ၊ ဒီကောင် နိုးကောင်းကင် က မာနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးနေပါစေ မာရှိသလို ခံစားပါတယ်ကွယ်၊ ဒီကောင် အပြင်းဖျားလို့ စဉ်းစားစရာမရှိရင်တောင် မာ အနားမှာ ရှိနေသလို ခံစားပါကွယ်။

ဒီကောင်ရင်ခွင်ကို ယုံရဲ့လား၊ မာ ယုံရဲ့လား။ ဒီကောင် ရင်ခွင်က ချစ်သူက ဟောဒီက မာ၊ ဘယ်အချိန်အခါဖြစ်ဖြစ် မာပါပဲကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာ့ရင်ခွင်မှာ ဒီကောင်ရှိမနေတာကိုတော့ ဒီကောင် ခိုးကောင်းကင်ကြီး နှမ်းတယ်၊ ခြောက်တယ်၊ သွေ့တယ်၊ အဲဒီအတွက် ဒီကောင် နှလုံးသားမှာ ကန္တာရ ခံတယ်လို့ သဘောထားပါ့မယ်၊ ကျေနပ်သလား ချစ်တဲ့မာ၊ ကျေနပ်သလား”

ဒိုက် ခံစားချက်တွေ တရစပ်လို့ပိုင်လာစဉ် မာ အားနာစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။ မာ ခေါင်းညိတ်စဉ် ဒိုက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းပါးပေါ် အပြုံးနုနုလေး တစ်ပွင့် ပွင့်လာသည်။

“ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ဒီကောင် မာ့ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းကသာ ရပ်ကြည့်ပါ့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား မာ”

မာ ထပ်ဆင့်ခေါင်းညိတ်သည်အခါ ဒိုက် ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းခန့်နောက်ဆုတ်၍ ရပ်သွားပြီး မာ့ကိုငေးစိုက်ကြည့်နေ တော့၏။ ငြိမ်သက်သွားသည် ဒိုက် အမူအရာကို ကြည့်၍ မာ သက်ပြင်းချမိသည်။ နှင်းအိ သက်မ ညင်ညင်ချ၍

“ဒီလိုတော့လည်း ဒိုက်က သေသွားတဲ့ မြွေတစ်ကောင်လို ငြိမ်သက်နေတာ သနားပါတယ်ကွယ်”

ဒိုက်ကိုကြည့်၍ နှင်းအိက စိတ်မကောင်းစွာ ရေရွတ်စဉ် မာ နှုတ်ခမ်းပါးကို ဖိကိုက်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို မလားနက်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

ဟုတ်တယ် ဒိုက်ရယ်။ မာလည်း ဒိုက်လိုပဲ ပြတ်သားရမယ်လေ။

ထိုစဉ် ကင်း ရောက်လာပြီး

“မာ မှာ နိုင်ငံခြား သွားတော့မလို့ဆို”

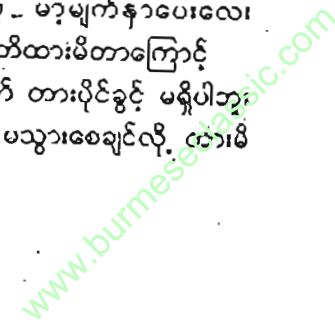
ဆူဝေသည့်အသံနှင့် ကင်း ခပ်လောလော မေးလိုက်သည်။ ကင်း ရင်ခွင်ထဲက မာ့ကို ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်မှ ပြေးထွက်ခွင့် မပေးချင်ပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင် မာ့ကို သူ့ရင်ခွင်မှာ သော့ခတ်သိမ်းထားလိုက်ချင်သည်။ စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ခြောက်သွေ့နေသည့် ကင်း မျက်နှာပြင်ချောချောကို မာ ကရုဏာသက်စွာ ငဲ့ကြည့်ပြီး

‘ဟုတ်တယ် ကင်း’

“အိုး ဘာလို့သွားရမှာလဲ မာရယ်၊ မသွားပါနဲ့လား”

ကင် လွတ်ခနဲ တံားမိတော့ မာ့မျက်နှာပေးလေ၊ အနည်းငယ် ရင့်သွားသည်ကို ကင်း သတိထားမိတာကြောင့်

“ဆောရီး မာ၊ မာ့ကို ကျွန်တော် တားပိုင်ခွင့် မရှိပါဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မာ့ကို ပသွားစေချင်လို့ တားမိ

တာပါ မာရယ်”

မာ မျက်နှာပေးရင့်ရင့်လေး ပြေလျော့လာသည်။ မာ မျက်နှာပြေပြေလေးကို ကင်း ချစ်မြတ်နိုးစွာ ငေးကြည့်၍

“မာ ဘာဖြစ်လို့ သွားမှာလဲဟင်၊ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ကို အသိအမှတ် မပြုချင်လို့လား။ ကျွန်တော့်ရဲ့ နားလည်တတ်စွမ်းမှုကို လက်မခံချင်တော့လို့လား။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့်အပေါ် မာ ဘဝင် မကျတာ တစ်ခုခုရှိတာမျိုးကြောင့်လား။ မာ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါ။ ကျွန်တော့်ကြောင့်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဆင်ချင်ပါ့မယ် မာ၊ ကတိပေးပါတယ်။ Promise မာ”

ကင်း၏ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဆိုလာစဉ် မာ့ ရင်မှာ အားတုံ့ အားနာဖြစ်လာသည်။ မာ့ကြောင့် ကင်းရင်ထဲမှာ အမာရွတ်တွေ ထင်ကျန်မနေစေချင်ပါဘူးကွယ်၊ မာ့ကို နားလည်ပေးစေချင်တယ်လေး ကင်းကို ကြည့်စင်သည် မာ့မျက်ဝန်းနှင့်ရွှေ့ကြည့်လိုက်ပြီး

“မဟုတ်ပါဘူး ကင်းရယ်၊ ကင်းကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး။ မာ့နုလုံးသားမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ရင်ခုန်သံ အစစ်အမှန်ကို ပုံစံ တစ်မျိုးဖြစ်သွားအောင် အပြောင်းအလဲ မလုပ်ချင်ဘူး ကင်းရယ်။ ကင်းရင်ခွင်မှာ အဖြူရောင်လိုက်ကာစလေးကို မာ တပ်ဆင်ပေး ချင်ပါတယ်၊ ကင်း လက်ခံနိုင်တယ်ဆိုရင်တော့”

မာ့ခံစားချက်ကို သိလိုက်ရစဉ် ကင်းရင်ခွင်မှာ ဆူဝေသွားသည်။ ရင်ခွင်ထဲမှ ဆူပွက်နေမှုကို ကင်း တာရှည်မခံ နိုင်ပါဘူး မာရယ်။

“မာရယ်၊ ကျွန်တော့်ချစ်ခြင်းကို နားလည်ပေးပါ။ ကျွန်တော် မာ့ကို အလေးနက်ထားဆုံး၊ အခိုင်မာဆုံး၊ အနက်ရှိုင်းဆုံး ချစ်ခဲ့ တာပါ။ ကျွန်တော်ချစ်ခြင်းရဲ့ အတိမ်အနက်ကို မာ တိုင်းတာချင်တဲ့

ပေတံမျိုးနဲ့ တိုင်းတာပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးပါ။ ယတိပြတ်ချည်း တော့ မငြင်းလိုက်ပါနဲ့ဗျာ၊ တစ်ချက်လွှတ် မငြင်းပါနဲ့နော် မာ”

“မဟုတ်ဘူး ကင်း။ မာ့ခံစားချက်ကို ကင်း နားလည်မှု လွဲနေပြီ”

“ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ လွဲတယ်လို့ မာ ဆိုနိုင်ရတာလဲ မာရယ်” လေနအေးတစ်ချက် ၀၇.တိုက်လာစဉ် မာ မျက်နှာပေါ် မာ့ဆံ့နွယ်ပျော့ပျော့လေးတွေ ယှက်သိုင်းလာသည်။ တိုဆံ့နွယ်လေး တွေကို မာ သ.ဖယ်၍

“ဒီလိုပါ ကင်း။ ကင်းနုလုံးသား။ ကင်းချစ်ခြင်း။ ကင်း ရင်ခုန်သံ။ ကင်းရင်ခွင်ကို မာ မြင်ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာ့နုလုံးသားမှာ အချစ်တွေနဲ့ အစာသွတ်သိပ်ပြီး ခံစားလို့ မရဘူး။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လို့ ကင်း ထင်သလဲ”

မာ့ မျက်နှာပြင် ညက်ညက်စင်စင်လေးကို ကင်း အငေးသားကြည့်လျက်

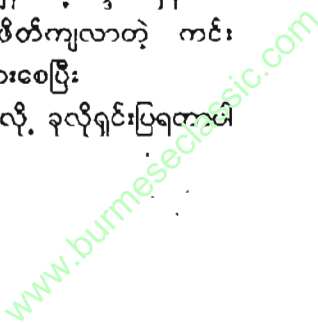
“ဘာကြောင့်လို့ ထင်လဲဟင်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ။ ကင်း ခံစားမိသလို ပြောပါနော်”

မာ့ အသံအဆုံးတွင် ကင်း လေးပင့်စွာ သက်ပြင်းချ၍

“ကျွန်တော် မထင်တတ်ဘူး မာရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာ့ကို ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရချင်တဲ့ သန့်စစ်စစ်က ကျွန်တော့်နုလုံးသားမှာ အပြည့်အကျပ် ရှိနေတယ်ဆိုတာ အာမခံရဲတယ် မာ၊ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲက မာ့ကို ထွက်ပေးစေချင်တာ ကျွန်တော့်ဆန္ဒ အမှန်ပါပဲ”

တဆတ်ဆတ် တုန်ခါကာ ယိုဖိတ်ကျလာတဲ့ ကင်း ခံစားချက်တွေက မာ့ရင်မှာ နစ်ခနဲဖြစ်သွားစေပြီး

“ကင်း ဆန္ဒအမှန်ကို မာ ခံစားမိလို့ ခုလိုရှင်းပြရတာပါ

ကင်း။ မာလေ မာကြောင့် ကင်းနုလုံးသားကို ကြီးရှည်ရှည်နဲ့ လှန်မထားချင်ဘူး။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကင်းကြောင့် မာရဲ့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုတွေ ထွက်ပေါက်ရသလို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် လည်း ရခဲ့တယ်။ မာ ပျော်ခဲ့တယ်။ မာ ကြည်နူးခဲ့တယ်။ မာ ရင်ခုန်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ရင်ခုန်မှုဟာ ဖြူစင်သန့်စင်တဲ့ ဝမ်းကောင်းကင် ဆီကို အဖြူရောင်ပန်းတစ်ပွင့်အဖြစ် စီးမျောခဲ့တယ် လေ။ ယုံရဲ့လား ကင်းရယ်”

မာ့ ဝန်ခံချက်သည် သူ့နုလုံးသားမှာ ထုဆစ်ထားသည့် နုလုံးသားရုပ်ထုလေး ပဲ့ကျသွားသလို ဝမ်းနည်းသွားစေသည်။

“မာရယ်၊ ဒါဆို မာ့ချစ်ခြင်းကို ကျွန်တော့်နုလုံးသားနဲ့ ထုဆစ်ပုံဖော်ပြီး ခံစားနိုင်ခွင့် မရတော့ဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ မာ”

ကင်း ရင်ခုန်သံ အစ်ထွက်လာစဉ် မာ့နုလုံးသား ညှိုးနွမ်း လျက်၊ ကင်းအတွက် စိတ်မကောင်းမိသော မာ မျက်ဝန်းအိမ်မှာ မျက်ရည်စ တစ်ချို့ ခိုတွဲလာသည်။ မာ့မျက်ရည်စတွေက ကင်း နုလုံးသားကို မီးတစ်စလို့ ပူပြင်းလာစဉ်

“မာရယ်၊ ကျွန်တော့်ကြောင့်၊ ကျွန်တော့်ချစ်ခြင်းကြောင့် မာ မျက်ရည်ကျရတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ပြန်ရုပ်သိမ်းပါရစေနော်။ မာ မျက်ရည်မကျပါနဲ့နော်”

သူ့ကြောင့် ကျရသည့် မာ့မျက်ရည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပွတ်သုတ်ပေးချင်ပါတယ်။ မာ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်ပေါ့၊ ခွင့်ပြုမှာလား၊ မာ၊ မာ့မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပေးမယ့် ကင်းလက်ချောင်းများ ရွှေ့လျားလာစဉ်

“ရပါတယ်၊ ကင်းရယ်၊ ဒီမျက်ရည်တွေက ကင်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ မာ့ရင်ခွင်မှာ အမည်မသိတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုရဲ့

ပယောဂကြောင့် ကျလာတဲ့ မျက်ရည်ပါ၊ ဒီမျက်ရည်တွေ ကျချင် သလောက် ကျပါစေလေ၊ စိတ်ကြိုက်ကျပါစေ”

ကင်း လက်ချောင်းတွေ ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး

“ဆောရီး မာ၊ မာ့ရင်ခုန်သံကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ငြင်းတယ် ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော့်နုလုံးသားရဲ့ ကံကြမ္မာပေါ့ မာရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်အခြေအနေမှာဖြစ်ဖြစ် မာ့ကို ကျွန်တော်ချစ်မယ်ဆိုတာ ယုံပါ၊ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်တံခါး ဖွင့်ထားလျက်ပါ၊ မာ၊ မာ ဝင်ချင်တဲ့ အချိန်ဝင်လာပါနော်၊ နော်”

မာ ခေါင်းမညှိတ်နိုင်သလို ခေါင်းမခါရက်တော့။

“တစ်ခုတော့ရှိတယ် မာ၊ ကျွန်တော့်ကြောင့်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့တော့ မာ့ကို နိုင်ငံခြားထွက်မသွားစေချင်ဘူး။ အဲဒါ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်က ဆန္ဒ အမှန်ပါ၊ အဲဒီအတွက် မာ တစ်ရစ်လောက် လျော့ပြီး စဉ်းစားစေချင်ပါတယ်”

ခံစားမှုတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် နှုတ်ခမ်းသားများ လိုက်တုန် နေတဲ့ ကင်း နှုတ်ခမ်းလွှာလေးကို မာ ငေးကြည့်၍

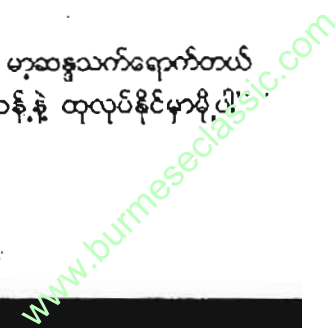
“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကင်းရယ်၊ ကင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒိုက်ကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး။ မာ့ဆန္ဒနဲ့ မာ ဆုံးဖြတ်တာပါ”

မာ့ဆန္ဒနဲ့ မာ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းသိရစဉ် ကင်း ရင်မှာ လိပ်ပြာသန့်သလို ခံစားလိုက်ရပြီး

“ဒါဆို မာ့ရုပ်သွင်ကို ကျွန်တော် ပန်းပုထုခွင့် ရှိမလား၊ မာ”

“ကင်း၊ ဆန္ဒ အတိုင်းပါ”

“ဟင်အင်း မာ ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် မာ့ဆန္ဒသက်ရောက်တယ် ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရင်ခွင်က လိပ်ပြာသန့်သန့်နဲ့ ထုလုပ်နိုင်မှာမို့ပါ”

“ခွင့်ပြုပါတယ် ကင်း၊ ကင်းအပေါ် သက်ရောက်ခဲ့တဲ့ မာ့ရဲ့ အဖြူရောင်ချစ်ခြင်းတွေ ပေါ်လွင်အောင် ထုပေးပါနော်”

ကင်း ခေါင်းအသာဆတ်မိပြီး

“စိတ်ချမာ၊ မာ လိုချင်တဲ့ပုံစံပေါ်အောင် ထုပေးမှာပါ။ မာ ဘယ်တော့ သွားဖြစ်မှာလဲ”

“ရက်ပိုင်းပဲ လိုတော့တယ်”

“ဒါဆို ပန်းပုထုပြီးရင် မာမေမေကို ပေးထားလိုက်မယ် နော် မာ”

“အင်း”

မာ ကျေနပ်စွာ ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်စဉ် ကင်းရင်မှာ ပေါ့ပါးသလိုခံစားလိုက်ရသည်။

“ဒါဆို ကျွန်တော်သွားတော့မယ် မာ”

“အင်း၊ ကင်းနဲ့ ဒိုက်ကို မာ့ရင်ခွင်မှာ အဖြူရောင်စာလုံးက မွည့်တင်ထားပုံမယ် ကင်းရယ်၊ ကျေနပ်ပလား”

“ကျေနပ်ပေးရမှာပေါ့ မာ ရယ်”

ကျေနပ်လိုက်လှဲ့သော ကင်း အသံအဆုံးတွင် ကင်း နှုတ်ခမ်းပါးလေးပေါ် အပြုံးရုနုလေးပွင့်၍ ဦးခေါင်းထေး ဆတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဒိုက် ခြေတစ်လှမ်း ရှေ့တိုးလာပြီး

“Thank You မာ မာ့ရင်ခွင်မှာ တစ်နေရာရတဲ့အတွက် ကျေးဇူး အထူးတင့်တယ်၊ ရှယ် တင်တယ် မာ”

ဒိုက်၏ ရွှင်ဖြူဖြူသံပေါ်လာစဉ် မာ စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

“ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်ရင်ဘတ်ထဲက တစ်စုံတစ်ခုကို

သိချင်နေတယ်၊ ဖြေနိုင်မလား မာ ၊ ဖြေနိုင်မလား”

ဒိုက် တရစပ်မေးလာစဉ် မာ တစ်ချက်တွေဝေသွားသည်။ ကင်းကလည်း ဒိုက်ကဲ့သို့ သိချင်လာတာကြောင့်

“ဟုတ်တယ် မာ၊ ဒိုက်လိုပဲ ကျွန်တော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာကို သိချင်တယ်”

“ဘာကိုလဲ”

မာ နားမလည်သလို မေးစဉ် ဒိုက်နဲ့ ကင်း တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် နားလည်မှုရသည့် မျက်နှာပေးနှင့် ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဒိုက်က

“မာ့ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူက ဘယ်သူလဲ၊ မာ့မိုးကောင်းကင် မာ့ရီနှင့်တဲ့ သူက ဘယ်သူလဲ၊ Please ပြောပြပါ မာ”

ဘယ်သူလဲတဲ့၊ ထိုမေးခွန်းက မာ့ရင်ကို နှိပ်၍ ဟာဆင်း သွားစေသည်။ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေနိုင်သည့် ခံစားချက် မာ့ရင်ခွင်မှာ မရှိတော့ပြီ ကံကြမ္မာ။

“နင်းအိလည်း သိချင်တယ်၊ ပြောလိုက်ပါ မာရယ်၊ ပြောလိုက်ပါတော့ နော်၊ ဒါမှ မာ့ရင်ခွင် ငြိမ်သက်နေမှာကွယ်”

ဒိုက်တို့နှင့်အတူ နင်းအိ တောင်းဆိုလာစဉ် မာ သက်ပြင်းချ၍ ဦးခေါင်းရမ်းလျက် မာ့ခြေလှမ်းက ဒိုက်တို့သုံးယောက် ကိုကြော့ခိုင်းမိလျက်သာဖြစ်ကာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တဖြည်းဖြည်း စေးလျက်။

မာ့ရင်ခုံနံသံတွေကို နားလည်ပေးပါတော့ကွယ်။

www.burmeseclassic.com

အောင်မာ

သူ့ကိုယ်သူ သားတဲ့၊ မာ မကျေနပ်ဖြစ်ပြီး ဝုန်းခနဲ ထဲက နှုတ်ခမ်းဖိကိုက်လိုက်သည်။

“သား One man show ကိစ္စနဲ့ ရှုပ်နေလို့ ဖြိုထဲက ထိုက်ခန်းမှာ ကိုတာကြီးနဲ့ နေလိုက်တာ၊ အန်ကယ်လ်ပြန်လာ ကို လုံဝ မသိလိုက်ဘူး။ သား စိတ်ထဲမှာ လကုန်ရက်မှ လာမ ထင်နေတာ”

“အင်။ အမှန်တော့ လကုန်ရက်မှ လာမလို့ပဲ၊ အခြေ အနေပေးတာနဲ့ တစ်ပတ်စောထွက်ခဲ့တာ၊ သားအန်တီသက်ကိုတောင် ကြိုတင်အကြောင်းမကြားဘူးကွာ”

“သားက အန်ကယ်လ် လကုန်ရက်မှ လာမယ် သိထား တော့၊ အခုလကုန်ရက်မှာ အန်ကယ်လ်ကို လေဆိပ်ဆင်းကြိုမယ် လို့ မာမို့ကို ဖုန်းဆက်အသိပေးတော့မှ အန်ကယ်လ် ပြန်ရောက် နေပြီဆိုတာ သိရတယ်၊ သိသိချင်း သား လာခဲ့တာ”

“ရပါထယ်ကွယ်၊ မှော်လေးလည်း အရမ်းအလုပ်များနေတာ မဟုတ်လား”

“ဟာ သား၊ ဘယ်လောက်အလုပ်များများ၊ အန်ကယ်လ် ခုလောက် အရေးမကြီးပါဘူး။ သားတောင် မာမို့ကို စိတ်ကောက် လိုက်သေးတယ်၊ အန်ကယ်လ်ရောက်နေတာ သိသိချည်းနဲ့ ဘာလို့ မပြောရတာလဲလို့”

ဖေဖေရွေ့ ပတ်ချဲ့နှပ်ချဲ့လုပ်နေတဲ့ မှော်အသံကို မာမကြားလိုတော့ မာ အခန်းထဲက ရုတ်ခနဲ ထွက်ခဲ့သည်။ ဝည့်ခန်း လိုက်ကာစကို ဆတ်ခနဲ ကြည့်မိတော့ မာ ပို၍ ခံပြင်းလေသည်။ အောင်မာ မှော်စုတ်၊ အရှက်မရှိတဲ့ကောင်၊ ဖေဖေဘေးမှာ

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၂၂)

“အန်ကယ်လ် ရောက်နေတယ်ဆို”

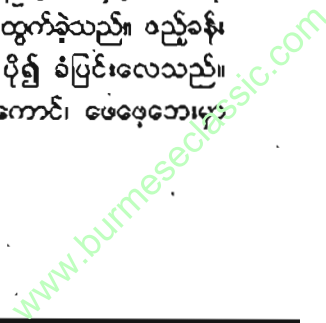
မှော် အသံကျယ်ကျယ်ကြောင့် မာ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင့် သွားသည်။ ဖေဖေ ရောက်နေတာ တစ်ပတ်ရှိပြီလေ၊ ခုမှ ရောက် အိပ်မက်မက်လာတာလား။ ယောင်နေတာလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မှော်အသံက မာနားထဲမှာ ငှက်ဆိုးထိုးသံနှင့် တူတော့သည်။ မာ ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ပစ်ချလိုက်သည်။

“ဟုတ်စာယ်၊ တစ်ပတ်ရှိပြီ”

ဟွန်း ဖေဖေက ဘာလို့ ပြန်ပြောရတာလဲ၊ မှော်တို့ မောင်းထုတ်လိုက်စမ်းပါ။ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။

“ဟာ သား လုံးဝမသိဘူး၊ အန်ကယ်လ်”

ဗျူးစာပေ

ထိုင်၊ ဖေဖေရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးဝင်ပြီး ချွဲနေတာလေ၊ မှော် ချွဲလုံးတွေပေါ် ဖေဖေကလည်း ကြည့်နှူးနေလိုက်တာ၊ ဖေဖေက မှော်အကြောင်း ဘာမှမသိဘဲ ကြည့်နှူးနေနိုင်မှာပေါ့၊ မှော်ဆိုတဲ့ ကောင်က သူ့သရုပ်ဆောင်မှုအတွက် အကူအပံ့ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမဆို ဝင်လုံးပြီး ချော်လဲ ရောထိုင်လုပ်ပစ်ဖို့ ဝန်မလေးတဲ့ သူလေ၊ အခုလည်း ကြည့်ပါလား၊ ဖေဖေလက်ကို သူ့ရင်ခွင်မှာ တွေ့ဖိုက်ထားပြီး

“အန်ကယ်လ်က သားအပေါ် နည်းနည်းစိမ်းသလိုပဲ၊ အရင်လို မချစ်တော့ဘူးထင်တယ်၊ သား အခုမှရောက်လာလို့ စိတ်ဆိုးချင်တာလား”

မှော် ချွဲလုံးအပေါ် ဖေဖေ သဘောကျသလိုဖြစ်၍ ရယ်ပြီး “မဆိုးပါဘူးကွာ၊ ဘာလို့ ဆိုးရမှာလဲ၊ အန်ကယ်လ်က အားလုံးကို တအံ့တဩ ဝမ်းသာသွားစေချင်လို့ တိတ်တဆိတ် လာခဲ့တာ၊ ခုတော့ အန်ကယ်လ်ရင်မှာ ဆူးတစ်ချောင်း ကြားကန် ခံရသလို စူးရှခံခက်ရတယ်ကွာ”

အခြေအနေ အရပ်ရပ်အတွက် ဖေဖေ လေးလံစွာ ထပ်ဆင့်ဆိုသည့်အခါ မှော်ရင်မှာ လှိုက်ဆူလာသည်။ အန်ကယ်လ် ခံစားချက်ကိုနားလည်ခံစားမိစဉ် မှော် အတိုင်းမသိ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲလာသည်။ အန်ကယ်လ်ရင်ခွင်မှ အသာခွာ၍ ကျောက်ရုပ် တစ်ရုပ်လို ငြိမ်သက်သွားသည့် မှော်ကို မာ စူးစူးရဲရဲ ဖိုက်ကြည့် လိုက်သည်။ သူက သူ့ဖီလင်နှင့်သူ ငြိမ်သက်နေရာမှ

“ဒါပေမဲ့ အန်ကယ်လ်၊ သားဘဝမှာ မာဟာ နံပါတ်တစ် အလိုအပ်ဆုံးဆိုတာ မာ မယုံကြည်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီအတွက် သား အစွမ်းကုန် ဖိုက်မဲလိုက်ချင်တယ်၊ ဖိုက်လည်း ဖိုက်ခဲ့ပါတယ်။

သားရဲ့ ဖိုက်မဲမှုကို အန်ကယ်လ် ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့၊ အန်ကယ်လ် ဒဏ်ခတ်ပါ၊ အန်ကယ်လ် ဒဏ်ခတ်တာကို သား ခံယူပါရစေ၊ သား ခံယူပါရစေ အန်ကယ်လ်”

ဖေဖေရှေ့ ခေါင်းငုံ့နေသည့် သူ့ရင်ဖွင့်သံကို ဖေဖေ ဝပ်မိုနိုမိုနိုဖိုက်ကြည့်ပြီးနောက် ဦးခေါင်းတွင်တွင်ရမ်းလျက် မှော် ထံပင်ထောင်ထောင်လေးကိုပွတ်သပ်ကာ

“မဖိုက်ပါဘူးကွယ်၊ မဖိုက်ပါဘူး။ နုလုံးသားကိစ္စမှာ တယ်သူမှ မဖိုက်ဘူး၊ ကိုယ့်ခံစားချက်နဲ့ ကိုယ် ရွေးချယ်တာ အပြစ်ကင်းသန့်ဆုံးပါပဲ၊ သားကို အန်ကယ်လ် ငွေမယူပါဘူး”

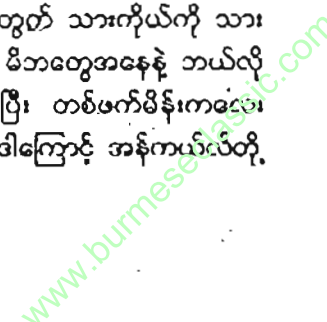
“မဟုတ်ဘူး၊ အန်ကယ်လ်၊ သားကြောင့် မိသားစုနှစ်စုရဲ့ အနာဂတ် မှိန်ဖျော့သွားစေမယ့် အရောင်မျိုး သုတ်လိမ်းလိုက်တဲ့ အတွက် သားကိုယ်ကို သား ခွင့်မလွှတ်ချင်တော့ဘူး၊ ခွင့်မလွှတ် ရင်တော့ဘူး”

သူဖြစ်စဉ်ကို သူ ခွင့်မလွှတ်ချင်လောက်ဖြစ်ကာ ဦးခေါင်း ကို စားပွဲခုံနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် ဆောင့်မိသည့်အထိ မှော်ရင်မှာ ဆူလောင်ပွက်ထလာသည်။

ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ၊ နင့်ခေါင်း ဆယ်စိပ်ဖြစ်သွားအောင် ဆောင့်ခွဲပြစ်လိုက်စမ်းပါ။

အလိုက်မသိတဲ့ ဖေဖေက မှော်ဦးခေါင်းကို အတင်းဆွဲ၍ ရင်ခွင်မှာ ဖက်ထားပြီး

“သားရယ်၊ သားရွေးချယ်မှုအတွက် သားကိုယ်ကို သား အပြစ်မြင်နေမယ်ဆိုရင် အန်ကယ်လ်တို့ မိဘတွေအနေနဲ့ ဘယ်လို လုပ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာနိုင်မလဲ၊ နောက်ပြီး တစ်ဖက်မိန်းကလေး၊ အတွက်ရော ထိခိုက်နစ်နာမှာပေါ့ကွယ်၊ ဒါကြောင့် အန်ကယ်လ်တို့

ကျေနပ်သလို သားကိုယ်သား ကျေနပ်နိုင်အောင် နှစ်သိမ့်ပါ။ နှစ်သိမ့်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားပါနော် သား။”

အောင်မယ်၊ ဖေဖေ နှစ်သိမ့်လေ သူက အရှက်မရှိ ငိုလေ၊ သူငိုဇော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတဲ့ မေမေက ကရုဏာ မိုးစွေပြီး

“အို၊ မှော်လေးရယ်၊ မငိုပါနဲ့၊ မှော်လေးငိုရင် အန်တီတို့ ရင်မှာ မချီဘူးကွယ်၊ ဒီကိစ္စက သားကြောင့်ဖြစ်ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သမီးမာ ငြင်းဆန်မှုကြောင့် ဖြစ်ရတာလေ”

“ဒါပေမဲ့ မာ ငြင်းဆန်ရတာ၊ သားကြောင့်၊ သားအတွဲ ကြောင့်၊ သားရဲ့ ပိတ်လှောင်မှုကြောင့်၊ ဘောင်ခတ်မှုတွေကြောင့် ခုလိုဖြစ်တာ၊ သားရဲ့ချစ်ခြင်းဟာ မာ့နလုံးသား လွတ်လပ်ခွင့်ကို လေဝင်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့သလိုဖြစ်ရတာ သားရဲ့ အကြီးမားဆုံး ချွတ်ယွင်းချက်ကြီးပါ အန်တီ၊ ဒါကြောင့် သားဖြေသိမ့်လို့ မရနိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုဖြေသိမ့်ရမလဲ စဉ်းစားမရနိုင်ဘူး အန်တီ၊ နောက်ပြီး မာ သားကို မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်လောက်အောင် မုန်းတီးသွားပြီ အန်တီ၊ မာ သားကို မုန်းသွားတာ သိလျက်နဲ့ သား တောင်းပန်ခွင့်မရဘူး မာနဲ့ တွေ့ဆုံခွင့် မရဘူး။ ဒါတင်မက မာက သားရင်ခွင်နဲ့ ဝေးရာဆီ ပျံသွားတော့မှာလေ၊ အဲဒီအသိက သားရဲ့မိုးကောင်းကင် နေအစင်းတစ်ရာလို ပူလောင်လွန်းလှတယ်၊ ဒီဒဏ်တွေကို သား မခံစားနိုင်တော့ဘူး။ လုံးဝ မခံစားနိုင်တော့လို့ပါ အန်ကယ်လ် ဟီး ဟီး။”

အောင်မယ် အခုမှ ကလေးတစ်ယောက်လို ငိုယိုပြီး အယူခံ ဝင်နေတဲ့ မှော်ကို မာ ရင်ထဲက ဒေါသတွေလှိုက်တက်လာသည်။ မာဟို အရင်က မာ မဟုတ်ဘူး။ သိရဲ့လား။ နင့်စကားလုံး

တွေ၊ နင့်အမူအရာတွေထဲမှာ ပျော်ဝင်ဖို့မလိုတော့ဘူး။ ခုချိန်မှာ နင့်ရဲ့အသံ၊ နင့်ရဲ့ဟန်၊ နင့်ရဲ့မျက်ရည်၊ နင့်ရဲ့ ဘယူခံဝင်မှုတွေကို လက်သင့်ခံနေဖို့အတွက် ရင်မခန့်တော့ဘူး။

အဲဒါကို နင်သိသွားစေရမယ်၊ မာ့ရဲ့ ပြတ်သားမှုကို နင် သိသွားစေရမယ် မှော်။

ထိုနောက် လိုက်ကာစကို မာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲဖယ် လိုက်သည်။ မေမေတို့ ရင်ခွင်မှာ တိုးဝေ့ငိုကြွေးနေသည့် မှော် နောက်ကြောကို မာ ဒေါသလက်နဲ့ တအားအဆွဲခံလိုက်ရစဉ်၊ သူ ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး မာ့လက်ထဲ ပါလာသည်။

သူ ရုတ်တရက် ကြောင်သွားပြီး

“ဟင် မာ၊ မာ”

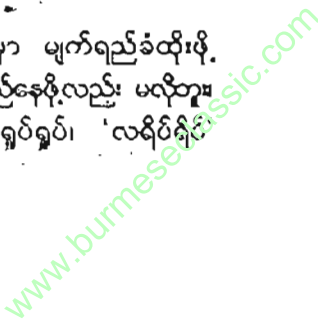
သူ့ရင်ခွင်မှာ ဆာလောင်စွာ တတွတ်တွတ် ခေါ်လိုက်မိ သည်။ သူ့ခေါ်သံက မာ့နားစည်ထဲသို့ သံရည်ပူ လောင်းထည့် လိုက်သလို ပူပြင်းလှသည်။

“မခေါ်နဲ့၊ နင် ငါ့နာမည် မခေါ်နဲ့”

“မာရယ်”

သူ ဝမ်းနည်းစွာ လှိုက်တုန်သွားတော့၏။ သူ့ကို အစိမ်းရောင်တောက်သည့် မျက်ဝန်းရွဲရွဲနဲ့ စိုက်ကြည့်နေသည့် မာ့ကို သူ ငေးကြည့်နေမိ၏။ မာ့ နှုတ်ခမ်းလွှာကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် စကားလုံးများသည် သူ့နှလုံးသားထဲ လျှပ်စီးဓာတ်အားလို ဖျတ်ခနဲ ဝင်ရောက်လာတော့သည်။

“ဒီမှာ မှော်၊ နင် ဖေဖေရင်ခွင်မှာ မျက်ရည်ခံထိုးဖို့ မလိုအပ်သလို မေမေ ကျေနပ်အောင် တိုင်တည်နေဖို့လည်း မလိုဘူး။ နင့်ဘာသာနင် show ပွဲကိစ္စနဲ့ပဲ အလုပ်ရှုပ်ရှုပ်၊ ‘လရိပ်ရိပ်’

အတွက်ပဲ အလုပ်များများ မာတို့ မိသားစုနဲ့ ဘာမှမသက်ဆိုင်ဘူး။

“မဟုတ်ဘူး မာ၊ မာ့ကို ရှင်းပြပါရစေ၊ ‘လရိပ်ရိပ်’ ကိစ္စ ရှင်းပြပါရစေ”

မာ မျက်နှာကိုမော့၍ ခါယမ်းပစ်လိုက်ပြီး

“ဟေ့ ကုမာရက ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို သူတစ်ပါးရှင်းပြမှ နားလည်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူး။ နင့်ကြောင့် မာဟာ အဝေးသင်ခွဲ ဘွဲ့တစ်ခုသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရပေမယ့် မာ အတွေးအခေါ်က အဲဒီထက် လတ်ဆတ်တယ် မှော်၊ နင့်ရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ဟာ နင့်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ဖာထေးပေးနိုင်တဲ့ ပလာစတာတစ်ခု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မာ ကောင်းကောင်းခွဲခြားတတ်တယ်၊ ဒီမှာ နင်သိထား ဖို့က မာ့မှာ နင့်လိုအောင်မြင်မှု၊ နင့်လို ကျယ်ပြန့်တဲ့ အသိုင်း အဝိုင်း။ နင့်လို မျက်စိတစ်ချက်ပစ်ရုံနဲ့ လှမဒီတွေ ပြုိုင်းလာမယ့် အိုင်တင်မျိုး မရှိပေမယ့် မာ့စိတ်နဲ့ မာ့ကိုယ် ရပ်တည်နိုင်တဲ့ အစစ်အမှန် စွမ်းအားရှိတယ်၊ နင့်လိုအသည်းတစ်ခုနဲ့ မျက်နှာများတဲ့ ရင်ခုန်သံမျိုး မာ့ရင်ခွင်မှာ မရှိဘူး။ အဲဒီအတွက် မာ့ကိုယ်မာ လိပ်ပြာသန့်သန့်နဲ့ ရှင်သန်ရဲတယ်”

ပြင်းထန်လွန်းသည့် မာ့ စွပ်စွဲမှုတွေက သူ့နှလုံးသားကို လှိုင်းကြမ်းကြီးဝင်ဆောင့်သလို ယိုင်နဲ့သွားစေပြီး

“ဟာ မာ၊ မာ ငါ့ကို အဲလောက် မစွပ်စွဲပါနဲ့ဟာ၊ မာ မကျေနပ်ရင် ငါ့ကို သတ်ချင်သတ်လိုက်ဟာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ဖြေရှင်းချက် ကိုတော့ လက်ခံသင့်ပါတယ်နော် မာ၊ ငါ ရှင်းပြပါရစေနော် မာ”

မာ့ရှေ့ ခေါင်းငုံ့ အသနားခံလာတဲ့နင့်ကို မာ သနားရ

မလား။

ဆောရီးပဲ မှော်။

မာ့နှလုံးသားမှ ခြောက်သွေ့အက်ကွဲစွာ ရယ်မိပြီး

“ဒီမှာ မှော်၊ နင့်ရဲ့သရုပ်ဆောင်မှုတွေက မာ့အတွက် ရိုးသွားပါပြီဟာ၊ ရိုးသွားပြီ”

“ဟာ”

သူ့နှလုံးသား မာ့ရှေ့ ဝန်းခနဲ လဲပြိုသွားတော့သည်။ မာ့ရှေ့ ဒူးထောက်သလို ဖြစ်နေသည့် သူ့ကို မာ ကရုဏာမသက်ပါ၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေက သူ့အိုင်တင်ကို ခံစားမိဟန်တူသည်။

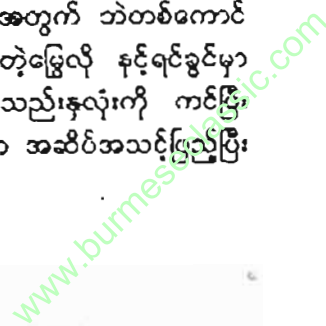
“မာ သမီး၊ စိတ်လျော့ပါကွယ်”

“သမီးရယ်၊ မှော်ဖြေရှင်းချက်ကို နားထောင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ပါကွယ် နော် နော် သမီး”

ဖေဖေနဲ့ မေမေက သူ့ဘက်က ဖေးမစွာ ဆိုလာစဉ်၊ မာ ခေါင်းတွင်တွင် ရမ်းလိုက်သည်။ ဟင်အင်း သူ့အိုက်တင်ကို မာ ခံစားမိရင်၊ မာ ထွက်ပေါက်မဲ့သွားမှာပေါ့

“မှော် အိုင်တင်ကြောင့် မာ့ကို ဖိအားမပေးပါနဲ့၊ မာဟာ တစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို တစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးအရင်းအတိုင်း ခံစားချင်တယ်။ တစ်နဲ့ အဓိပ္ပာယ် တစ်ထပ်တည်းတူတဲ့ One ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို အလဲအလှယ် ပုံပြောင်းပြီး အစားထိုးမခံချင် ဘူး။ ဒီလောက်ဆို မာ့ရင်ခွင်မှာ ဘယ်လို ကမ္မည်းစာရှိသလဲဆိုတာ နင် ဖတ်တတ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ နင် ဖတ်မတတ်ရင်လည်း ဟောဒီမာက ဝမ်းမနည်းဘူး။

ဟိုအရင်ကလို နင့်ရဲ့စွတ်လုပ်မှုအတွက် ဘဲတစ်ကောင် ကင်ကျွေးလိုက်ရင် မာဟာ အစွယ်ကျိုးတဲ့မြွေလို နင်ရင်ခွင်မှာ ခေါင်းထိုးဝင်ခဲ့ပေမယ့် ခုချိန်မှာ နင့်အသည်းနှလုံးကို ကင်ပြီး ကျွေးရင်တောင် မာ့ရင်ခွင်က အစွယ်ဟာ အဆိပ်အသင့်ဖြည့်ပြီး

စကြာလျှောက်နေမှာပါ။ ဒါကြောင့် နင် မာ့ရွှေက ထွက်သွား။ ထွက်သွားပါတော့။ ထွက်သွား။

“မာ ရယ်၊ ငါ”

“နင် ထွက်သွားစမ်း။ ထွက်သွား။”

မာ အသံကုန်အော်ဟစ် နှင်ထုတ်မိသည်။ သူ၏ အသံနားခံ သည့်မျက်ဝန်းနှင့် မာ့ပြတ်သားမှုအတွက် ယူကြားမရ ကြောင့်နေသည့် သူ့မျက်ရည်တွေကို မာ မမြင်ချင်တော့။ မာ နှင်ထုတ်စဉ် သူ ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် လှည့်ထွက်ဟန်ပြင်တော့။

“အို သမီး။ ဒီလို မနှင်ချဘူး”

မာ့ကို ပြစ်တင်သလို မေမေ ဟန်တားလာသည်။

“သား မှော်”

“မေမေ သူ့ကိုမတားနဲ့၊ သူ့ခြေထောက်နဲ့သူ ထွက်သွား ချင်လို့။ သူ့စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်လိုက်တာ၊ မေမေ ဝမ်းမနည်းနဲ့”

“သမီး မာ၊ မဟုတ်ဘူး”

“မေမေ သူ့ဘက်က တံတိုင်းလို ဆီးကာမနေပါနဲ့၊ မကာ ပါနဲ့”

သူ့ကို ဆီးကာနေသည့် မေမေလက်ကို မာ အတင်းဆွဲ၍ ဖေဖော့ဘက်ကိုတွန်းပို့လိုက်သည်။ မေမေ ဟန်တားမှုကြောင့် ရပ်တန့် နေသည့် သူ့ကို မာ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ့လက် တစ်ဘက်ကို မာဆုပ်ကိုင်ကာ ဒဂွတ်တိုက်ဆွဲထုတ်၍ ခြုံပြင်ရောက် သည်အထိ တွန်းထုတ်ကာ ခြိတ်ခါးကို မာကိုယ်တိုင် သော့ခတ် လိုက်သည်။ မာ့ကို ခြုံသေ့လည်ပြန်ကြည့်နေသည့် သူ့ကို မာ နောက်ဆုံးအကြိမ် စူးစူးချဲ့ချဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး

“ဥဟု မှော်၊ နင့်ကို ငါ့ဘဝ စာမျက်နှာထဲက ဖျက်ထုတ်

လိုက်ပြီ။ နင့်ကို ရာသက်ပန်အတွက် နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ နင့် မင်္ဂလာဆောင်ရက်ဟာ မာ ပြည်ပထွက်တဲ့နေ့ပဲ။ ဘိုင်း”

ထိုနောက် မာ ချာခနဲ ကြော့ခိုင်းလိုက်ပြီး

“Don't see”

ပျော်ဝင်စရာကောင်းလှသည် ထိုရန်က မှတ်ကိုယ်ရန်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ရန်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်က ထိုရန်ကို မာ တရုတ်မက်မက် ရှုမိစဉ် ထိုရန် မာတစ်ကိုယ်လုံးသို့ စိမ်းဝင်ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ထို ရန်နောက်မှ နွေးထွေးသည့် ခံစားမှုတစ်ရပ် တိုးဝင်လာပြီး ထို နွေးထွေးမှုသည် မာ့မျက်ခွံဖို့ခိုအစုံကို မှေးမှိန်ယစ်မူးသွားစေသည်။ မာ့လက်ချောင်းကလေးများက တစ်စုံတစ်ရာ၏ ထိတွေ့ဆုပ်ကိုင် ခံရမှုမှာ ငြိမ်သက်စွာ အိပ်စက်သယောက် ဖြစ်တည်လျက် တစ်စုံ တစ်ယောက်၏ နှလုံးသားမှ ချစ်ခြင်းခံစားမှုတွေ ယိုဖိတ်လျှံကျ လာသည် နူးညံ့ထွေးအိသည်အသံ တိုးလျှံလျှံမြဲကြွပေါ်ထွက် လာသည်။

"မာ" တဲ့။

ထိုအသံက မာ့ကို တိုင်တည်သလိုလို အသနားခံသလိုလို အသံတိမ်တိမ်လေး။

ထိုအသံက ဟိုအဝေးတစ်နေရာမှ ပြေးလာသလို အားဖျော့ လွန်းသည်။ အားဖျော့နေသည့် ထိုခေါ်သံသည် မာ့အာရုံကို ညှို့ဝင် ထားတော့သည်။

"မာရယ်၊ တကယ်တော့ ငါဟာ မာ့ရင်ခွင်ကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး မာ၊ ငါ့သံယောဇဉ်၊ ငါ့တွယ်တာမှ၊ ငါ့ချစ်ခြင်း၊ ငါ့ဆန္ဒအားလုံးဟာ မာနဲ့ ထပ်တူကျလိမ့်မယ်လို့ ငါ ယုံကြည်ခဲ့တယ်၊ ငါ့ ယုံကြည်မှုအတွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့မှုတွေက မာ့အတွက် ထိခိုက်စရာတွေ ဖြစ်လာတာသိရတော့ ငါ ကြေကွဲရ တယ်၊ အစွမ်းကုန်ကြေကွဲရတယ် မာ။

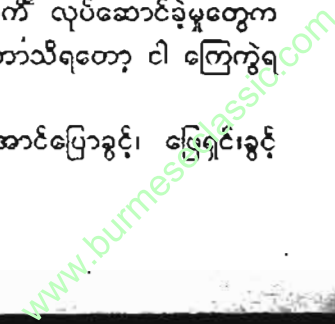
ဒါပေမယ့် မာ နားလည်အောင်ပြောခွင့်၊ ဖြေရှင်းခွင့်

အခန်း (၂၅)

နက်ဖြန် မာနဲ့ ဖေဖေ ထွက်မည်နေ့

ထို့ကြောင့် မာ 'စောစောစီးစီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ မာ့ရင်ခွင်ထဲက ခံစားရသမျှကို သွန်ချလိုက်နိုင်ပြီမို့ မာ့နှလုံးသား ပေါ့ပါးလန်းဆန်းလာသည်။ မှတ် အနံ့အသက်ကင်းသည့် မာ့ ဓမ္မရာ ပေါ်မှ ခေါင်းအုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးပေါ် မာ့ဦးခေါင်းတင်ပြီး မကြာမီမာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။ ထိုစဉ် မာ့ရင်ခွင်မှာ အိပ်မက် လိုလို ဘာလိုလို ခံစားမှုတစ်ရပ် တိုးဝင်လာသလို ခံစားရသည်။ ပထမဦးစွာ ရန်တစ်မျိုး မာ ရှုရှိုက်လိုက်ရသည်။

ထိုရန်၊ အင်၊ ထိုရန်က မာ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စွဲထင် နေသည့်ရန်၊ မာ အကြိမ်ကြိမ် ရှုရှိုက်ခဲ့သည့် ရန်၊ စူးရှရန်

မရတာ ငါ့ အကြံကွဲဆုံးပါပဲ မာရယ်၊ ငါလေ ငါ့ဖြစ်စဉ်တွေကို မှာကို ဦးဦးဖျားဖျား သိခွင့်မပေးမိတာ ငါ့ရဲ့မှားယွင်းမှုပါ - မာ အပွင့်လင်းဆုံးနဲ့ အရှင်းဆုံးပြောရရင် မှာကိုစတွေ့တဲ့နေ့ကတည်းက ငါ့ရင်ခွင်ထဲက မာ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ အရမ်းစိုးရိမ်ခဲ့ရတယ်။ ညီမလေးကိုယ်စား ကံကြမ္မာက တွေ့ဆုံခွင့်ပေးခဲ့တဲ့ မာဟာ ငါ့နှလုံးသားကို ရူးသွပ်သွားစေခဲ့တယ်။ ညီမလေးလို နေမကောင်း ဖြစ်မှာ၊ ကုသလိုမရနိုင်တဲ့ ရောဂါမျိုးနဲ့ကြုံရမှာကို ငါ အရမ်း ချောက်ချားလာတယ်။ မှာကို ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်လေး ကိုက်သွားမှာတောင် ငါ ထိတ်လန့်မိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မှာကို ငါ့အရိပ်လို စက္ကန့်မလှစ် ဂရုစိုက်ခဲ့တာ၊ စောင့်ရှောက်ခဲ့တာ၊ စားသောက်တာကအစ ငါ ချုပ်ချယ်မိခဲ့တာပါ။ တခြား ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိခဲ့ပါဘူး မာ”

ထို စကားလုံးတွေနောက်မှာ မှာကို တယုတယ ဂရုစိုက် ဖေးမကြင်နာခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ သည်းသည်းလှုပ် ပုံရိပ်လေး မှာအာရုံမှာ လွှမ်းမိုးလာသည်။ ထိုပုံရိပ်လေးတွေနှင့်အတူ သူ့အသံက လွင့်ဖျော့ လာဆဲဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲကွယ်။

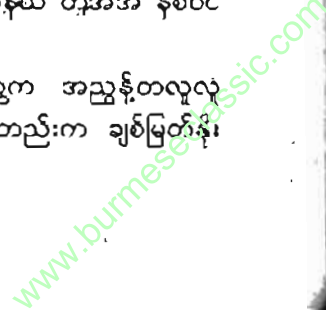
“ငယ်တဲ့အချိန်က ငယ်တဲ့စိတ်နဲ့ မှာကို စိုးရိမ်ခဲ့ရသလို၊ အရွယ်ရောက်လာတော့လည်း ရင်ခုန်မှုတွေနဲ့ ငါ့ရဲ့စိုးရိမ်မှုတွေက ဆူလာခဲ့တယ်။ မှာကို ဘယ်သူမဆို စူးစိုက်ကြည့်တာမြင်ရရင် ငါ့ ရင်ခွင်မှာ မှန်တိုင်းထန်သွားတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ အကြည့်တွေနောက် မာ ပါသွားရင်ဆိုတဲ့အသိနဲ့ ငါ့သွေးအကြိမ်ကြိမ် ဆူပွက်ခဲ့တယ် မာ၊ အထူးသဖြင့် ဒီနှစ် အကြည့်တွေကို ငါ စိတ်မချနိုင်ဘူး။ ဇွန်ဘဲကြီးကြီး ဇွတ်တိုက်တတ်တဲ့ ဒီကံစတိုင်လ်ကို ငါ မယုံရဲဘူး။ ငါ့ကြောင့် မှာကို သစ်စိမ်းချိုး ချိုးလိုက်မှာ နှလုံးသားအကင်း ကတည်းက ကြွေအောင်ထိုးချေလိုက်မှာကို ငါ ထိတ်လန့်ခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် ငါ့အနားမှာ မခွဲနိုင်မခွာရက် မှာကိုထားခဲ့တာပါမာရယ်”
မာ ငါ့အနားမှာ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ရှိနေနေ ငါ့ရင်မှာ ပျော်နေ တယ်။ မာ နှုတ်ခမ်းစုနေလည်း ငါ ရင်ခုန်တယ်။ မာ စိတ်ကောက် ရင်လည်း ရန်ခုန်ရတယ်။ မာ ဒေါသထွက်နေရင်၊ မာ ပျော်နေရင် မာ အနိုင်ကျင့်နေရင်၊ မာ ပေါက်ကွဲနေရင် အို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အနားမှာ မာ ဘယ်လိုပုံစံပဲ ဖြစ်နေနေ ငါ ရင်ခုန်ရတယ်။ ငါ့နှလုံးသား ဖြူးတူးရတယ်။ ဒါကြောင့် မှာကိုချော့ရတာ၊ မှာလက်သည်းတွေနဲ့ ကုတ်ဖဲ့ခံရတာ၊ မာ ရိုက်တာ၊ ထုတာ မှန်သမျှ ငါ့ကျေကျေနပ်နပ် ခံခဲ့တယ်လေး၊ အရှင်းဆုံးပြောရရင် မှာစိတ်ကြောင့် ငါ ရှင်သန်ခဲ့ရတာပါ မာရယ်။

နောက်ပြီး ငါ့အောင်မြင်တယ်ဆိုတာ မှာကြောင့်ပါ မာ၊ မာ ငါ့အနားမှာရှိနေရင် ငါ ဘာမဆို အဝီပြင်ဆုံ။ အကောင်းဆုံးနဲ့ အပြောင်မြောက်ဆုံးဖြစ်အောင် Mood သွင်းနိုင်တယ်။ ငါ Dialogue အားပါလာတယ်။ ငါ့သီချင်းတွေဟာ အသက်ဝင်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် ငါဟာ အချိန်ထိုအတွင်းမှာ အောင်မြင်မှုတွေ ရခဲ့တာပါ မာ၊ မှာကို ဘာမှလုပ်ခွင့်မပေးဘူးဆိုတာက ငါ့နောက် ကွယ်မှာ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားမှာ၊ မာ ပင်ပန်းနေမှာ၊ အပေါင်း၊ အသင်းမှာသွားမှာ၊ ငါ့အပေါ် တွယ်တာမှ လျော့ပါးသွားမှာ၊ အဲဒါတွေ အားလုံးက ငါ့ရဲ့အတ္တလို့ မာ မြင်ခဲ့တယ်နော်၊ ငါ့ရဲ့အတ္တဆိုလည်း အတ္တပေါ့ မာရယ်”

သူ့အသံဥလေးတွေနောက် မှာ ရင်ခုန်သံ တုအိအိ နှစ်ဝင် သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ ငါ့အတ္တက အညွန့်တလူလူ တက်လာခဲ့တယ်။ မှာကို ဆယ်တန်းနှစ်ကတည်းက ချစ်မြတ်နိုး

လာခဲ့တဲ့စိတ်ဟာ ဒီရေလို တစ်ပိတ်တက်လာခဲ့တယ်။ မှာကို ရင်ခုန်စွာ ပိုင်ဆိုင်လိုခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့အချစ်ကို ရင်ဖွင့်ခဲ့တာ။ ငါ အတည် ရင်ဖွင့်တာပါဟာ။ အဲဒီနေ့က ရိုက်ကွင်းပေါ်က Love scene ဟာ ငါ့နှလုံးသားထဲက Love scene ပါ မှာ။ ငါ့အနုပညာနဲ့ ခုတုံးလုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ။ ငါ့နှလုံးသားသစ္စာနဲ့ရင်းပြီး ကျိန်တယ်ပြောဝံပါတယ်။ ငါ့ရဲ့ အကြိမ်ကြိမ် ရင်ဖွင့်မှုတွေကို မာ မယုံကြည်တော့ ငါ့နှလုံးသားကို ကြွေခတ်သလို ခံရတယ် မာရယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ငါ့စိုးရိမ်မှုပန်ရသလို ဒိုက်နဲ့ပတ်သက်မှုနဲ့ သိရတော့ ငါ ရူးသွပ်ခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ကင်းနဲ့ ပတ်သက်လာ တော့ ငါ အပြန်ပြန် ရူးသွပ်ရတယ် မာ။ အဲဒီအတွက် မာ့ကိုငါ လက်မလွှတ်ခဲ့တော့ဘူး။ မာ့လက်ကို တစ်သက်လုံး ရိုးမြေကျ ဆုပ်ကိုင်ထားချင်လို့ မာမိတို့ကို ဖွင့်ပြောပြီး လက်ထပ်ဖို့ စိစဉ် တာပါ မာ။ အဲဒီနေ့က မာ့ရင်ထဲက ပေါက်ကွဲမှုကို မြင်ရတော့ ငါ အရမ်းလန့်သွားတယ် မာ။ မာ့ရင်ထဲမှာ အဲဒီလောက်ထိ ခံစားနေရလိမ့်မယ်လို့ ငါ မထင်မှတ်ခဲ့ဘူး။

မာ့ရဲ့ ရင်အက်သံဟာ ငါ့အတွက် ကွာကျသွားစေခဲ့တယ်။ မာ မြင်နေသလို ငါဟာ မောင်ပိုင်စီးဖို့ ကြိုးစားတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မာ့ကို ခံစားမှုပေးချင်ခဲ့တယ်။ မာ့ရင်ခုန်မှုကို မာ့စိတ်ကြိုက် ခံစားနိုင်အောင် ငါ ရှောင်ခဲ့တယ်။ လွတ်လပ်လိုတဲ့ မာ့နှလုံးသား ဟံခါးပေါက်ကို ငါ့အသည်းနှလုံးနဲ့ရင်းပြီး ဖွင့်ပေးလိုက်တာပါ မာရယ်။

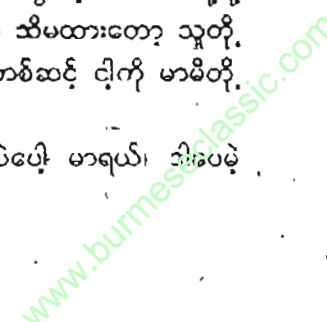
ဒါပေမဲ့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ဟာ ငါ့ဘက်မှာ မရှိခဲ့ဘူး မာ။ မာ့ကြောင့် ငါ့ တောင်ကြီးက ပြေးဆင်းလာခဲ့တယ်။ ငါ့ရင် ဖြန်းခနဲကွဲရတယ်။ အခုလည်း ငါ ဖြေရှင်းခွင့် မရခဲ့ဘူး။ ငါ့ရင်အုံ့က အချစ် တို့တွ ပန် ထွက် ကုန် ပြီ။ ငါ့ ရင် ခွင် အတွက်

ဖြေဆေးမရှိတော့ဘူးမာ။

မာ စွပ်စွဲသလို ငါဟာ အသည်းတစ်ခုနဲ့ မျက်နှာများတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။ ငါနဲ့ လရိပ်ရိပ် သတင်းဟာ ငါ့လောကက ထင်ကြေး မေးခံရမှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာတဲ့ သတင်းပါ မာ။ ငါ ရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးလိုလို၊ ငါက ငါ့ချစ်ရသူထက်၊ ငါ့ကို ချစ်ရသူကို ရွေးချယ်တော့မလိုလို၊ ဘာလိုလို၊ ညာလိုလို သတင်းတွေ ဖောင်းဖွအောင်လုပ်နေတဲ့ သတင်းသမားတွေကြောင့် ဟုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲထွက်လာတဲ့ သတင်းတစ်ရပ်ပါ။ ဒီသတင်းကို မာမိတို့က အတည်ယူခဲ့တယ်လေ။ ငါ့ရှင်းပြတာလည်း လက်မခံဘူး။ ငါ့ရဲ့ ရွေးချယ်မှုအတွက် နောင်တ မရစေခဲ့ဆိုတဲ့ စည်းကြီး မာမိတို့ တားခဲ့တယ်လေ။ ငါ ဘယ်လိုခံစားရမလဲ မာ။ ခုချိန်မှာ ငါလေ ဖြေကြားကိုဖောက်ပြီး ဟိုအဝီစိမှာ ရပ်နေလိုက်ချင်တော့တယ်။ တကယ်ပါ မာ။

တကယ်တော့ 'လရိပ်ရိပ်'ဟာ ငါ့ညီမလေးရဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း။ ငါ့ သူငယ်ချင်း။ ညီမလေးဆုံးပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း သူ့မိဘတွေ တာဝန်ကျရာကို ပြောင်းသွားရင်း ကွဲကွာခဲ့တာ။ ဖက်ရှင်ရှိုးတစ်ခုမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ 'လရိပ်'နဲ့ ပြန်ဆုံရတယ်။ ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတော့ တခြားသူထက် ပိုရင်းနှီးခဲ့တယ်။ 'လရိပ်' အောင်မြင်အောင် ငါ့ကူညီခဲ့တယ်။ ညီမလေးကို သွားကြည့်ချင်တယ် ဆိုလို့ ငါနဲ့ လရိပ် ညီမလေးအုတ်ဂူဆီကို သွားခဲ့တယ်။ ငါတို့ရဲ့ ငယ်ဘဝဖြစ်စဉ်တွေကို ဒီလောကသားတွေ ဆီမထားတော့ သူတို့ အမြင်နဲ့ သူတို့ဖန်တီးတဲ့ သတင်းတွေကတစ်ဆင့် ငါ့ကို မာမိတို့ မယုံသလို၊ မာလည်း မယုံခဲ့ဘူးလေ။

ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ငါ့ကံကြမ္မာပဲပေါ့ မာရယ်။ ဒါပေမဲ့

ဟာ မှာရှေ့မှာ ရှင်းပြခွင့်၊ ဝန်ခံခွင့်မရတဲ့ ငါ့ရင်အုံဟာ မီးလောင် တိုက်တုတ်ခလို့ အရှိန်မပြတ် တဟုန်းဟုန်းလောင်ကျွမ်းနေတယ် မာ၊ ငါ ဝန်ခံပါရစေမာ၊ မာ့ကို ငါ့ညီမလေးလိုလည်း ချစ်တယ်၊ ငါ့ရဲ့ချစ်သူလိုလည်း ချစ်တယ်၊ ငါ့ရင်ခွင်မှာ နင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ ကိုမှ မထားနိုင်ဘူး မာ၊ ဟောဒီလောကကြီးကို တိုင်တည်ပြီး သစ္စာဆိုပုံပါတယ် မာ၊ ငါ့ရင်ခွင်ဟာ မာ့အတွက်၊ မာ တစ်ယောက် တည်းအတွက်ပါ။ ဒါကြောင့် မာ့နုလုံးသားအတွက် ရည်စူးပြီး ငါ့ကိုယ်တိုင် ပုံသွန်းခဲ့တဲ့ ရင်ထိုးလေးကို မာ့ရဲ့ ဘယ်ဘက်ရင်အုံမှာ တပ်ဆင်ပေးခဲ့ပါတယ်ကွယ်။

ဒီရင်ထိုးပုံက မြန်မာအက္ခရာ 'မ' လေး၊ အဲဒီအက္ခရာက ငါ၊ မာ၊ ညီမလေးတို့ရဲ့ နာမည်တွေကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ အက္ခရာ ငါ၊ မာ၊ ညီမလေးတို့ရဲ့ တစ်နေရာစီ ကွဲကွာနေတဲ့ သင်္ကေတပေါ့ မာ၊ မာရယ် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဒီဘဝမှာ ကွဲကွာရမယ် ကံကြမ္မာ ဖန်လာခဲ့ပေမယ့် ဘဝအဆက်ဆက် ပေါင်းဆုံနိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါစေလို့ ငါ ဆုတောင်းပါတယ် မာ၊ ငါ အသက်ရှည်မှရပ်သရွေ့ အကြိမ်ကြိမ်ဆုတောင်းနေပါတယ်ကွယ်။

မာ့အာရုံမှာ ရိုက်ခတ်နေသည့် ထိုအသံဖျော့ဖျော့သည့် တိမ်ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားစဉ် မာ့တစ်ကိုယ်လုံး နွေးရှာမှ အေးလာသည်။ အေးရာမှ တောင့်တင်းလာသည်။ ဒီအသံတ ဘယ်နေရာက ပျံ့လွင့်လာတာလဲ၊ ဟိုလွင့်ပြင်ကြီးတစ်ခုဆီကလား။ ဒီအသံ မရပ်မနားအောင် မာကြားချင်ပါတယ်။ ဒီအသံရပ်တန့် သွားတော့ မာ့ရင်ခွင်မှာ တလိုက်လိုက်တုန်လာတယ်။ ဒီအသံ ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီအသံကို ဆုပ်ကိုင်ထားချင်စိတ်ပြင်းထန်လာစဉ် မာ ပျက်ဝန်းကို အားယူဖွင့်ကြည့်မိသည်။

“ဟင် မာ့အနားမှာ အသံလည်းမရှိ၊ အသံရှင်လည်းမရှိ” မာ အိပ်မက်မက်နေတာလား။ အိပ်မက်လား။ အိပ်မက်လို့ မယုံချင်သလို တကယ်ဖြစ်နေတာလို့လည်း မယုံရဲ၊ ဘာကိုမှ မယုံရဲစွာ မာ ဘယ်ဘက်ရင်အုံပေါ် လက်တင်စမ်းလိုက်စဉ်

“ဟင်”

ညဝတ်အင်္ကျီပေါ်မှာ ရင်ထိုးလေး စမ်းမိစဉ် မာ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သည်။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ မြန်မာအက္ခရာ 'မ' ပုံစံ ရင်ထိုးလေး။ ဒါ ဒါဆို မှော် တကယ်ပြောတာလား။ တကယ်လား။ မယုံကြည်ရဲ့၊ မယုံကြည်ရဲ့ဘူး။ ဟင်အင်။

မာ ခေါင်းတွင်တွင် ခါရမ်းကာ အိပ်ရာပေါ်သို့ မာ့ကိုယ်ကို ဝန်းခနဲ လှဲချလိုက်သည်။ ဒီဖြစ်စဉ်က တကယ်လား။ မှော်ဖန်တီးတဲ့ ဇာတ်လမ်းလား။

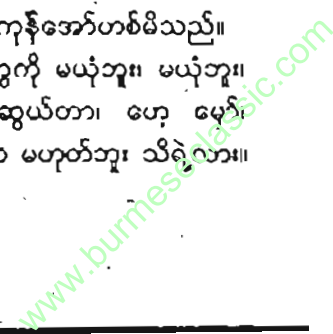
တကယ်ဆိုရင် မာ့ကိုနိုးပြီးပြောရမှာပေါ့။ အခုလို ခိုးကြောင် ခိုးဝှက် ပြောမလား။ ထိုဇာတ်လမ်းကြောင့် မာ့အာရုံဟာ လေမုန်တိုင်း အမွှေခံရသလို ချာလပတ်လည်လာသည်။ မာ့ရင်ခွင် လှိုင်းထန် လာသည်။ သူ့ကို ပြေးပြီး မေးလိုက်ချင်တယ်။

“ဟုတ်ရဲ့လား မှော်၊ ဟုတ်ရဲ့လား” လို့။

“ဟင်အင်။ မမေးဘူး။ မာ့ကိုလိမ်တာ၊ ညာတာ၊ သူ့ဖန်တီးတဲ့ ဇာတ်လမ်းနဲ့ မာ့ကို လှည့်ကွက်လာဆင်တာ၊ မယုံဘူး။ လုံးဝ မယုံဘူး။ မယုံဘူး။”

မာ အာခေါင်အက်မတတ် အားကုန်အော်ဟစ်မိသည်။

“လာမပြောနဲ့၊ နင့်စကားလုံးတွေကို မယုံဘူး။ မယုံဘူး။ ငါ မနက်ဖြန်သွားတော့မှာမို့ နင် လာဆွယ်တာ၊ ဟေ့ မှော်၊ ငါ့ကို မဖြားယောင်းနဲ့၊ မာဟာ အရင်ကမာ မဟုတ်ဘူး သိရဲ့လား။

မာ မယ့်ဘူး။”

မာ၏ အော်သံနက်ကြီးကြောင့် ဖေဖေနဲ့ မေမေ လန့်ဖျပ်နိုးလာပြီး မှာအနား စိုးရိမ်တကြီး ချောက်လာကြသည်။

“ဟဲ့ သမီး မာ၊ သမီး”

“မာ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

မေမေနဲ့ ဖေဖေ ချောမော့မေးလာစဉ် မာ ဝမ်းနည်းလာသည်။

“မာ မယ့်ဘူး၊ ဖေဖေ၊ မှော်ကို မယ့်ဘူး”

“အိုး သမီးကလည်း၊ ဘာကို မယ့်တာလဲ၊ အိပ်မှုနံ့ဖွားနဲ့ကွယ်၊ အိပ်မက် မက်တာထင်တယ်”

“ယောင်နေတာ ထင်တယ်ကွယ်”

မေမေနဲ့ ဖေဖေ စိတ်သက်သာရအောင်ဆိုကြပေမယ့် မှာရင်မှာ မငြိမ်းချမ်းနိုင်။

ဒါ အိပ်မက်မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်၊ မာ ယောင်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်၊ တုကယ်ဆိုတာ မေမေတို့ကို ရှင်၊ပြိုင်၊ အားမရှိတော့၊ မာ လည်ချောင်းတွေ ခြောက်သွေ့ကာ ပူလောင်လာသည်။

“သမီးရယ်၊ ညက ဘုရားရှိခိုးပြီး မအိပ်ဘူးထင်တယ်”

ဖေဖေက အိပ်မက်ဆိုးဟု ထင်ဟန်တူစွာ ဆိုလာသည်။

“ကဲ ရှေ့ သမီး။ ရေသောက်လိုက်နော်၊ ဒီလောက်အော်နေတာ လည်ချောင်းတွေ ခြောက်နေလိမ့်မယ်၊ ရေသောက်လိုက်နော် သမီး”

ငုံ့မမေ ချောမော့၍ ရေဖန်ခွက် ထိုးပေးလာသည်။ ခြောက်သွေ့နေတဲ့ မာလည်ချောင်းထဲ ရေတစ်ဖန်ခွက်ကုန်အောင်

မာ တစ်ရှိန်ထိုး လောင်းချလိုက်မိသည်။

“ကဲ ပြန်အိပ်လိုက် သမီး၊ နော်၊ နက်ဖြန် ဖေဖေတို့၊ လေဆိပ်ဆင်းကြရမယ်၊ အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်နော်”

ဖေဖေ ကြင်ကြင်နာနာ ဆိုကာ မာကို စောင်ခြုံပေး၍ မှာနဖူးကို ကြင်နာစွာ ပွတ်သပ်ပေးရင်း နှစ်သိမ့်လာသည်။

“သမီး၊ မျက်လုံး အသာလေးမှိတ်ပြီး အိပ်လိုက်နော်”

ဖေဖေ၏ အကြင်နာကြီးမှုကို မာ လျစ်လျူမရှုရက်၊ မာ ဦးခေါင်း အသာညှိတ်၍ မျက်လုံးမှိတ်လိုက်သည်။ မာလက်တစ်ဘက်က မာရင်အုံပေါ်က ရင်ထိုးလေးကို ဖိကိုင်ထားမိသည်။

မှော်ရယ် တကယ်လား။

ဒါမှမဟုတ် နှင် ဖန်တီးတဲ့ ဇာတ်လမ်းလား။

မာ သိခွင့်ရချင်လိုက်တာ။

ဆိုလာသည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို မယုံကြည်နိုင်သည့် မာ့စိတ်သည် လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေဆဲ။

“လာလေ သမီး။ သမီးမေမေက ဖေဖေတို့အတွက် မနက်စာ စားပိုင်းကို အထူးရှယ်ပြင်ထားပေးတယ်။ ဒီနံနက်စာ စားပိုင်းက ဖေဖေတို့အတွက် သမီးမေမေရဲ့ နှုတ်ဆက်စားပိုင်းလေး ဖေဖေတို့ မိသားစု ပျော်ပျော်ပါးပါး စားရအောင်၊ လာပါ သမီး” ဖေဖေ အကြင်နာကြီးစွာ ဆိုလာစဉ် မာ ခေါင်းအသာ ညှိတ်ပြီး

“မာ မျက်နှာသစ်ပြုံး လာခဲ့မယ် ဖေဖေ”

“ကောင်းပြီ၊ ဖေဖေ စောင့်နေမယ်နော်”

မာ ဦးခေါင်းကို ချစ်စနိုး လှမ်းဖွဲ့၍ထွက်သွားသည့် ဖေဖေကို မာ ငြိမ်သက်စွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဖေဖေရယ်၊ မာ့ရင်ခွင်မှာ မီးတောက်နေတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ မမိပ်မိဘူးလားကွယ်၊ ဟောဒီရင်ထိုးလေးက မာ့ရင်ကို လောင်ကျွမ်း နေစေတယ်လေ၊ ထို့နောက် နံနက်စာစားပိုင်းမှာ ထိုင်၍ ငိုငင်တွေ နေသည့် မာ၏ အသက်မဝင်မှုက ဖေဖေနဲ့ မေမေ၏ မျက်ဝန်းအစုံကို ပိုနံ့ဖျော့နေစေသည်။ စားပိုင်းမှာ အရင်ဦးဆုံး ထထွက်လာသည့် မာ့ကို မိဘနှစ်ပါး စိတ်မချမ်းမြေ့စွာကြည့်၍ သင်ပြင်းချသည်ကို မာ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့သည်။ အခန်းထဲ တန်းဝင်၍ လူမမာလို ဖျော့တော့စွာ မာ လဲလျောင်းနေမိသည်။ မကြာခင် သူနဲ့ဝေးရာကို ထွက်ခွာသွားရမည့် အသိသည် မာ့ရင်ကို တစ္ဆေတစ်ကောင်အဖြစ် ဖြိုခြောက်နေတော့သည်။ နှင်းအိ ရောက်လာစဉ်

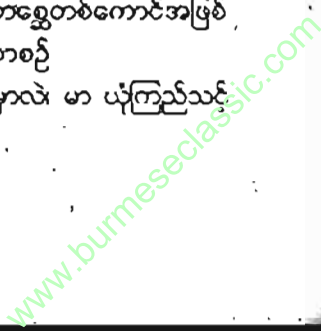
“နှင်းအိရယ်၊ မာ ဘာကိုယုံကြည်ရမှာလဲ၊ မာ ယုံကြည်သင့် သလား၊ မယုံကြည်ရမလား နှင်းအိရယ်”

အခန်း (၂၅)

မာ နိုးထလာစဉ် မာ့တစ်ကိုယ်လုံး နုံးချည့်ဖျော့တော့ နေသည်။ မာ အိပ်ရာထထောင့်တွင် သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဒီဇွန်လောက် ညည်းညူစရာကောင်းတာမျိုး မရှိခဲ့၊ မာရင်မှာ တလုပ်လုပ် တုန်နေသလိုလို၊ မောနေသလိုလို၊ ယောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေသလိုလို၊ ဘာခံစားချက်ကိုမှ မိမိရရ ခံစားလို့မရအောင် ထုံဝေနေသည်။ အထူးသဖြင့် 'မ' ရင်ထိုးပုံလေးသည် မာ့နှလုံးသားကို ဆုတ်ကိုင်ထားသလို တင်းကျပ်နေသည်။

“ဟင် သမီးလေ။ နိုးနေပြီလား၊ နိုးရင် အိပ်ရာပေါ်မှာ ထိုင်မနေနဲ့တော့လေ၊ လာ မနက်စာ စားရအောင်”

ဖေဖေက မာ့ကို ကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အကြင်နာပိုစွာ

မာ ပြုလာသည် ရင်ထိုးလေးကိုကြည့်၍ နင်းအိ တွေဝေ သွားသည်။ မာအတွက် စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မိသည်။

“ဒါပေမဲ့ မာရယ်၊ မာ့ကို သူ တကယ်ချစ်ခဲ့တယ်၊ တကယ် ဖြတ်နိုးခဲ့တယ်၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ဆိုရင် ‘လရိပ်’ နဲ့ မင်္ဂလာဆောင် မှာကို ချက်ချင်း ပွဲဖျက်လိုက်မှာပေါ့၊ ခုတော့ မင်္ဂလာပွဲက အသင့် ဖြစ်နေပြီလေ”

နလုံးသားမှာ လိုက်ခနဲ ကြော့သွားသည် မာ့ကို နင်းအိ ကြင်နာစွာ ထွေးပွေ့၍

“မာ နင်ငိုချင် ငိုလိုက်ဟာ၊ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အနားသတ်နိုင်ဖို့အတွက် ရင်ထဲရှိသမျှ ဖောက်ထုတ်ပြီး ငိုကြွေးလိုက်စမ်းပါ မာရယ်”

မာ ဦးခေါင်း တရုတ် ရမ်းခါလိုက်ပြီး

“ဟင်အင်း၊ ဟင်အင်း၊ သူ့အတွက် မာ ငိုရမတဲ့လား၊

မငိုဘူး၊ လမ်းခွဲတစ်ခုကို ဖြတ်လျှောက်ဖို့ ငိုကြွေးခြင်းနဲ့ မာ့ရင်ခွင်ကို မညှိုးခွမ်းစေချင်ဘူး။ သူ ကျေနပ်သလို မာ ဘာလို့မကျေနပ် နိုင်ရမှာလဲ၊ သူ ပြုံးပျော်ပြီး မင်္ဂလာပွဲ ထွက်နိုင်သလို၊ မာလည်း ပြုံးပျော်ပြီး သူ့ကို ကြော့နိုင်မထွက်ရဲမှာလဲ၊ ဘာလို့မထွက်ရဲ ရမှလဲ နင်းအိရယ်၊ မာ ရဲရဲကြီး ထွက်ခွာမှာပါဟာ၊ ထွက်ခွာမှာပါ”

မာ့ မျက်ဝန်းအိမ်မှာ လျှံနေသည့် မျက်ရည်တွေကို မာ စီးကျလာခွင့် မပေးတော့၊ ထိုမျက်ရည်တွေ မာ့ အသည်းနလုံးထဲ ပြန်ရောက်အောင် သွတ်သွင်း၍ ညှိုးဝေရန်နေသည့် မာ့မျက်နှာကို တင်းလျက် ခြောက်ခန်းနေသည့် မာ့နလုံးသားကို စိမ်းလန်းစိုပြည် အောင် အားအင်ဖြည့် သွင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် မာ အလှပြင်သည်။ ဖက်ရှင် လှလှဝတ်၊ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည်

ခရီးဆောင်အိတ်ကို ဆွဲ၍ အခန်းထဲကထွက်ခဲ့သည်။ နင်းအိ သက်ပြင်းချကာ မာ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ငေးကြည့်နေဆဲ

“ဖေဖေ သွားကြစို့လေ”

မာ နှိုးဆော်သံကြောင့် ဖေဖေ မျက်ခုံးပင့်ကြည့်သည်။ ဖတ်လက်စ သတင်းစာကို အသာချ၍ နာရီကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဖေဖေ မျက်ခုံးတွန့်ကြုတ်၍

“အင်း စောသေးတယ်လေ သမီး”

“စောပစေ ဖေဖေ၊ စောစောပဲ ထွက်ကြတာပေါ့”

“အင်းပါ သမီးရယ်၊ သမီး သဘောအတိုင်းပါပဲ”

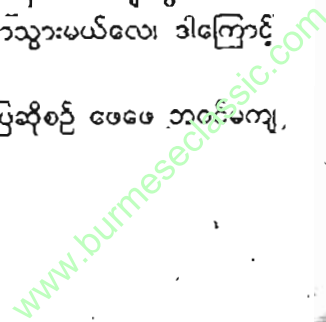
ဖေဖေ ချက်ချင်း အဝတ်လဲနေစဉ် ခရီးဆောင်အိတ်တွေကို မာနဲ့ နင်းအိ ကားပေါ်တင်သည်။

“သက် လိုက်မပို့တော့ဘူး ကို”

ဖေဖေ ကားပေါ်တက်ခါနီး မေမေ ဆိုလာစဉ် မာ အံ့ဩစွာ ငေးကြည့်မိသည်။ ခင်ပွန်းနဲ့ သမီး နိုင်ငံခြားထွက်တော့မှာကို လိုက်မပို့ချင်တဲ့ စနိုးသည်မျိုး ရှိလိမ့်မည် မထင်၊ ဖေဖေ မျက်ခုံးတွန့်ချိုး၍ စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ မေမေ အယူခံဝင်သည့် မျက်နှာပေးနှင့်

“မှော် မင်္ဂလာပွဲမှာ သက်တို့မိသားစုကိုယ်စား သက် သွားပေးသင့်တယ်လေ၊ သက်တို့ ရှောင်သွားတယ်ဆိုရင် မမစိတို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်၊ နောက်ပြီး နစ်ပေါင်းများစွာ ခင်မင် လာတဲ့ သက်တို့ ဆက်ဆံရေး တင်းမာသွားမယ်လေ၊ ဒါကြောင့် သက် လိုက်မပို့တာပါကွယ်”

မေမေ လှလှပပ အကြောင်းပြဆိုစဉ် ဖေဖေ ဘဝင်မကျ မဖြစ်တော့ဘဲ

“အေးပါကွာ၊ မမစိတို့ကို နှုတ်ဆက်တဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ပါ။ ဂိုရောက်တော့ ကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်ကွာ”

ဖေဖေ က မေမေ သဘောကို နားလည်သွားဟန် တူသည်။ ခပ်ဖျော့ဖျော့ဆိုစဉ် မာ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

“မေမေက မာနဲ့ ဖေဖေထက် မှော်ကို ပိုချစ်တယ်ဆိုတာ သက်သေပြလိုက်တာပဲ။ ရပါတယ်။ မာ့ဘဝမှာ ဖေဖေ ရှိပါတယ်လေ။ မာ ကျေနပ်ပါတယ်”

“အို သမီးထင်သလို မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ မေမေတို့ လူကြီးတွေဆိုတာ သမီးတို့ ကလေးတွေလို ဇွတ်လုပ်လို့ မရဘူးလေ။ ဖြစ်သင့်တာကို ဦးစားပေးရတယ်ကွယ်။ မှော် မင်္ဂလာဆောင်ပြီးရင် မမစိတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး မေမေ သမီးဆီ လိုက်လာမှာပါနော်။ ဟိုမှာ မေမေတို့ မိသားစု အေးအေးချမ်းချမ်းနေကြတာပေါ့ကွယ် နော် သမီး”

မာ ဆံပင်လေးကို ပွတ်သပ်၍ ချော့မော့လာသည့် မေမေ စကားလုံးတွေအပေါ် မာ မပျော်ဝင်ပါ။ မာ နှုတ်ခမ်းပါး စုမြဲအတိုင်း စုထားတော့ မာ ဂှက်ဖဝါးစလေးကို ဖေဖေ ဖျစ်ညှစ်ကိုင်လိုက်ပြီး

“သမီးရယ်၊ ဖေဖေတစ်ယောက်လုံး သမီးအနားမှာ ရှိပါတယ်။ အားမငယ်နဲ့နော် နော် သမီး”

မာ ဆံပင်များကို ထိုးဖွ၍ ချစ်စနိုးဆိုလာသည့် ဖေဖေ စကားကြောင့် မာနှုတ်ခမ်းပါးတွေ ပြေလျော့သွားသည်။

“ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓက မေမေထက် ဖေဖေကို ချစ်တာ”

လို့ မေမေကို တစ်ခွန်းဆိုလိုက်မိသေးသည်။ မေမေက မျက်နှာနွမ်းနွမ်းလေးနှင့် မာ့ကို စိုက်ကြည့်လာတော့ မာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။

“ကဲ ကိုတို့ သွားမယ်”

ဖေဖေ နှုတ်ဆက်တော့ မေမေနှုတ်ခမ်းပါးပေါ် အပြုံးလေး ပွင့်လာသည်။ ထို့နောက် နှင်းအိနှင့် မေမေကို မာ လက်ပြ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဖေဖေရင်ခွင်ဟာ မာ့အတွက် အေးချမ်းဆုံး ပါပဲ မှော်ရယ်။ နင့် အတ္တတွေအောက်တ ငါ စတင် ထွက်ခွာနေပြီလေ။ နင် သတ္တိရှိကြည့်နေမယ်ဆိုရင် ငါ ဝမ်းမနည်းဘူး သိရဲ့လား။

ထွက်ခွာသွားသည့် မာတို့ကား သူ့ အာရုံထဲက ပျောက်ကွယ်သွားစဉ် သူ့ရင်ခွင် ပွင့်ထွက်လောက်အောင် အော်ငို ပိတော့သည်။

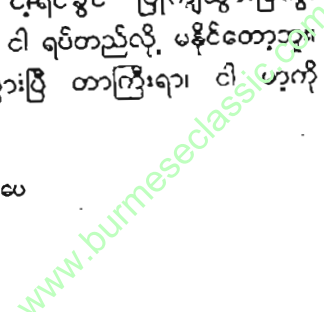
“မာရယ်၊ ငါ့ကို မယုံတော့ဘူးလား ဟင်၊ ငါ့နုလုံးသား ခံစားချက်တွေကို မာ မယုံနိုင်တာ ငါဘယ်လို ဖြေသိမ့်ရမလဲ မာရယ်၊ ဘယ်လိုဖြေသိမ့်ရမလဲ”

သူ့ရင်ခွင်မှ လှိုင်းထနေသည့် ဝေဒနာတွေက အရူးတစ်ယောက်လို ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်စေတော့၏။ သူ ဦးခေါင်းကို နံရံနှင့် ပြေးဆောင်ပစ်လိုက်သည်အထိ သူ ရူးသွပ် သွားတော့၏။

“ဟာ မှော်၊ မလုပ်နဲ့၊ မင်း အဲဒီလို မလုပ်နဲ့ကွာ”

သူနှင့် အနီးကပ်၍နေသည့် ကိုတာကြီး စိုးရိမ်တကြီး ဆို၍ သူ့ကို အတင်းချုပ်ထားစဉ်

“ငါ့ကို လွှတ်ပါကွာ၊ ငါ့ရင်ခွင် ပြိုကျသွားပြီကွာ၊ ငါ့ကောင်းကင်ကြီး မရှိတော့ဘူးကွာ၊ ငါ ရပ်တည်လို့ မနိုင်တော့ဘူး၊ ငါ့နုလုံးသား တစ်စစီ လွင့်စင်သွားပြီ တာကြီးရာ၊ ငါ ဟာ့ကို

ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ပေါက်ကွဲပါရစေ၊ ပေါက်ကွဲနေပါရစေကွာ။

သူ့ အတင်းရုန်းကန်၍သူ့ရဲ့ရူးသွပ်မှုတွေကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားနေမိ၏။ ကိုတာကြီး အတင်းအကျပ် ဆွဲချုပ်၍ ခုတင်ပေါ်သို့ သူ့ကို လှဲချလိုက်သည်။ နံရံနှင့်ဦးခေါင်း ဆောင့်ထားသည့်အထက်ကြောင့် သူ့နဖူးမှ ဖြာကျလာသည့် သွေးရဲရဲကို ကိုတာကြီး ဖွတ်သုတ်ဖို့ ကြိုးစားလာသည်။

“မသုတ်ပါနဲ့ တာကြီးရာ၊ ငါ့နုလုံးသားက သွေးတွေခန်းသွားပါစေတော့၊ ထွက်ပါစေတော့”

သူ့ကို ကိုတာကြီး စာနာစွာ ငဲ့ကြည့်ပြီး

“မော်ရာ မင်း မှာနောက်လိုက်သွားချင်လား၊ ကိုယ် စီစဉ်ပေးမယ်ကွာ”

“မဖြစ်ဘူး၊ တာကြီးရာ၊ ငါ့ကို မာ မမြင်ချင်လို့ ကျောခိုင်းသွားတာ၊ ငါလိုက်သွားလို့ ငါ့မျက်နှာမြင်ရရင် မာ ဒီထက်ပိုပြီး မုန်းတီးသွားလိမ့်မယ်ဟာ၊ မာ မုန်းတီးလိမ့်မယ်ကွ”

သူ့ခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားသည့် မှာဓာတ်ပုံပေါ် ဦးခေါင်းချ၍ သူ့ရင်ခုန်သံ ရပ်တန့်သွားအောင် ငိုကြွေးမိစော့သည်။

မာရေ၊ မာ့ကို ငါ နုလုံးသားနဲ့ ထပ်တူချစ်ရပါတယ်၊ ငါ့ရင်ခွင်တံခါး ဖွင့်ထားလျက်ပါကွယ်၊ တစ်မိမိမိယိုကျလာသည့် သူ့နဖူးထက်မှ သွေးတွေက သွေခဲစားမှုအားလုံးကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားတော့၏။

မာရေ၊ ငါ့ရင်ခုန်သံကို အသိမှတ်ပြုပါကွယ်။

အခန်း (၂၅)

“မာ”

“ဟိုင်း မာလေး”

ဖေဖေနဲ့ မာ ပြည်ပထွက်ခွာ အခန်းထဲ လှမ်းဝင်စဉ်၊ ရုတ်တရက် ပေါ်လာသည့် ခေါ်သံကြောင့် မာ လှည့်ကြည့်မိသည်။ ကင်းနဲ့ ဒိုက် ပါလား။

ဖေဖေလည်း မာနဲ့ အတူ လှည့်ကြည့်ပြီး

“သမီးကို လာနှုတ်ဆက်တာ ထင်တယ်၊ သမီး သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ပါကွယ်”

ဖေဖေဆိုတာကြောင့် မာခြေလှမ်း နောက်ဆုတ်၍ ကင်းတို့ဆီ ခြေလှမ်းမိသည်။ ကင်းတို့နှစ်ယောက် ညီညွတ်မှုရပြီ၊ နောက်ပိုင်း

www.burmeseclassic.com

မာ့ကို တညီတညွတ် နှုတ်ဆက်ခိုလာတာလား သူတို့ နှုတ်ဆက်ခြင်းကို မာ အသိအမှတ်ပြုရမှာပေါ့။

“မာလေးရယ်၊ ဒီကောင်တွေ မိမိပေါ့မလားလို့၊ စိုးရိမ် တကြီး ပြေးလာခဲ့ရတာ”

ဒိုက် ခပ်သွက်သွက်ဆိုစဉ်၊ ကင်း ဦးခေါင်းဆတ်ပြီး

“ဟုတ်တယ်မာ၊ မာ့ရင်ခွင်အတွက် ကျွန်တော် အရမ်း စိုးရိမ်တာပဲ”

“ဘာ စိုးရိမ်တာလည်းဟာ”

“မာ့ရင်ခွင် အတွက်ပေါ့ မာ”

ကင်း အလေးအနက်ဆိုစဉ်၊ မာ့ရင်မှာ လှိုက်ခနဲ ဆောင်ခနဲလျက်

“မာ့ရင်ခွင် အတွက်”

“ဟုတ်တယ် မာ”

ဒိုက် လွှတ်ခနဲဆိုစဉ် မာ့ မိုန်ဖျော့ဖျော့ပြုံးမိပြီး

“အဲဒီအတွက်ဆိုရင် စိုးရိမ်မနေပါနဲ့ဟာ၊ မာ့ရင်ခွင်ကို မာ နှစ်သိမ့်တတ်နေပါပြီကွယ်၊ အခုလို စိုးရိမ်တတ်ကြောင်း တကူးတက လာပြောတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အို မာ၊ မာကျေးဇူးတင်တာကို ခံချင်လို့ ဒီကောင် ပြေးလာတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ ဒိုက် ပြောသလိုပဲ၊ ကျွန်တော် ရောက်လာတာ အဲဒီထက် လေးနက်တယ်ဆိုတာ ယုံပါ”

ကင်း လေးနက်စွာဆိုလာသည်။ ကင်း စကားလုံးများက ဘယ်တုန်းကမှ အပိုအသာ မဟုတ်ခဲ့ဆိုတာ မာ သိပြီးဖြစ်သော ကြောင့် မာ ဇောဝေသွားပြီး

“ဒါဆို”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ ဒီကောင် ရှင်းပြမယ်၊ ဒီကောင် ရှင်းပြမယ်”

ဒိုက် စတိုင်ကြွကြွနှင့် မာ့ရှေ့ တိုးဝင်လာပြီး

“ဟေ့ မာ၊ ရင်ခွင်ဆိုတာ ချစ်သူတစ်ယောက်ရမယ့် နေရာတစ်ခုပါ မာ၊ ဒီကောင်တွေ ရင်ခွင်ထဲကို မာ ရင်မခုန်တာကြောင့် မာ မဝင်ရောက်တာကို ဒီကောင်တွေ ဖြေသိမ့်နိုင်ခဲ့တယ် မာ၊ ပိုပြီးဖြေသိမ့်နိုင်အောင် မာ့ရင်ခွင်ထဲ ဝင်ရောက်ခွင့်ရမယ့်ချစ်သူဟာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲဆိုတာ ဒီကောင်တွေ စူးစမ်းခဲ့ကြတယ်”

“ဟုတ်တယ် မာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဒိုက် ပူးပေါင်းပြီး စူးစမ်း ခဲ့တယ်”

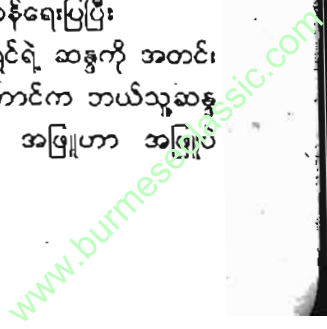
ကင်း ထောက်ခံစဉ် မာ့ အာရုံတစ်ခုလုံး ငေးမောသွား စေသည်။ ဒိုက်က ဒိုက်တို့ရဲ့ စူးစမ်းချက်ကို မာ လက်ခံအောင် တရစပ်ဆိုသည်က

“မာ့ရင်ခွင်နဲ့ မှော်ရင်ခွင်က ချစ်သူဟာ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ဒီကောင်တွေ ဘွင်းဘွင်းကြီး သိခဲ့ရတယ်၊ သိခဲ့ရတယ်ဆိုရင် မာယုံမလား။ ယုံမလား”

“မာ ဘာကိုမှ မယုံချင်ဘူး ဒိုက်ရယ်၊ မာ ဘာကိုမှယုံဖို့ ဖိအားမပေးပါနဲ့တော့နော် ဒိုက်”

မာ အေးစက်စက်ဆိုလိုက်စဉ်၊ ဒိုက် လက်ချောင်းလေးများ နှင့် ဒိုက် နုသယ်စပ်နှစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ်ဟန်ရေးပြပြီး

“ဖိအားပေးတယ်ဆိုတာ ကာယကံရှင်ရဲ့ ဆန္ဒကို အတင်း အကျပ်အရောင်ဆိုပေးတာ၊ ဟေ့ မာ၊ ဒီကောင်က ဘယ်သူဆန္ဒ ကိုမှ အတင်းအကျပ်အရောင်ဆိုမပေးဘူး။ အဖြူဟာ အဖြူပဲ”

ဖြစ်ရမယ်၊ အနီဟာ အနီ၊ ပန်းရောင်က ပန်းရောင်၊ ရင်ခုန်သံက ရင်ခုန်သံ၊ ချစ်ခြင်းက ချစ်ခြင်း၊ ရင်ခွင်က ရင်ခွင်ပဲလေး၊ ဒါကြောင့် မှာကို အရှင်းလင်းဆုံး မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်မယ်၊ မာ ဖြေပါ၊ ဖြေပါ။"

မာ့ ရင်ခွင်ကို လက်ညှိုးကလေးညွှန်၍ ဆိုလာစဉ်၊ မာ လက်ကိုင်အိတ်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်မိပြီး

"ဘာမေးမှလဲ"

"အလွယ်ကူဆုံး မေးခွန်းပါ။ ဟေ့ ကင်း၊ အဲဒီမေးခွန်းကို မင်း မေးပေးစမ်း၊ မေးပေးစမ်း"

ဒိုက်က ကင်းဘက် ဆိုခွင့်ပေးစဉ် ကင်း ဦးခေါင်း အသာဆတ်၍ အတည်ငြိမ်ဆုံး အပြတ်သားဆုံးနဲ့ အလေးနက်ဆုံး မေးသည်က

"မော့ သတို့သမီးဟာ ဘယ်သူလိုထင်သလဲ"

မာ့ မျက်နှာ တင်းခနဲ မာသွားသည်။ မာ့ မျက်လုံး မီးခဲလို ရဲရဲတောက်လျှက် မာ့တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းလာသည်။ ခဲပုတ်ရောင်ဆိုးထားသည့် မာ့နှုတ်ခမ်းပါး တဆတ်ဆတ်လှုပ်လာပြီး

"ဘယ်သူရမလဲ၊ 'လရိပ်ရိပ်' ပေါ့"

"ဟေ့ မာ၊ မာ့ Answer က အက်ဖီအေအယ်လ် အက်စ်အီး၊ False, False မှားတယ်၊ လုံးဝမှားတယ်၊ အဲဒီ question ရဲ့ Answer က ဟောဒီမှာ ကြည့်၊ ကြည့် နှလုံးသားနဲ့ ကြည့်"

ဒိုက်က ရင်ခွင်ကြားထဲက ဖိတ်စာတစ်စောင်ကို ဖျပ်ခနဲ ဆွဲထုတ်၍ မာ့ရှေ့မှာ ဖြန့်ပြသည်။ ငွေရောင်စာလုံး လင်းကြွကြွကို မာ့နှလုံးသားမှာ အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်နေမိသည်။

"မော်ဒယ် သရုပ်ဆောင် အဆိုတော် မော် (B.A. English)

နင့်

ကုမာရ (B.A. English)

တို့၏

မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲ " - တဲ့။

"ယုံပြီလား၊ မာ၊ ယုံပြီလား"

ကင်း ထပ်ဆင့်မေးလာစဉ် မာ ဖျပ်ခနဲ အသိဝင်လာသည်။

ထိုအခါ မာ အာရုံတစ်ခုလုံး ဆူပွက်လာပြီး

"ဟင်အင်။ မယ့်ဘူး။ မယ့်ဘူး"

'မော်' နဲ့ 'လရိပ်ရိပ်' ၏ လက်တွဲချိတ်၍ လည်ပတ်ခဲ့ သည့်ပုံရိပ်သည် မာ့အာရုံမှာ အထပ်ထပ် ထင်လာသည်။

"ဒါ လုပ်ကြံမှု"

"ဘာကို လုပ်ကြံတယ် ထင်လို့လဲ မာ"

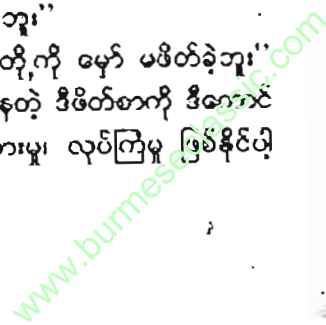
"ဒီဖိတ်စာ တစ်စောင်ရှိက်ပြီး မာ့ကို ယုံသွားအောင် လှည့်စားတာ၊ လှည့်စားတာ"

မာ လွင့်စင်မတတ် ဆိုလိုက်စဉ်၊ ဒိုက် ခန္ဓာ တစ်ပတ် လည်သွားပြီး

"ဟ ဟေ့ မာ၊ မာ လှည့်စားတယ်လို့ထင်ရအောင် ဒီဖိတ်စာကို မော်က ဒီကောင်နဲ့ ကင်းကို ပေးခဲ့တာမှမဟုတ်တာ၊ ဒီနှစ်ကောင်ကို မော် ဖိတ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး"

"ဟုတ်တယ် မာ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မော် မဖိတ်ခဲ့ဘူး"

"မော်တို့လောကထဲ ပြန်ကျနေတဲ့ ဒီဖိတ်စာကို ဒီကောင် တွေ့လို့ သိခွင့်ရတာ မာ၊ ဒါ လှည့်စားမှု၊ လုပ်ကြံမှု ဖြစ်နိုင်ပါ့"

မလား မာ"

"ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ဆိုတာ မာ မဆုံးဖြတ်တတ်ပေမယ့် မှော်နဲ့ လရိပ်ရိပ် ကို မာ့မျက်လုံးနဲ့ တပ်အပ်မြင်ခဲ့တယ်။ တပ်အပ် မြင်ခဲ့တယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင်လည်း မြင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် က ကနေ အ အထိ၊ A to Z အထိ သိရအောင် ဒီကောင် မွေ့နောက်လိုက်တယ်။ 'လရိပ်'က မှော်ကို ဖျောင်းဖျာနစ်သိမ့်ပေးရင်း တွဲခဲ့တာ၊ မာ့အတွက် ချုပ်ထားတဲ့ သတို့သမီး ဝတ်စုံလေးကို မှော် အလွမ်းပြောသွားကြည့်လို့ 'လရိပ်' အားဖက်လိုက်ပေးခဲ့တာ၊ ပိုရှင်းအောင် ပြောလိုက်မယ်၊ 'လရိပ်ရိပ်'မှာ ယောက်ျားနဲ့ ကလေးနဲ့ "ဟင်"

ဒိုက် ဝေါခနဲ ဆိုလိုက်စဉ် မာ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ကာ မွေးညှင်းလေးများ ထောင်ကြွလာသည်။

"ဟုတ်ရဲ့လား၊ ဒိုက် ပြောနေတာ ဟုတ်ရဲ့လား"

"ဒီကောင် ပြောတာကို ယုံပါ မာလေးရယ်၊ ဒီကောင် ရင်ခွင်မှာ မာလေးဟာ ချစ်သူ၊ မာလေးရင်ခွင်မှာ မှော်ဟာ ချစ်သူ၊ မှော်ရင်ခွင်မှာ မာလေးက ချစ်သူ၊ ကင်းရင်ခွင်မှာ မာလေးက ချစ်သူ၊ အဲဒီအတွက် ဒီကောင်နဲ့ကင်း မာ့ရင်ခွင်အတွက် သတင်း ထောက်လှမ်းခဲ့တာ၊ ဒီသတင်းကို မာသိရအောင် အပြေးအလွှား လာပြောရတာ"

"ဟုတ်တယ် မာ၊ မာ့ရင်ခွင် ငြိမ်းချမ်းစေချင်တယ်၊ ဒါကြောင့်ပါနော်၊ မာ ယုံလိုက်ပါ"

ဒိုက်နဲ့ကင်း၏ အယူခံဝင်ခွင့်ကို မာ လက်ခံပြီး သူ့ဆီ ပြေးရမတွဲလား၊ ဟင်အင်း ၊ ဟင်အင်း။

"ကင်းတို့သတင်း အမှန်ဆိုရင် မာ့ရှေ့ကို မှော် ရောက်ရ မယ်လေ၊ ဒီအချိန်ဟာ မှော် မင်္ဂလာပွဲထွက်တဲ့အချိန်၊ မင်္ဂလာပွဲ ထွက်တဲ့အချိန်မှာ သတို့သမီးက မှော်အနားမှာ ရှိရမယ်၊ မှော် အနားမှာ မာ ရှိအောင် မှော် မဖန်တီးတာက မှော်အနားမှာ သတို့သမီး ရှိနေလို့လေ၊ မဟုတ်ဘူးလား"

မာ တွေးတွေးဆဆ ဆိုလိုက်စဉ် ကင်းနဲ့ဒိုက် စောဒက မတက်နိုင်လောက်အောင် တွေဝေသွားသည်။ မာ ပြောသလို ဟုတ်နေရင်ကော၊ ကင်း ဆက်မတွေးရဲတော့။

"ကင်းတို့ ပြောသလို လရိပ်ရိပ်က ယောက်ျားနဲ့ ကလေးနဲ့ ဆိုရင်တောင် မှော်သတို့သမီးက မာနဲ့ နာမည်တူတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

မာ့ နှလုံးသားမှာ နောက်ထပ်ပေါ်ထွက်လာတဲ့ မာ့ပေးခွန်းကြောင့် ဒိုက်မျက်ဝန်းက မြေသေတစ်ကောင်လို ငြိမ်သက်သွားပြီး၊ ကင်းက ကျောက်ရုပ်လို မျက်လုံးပြုရာ၌ ငြိမ်သက်နေဆဲ မာ့နှုတ်ခမ်းလွှာလေး ဟဟ ဖွင့်ကာ

"ဒါကြောင့် မာ မယုံဘူး၊ မယုံဘူး ဖေဖေ၊ မာ မယုံဘူး"

မာ့ အနားရောက်လာသည့် ဖေဖေရင်ခွင်မှာ ခေါင်းချ ခိုကြွေးရင်း မာ တရစပ် ဆိုမိသည်။ ပြည်ပထွက်ခွာမည့် ခရီးသည် များကို ဖိတ်ခေါ်သံ ပေါ်လာစဉ်၊ မာ့ရင်ခွင်မှ ရုန်းပွင့်ထွက်လာသည့် ခံစားမှုတစ်စုံတစ်ရာအတွက် မာ ယတီပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက် တော့သည်။

မှော်ရေ၊ နှင့်ရင်ခွင်နဲ့ မာ့ရင်ခွင်အတွက် ချစ်သူဆိုတဲ့ ခံစားချက်ညီမျှခြင်းချနိုင်မယ့် ကံကြမ္မာ ပါပါရဲ့လားကွယ်။

www.burmeseclassic.com

“ကမ္ဘာတစ်ခွင်က မင်္ဂလာပွဲအားလုံးထက် ထူးခြားသွားအောင် စတိုင်ထွင်လိုက်တဲ့ မင်္ဂလာပွဲလား။”

“သတို့သမီးမပါဘဲ မင်္ဂလာပွဲဖြစ်အောင် ဖန်တီးတာတော့ အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ သတို့သမီးမပါတဲ့ပွဲက သတို့သားရင်ကို မီးပွင့်နေစေမယ်။ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေမယ်လေ”

“သတို့သမီးကို ပွဲထုတ်ပါ”

တောင်းဆိုသံတွေ ဆူညံလာစဉ် မှော် မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ မှော်ကို ဝဋ်ပရိသတ်အားလုံး အံ့ဩငေးမောစွာ ကြည့်ကြသည်။ မှော် ဘာပြောမလဲဆိုတာ စိတ်ဝင်တစား နားစွင့်ကြသည်။ မှော်နုလုံးသားမှာ အားအင်ဖြည့်တင်းထားသော ရင်ခွင်တံခါးကို မှော်ကိုယ်တိုင် ဖွင့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် မင်္ဂလာညှို့ခဲပွဲကို တက်ရောက်အားပေးကြတဲ့ အနုပညာလောကသားတွေ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း၊ ဆွေမျိုးများနဲ့ ကျွန်တော့် ပရိသတ်အားလုံးကို ကျွန်တော်မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။

ညှို့ပရိသတ်တွေ တောင်းဆိုနေတဲ့ ကျွန်တော့်သတို့သမီးဟာ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်၊ ကျွန်တော့်နုလုံးသားက စစ်မှန်တဲ့ချစ်ခြင်းကို ဝိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ကုမာရ ပါ။ ခုချိန်မှာ မာ ဟာ ကျွန်တော်နဲ့ ဝေးရာဆီ ထွက်သွားပါပြီ”

“ဟင်”

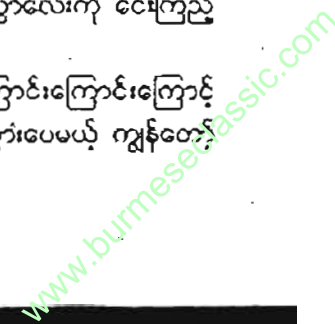
ပရိသတ်တွေအားလုံး ပျက်လုံးပြူးကာ ငြိမ်သက်သွားမည့် မှော်ရဲ့ ကြေကွဲလှိုက်တုန်နေသည့် နှုတ်ခမ်းလွှာလေးကို ငေးကြည့်ကြသည်။

“ဒါပေမဲ့ ပရိသတ်ကြီးရယ်၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မာ ကျွန်တော့်ကို မယုံကြည်လို့ ပြေးထွက်သွားပေမယ့် ကျွန်တော့်

အခန်း (၂၆)

မှော် မင်္ဂလာပွဲကံ စည်ကားလှသည်။ သူတို့ အနုပညာလောကသားတွေ၊ မိတ်ဆွေ၊ ဆွေမျိုး၊ အသိုင်းအဝိုင်း အားလုံး စုံစုံညီညီတက်ရောက်ကြသည်။ ထူးခြားမှုတစ်ခုက မှော်မင်္ဂလာပွဲသည် သတို့သားမှော်ကလွဲ၍ သတို့သမီးကို မမြင်ရတော့ ဝဋ်ခံပွဲရောက်ရှိလာသူတွေ တစ်ယောက်တစ်ယောက်ဆိုခြင်းဖြင့် ဆူညံနေကြသည်။ အထူးသဖြင့် မှော်တို့ မင်္ဂလာဆောင်ကို သတင်းရယူလိုတဲ့ စာနယ်ဇင်းသမားတွေ ပို၍ ဆူပွက်လာသည်။

“မှော် သတို့သမီးကို ဖွတ်ထားတာလား၊ ဖွတ်ထားရင် ပွဲထုတ်ပါတော့ဗျာ၊ ပရိသတ်တွေ တောင်းဆိုနေပြီ” လို့ တိုးတိုးတစ်မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး တောင်းဆိုလာသည်။

ရင်ခွင်မှာ မာ ရှိနေဆဲ၊ မာ သင်ကျန်နေဆဲပါ။ မာ မရှိတာသိလျက် မာ ရှိနေသလို ကျွန်တော် ခံစားရပါတယ်။ မာနဲ့ ဧည့်ခံပွဲထွက်နေ သလို ကြည်နူးရပါတယ်။ မာ ကျွန်တော့်လက်ကို တွဲထားသလို ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပရိသတ်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်ခံစားချက်ကို အားဖြည့်ခံစားပေးပါ။ ဖြည့်စွက်ခံစားပေးပါ။ ကျွန်တော့်အပါးမှာ မာ ထပ်ကြပ်မကွာ ရှိနေသလို မြင်ယောင်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်လက်ကို မာ တွဲချိတ်ပြီး ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဧည့်ခံနေတယ်လို့ အစားထိုး မြင်ယောင်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်သတို့သမီးကို ကျွန်တော့်အပါးမှာ ရှိနေတယ်လို့ ခံစားပေးကြပါ။

သူ၏ ကြေညာချက်ကြောင့် ပရိသတ်တွေ အံ့ဩကာ မျက်တောင်မခတ်တမ်း စိုက်ကြည့်ကြသည်။ တချို့ ကရုဏာသက်စွာ သနားစွာ၊ စာနာစွာ၊ ထူးဆန်းစွာသော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ငေးမောကြည့်ကြသည်။ အတန်ကြာသည်။ မင်္ဂလာပွဲက တိတ်ဆိတ် သွားတော့သည်။

ဧည့်ပရိသတ်တွေကို 'သူ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် နှုတ်ဆက်သည်ကို ဧည့်ပရိသတ်တွေ စိတ်မကောင်းစွာ အသိမှတ်ပြုကြသည်။ တချို့ မျက်ရည်လည်လည် ကြည့်ကြသည်။ တချို့က 'သူရူးသွားသလား' လို့ စူးစမ်းကြသည်။

သူ မရှားပါ။ ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ရသလို သူပျော်နေမိသည်။ သူ့ရင်ခွင်မှာ မပျောက်ပျက်နိုင်သည့် မာပုံရိပ် ရှိတယ်လေး ဒါကြောင့် ငါ ကြည်နူးတယ်။ ပီတိဖြစ်ရတယ် မာ၊ မာနဲ့အတူ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပရသလို ငါ ရင်ခုန်နေတယ် မာ။

ထိုစဉ် သတင်းသမားတစ်ယောက် သူ့အပါးရောက်လာပြီး

"ခုချိန်မှာ သတို့သား အမြင်ချင်ဆုံးအရာက ဘာလဲ သိချင်ပါတယ်"

သူ့ကို အင်တာဗျူးသလိုလို မေးခွန်းထုတ်လာသည်။ ပရိသတ်တွေလည်း

"ဟုတ်တယ်၊ ဖြေပါ။ မှော် အမြင်ချင်ဆုံးက ဘာလဲ၊ ဖြေပါ"

လို့ ဆူညံသွားသည်အထိ တောင်းဆိုကြသည်။ သူတို့ တောင်းဆိုမှုတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် သူ့နှလုံးသားခံစား ချက်ကို ဖွင့်ဟကြေညာလိုက်ရမှာပေါ့။ ဟုတ်တယ်၊ ငါ့နှလုံးသားက အမြင်ချင်ဆုံး ပုံရိပ်လေးကို ငါ ကြေညာရမယ် မာရယ်။

"ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ ချစ်ခြင်းတွေပွေ့ပိုက်ပြီး ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်လာမယ့် ချစ်သူကိုပေါ့"

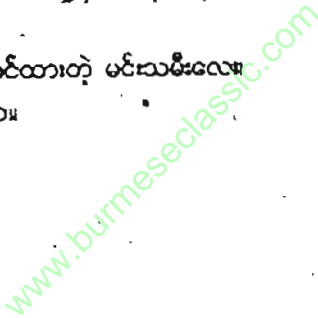
သူ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ဆိုစဉ် "အိုကေ"

သတင်းသမား လက်ဖြောင့်တစ်ချက်တီးပြီး "အဲဒါဆို ဟိုမှာရပ်နေတာ ဘယ်သူလဲ၊ ကြည့်လိုက်ပါ မှော်"

သတင်းသမားညွှန်ရာကို ကြည့်လိုက်စဉ် "ဟင်"

သူ့မျက်ဝန်းကို သူမယုံနိုင်လောက်အောင် ခြောင်ဆန် သွားတော့သည်။ မင်္ဂလာဧည့် ခံပွဲခန်းမရှေ့မှာ ရပ်နေတဲ့ သတို့သမီးလေး။

အဖြူရောင် ဂါဝန်ပွပ္ဖလေး ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ မင်္ဂလာသမီးလေး ထိုသတို့သမီးလေးက သူ့ချစ်သူ မာ၊ မာ။

“ဟုတ်ရဲ့လား”

သူ့နှလုံးသားမှာ လှိုင်းထန်သွားသည်။

ဟုတ်ရဲ့လား။ ဟုတ်ရဲ့လား ကံကြမ္မာရယ်။

“မာ၊ မာရေ”

ဝမ်းမြောက်မြူးတူးသည့် နှလုံးသားမှတစ်ဆင့် ယိုဖိတ် ကျလာသည့် သူ့မျက်ရည်တွေ တဖျတ်ဖျတ်လက်လာသည်။ ထိုမျက်ရည်တွေက သူ့ရင်ခွင်မှ ချစ်ခြင်းအဖြစ် သင်္ကေတပြု စီးဆင်းလာတာဆိုရင် ထိုမျက်ရည်တွေကို သူ မသုတ်ရက်တော့ပြီ။

“မာရယ်”

ခုချိန်မှာ သူ့အာရုံ၊ သူ့ရင်ခွင်၊ သူ့နှလုံးသားမှာ ‘မာ’ သာကြီးစိုးနေတော့သည်။

သူ့မျက်ဝန်းမှာ မာ၊

သူ့အာရုံမှာ မာ၊

သူ့အသိမှာ မာ၊

သူ့ရင်ခုန်သံက မာ။

ထိုနောက် သူ့ မှု့ဆီသို့၊ သူ့ရင်ခုန်သံတွေ ပြေးသွားမိ သည်။ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းထိုးဝင်လာသည် မှု့ ရင်ခုန်သံကို သူ နှာသောတဆင်မိသည်။

“မာရယ်၊ မှု့ကို သိပ်ချစ်ရတယ်ကွယ်၊ ငါ့အချစ်ကို ယုံတဲ့ အတွက် ငါ အရမ်း၊ အရမ်းဝမ်းသာတယ်ဟာ”

သူ ဘာတွေရွတ်လို့ ရွတ်နေမှန်း မသိတော့၊ ပရိသတ်၏ ကျယ်လောင်သော လက်ခုပ်သံက သူ့ချစ်ခြင်းတွေကို လူးလွန့်စေသည်။

“ဟေ့ ဟေ့ သတို့သား၊ ဒီကောင်တွေကို ကျေးဇူးတင်ဦး”

လေး ဟေ ဟေး ဟေ့”

ဒိုက်၏ မြူးကြွကြွအသံ၊ ကင်း၏ ကြည်နူးတဲ့အကြည့်ကြောင့် သူ့ရင်မှာ တလှိုက်လှိုက် ရှက်ဖိုသွားသည်။ သူ့ကို ပန်းဆီသွေးရောင် ဆိုးထားသည့် မာ နှုတ်ခမ်းစုကာ ပြုံး၍ကြည့်လာသည်။ မှု့ကိုယ် သင်းရနံ့လေး မွှေးယျံ့လာသည်။ မှု့ ပါးပြင်လေး နူးညံ့လာကာ မှု့ နှုတ်ခမ်းပါးလေး စိုကြွလာပြီ။

“နင့်ကို သိပ်ချစ်တယ် မောင်”

မင်္ဂလာတီးလုံးသံနှင့်အပြိုင် ယိမ်းမိုးလွင့်မျောလာသည့် ချစ်သူတေးသံလေး စီးဆင်းလာစဉ်၊ သူ့ ဝိုင်းကောင်းကင်မှ ကြယ်ပွင့်တွေ လွင့်ကြွေသွားတော့၏။

“အို၊ မောင်”

သူ့ ဝိုင်းကောင်းကင်မှ ကြယ်ပွင့်တွေ နွေးခနဲ ဖွာကျနေဆဲ။

ချစ်ခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပါစေ

